

Ta Chỉ Là Không Nghĩ Đi Gặp Người Khác

Contents

Ta Chỉ Là Không Nghĩ Đi Gặp Người Khác	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	9
4. Chương 4	13
5. Chương 5	17
6. Chương 6	21
7. Chương 7	25
8. Chương 8	29
9. Chương 9	34
10. Chương 10	38
11. Chương 11	42
12. Chương 12	45
13. Chương 13	48
14. Chương 14	51
15. Chương 15	54
16. Chương 16	56
17. Chương 17	59
18. Chương 18	62
19. Chương 19	65
20. Chương 20	68
21. Chương 21	71
22. Chương 22	75
23. Chương 23	77
24. Chương 24	80
25. Chương 25	83
26. Chương 26	86
27. Chương 27	89
28. Chương 28	91
29. Chương 29	94
30. Chương 30	96
31. Chương 31	98
32. Chương 32	100
33. Chương 33	102
34. Chương 34	105

Ta Chỉ Là Không Nghĩ Đi Gặp Người Khác



Giới thiệu

Đây là một truyện mới trong chuỗi những câu chuyện tình yêu của tác giả, đẹp, lạ và đi sâu vào lòng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ta-chi-la-khong-ngghi-di-gap-nguoi-khac>

1. Chương 1

Từ Độ Dao bởi vì cấp tính viêm ruột thừa chắc chắn viện mấy thiên, hiện tại thân thể cũng hảo không thiếu, nhưng là nàng ca ca từ chí kiên quyết lại không chuẩn nàng như vậy khoải ra viện, nhượng nàng nhiều ở vài ngày mới ra viện. Nàng cũng không có biện pháp, đành phải tiếp tục trụ ở chỗ này, từ chí kiên quyết tăng có chút tức giận tỏ vẻ nàng nằm viện Lộ Thừa Hữu cũng không có tới chiếu cố nàng. Nàng cũng chỉ là cười, na cái thời điểm Lộ Thừa Hữu đang đi công tác, thế nào khả năng lập tức liền gấp trở về. Tuy rằng lời nói là như vậy nói, kỳ thật nàng cũng hi vọng có thể nhìn thấy Lộ Thừa Hữu như vậy vội vã thời điểm, nhưng tưởng tượng đến hần tính cách, nàng như vậy tưởng pháp cũng chỉ cười mà quá.

Nên như thế nào hình dung hần tính cách ni? Hần là na chủng, đại gia đô tại gọi động đất hoảng loạn chạy trốn thời điểm, hần hội tỉnh táo phân tích đến tột cùng nơi này vô quả đất phải hay không là xuất phát từ khối chỗ giao giới, nếu như không phải na liền hần là địa phương khác dự chắn dẫn tới động tĩnh. Hoặc giả cho dù thực có động đất tới, hần cũng hội rất là trấn tĩnh lý khai, sẽ không có cái gì lộ ra vẻ gì khác.

Chỉ ít này một hai năm tới, hần cấp nàng cảm giác là như vậy, vĩnh viễn gặp biến không kinh hãi bộ dáng, sóng nước chẳng xao, tình tự chưa từng có cái gì đại nhấp nhô, cho dù công ty có đại sự xảy ra hần cũng chỉ biết nhẹ nhàng nhún mày. Nàng cũng hỏi quá hần này là vì cái gì, hần chỉ là cười cười: thói quen như vậy, hơn nữa, dù sao như vậy nhiều sự, hảo hư hỏng đồ muốn đi đối mặt, gấp gáp cũng không hữu dụng.

Có lẽ hần đúng, chỉ là không có nhiều ít nhân có khả năng làm được đến.

Nàng vẫn còn đang suy tư thời điểm, phòng bệnh cửa được mở ra, nàng không có mở to mắt, “Ca, vô luận ra sao, ta hôm nay nhất định muốn ra viện.”

“Xem tới ta trở về đúng lúc.”

Thanh âm quen thuộc truyền tới, nàng thích thú mở to mắt, “Người trở về.”

Hần gật gật đầu, mặt thượng xẹt qua một nét thoáng hiện áy náy, ngồi ở một bên, “Bên kia sự đi không được, cho nên,,,”

“Ta minh bạch.” Nàng rất nhanh tiếp nói chuyện đề, “Hiện tại xử lý hảo sao?”

“Không kém nhiều.” Hần liếc nhìn nàng một cái, “Hiện tại thân thể hảo chút sao?”

Nàng gật gật đầu, “Tái đãi tại bệnh viện, ta thân thể liền sẽ không là hảo chút.”

Hần nhún nhún mi.

“Nhất định hội mốc meo, sau đó các người đô sẽ chán ghét ta.”

Lộ Thừa Hữu có chút uể oải nhãn tình lộ ra tiểu ý tới, “Ai dám chán ghét người?”

“Vô luận ra sao, ta tất phải ra viện.” Nàng thán thán, “Người liền nói người là tới tiếp ta ra viện , ta ca khẳng định không được nhiều lời cái gì.”

“Na ta không được trợ Trụ vi ngược?”

“Chúng ta này kêu đồng cam cộng khổ.”

Lộ Thừa Hữu gặp nàng tâm tình không sai, đi hỏi một chút thầy thuốc, xác định có thể ra viện sau đó, này mới giúp nàng thu thập đông tây. Biết có thể ra viện , Từ Độ Dao thời điểm này phi thường khoan khoái, lập tức đi thay đổi chính nàng y phục, trước kia nàng rất thích bạch sắc, này mấy thiên nhìn xuống tới đồ khoái phun , đổi bạch sắc khởi chán ghét tình tự, thực là không hảo.

Lộ Thừa Hữu đề nàng một vài quần áo, bọn hắn cùng nhau ngồi dưới thang máy lâu.

Phòng bệnh dưới lầu diện là nhất khu vườn hoa nhỏ, có không thiếu bệnh nhân đô ở bên trong tản bộ hoặc giả tán gẫu, xem ra cũng đỉnh não nhiệt. Từ Độ Dao đi mấy bộ, phát hiện Lộ Thừa Hữu không có theo tới, thế là xoay người xem hắn. Hắn định ở chỗ ấy. Ánh mắt nhìn cách đó không xa ngồi tại mát ghế dựa thượng na người nữ tử.

Từ Độ Dao thuận hắn ánh mắt đánh giá na người nữ tử, không tính xinh đẹp, nhưng rất thanh tú, phải xem như xem quá liền hội quên mất nữ sinh, rất phổ thông. Tối mấu chốt là nữ tử tay thượng ôm nhất đứa bé, đang cùng na đứa bé nói cười . Từ Độ Dao đem ánh mắt thu hồi, lại nhìn xem Lộ Thừa Hữu, hắn ánh mắt đen tối bất minh, điều này làm cho nàng không nhận được hiểu kỳ hắn hòa na người nữ tử là cái gì quan hệ.

Nàng đi đến bên cạnh hắn, “Gặp được người quen?”

Hắn gật gật đầu, này cái động tác nhượng nàng sửng sốt.

Lộ Thừa Hữu đi đến bên cạnh cô gái kia, “Hảo lâu không gặp.”

Nữ tử ngẩng đầu, tại nhìn thấy Lộ Thừa Hữu trong nháy mắt đó tựa hồ rất là ngoài ý muốn, sau đó lại khôi phục đến bình tĩnh, “Quả thật rất lâu không gặp .”

“Người nhi tử?”

Nữ tử gật gật đầu, “Ta hiện tại kết hôn , còn có chính mình hài tử. Người ni?”

Lộ Thừa Hữu xem Từ Độ Dao nhất mắt, “Tạm thời còn không có kết hôn quyết định.”

Hắn vừa dứt lời hạ, nữ tử tựa hồ rất là ngoài ý muốn, mạnh xem hướng hắn, “Thế nào hội? Oanh Oanh nàng không phải.....” nàng phát hiện đến có cái gì không đối, nhìn thoáng qua Từ Độ Dao, “Này vị là?”

“Ta bạn gái.” Lộ Thừa Hữu giọng điệu vẫn là rất đậm, cũng không có tò mò nàng vừa rồi muốn chuẩn bị nói cái gì.

Nữ tử tựa hồ rất giật mình, liền thủ đô run một chút.

Thời điểm này nữ tử trượng phu đi tới đối diện, tiếp quá hài tử, sau đó xem nàng, “Bọn hắn là người bằng hữu?”

Nữ tử gật gật đầu.

Nàng trượng phu ôm hài tử đến một bên, không có quấy rầy bọn hắn.

Từ Độ Dao nhìn thoáng qua na nam tử, rất thành thật bộ dáng, cấp nhân cảm giác rất yên ổn, cùng trước mặt này người nữ tử đảo rất xứng đôi.

Nữ tử thời điểm này khôi phục bình tĩnh, “Ta hài tử sinh bệnh , cho nên dẫn hắn tới bệnh viện xem bệnh. Các người thế nào hội tới bệnh viện?”

“Ta bạn gái hôm nay ra viện, cho nên ta tới tiếp nàng.” Vẫn là sóng nước chẳng xao thanh âm.

Từ Độ Dao cười cười, lại tổng cảm thấy giữa bọn họ tựa hồ có chút kỳ quái.

Nữ tử không tái ngôn ngữ, tựa hồ lâm vào nào đó khó mà ma diệt suy nghĩ sâu xa, Lộ Thừa Hữu liếc nhìn nàng một cái, “Chúng ta còn có sự, không tái quấy rầy .”

Hắn nói hoàn liền xoay người ly khai, mà Từ Độ Dao liền lập tức đuổi đi lên, Lộ Lộ Thừa Hữu hiện tại biểu tình cũng không tính rất nhấp nhô, nhưng nàng vẫn là phát hiện đến bất đồng. Từ Độ Dao lôi kéo hắn tay áo, “Người thế nào ?”

Hắn không có nói chuyện.

Từ Độ Dao tự mình suy đoán, “Vừa rồi na cái là trong sinh mệnh của người tối khó mà quên được chuyện xưa vai nữ chính?”

Lộ Thừa Hữu đón một chút.

Tuy rằng Từ Độ Dao cảm thấy như thế nữ tử rất không có khả năng bị Lộ Thừa Hữu nhớ được như vậy khắc sâu, nhưng hắn cũng không tượng hội trông mặt mà bắt hình dong nhân, nếu như na người nữ tử tính cách đủ hảo, phải cũng có khả năng hòa hắn trình diễn quá nhất đoạn khó quên cảm tình.

Nàng đô khoái cảm thấy hắn đã cam chịu thời điểm, hắn đột nhiên lắc đầu, “Không phải.”

Từ Độ Dao cả kinh, “Na nàng là...”

“Ta tiền bạn gái.” Hắn đón một chút, “Mà thôi.”

Hắn gia hậu hai chữ rất nhẹ, cũng không phải cường điệu, nhưng Từ Độ Dao liền cảm thấy rất đặc biệt, “Na các người thế nào chia tay ?”

“Nàng đề xuất .”

“Cho nên người cảm thấy rất chật vật, cũng rất không chịu phục?”

Lộ Thừa Hữu này hạ là thực cười lên, “Nàng đích xác là ta này cuộc đời đệ nhất cái hòa ta nói chia tay nhân, nhưng ta chẳng hề chật vật, đồng dạng cũng không có không chịu phục. Hơn nữa, nói thật, nàng nói lúc chia tay ta thể nhưng cảm thấy rất nhẹ nhàng, tựa hồ còn đỉnh mong đợi.”

Điều này làm cho Từ Độ Dao có chút không giải , “Na người vì cái gì còn muốn hòa nàng kết giao.”

“Nhân sinh tổng hội xuất hiện rất nhiều ngoài ý muốn.”

“Na người thích ngoài ý muốn sao?”

“Không thích.” Hắn rất dứt khoát phủ nhận, “Ta nhất điểm cũng không thích ngoài ý muốn.”

Thời điểm này, lại có nhân tại gọi hắn danh tự, Lộ Thừa Hữu dừng bước lại, vừa rồi na người nữ tử thể nhưng lại đuổi theo . Nàng xem Lộ Thừa Hữu, miệng trung còn tại thở ra, nhưng nàng nhãn tình rất kiên định, “Lộ Thừa Hữu, người đương niên có thích quá ta sao?”

Từ Độ Dao cả kinh, lại càng nhiều là bội phục này người nữ tử dũng khí, tuy rằng giờ phút này nàng hẳn là tuyên bố Lộ Thừa Hữu sở thuộc quyền, nhưng nàng lại càng thêm hiếu kỳ Lộ Thừa Hữu đáp án.

Lộ Thừa Hữu nhất điểm cũng không có nhượng các nàng thất vọng, hắn đậm đậm mở miệng, “Ta rất thưởng thức người.”

Nữ tử cười , tuy rằng nàng biết hắn đã dành cho phủ định đáp án, lại đã được đến nàng muốn đáp án, như vậy nhiều niên, nàng vẫn đô nghĩ hời như thế nhất vấn đề, rốt cục nàng có thể như vậy hỏi xuất khẩu . Vô luận hắn dành cho thể nào đáp án, nàng đô có thể thản nhiên tiếp thu, thậm chí còn có thể đối hắn nói, “Cảm ơn.”

Lộ Thừa Hữu xoay người xem nàng, “Cảm tạ cái gì?”

“Cảm ơn người tặng đã cho ta nhất giấc mộng, tuy rằng na đối với người không quan trọng gì, lại tại ta trí nhớ lưu lại vô pháp ma diệt vết tích.” Nữ tử cười thật sự mỹ, thời điểm này nàng cười rất là thuần túy.

Lộ Thừa Hữu giật giật khóe miệng, không có nói chuyện.

Từ Độ Dao oai nghiêng đầu, theo ý nàng, như vậy hồi đáp rất là hoàn mỹ.

Nhưng nữ tử tiếp theo câu nói lại nhượng Từ Độ Dao lắng rất lâu, nữ tử xem Lộ Thừa Hữu, “Na người ái quá ai sao?”

Lộ Thừa Hữu lông mày nhíu nhíu, không có mở miệng.

Nữ tử không có nhiều khó xử hẳn, “Người là vẫn đô không có ái quá nhân vẫn là không biết thế nào ái nhân?” Nàng cười một chút, “Có lẽ là người sớm liền yêu, sau đó thừa lại liền không tính ái.”

Lộ Thừa Hữu sắc mặt cương một chút, hẳn không có nói chuyện, nữ tử cũng đã xoay người chuẩn bị ly khai, Lộ Thừa Hữu đột nhiên bắt lấy nữ tử tay, “Người này lời nói là cái gì ý tứ?”

Nữ tử rất là thản nhiên, “Chính là có lẽ có thể nhượng người ngoại lệ na cái có lẽ chính là người tối ái nhân, ta chính là này cái ý tứ.”

Lộ Thừa Hữu đồng tử đột nhiên phóng đại, “Người đến tốt cùng nghĩ nói cái gì?”

“Nếu như, quần quanh quần quanh kết hôn, còn có nhất cái bốn tuổi nhi tử, người hiểu ý ngoại sao?”

Lộ Thừa Hữu sắc mặt trầm xuống, “Thế nào khả năng? Ta trước giờ đô không có nghe nói quá.”

“Cho nên ta mới nói chỉ là nếu như.”

“Đùa giỡn như vậy rất nhượng người thỏa mãn?”

“Nếu như có thể giải trí đến người, ta đương nhiên thỏa mãn. Bất quá, ta nghĩ cáo tố người, nàng thực trở về, lần này không phải nếu như.”

Lộ Thừa Hữu nhìn thoáng qua nàng, “Na cũng chẳng quan hệ tới ta.”

Nữ tử gật gật đầu, “Quả thật hòa người không có bất kỳ quan hệ, nàng đã không phải người thân nhân, lại không xem như hòa người có quá cảm tình vướng mắc ai ai.”

Lộ Thừa Hữu không có nói chuyện, nữ tử cũng đi.

Từ Độ Dao lại thời khắc đánh giá Lộ Thừa Hữu sắc mặt, nàng hiện tại đột nhiên có chút lo lắng, trên thế giới này thực có nhân hội nhượng hẳn ngoại lệ sao? Nàng kỳ thật nghe thấy vừa rồi nữ tử lầm bầm lầu bầu: nàng có lẽ cái gì đô không tính, cũng người sinh mệnh lý tối khắc sâu ký hiệu, mà chính người chưa từng phát hiện quá ký hiệu.

2. Chương 2

Tô Thiển Oanh ngồi tại trong hành lang của bệnh viện, cảm thán bệnh viện người lưu lượng, nàng xem đồng hồ một chút, thời gian có chút không kịp. Nhưng cảm ở trong tay ông tiêm lý còn đang không ngừng tiến vào chất lỏng, một giọt lại một giọt, nàng mặt xem không ra cái gì biểu tình. Cho dù qua lại nhân tổng hội dừng lại đánh giá nàng vài lần mới ly khai, cũng không phải nàng bộ dạng nhiều kỳ quái, mà là nàng đích xác có nhượng nhân thân tâm vui mừng dung nhan. Đương nhiên, này cái không tính được cái gì ưu điểm, tỷ như bình thường nhân đô hội cảm thấy nàng ánh mắt tương đối cao, sau đó rất khách quan đối nàng bảo trì cự ly. Nàng này chủng diện mạo, ở trong đại học tỷ khí hư hồng thượng như vậy nhất điểm liền thành trừ xinh đẹp không đúng tỷ nào, huống chi nàng thành tích cũng không như thế nào.

Hôm nay đã là nàng cảm mạo đệ tam thiên, vốn cho là tại gia ngủ lâu một hồi nhi đô không có liên quan hệ, liền giống như trước kia như thế, một khi cảm mạo liền đem chính mình quần ở trong chăn chặt chẽ thực thực, ngày hôm sau tỉnh lại liền đô không có sự. Sau đó lại chính là một ngày mới, không cần uống thuốc, không cần truyền nước biển.

Nàng vốn cho là chính mình tái sẽ không truyền nước biển, hoặc giả chỉ ít sẽ không là hiện tại này cái bộ dáng. Không có nhất người bồi, chỉ có nàng nhất người.

Có hảo chút đồng học đô đã kết hôn, liền hài tử đô có cũng rất nhiều, mà nàng tại hiện tại lại liền một cái bạn trai đô không có. Nói không ham mộ là giả, nhất là ngồi tại bên cạnh nàng na người nữ sinh, nàng bạn trai vẫn tại cấp nàng giảng thuật một vài cười nhạo. Tô Thiển Oanh thở dài, cũng chưa chắc tất cả nam sinh đô thích mỹ nữ đi, chỉ ít này người nữ sinh bạn trai nhìn thấy nàng thời điểm ánh mắt đô không có thay đổi. Điều này làm cho nàng nghĩ đến tiền mấy kỳ xem mỡ phán đoán thiệt giả giải trí tiết mục, na cái

hắc tiểu hỏa bị vắn đạo hấn bạn gái hòa na vị mỹ nữ chủ bá ai tối mỹ thời điểm, hấn kiên trì chính mình bạn gái tối mỹ. Tình nhân mất lý ra Tây Thi chính là nơi nào đó thấy được đến .

Tô Thiển Oanh nghe bên cạnh truyền tới một vài thanh âm, thời điểm này đảo có chút buồn bực . Bệnh viện quá mức chật chội, liền một cái phòng bệnh đồ không đồ ra, liền rất nhiều trực tiếp tại hành lang xử đề xuống nhất cái mát giường, liền như vậy tương đương vu nằm viện.

Nàng tái nhìn thoáng qua biểu, này hạ là thực muộn , thế là nàng kéo xuống kim tiêm, cũng không có lý hội người khác ánh mắt, sau đó chạy đến bệnh viện phụ cận dừng xe thất.

Có lẽ là vừa rồi không tiểu tâm, tay trái kim tiêm xử thế nhưng còn tại đồ máu, nàng lẳng một chút, lập tức tượng trưng dùng khăn tay ấn khẩn, chờ một lát không gặp huyết lưu ra hậu, nàng mới buông lỏng một hơi, lái xe trở lại nàng nhà ở. Này cái nhà trọ rất tiểu, nàng cũng không thể nào để ý, chìm sẽ tuy tiểu ngũ tạng đều đủ, nàng rất thích chính mình cuộc sống bây giờ. Nàng chạy đến chính mình tủ quần áo lý, đưa ra một vài lễ phục dạ hội, này đồ đồ là nàng trước kia mua , nàng trở về không có mấy thiên, có lẽ là bởi vì không quen đất không quen cái, thế nhưng trực tiếp liền cảm mạo . Nàng hiện tại thân thể hơi tốt hơn một chút thượng như vậy nhất điểm, nhanh chóng thay đổi y phục, xem gương trung chính mình mới có thể quá quan, này mới lại vội vàng chạy xuống lầu lái xe.

Nàng đi địa phương là bản thành tối nguy nga lộng lẫy quán rượu, bởi vì nàng ông nội Tô gia hoa lão tiên sinh hôm nay hội ở chỗ ấy tổ chức hấn bảy mươi tuổi ngày sinh tiệc rượu, mà đi bình thường chính là bản thành cái gọi là thanh niên tài tử . Nàng tính cách từ tiểu tại thân thích khuyến trung đồ bị bầu thành tuy hứng phản nghịch, nhưng hảo tại sẽ không làm xảy ra đại sự gì tới. Cho nên nàng nhất điểm cũng không lo lắng nàng muộn đến hội mang tới cái gì hậu quả, nàng phụ mẫu đối nàng đồ là tương đương nhân từ.

Tô gia cũng chỉ có nàng này nhất nữ nhi, tự nhiên là bị phụng ở trong lòng bàn tay che chở, mà nàng ông nội tuy rằng tổng thích đối nàng nghiêm mặt, nhưng là có ý định đau nàng này người nha đầu. Nàng rất rõ ràng chính mình đối mặt là như thế nào nhất gia đình, cũng rất vui mừng chính mình có khả năng xuất sinh tại trong gia tộc này. Hòa nàng cùng tuổi một dạng gia thế nhân cơ hồ đồ bị bức làm chính mình không nguyện ý sự, nhưng nàng phụ mẫu cũng rất ít hội tới can thiệp nàng, tổng là đối nàng nói khoải lạc so cái gì đồ trọng yếu.

Tô Thiển Oanh rất minh bạch, hôm nay tuy rằng nói là vì ông nội xử lý tiệc rượu, nhưng sự thật thượng cũng bất quá là biến tướng vì nàng thân cận, chỉ là bọn hấn đồ sẽ không nói rõ, chỉ là nhượng nàng cấp ra chính mình ý kiến. Cho nên, nàng có chút cố ý đến muộn, dùng như vậy phương thức tại tuyên cáo nàng là không hài lòng .

Tô Thiển Oanh đi tiến đại sảnh, Tiêu Tổ Oanh lập tức cười dắt nàng tay, “Oanh Oanh, khoải đi người ông nội nơi đó, đồ hỏi đến người hảo nhiều lần .”

“Ma ma, biết .” Tô Thiển Oanh đối chính mình mẫu thân oán hận nhất tiểu.

Tô Thiển Oanh đi qua thời điểm, tô lão tiên sinh còn nghiêm mặt, “Nhân lão , đồ bị ghét bỏ .”

Tô Thiển Oanh cười hì hì đi bắt trụ Tô gia hoa tay, rất vô tội xem hấn, “Ai dám khi dễ ta ông nội, ta đệ nhất cái không buông tha hấn. Bất quá, phải không có nhân gan như vậy đại đi!”

Tô Văn Uyên xem chính mình nữ nhi không nhịn được cười lên, hấn này phụ thân tuy rằng nghiêm mặt, nhưng căn bản liền không có sinh khí, nhất là đối này đồ tiểu bối thời điểm.

“Ta xem người này người nha đầu gan đồ đỉnh phì, nói đi là đi, còn thực không coi nơi này là gia ?” Tô gia hoa một mặt là thực tưởng niệm chính mình này duy nhất cháu gái, nhất phương diện cũng là lo lắng nàng nhất người tại ngoại phiêu bạt, nàng từ nhỏ đến lớn đồ không có thụ quá khổ, như vậy vừa đi ra ngoài chính là hảo mấy niên nói không lo lắng khẳng định là giả .

“Ông nội, nhân tổng yếu được đến tôi luyện.” Nàng cầm lấy hấn tay, “Ông nội này nhất đôi tay không thể vĩnh viễn đồ dịu đồ Oanh Oanh, cũng nên nhượng Oanh Oanh tới dịu đồ người .”

Tô gia hoa sưng sốt, “Oanh Oanh hiểu chuyện .”

Tô Thiển Oanh tâm lý đau xót, đúng a hiểu chuyện , cũng đã mất đi như vậy nhiều đồng tây. Ai có thể vĩnh viễn đó không học hội lớn dần, sau đó vĩnh viễn đương nhất cái vô ưu vô lự hài tử, nàng chú định không thể . Nàng xả ra nhất cái tiểu ý, “Ông nội hôm nay quá thọ, Oanh Oanh cấp ông nội cầu nhất cái bình an phù, ông nội nhất định muốn hảo hảo quả .”

Nàng vi Tô gia hoa quả , Tô gia hoa lúc lắc đầu, có đường vân nhân tình lại đánh giá nàng, cái gì thời điểm nàng đã không phải na đứa con nít ? Đã không tái cần bọn hần vi nàng lo lắng .

Bọn hần như vậy gia đình gặp nhiều na chút đồ cổ, nàng này đó niên cũng đối na chút cao phẩm chất đồng tây không có theo đuổi, mỗi khi hội hướng gia lý gửi một vài đặc sản, hoặc giả đem chính mình ở bên ngoài chụp một vài tấm hình phát cấp bọn hần. Có lẽ sinh hoạt thực hội thay đổi nhất người, nàng phải thừa nhận, nàng đã biến .

Nàng còn không có phản ứng kịp thời điểm, chỉ nghe thấy nhất thanh âm, “Ông nội, ta tới cấp ngươi mừng thọ .”

Ông nội?

Na cái đặc hữu danh xưng, có thể như vậy kêu cũng chỉ có nhất người , nàng tâm hơi hơi cứng đờ. Hần thanh âm tựa hồ hòa trước kia không quá một dạng , có lẽ vẫn là na thanh âm, chỉ là nàng đã quá lâu không có nghe thấy , xa lạ trung thấu quen thuộc, quen thuộc lý có xa lạ. Nàng chỉ nhất cái hốt hoảng, sau đó liền ngẩng đầu, nhìn thấy Lộ Thừa Hựu đứng tại Tô gia hoa bên cạnh, mà nhượng nhân không thể bỏ qua là bên cạnh hần đứng khác nhất người nữ tử.

Nàng không nhận thức na người nữ tử, xem ra mi thanh mục tú, không tính cái gì đại mỹ nữ, nhưng nhất nhìn như hồ đồ có nhượng nhân yên ổn khí chất. Nàng nhớ được hần vẫn thích này chủng loại hình nữ tử, có ở nhà khí chất.

Nàng ly bọn hần chẳng hề xa, nhưng hần lại không có liếc nhìn nàng một cái, không biết là không có nhìn thấy vẫn là không quyết định xem.

“Thừa Hựu có lẽ lâu không có nhìn thấy Oanh Oanh đi?” Hối han là hôm nay thọ tinh.

Lộ Thừa Hựu thời điểm này mới xem nàng, “Thực hảo lâu không gặp .”

Đúng a, rất lâu không gặp , đã vừa lúc ngũ niên lễ một bách thiên.

Nàng đối nàng xán lạn nhất tiểu, xem không ra cái gì không thỏa, “Là thế nào đem này vị muội muội cấp lừa đến tay ?”

Nàng giọng điệu hữu hảo, nhượng ở đây một vài nhân đồ lãng một chút, Lộ Thừa Hựu lại cũng chỉ là cười nhạt, “Ngươi trước kia không phải nói ta rất có sức quyến rũ? Chẳng lẽ là lừa gạt ta ?”

“Nơi này như vậy nhiều nhân, phải hay không là phụ diễn ngươi tùy tiện trảo nhất người tới hỏi liền biết .” Nàng vẫn là mang tiểu ý.

Lộ Thừa Hựu phụ mẫu cũng đi tới đối diện, lại hàn huyên rất lâu.

Bọn hần có thể biểu hiện được giống như trước đây, giống như chưa từng phát sinh quá na chút qua lại, nhưng mà nàng lại rất rõ ràng, giữa bọn hần cách ngũ niên, ai đồ vô pháp đi cắt bỏ na chút xa lạ. Nói tóm lại, có lẽ Lộ Thừa Hựu đối nàng chỉ là một loại thất vọng, sau đó cái gì đồ không có . Đúng, phải là như thế, là chính nàng canh cánh trong lòng, mơ tưởng trang làm không sao cả, sau đó phát hiện quả thật không có cái gì cái gọi là .

Nàng đối này rượu hội không có quá nhiều hứng thú, chỉ là ngồi ở một bên, đánh phát mấy người hậu liền cũng không có nhân tới quấy rầy nàng . Nàng nhân tình nhú lại, liền nhìn thấy Lộ Thừa Hựu vẫn bồi hần na vị ở nhà khí chất bạn gái, hần cực kỳ thân sĩ, vẫn làm bạn , đại khái cũng biết na người nữ tử đối với như vậy cảnh tượng xa lạ. Tô Thiển Oanh có chút chán nản, vừa rồi thế nào không có kêu hần giới thiệu một chút nàng danh tự?

Như vậy nghĩ , nàng liền thực đi qua , sau đó xem Lộ Thừa Hựu, “Ngươi vừa rồi còn không có cấp ta giới thiệu này vị muội muội ni!”

Lộ Thừa Hựu vẫn là không có cái gì biểu tình, “Từ Độ Dao, ta bạn gái.” Hấn lại chỉ chỉ nàng, “Tô Thiển Oanh.” Không có bất kỳ xưng hô.

“Người hảo.” Từ Độ Dao chủ động đuổi xuất thủ, “Rất vinh hạnh nhìn thấy s đại truyền thuyết trung hoa hậu giảng đường.”

Tô Thiển Oanh sững sốt, “Quá khen . Người là ta học muội?”

Từ Độ Dao gật gật đầu, mang tiểu ý, lại không có nhất điểm luống cuống.

Tô Thiển Oanh chuyển ánh mắt hướng Lộ Thừa Hựu, “Người đối nữ hài tử yêu thích vẫn là không có biến.”

“Ta tự nhiên thua kém người, các chủng loại hình đô có thể thích ứng.” Lộ Thừa Hựu khinh miêu đạm tả.

Tô Thiển Oanh lại có thể đọc ra châm chọc ý vị, nhưng không có luống cuống, “Không nhiều thử xem thể nào hội biết đến tốt cùng na một loại hội thích hợp chính mình?”

“Có chút đông tây không cần thử, dụng tâm cảm thụ so cái gì đô trọng yếu.”

Này đó niên quá khứ , hấn thực biến , nói chuyện cũng một giọt nước cũng không lọt ra ngoài, như vậy phổ thông lời nói, nàng lại có thể đọc ra bất đồng đông tây. Tại ám hiệu nàng hoa tâm, tại ám hiệu nàng làm sự không cần tâm, nàng lại cũng không có tức giận, “Quả nhiên đương lãnh đạo hậu nói chuyện đô bất đồng .”

“Kỳ thật ta vẫn đô là như vậy.”

Na chính là nàng trước giờ không có chân chính hiểu rõ quá hấn ?

Từ Độ Dao phải phát hiện bọn hấn không khí không đối , có chút làm nũng xem Lộ Thừa Hựu, “Ta đói , người cấp ta cầm điểm đông tây được không.”

Lộ Thừa Hựu gật gật đầu xoay người ly khai, thậm chí đô không có nhiều hỏi nhất câu nàng có hay không cái gì cần địa phương.

Tô Thiển Oanh đối Từ Độ Dao hòa thiện nhất tiểu, “Hấn như vậy bằng sơn bộ đáng, người thể nào nhận được hấn?”

Từ Độ Dao sững sốt, lập tức cười cười, “Thói quen liền hảo, hơn nữa hấn chính là như vậy, có cái gì biện pháp.”

Tô Thiển Oanh lại đột nhiên cười lên, “Ta cáo tố người nhất cái bí mật. Lộ Thừa Hựu trước kia mười tuổi tên gọi là lộ văn nghệ, sau hấn kiên trì đem danh tự cấp sửa , người biết vì cái gì?”

Từ Độ Dao cười cười, sau đó thành thật lúc lắc đầu.

“Bởi vì hấn biết chính mình không có văn nghệ khí chất, dùng na cái danh tự không phải làm bản nghệ thuật?”

Từ Độ Dao này hạ thực cười lên, này vị mỹ nữ còn thực rất có thú vị.

Lộ Thừa Hựu cầm đồ vật tới đây thời điểm liền nghe thấy bọn hấn khoan khoái tiếng cười, hấn nhướng mắt, mà thời điểm này Tô Thiển Oanh lại bị Tô gia hoa cấp gọi đi , đại khái là muốn nàng cùng đi cùng nhau nhận thức na chút “Thanh niên hảo tuấn” .

Lộ Thừa Hựu sóng mắt lý không có bất kỳ nhấp nhô, rất là bình tĩnh xem Từ Độ Dao, “Các người vừa rồi tại giảng thuật cái gì?”

“Nàng cáo tố ta người mới trước đây kêu lộ văn nghệ, cùng với vì cái gì hội cải danh tự.”

Lộ Thừa Hựu sắc mặt trầm xuống, hấn thể nào liền quên mất nàng thích đả kích nhân bản tính .

Từ Độ Dao nghĩ đến cái gì, “Các người hảo tượng rất quen thuộc?”

“Chúng ta là từ nhỏ cùng nhau lớn lên .”

“Thanh mai trúc mã?”

Lộ Thừa Hựu mặt mày nhú lại, “Chúng ta là có thể cho rằng tối thất bại tổ hợp thanh mai trúc mã, hoàn toàn có thể cho rằng phản diện tài liệu giảng dạy.”

Có thể từ trong miệng hắn nói ra như vậy lời nói tới, Từ Độ Dao rất là giật mình, “Nàng đã từng hung hăng thương tổn người?”

Lộ Thừa Hựu lúc lắc đầu, “Nhưng nàng thương tổn người khác.”

“Người rất lưu ý nhân?”

“Ta trước kia tối hảo bằng hữu.” Lộ Thừa Hựu có chút cảm thán, na chút năm tháng ly được quá mức xa xôi, hắn đồ sắp có chút hốt hoảng .

“Vẫn không có nghe người nói về.”

“Ta cũng vẫn đồ không có nghĩ đến.”

Quá khứ năm tháng đồ bị ký lục tại mỗi địa phương, bởi vì chẳng hề ảnh hưởng sinh hoạt, cho nên trong tiềm thức của hắn thực không có tái đi suy nghĩ quá cái gì. Quá khứ quá lâu , lúc ấy quả thật rất tức giận, tuy rằng hắn cũng rất tò mò đến tận cùng là thế nào hồi sự, chỉ là sự kiện đương sự nhân đồ không chịu dành cho bất kỳ lý do thoái thác, hắn cũng chỉ có thể bằng phán đoán biết nhất cái đại khái. Sau đó bọn hắn đồ ly khai , hắn cũng không có cảm thấy cái gì, bắt đầu thời điểm hội có không thói quen, nhưng thời gian vừa qua cũng không kém nhiều hảo , cũng không có cảm thấy ly khai ai liền có thể thực ảnh hưởng ai sinh hoạt.

Ngẫu nhiên thời điểm, hắn cũng nghe nói qua Tô Thiển Oanh tin tức, nghe nói ở nước ngoài đãi hai năm liền hồi quốc , sau đó tại khác nhất cái lấy phong cảnh trứ danh thành thị đãi , rất thiếu trở về. Mà hắn tại này cái rất thiếu lý tự nhiên cũng không có gặp quá nàng, cũng không có tận lực đi nghĩ quá nàng.

Chỉ là hôm nay, lấy như vậy phương thức gặp mặt, nàng như trước còn hòa đương niên một dạng mỹ, chỉ là nhân tình đã không có đương niên thuần túy. Tuy rằng nàng lúc ấy tuy hứng, nhưng khung xương lý đơn thuần, mà hiện tại, đại gia thân thượng đồ dán lên năm tháng nhân, ai cũng chạy không thoát.

Chỉ là hắn rất lộ vẻ sầu thảm phát hiện, Tô Thiển Oanh thế nhưng tại hắn hai mươi lăm năm năm tháng trung bởi hắn hai mươi năm, hắn lúc lắc đầu, chỉ có thể nói lúc ấy năm tháng quá mức tốt đẹp.

3. Chương 3

Tô Thiển Oanh đứng tại quán rượu lầu hai ban công thượng, nàng xem Lộ Thừa Hựu hòa Từ Độ Dao cùng đi ra ngoài, bọn hắn động tác không thể nào thân mật, cũng hài hoà . Nàng nghĩ đến Từ Độ Dao bộ dáng, hòa hắn kết giao quá nhiều lần đảm nhiệm bạn gái đồ là nhất cái bộ dáng, ôn nhu , nhã nhặn lịch sự , nhất xem liền chính là hảo thủ tử nhân tuyển. Nguyên lai hắn vẫn đồ là thích na cái loại hình, nàng còn cho rằng hắn chỉ là nhất thời hưng khởi. Quả nhiên, nhân đồ là có nào đó cố chấp cố chấp. Trong tay nàng cầm nhất cốc ngâm hảo Hương Thảo vị trà sữa, nàng rất thích Hương Thảo hương vị, vô luận là uống gì. Chỉ là nàng tối ái vẫn là Hương Thảo milkshake, na tinh tế nước đá hoạt vào trong cổ họng, có nhẹ nhẹ nồng hoạt ngọt, lại nhất điểm cũng sẽ không cảm thấy ngấy.

Có thời điểm đương này nước đá trượt vào trong bụng nàng, nàng hội cảm thấy hết thủy đồ là như vậy tốt đẹp, sau đó liền có kiên trì đi xuống dừng khí.

Nàng lại đứng một hồi, sau đó lại xuống lầu, nàng bởi Tiêu Tổ Oanh cùng nhau hòa na chút nàng nhận thức hoặc giả không nhận thức nhân chào hỏi, nàng hơn phân nửa là cười gật đầu, không nói được lời nào. Liên tiếp gặp hảo chút nhân, Tiêu Tổ Oanh này mới hạ giọng đối nàng mở miệng, “Có hay không nhìn trúng?”

Tô Thiển Oanh lúc lắc đầu.

Tiêu Tổ Oanh nhanh chóng xẹt qua nhất ti thở dài, “Na cái hành bộ dạng nhi tử còn không sai.”

“Ta khả không nghĩ chính mình hài tử cũng như hắn tai to mặt lớn.”

Tiêu Tổ Oanh lời kéo nàng, nhượng nàng đừng nói này chủng lời nói, “Đừng trông mặt mà bắt hình dong.”

Tô Thiển Oanh bĩu môi, “Thế nào ta cũng đến phiên bị đẩy mạnh tiêu thụ nông nổi.”

“Ai nhượng chính người không biết gấp gáp.”

Tô Thiển Oanh có chút thăm dò mở miệng, “Ma ma, nếu như ta này cuộc đời đó không quyết định kết hôn, người hội như thế nào?”

Tiêu Tổ Oanh tay đem nàng xiết chặt, “Người này không phải nghĩ nhượng ma ma tức chết? Na còn không như đem người nhét về trong bụng xoa sạch, miễn cho ta xem sinh khí.”

Tô Thiển Oanh làm nhất cái mặt quỷ, nàng lui nhất bộ, “Na phải hay không là ta chỉ cần kết hôn, các người liền có thể yên tâm?”

“Na khả không thành, người được đem na người mang về tới chúng ta nhìn xem, chúng ta giúp người tham mưu tham mưu, nhất định muốn tìm nhất người đối với người tốt. Hẳn có thể không đủ thông minh, cũng có thể không có cái gì tiền, nhưng nhất định được đối người hảo. Như vậy chút niên, chúng ta đều muốn người sung sướng, cái gì đó tùy ý, liền người hôn nhân đại sự không thể do người tùy hứng.”

Tô Thiển Oanh gật gật đầu, không tái nhiều vô nghĩa lời nói. Nàng phụ mẫu là thực nghĩ đem nàng cấp đẩy mạnh tiêu thụ ra đi, dù sao tái quá mấy niên nàng tuổi thực hội có chút lúng túng. Chính nàng cũng biết, trừ nhất điểm dung nhan vừa phải xuất sắc ngoại, khác nàng thực không có cái gì ưu điểm, không hiểu thương trường thượng na chút đông tây, nàng liền đứng ở một bên nghe người khác giảng thuật đó cảm thấy na chút đông tây hảo khó, dù sao nàng là thực nghe không hiểu. Nữ tử lấy sắc sự nhân na là tối hạ sách, có mấy người có thể chân chính dựa vào này cái được đến hạnh phúc, dung nhan tổng sẽ già yếu, sau đó liền thực cái gì đó không có. Như vậy nhiều niên, nàng phát hiện chính mình lại còn là hai bàn tay trắng, không sự thành công.

Đương niên hòa phụ mẫu nào được như vậy hung, nhất định muốn xuất ngoại, Anh ngữ kém đến muốn chết, đi nhà tư khi đi học, nghe na chút tự do dùng Anh ngữ trò chuyện thời điểm, nàng mới cảm thấy chính mình là thực bị bảo hộ được quá hảo. Đây cái ở vào cạnh tranh xã hội trung, nàng liền giống như nhất chỉ sâu một bình thường, nàng nhớ được na cái lão sư nhượng chính mình khởi đến trả lời vấn đề thời, chính mình mặt ngộp được đỏ bừng cũng nghe không hiểu đối phương nói là cái gì. Na cái thời điểm nàng mới minh bạch, chính mình thực không có nhất điểm có thể tư cách kiêu ngạo, lý khai phụ mẫu cấp nàng chuẩn bị ầm áp hoa viên hậu, nàng bị na chút ưu tú nhân kích thích được thân thể không nơi lạnh lạnh, chậm rãi nàng mới minh bạch, nguyên lai chính mình cũng hội có tự ti tình tự.

Nàng hội thức đêm, chưa hết chưa xong đi bồi một vài văn chương, nhượng chính mình khẩu ngữ hảo lên. Nàng hội chần chờ hồi lâu sau, vẫn là đi đến na chút người ngoại quốc bên cạnh hỏi đơn giản một chút vấn đề, từ vừa mới bắt đầu áp a áp ứng càng về sau sẽ không tái thấp thỏm, nàng lần đầu tiên như vậy nỗ lực bồi dưỡng chính mình, đến tối hậu cũng có thể cũng như người khác tự do dùng Anh ngữ nói chuyện. Đương nàng khảo quá thời điểm, không có nhất điểm thích thú, như vậy nhiều nỗ lực, hảo tượng hiện tại chỉ là tại hỏi báo, cho nên không có thích thú, nhưng nàng lại đặc biệt muốn khóc.

Tiệc rượu tiến hành đến rất muộn, nàng cường đánh tinh thần hòa na chút nhân cáo biệt.

Tiêu Tổ Oanh tại đệ nhất thời gian lý lập tức vì nàng đề xuất nhất đôi dép lê, “Mau chút thay đổi, xuyên như vậy cao giày cao gót, nhất định rất khó chịu.”

Tô Thiển Oanh tâm lý đau xót, cũng chỉ có chính mình phụ mẫu có thể phát hiện đến này đó chi tiết nhỏ, nàng thay đổi dép lê, “Vẫn là ma ma đối ta tối hảo.”

Tô Văn Uyên đi tới đem Tiêu Tổ Oanh kéo đến một bên, “Như thế nào?” Hẳn này cái làm cha tuy rằng cũng quan tâm nữ nhi, nhưng tổng không như mẫu thân hòa nữ nhi thân mật, có chút sự còn phải thê tử ra mã.

Tiêu Tổ Oanh nhún nhún vai, “Chính là như vậy.”

“Nhất cái đó chướng mắt?” Tô Văn Uyên cũng lúc lắc đầu.

Tiêu Tổ Oanh có chút nhú mày, “Na nha đầu khả năng ánh mắt tương đối cao.”

Tô Văn Uyên gật gật đầu, “Từ tiểu liên hòa Thừa Hựu na tiểu tử cùng nhau lớn lên, ánh mắt khẳng định liên hội cao . Ta cũng cảm thấy Thừa Hựu không sai,,,”

Hắn lời còn chưa nói hết, Tiêu Tổ Oanh lập tức đánh gãy, “Thừa Hựu là hảo, vô luận là nhân phẩm vẫn là đầu óc đồ không sai, nhưng ta cảm thấy chính là quá mức thông minh , hòa hắn cùng một chỗ ta gia nha đầu khẳng định hội bị thiệt thòi. Na hài tử tuy rằng lời nói không nhiều, nhưng ta xem hắn nhân tình tổng cảm thấy hắn không như vậy đơn giản. Hơn nữa hắn hôm nay tại này loại trường hợp đem bạn gái mang tới, ở mặt ngoài xem khởi đỉnh tình lý đương nhiên, nhưng tinh tế nghĩ một chút, hảo tượng là đỉnh tận lực nêu lên. Này đó niên hắn phụ mẫu tâm tư, hắn vị tất không biết, tuy rằng không nói cái gì, nhưng hôm nay hắn hành vi rất rõ ràng cho thấy tại cáo tố chúng ta đừng nghĩ đem hắn hòa Oanh Oanh kéo đến cùng nhau.”

Tô Văn Uyên cũng cảm thấy rất có đạo lý, tuy rằng rất đáng tiếc, nhưng vẫn tương đối tôn trọng hài tử nhóm tướng pháp, “Còn hảo ta gia khuê nữ không có ý khác.”

Tiêu Tổ Oanh nhú mày, “Cũng không biết phải hay không là ta ảo giác, ta tổng cảm thấy Oanh Oanh biến rất nhiều, hơn nữa hảo tượng có sự giấu chúng ta.”

“Hài tử trường đại tổng hội có một vài tâm tư, chúng ta cũng đừng đi quấy rầy.”

“Này cái ta tự nhiên sẽ hiểu .”

“Buổi tối người tìm cái thời gian khuyên nhiều khuyên Oanh Oanh, tổng như vậy đi xuống cũng không phải như vậy hồi sự.”

Tiêu Tổ Oanh gật đầu tỏ vẻ đồng ý , nàng cũng chỉ có này nhất nữ nhi, hận không được đem tất cả tối hảo đồng tây đồ giao cấp nàng.

Trở lại gia sau đó, Tô Thiển Oanh bồi Tô gia hoa cùng nhau tán gẫu, thẳng đến xác định hắn ngủ , nàng mới lôi kéo góc chăn, này mới ra đi.

Mà Tiêu Tổ Oanh hòa tô Văn Uyên đồ ở trong sân, nàng than thở một hơi, rất nhiều nàng không thích đồng tây vẫn là phải đi đối mặt, không thể tượng trước kia như thế, không thích trực tiếp xoay người chạy lấy người. Như vậy tiêu sái, có lẽ trong lòng nàng vẫn là có điểm, cũng đã không tái tùy thời tùy chỗ đồ như vậy.

“Ba ba ma ma.” Nàng đi qua, tại bọn hắn đối diện ngồi xuống.

Tiêu Tổ Oanh xem một cái này cái gì đồ sai khiến chính mình trạng phụ, rất là vô nại mở miệng, “Oanh Oanh, hôm nay gặp như vậy nhiều nhân, thực liên nhất cái cũng không có tướng pháp?”

Tô Thiển Oanh rất thành thật gật đầu.

Tô Văn Uyên gặp nữ nhi không có phản cảm, lập tức đẩy quá khứ một vài tấm hình, “Không có liên quan hệ, còn có như vậy chút nhân, ta nữ nhi ánh mắt tự nhiên rất cao, chậm rãi chọn chính là.” Này đó nhân đồ là hắn trải qua nghe ngóng , gia thế cái gì không có quá mức để ý, tối chủ yếu là nhân sinh đồ không có cái gì chỗ bẩn.

Tô Thiển Oanh nhất xem, đau cả đầu.

Tiêu Tổ Oanh lập tức tiếp nói chuyện đề, “Oanh Oanh, người nói nói người thích như thế nào loại hình, ma ma cũng hảo quan sát quan sát.”

“Các người làm chủ liên hảo.” Nàng này câu nói xem ra không có cái gì vấn đề, nhưng tại hai vợ chồng xem tới chính là không bình tĩnh biểu hiện .

“Oanh Oanh, chính mình trạng phụ đương nhiên được chính mình chọn, cấp ma ma nói nói liên hảo.”

“Tối hảo là ly quá hôn hơn nữa không muốn hài tử nhân, khác các người xem xử lý đi!”

Tiêu Tổ Oanh nghĩ này hạ hư hỏng , nữ nhi lại phát tỳ khí .

Tô Thiển Oanh vừa mới nói hoàn liền cảm thấy tựa hồ chính mình có chút quá phạm , bọn hắn cũng là vì chính mình nghĩ, thiên thiên này cái “Ta là vì người hảo” đặc biệt nhượng nhân phản cảm, liền cùng xem vô

số truyền hình lý nam chủ thường thường toát ra nhất câu “Ta nên bắt người thế nào xử lý” một dạng chán ghét, mỗi khi nàng nghe thấy như thế lời kịch đô hội ác tục một phen sau đó rì rầm lẩm bẩm: rau trộn.

Nàng tùy ý lấy ra một tờ tấm hình, “Liên này cái liên này cái.”

Tiêu Tổ Oanh gặp nàng thực không có cái gì hứng thú, cũng phóng nàng hồi gian phòng , sau đó vô nại xem chính mình tượng phụ, “Này nữ nhi tuyệt đối là tới đòi nợ.”

Coi như quên đi, Tô Thiển Oanh đối chính mình như vậy nghĩ, liền nhận mệnh . Nữ nhân hai mươi lăm bắt đầu liền đi đường xuống dốc , tổng không thể thực chờ đến chính mình lão , sau đó ai đô ghét bỏ chính mình hậu mới suy xét này đó đông tây, nàng nhân sinh chính mình cũng tận lực , tuy rằng cũng không có thụ nhiều ít khổ, nói tóm lại cũng xem như bách thái nhân sinh .

Tiêu Tổ Oanh đỉnh có hiệu suất , rất khoái liên an bài thân cận, mà nàng cũng vội vàng đuổi đi .

Đệ nhất cái, “Tô tiểu thư, ta đối người rất vừa lòng.”

“Người muốn nghĩ rõ ràng, ta cái gì ưu điểm đô không có, sẽ không nấu cơm cho người, sẽ không cấp người đương trợ thủ, thậm chí,,,”

“Không có liên quan hệ, người chỉ cần có thể sinh hài tử liền được.”

“Người làm gì không đi tìm cái gà mái.”

Đệ nhị cái, “Tô tiểu thư, ta tốt nghiệp ở danh bài đại học, thụ quá giáo dục cao đẳng, hơn nữa hiện tại đang niệm tiến sĩ. Ta nghe nói tô tiểu thư người tuy rằng có xuất ngoại kinh nghiệm, nhưng học nghiệp chẳng hề hảo, vì chúng ta tại tư tưởng thượng không hình thành sự cách biệt giữa hai thế hệ, ta cảm thấy tô tiểu thư tối hảo có thể tăng cường giáo dục.”

“Cho nên người nên đi tìm người na danh bài đại học tốt nghiệp , mà ta nên đi lại tìm không có đọc qua đại học , chúng ta khẳng định nhận sai nhân . Tiên sinh người quý tính?”

“Tô tiểu thư, đừng như vậy, ta đối người không có ác ý, thậm chí đỉnh vừa lòng.”

“Khả ta đối người rất có ác ý, rất không hài lòng.”

Đệ tam cái, “Tô tiểu thư, người nói bữa cơm này chúng ta thế nào ăn?”

“Dùng miệng ăn.”

“Ta ý tứ là, vẫn là AA chế tương đối hảo.”

“Hảo a.”

Thế là bữa cơm này ăn vào khoái kết thúc thời điểm, Tô Thiển Oanh đột nhiên kêu lên, “Thực xin lỗi, ta hảo tượng không có mang ví tiền.”

“Tô tiểu thư, người thế nào có thể như vậy. Đáp ứng rồi sự liền muốn làm được, này là dân tộc Trung Hoa thượng hạ mấy ngàn lưu truyền tới nay mỹ đức,,,”

Tô Thiển Oanh rất kiên nhẫn nghe đối phương lảm nhảm niệm, sau đó vẻ mặt không lưu tâm. Mà một bên người phục vụ tắc rất kiên nhẫn nhắc nhở, “Ai tính tiền?”

Tô Thiển Oanh nhíu mày, “Người gặp tới đây nơi này ăn cơm nữ sĩ tính tiền?”

Na nam sĩ rất không vui sướng, vẫn là không có tính tiền.

Mà tại này đồng nhất gia nhà ăn ăn cơm Lộ Thừa Hựu hòa Từ Độ Dao nghe nửa ngày, này mới đi qua, Từ Độ Dao cười cười, “Thực hảo.”

Na nam sĩ nhất gặp nàng gặp được người quen, lập tức mở miệng, “Người có thể hướng bọn hần tá tiền tới tính tiền, ta chỉ phó một nửa, hần là ba trăm hai mươi tám nguyên.”

Lộ Thừa Hựu nhíu nhíu mày, từ trong ví tiền đưa ra mấy trương tiền đưa tới người phục vụ tay trung. Tô Thiển Oanh lập tức đoạt lấy tới, sau đó còn đến Lộ Thừa Hựu tay trung, “Ta hòa người nhận thức sao? Ai nhượng người nhiều lo chuyện bao đồng.”

Nàng ác thanh ác khí sau khi mở miệng, chỉ na vị nam sĩ lỗ mũi mở miệng, “Thỉnh người tính tiền, lão nương hôm nay cấp người thượng nhất khóa, cái gì kêu làm thân sĩ phong độ.”

Nói xong, nàng rất soái khí ly khai, na vị nam sĩ sắc mặt trắng bệch tính tiền.

Lộ Thừa Hựu xem xem nàng nổi giận đùng đùng bóng lưng, lúc lắc đầu, sau đó mấy bộ đuổi đi lên, “Đi nơi nào, ta tổng người trở về.”

Tô Thiển Oanh xem phía sau hần chạy tới Từ Độ Dao lúc lắc đầu, “Không cần phiền toái người .”

“Không cần như vậy xa lạ.” Hần khinh miêu đậm tả.

“Dù sao chỉ là ngoại nhân, vẫn là không phiền toái người .”

Lộ Thừa Hựu không có tái nói chuyện, Từ Độ Dao nhìn xem hần, “Chúng ta đi đi!”

Hần trầm mặc hòa Từ Độ Dao ly khai.

Mà Tô Thiển Oanh chạy mấy bộ cảm thấy phải sinh khí, thế là cấp Tiêu Tổ Oanh đánh tới điện thoại, “Ma ma, người tái cấp người nữ nhi giới thiệu này chủng cực phẩm, tiểu tâm người nữ nhi không nhận người .”

4. Chương 4

Từ Độ Dao xem Lộ Thừa Hựu trầm mặc, không khí quá mức cứng ngắc, nàng biết nếu như chính mình không nói chuyện, có lẽ hần hội vẫn trầm mặc đi xuống. Nàng trước kia cũng thử qua không nói chuyện, thăm dò hần có thể hay không gấp gáp, hoặc giả chủ động mở miệng, mỗi lần đồ lấy thất bại chấm dứt. Mà nàng cũng rất cực phải thừa nhận, có lẽ hần chính là như vậy cá tính, không có quá nhiều ngôn ngữ, thậm chí rất thiếu cười. Kỳ thật hần cười lên rất hảo xem,

Nhưng là hần bình thường đồ cực thiếu cười, cho dù là hần về mặt công tác giành được rất vừa lòng thành quả cũng là một dạng.

“Học tỷ thực là nhất cái người thú vị.” Từ Độ Dao đánh giá hần thần sắc, thời điểm này, nàng đột nhiên nghĩ đến ở trong bệnh viện na người nữ tử theo như lời nói “Oanh Oanh” phải là chỉ Tô Thiển Oanh đi. Chỉ là nàng vẫn không có quá coi là quan trọng, bởi vì Lộ Thừa Hựu xem Tô Thiển Oanh thần tình không có bất kỳ không đối, rất là bình tĩnh, hòa hần xem vô số người lạ không có cái gì bất đồng, điều này làm cho nàng bắt đầu hoài

Nghi có lẽ na người nữ tử cũng chỉ là tại vọng gia phán đoán bãi .

“Phải không?” Hần không đồng ý nhăn mi, “Tại na loại trường hợp như thế nói chuyện, hội rất không giáo dưỡng.”

Nhưng như thế giáo dưỡng bất quá cũng chỉ là cấp nhân một loại lạnh cứng cự ly, ngược lại là Tô Thiển Oanh hành vi nhượng nàng cảm thấy thư thái, chỉ ít cảm thấy na là nhất người chân chính tình tự. Nhưng nàng sẽ không nói ra, Tổng là hội thuận hần ý tứ, bình thường bất hoà hần có tương trái ngược tưởng pháp.

Từ Độ Dao thích như vậy ở bờ sông thổi gió lạnh, nàng rất hiếu kỳ, hần là vẫn đồ như vậy còn là trước kia oanh oanh liệt liệt thiêu đốt hần kích tình.

“Người trước kia cũng là như vậy?”

“Cái gì như vậy?”

“Chính là tựa hồ vĩnh viễn đồ sóng nước chẳng xao, hảo tượng không có cái gì có thể nhượng người tình tự nhấp nhô.”

“Thế nào hội như vậy nói?” Lộ Thừa Hựu bật cười, “Hiện tại trường đại tự nhiên không thể hòa nhất cái mao tiểu tử như vậy động một tí liên tình tự lộ ra ngoài, ta tự nhiên cũng có quá sinh khí tức giận thời điểm, chỉ là hảo tượng đã rất lâu .”

Từ Độ Dao lòng hiếu kỳ nhượng nàng tiếp tục hỏi thăm thâm tàng thứ vấn đề, “Có thể nói nói người mới tình đầu sao? Ta rất hiếu kỳ kia!”

Quả nhiên, Lộ Thừa Hựu nhăn một chút mi.

“Nếu như ngươi không nguyện ý, có thể không nói.” Nàng vẫn là rất có thể lý giải, dù sao rất nhiều nhân đồ không nguyện ý nhắc tới chính mình quá khứ cảm tình.

“Kỳ thật cũng không có cái gì.” Hắn đón một chút, “Có thể thỏa mãn người lòng hiếu kỳ. Ta mới tình đầu kỳ thật đỉnh muộn, là ta tại đại học nhất cái học tử, hơn nữa còn là đồng nhất cái chuyên nghiệp.”

“Na nàng phải hay không là rất hướng ngoại, tính cách rất hảo, rất hấp dẫn nhân?”

Lộ Thừa Hựu suy tư một chút, “Hướng ngoại chưa nói tới, phải tính rất điềm đạm. Là đỉnh hấp dẫn nhân, nghe nói có rất nhiều nhân truy nàng, hơn nữa nàng ca xướng thật sự hảo.”

“Ngươi là bị nàng tiếng ca hấp dẫn?”

“Xem như là!”

“Thực hội cùng thời câu tiến, biết na cái thời điểm lưu hành tỷ đệ luyện.” Từ Độ Dao cười trêu ghẹo.

Lộ Thừa Hựu cười lắc đầu, “Hiện tại thỏa mãn người lòng hiếu kỳ?”

“NO NO NO.” Nàng dùng nhất ngón tay lắc lắc, “Kỳ thật ta tương đối hiếu kỳ là ngươi có hay không làm quá cái gì điên cuồng sự.”

“Na ngươi vẫn là cất kỹ người lòng hiếu kỳ.”

“Vi cái gì?”

“Bởi vì, ta thực không có làm quá.”

Bọn hắn lại liêu một hồi, hắn mới tổng nàng về nhà đi.

Mà Tô Thiển Oanh lại tại nguyên rửa hôm nay na chút cực phẩm, nàng thêm mắm thêm muối đem hôm nay sự giảng cấp bọn hắn nghe, nhượng Tô gia hoa trắng nhũ mảy, còn lên tiếng giáo huấn tô Văn Uyên là thế nào chọn nhân. Nàng làm ra quyết định, đánh chết nàng đồ không nguyện ý đi thân cận.

Kỳ thật, còn đỉnh xấu mặt.

Bất quá này cái sự nàng liền trực tiếp cấp nhảy quá, nàng thực không có nghĩ quá hội tại dưới loại tình huống kia gặp được Lộ Thừa Hựu, nàng biểu hiện khẳng định liền nhất “Đàn bà chanh chua”, hòa Từ Độ Dao vừa so sánh với, chính mình hình tượng trực tiếp liền không. Nàng thực học không được na chút thực nữ, vẫn vẫn ôn nhu, xem ra liền tả ôn nhu, vừa nói liền lộ ra trí thức nữ tử khí chất. Bất quá, có chút đồng tây còn thực là ghen tị không tới.

Tô Văn Uyên hòa Tiêu Tổ Oanh thảo luận một chút, thôi, bọn hắn đồ đừng quản này nha đầu, nàng đã ôm tâm muốn tái ngoạn hai năm, thế nào bức suy đoán đồ không hữu dụng.

Tô Thiển Oanh cũng xem như hàng năm đồ không tại bản thành, trái lại vẫn trụ tại một tòa khác thành thị, mỗi lần bọn hắn hỏi nàng nguyên nhân, đó là nàng mơ tưởng quá độc lập sinh hoạt. Tuy rằng nàng phụ mẫu đồ cảm thấy này lý do.

Quá mức khiến cưỡng, nàng ở trong nhà bọn hắn cũng không có quá nhiều can thiệp nàng, hơn nữa còn ở bên ngoài cấp nàng mua nhất cái tiểu nhà trọ, nàng tùy thời đồ có thể tới đó trụ, không biết vì cái gì nhất định muốn chạy đến xuyên hiên thị. Tuy rằng xuyên nhiên thị cũng không sai, nhưng tóm lại quá xa, còn hảo hiện tại giao thông tương đối phương tiện, ngồi xuống phi cơ liền đến.

Chỉ là bọn hắn không có tái hỏi đến cái gì nguyên nhân, mà nàng cũng không tái nhiều xoắn xuýt vụ này vấn đề.

Nàng nằm ở trên giường nghĩ, nàng một ngày nào đó hội lấy chồng đi! Na phải gả cho ai nì?

Nàng lấy điện thoại ra, do dự một chút mới đề xuống na cái kiện, “Lạc Diệc Minh, ngươi na thiên nói lời còn tính toán không?”

“Cái gì lời nói?” Bên kia Lạc Diệc Minh chính tức giận ai quấy rầy hấn ngủ giấc, nhất xem điện báo biểu hiện, lại cảm thấy buồn cười, nàng cũng có chủ động gọi điện thoại thời điểm.

“Chính là người nói ta ba mươi tuổi trước còn không gả ra được người liền thú ta.” Nàng quyết tâm, vạn nhất thực không gả ra được cũng có nhất cái tiền trợ cấp ở đây.

“Ừ, người không phát sốt đi!”

“Người mới phát sốt.” Nàng đối điện thoại gào lên, “Người chính là nói chuyện không tính toán.”

“Chao ôi ô ô, người như vậy nhượng ta tình làm sao kham. Rất cực cảm thấy trên thế giới này ta mới là đối người tối hảo na nam nhân ?”

Tô Thiển Oanh đột nhiên cảm thấy rất sầu não, “Người lúc trước mắng ta là cái ngu xuẩn, kỳ thật mắng được thực đối.”

“Đừng a, cô bé, phát sinh cái gì sự .”

“Nếu như Lộ Thừa Hựu kết hôn , người nhất định được cùng ta cùng nhau tham dự hấn hôn lễ.” Tô Thiển Oanh cảm thấy như vậy tưởng tượng, tâm lý hảo thụ nhiều .

Lạc Diệc Minh nguyên bản thoải mái nhàn nhã tiếp nghe điện thoại, thời điểm này đột nhiên chứng chắc đang hoảng , ”Ta đã sớm nói qua cho người, nam nhân đô sẽ không là cái gì si tình động vật, cũng không đối, Lộ Thừa Hựu có tuyển

Chọn bạn gái hoặc giả thê tử quyền lợi, người sớm làm gì đi , hiện tại lại ở chỗ ấy hấn mộ ghen tị hận.”

“Người mới hấn mộ ghen tị hận.”

“Hảo hảo hảo, là ta hấn mộ ghen tị hận.” Lạc Diệc Minh nhất điểm cũng bất hoà nàng tranh, “Na tiểu tử thực có bạn gái vẫn là vị hôn thê?”

“Bạn gái.”

“Người lập dị cái gì?”

“Ta không lập dị, ta này là tại lấy phòng vạn nhất.”

Lạc Diệc Minh lắc đầu, “Thời điểm này người nên sử ra tất cả vốn liếng, đem Lộ Thừa Hựu bắt lấy, mà không phải ở chỗ này nói những lời nhảm nhí này.”

“Người giết ta còn tương đối dễ dàng.”

“Coi như quên đi, người tiếp tục làm người rùa đen đi! Nếu như thực có như vậy nhất thiên, không cần lo lắng cho ta không tới, ta đương nhiên được trở về xem người cười nhạo. Tân lang kết hôn , tân nương tử không phải người, này trường cảnh ta rất vui sướng thấy.”

Tô Thiển Oanh xiết chặt điện thoại, thực nghĩ đau biến điện thoại đối diện na người.

Nàng cúp điện thoại còn tại nghĩ, nhất định muốn thu thập này người, cũng đối, nàng thực phải lý khai nơi này, mỗi lần trở lại này tòa thành thị đô trở nên không tượng chính nàng . Quá lương thiên liền hồi xuyên nhiên, nàng đánh hảo chủ ý, vô luận ai đô sửa không được. Liền như vậy đi! Không sao cả hảo hư hỏng, đại gia đô quá thuộc về chính mình sinh hoạt, ai cũng không quấy rầy đến đối phương.

Thu thập hảo tâm tình sau đó, nàng liền đề xuất đại gia có thể ra đi đồng ngoạn nhất thiên, người một nhà đô không có hảo hảo cùng một chỗ chơi đùa . Tô Văn Uyên hòa Tiêu Tố Oanh cũng không có ý kiến, chỉ là Tô Thiển Oanh không có nghĩ đến Tô gia hoa hội đem lộ chán vân nhất gia cũng kêu tới. Nàng ở mặt ngoài không có phản ứng chút nào, tâm lý cầu nguyện , Lộ Thừa Hựu người nhất thiên nhật lý vạn ky , liền phải sẽ không ra đi?

Nàng tưởng pháp vừa mới hạ xuống, Lộ Thừa Hựu xe liền khai đến một bên, mà lộ chán vân đồng hoàng lệ an tắc ngồi vào xe nội .

Hai chiếc xe đồng thời khai ở trên đường lớn, Tô Thiển Oanh ngồi ở phía sau hòa ông nội ma ma cùng nhau, nàng xem không ngừng hưởng hậu chạy đi cây cối, khoe miệng rút một chút.

Bọn hấn tại ma huyền sơn hòa thủy lập phương bồi hồi một chút, Lộ Thừa Hựu là chủ trương đi ma huyền sơn, cũng không biết vì cái gì Tô Thiển Oanh liền trực tiếp đề xuất thủy lập phương . Tồi hảo đại gia đô phụ hoạ Tô Thiển Oanh, Lộ Thừa Hựu đứng ở một bên không có tỏ thái độ, danh như ý nghĩa, thủy lập phương liền nhất trên nước chỗ vui chơi. Kỳ thật vào lúc này Tô Thiển Oanh liền hối hận , nàng tối chán ghét xuyên áo tắm xuất hiện ở trước mắt mọi người, nhưng này cái thời hậu đàm lao phải theo lao cũng không có biện pháp.

Ngoạn được tận hứng không nàng cũng không biết, dù sao xem bọn hấn tựa hồ đô đỉnh vui sướng, liền có một loại mặc danh chưa xót. Này kiện sự hậu quả rất nghiêm trọng, có lẽ là ở trong nước dài lâu , Tô gia hoa thân thể lập tức xuất hiện không thích, bọn hấn lại lập tức đem hấn tổng tiến bệnh viện.

Tuy rằng chỉ là nhất điểm cảm mạo, mọi người vẫn là không dám xem thường, dù sao Tô gia hoa tuổi đại , thể nội cao huyết áp đẳng bệnh cũng xuất hiện , bất đồng trình độ bệnh tựa hồ đô tại trong cơ thể hấn lặng lẽ diễn sinh, nói thí dụ như hấn trái tim có rất nghiêm trọng vấn đề, nhưng nhất thời tựa hồ cũng không có nguy hiểm tánh mạng.

Tô Thiển Oanh tại bệnh viện bồi Tô gia hoa rất lâu, này mới ra đi vì hấn chuẩn bị ăn .

Nàng vừa mới đi, Lộ Thừa Hựu liền đi tới Tô gia hoa trước mặt, “Ông nội, hiện tại hảo chút sao?”

“Vốn là không có cái gì đại tật xấu, là các người quá mức trông gà hoá cuốc.”

“Chúng ta chỉ là lo lắng ông nội.”

Tô gia hoa trầm mặc cho phép, “Thừa Hựu, những năm gần đây ông nội vẫn xem người như chính mình thân tôn tử đối đãi, một mặt là bởi vì người thực thông minh hiểu chuyện, mà phương diện khác cũng nguyên ở ông nội tư tâm. Ông nội thân thể chính mình là biết được , hoạt như vậy nhiều niên cũng không sợ na cái chữ tử, nhưng ông nội hiện tại còn không nghĩ chết.” Hấn thán thở dài, “Ta còn không có nhìn thấy ta na bảo bối bị ai che chở tại tay trung, nàng tuy rằng không hiểu chuyện cũng không đủ thông minh, nhưng tâm nhân nhất điểm cũng bất hoại. Ông nội tâm tư người chắc hẳn cũng là biết được , cho nên tại ông nội sinh nhật thời điểm mới hội đem người bạn gái cấp mang tới, người làm sự trước giờ đô một giọt nước cũng không lọt ra ngoài, đã sẽ không tới chủ động cự tuyệt, lại lại có thể làm được nhượng chúng ta vô pháp mở miệng.”

“Ông nội người nhiều lo .”

“Thừa Hựu, ông nội thân thể cũng là không được, liền nghĩ người đáp ứng ông nội nhất cái yêu cầu, giúp ta chiếu cố Oanh Oanh được không?”

Lộ Thừa Hựu trầm mặc một chút, “Nàng sẽ tìm đến thích hợp nàng nhân .”

Tô gia hoa chỉ là xem hấn, “Chính là, ta chỉ cần người, người khác ta đô không yên tâm.”

Lộ Thừa Hựu trầm tư khoảng khắc, “Nhượng ta nghĩ nghĩ.”

Mà đứng tại cửa phòng bệnh Tô Thiển Oanh cũng tại lúc này cầm mua thực vật xoay người ly khai, nàng khóe miệng gờ lên nhất ti mặc danh cười, rồi lại không thể nê hà.

Nàng ở bên ngoài đứng một hồi, này mới lại đi tiến phòng bệnh, “Ông nội, tới ăn cơm nga!”

Tô gia hoa xem một cái Lộ Thừa Hựu, “Các người đừng quản ta, cũng cùng nhau đi ăn cơm.”

Tô Thiển Oanh thần nhiên nhất tiếu, “Ta vừa mới đã ném qua .”

Tô gia hoa nhăn một chút mi, Tô Thiển Oanh xem Lộ Thừa Hựu, “Người đi ăn cơm đi! Ta ở chỗ này bồi ông nội liền hảo.”

Lộ Thừa Hựu gật gật đầu, không có xem nàng, trực tiếp đi ra ngoài.

Tô gia hoa nhưng chỉ là thở dài, Tô Thiển Oanh đem cháo bưng lên tới, “Tới ông nội, ta uy người.”

Tô gia hoa đành phải hé miệng.

Nàng nhất tiểu miệng nhất tiểu miệng uy , cảm thấy như vậy quang cảnh cũng rất không sai, nàng cũng không biết có thể như vậy làm bao lâu. Dù sao nàng cũng có thuộc về chính nàng trách nhiệm, không thể trốn tránh.

5. Chương 5

Mà cùng lúc đó tại Lộ gia lại có nhất trường bí mật thương thảo, đừng nghĩ quá nhiều, chỉ là Lộ Chấn Vân đồng Hoàng Lệ An ở chỗ ấy mê hoặc . Từ khi tiệc rượu hậu, Lộ Thừa Hựu vẫn nói với, cho nên trụ ở bên ngoài nhà trọ lý, hắn ở bên ngoài có căn nhà cũng là bọn hắn cam chịu , dù sao hài tử đại , tổng hội mơ tưởng có chính mình độc lập không gian. Hơn nữa, Lộ Thừa Hựu từ khi tiếp quá công ty hậu, quả thật tận tâm tận lực, hòa hắn cùng tuổi không thiếu phú gia công tử chính ngoạn thiên thượng nhân gian tiết mục, hận không được đem trọn chỗ cầu đồ ngoạn quang, nhưng Lộ Thừa Hựu không có na chút tưởng pháp. Lộ Thừa Hựu không có thể nào ra đi du lịch, tuy rằng hắn đi qua không thiếu địa phương, nhưng na cũng bắt quá là bởi vì việc công.

Những năm gần đây, nếu như thực muốn tính lên tới, Lộ Thừa Hựu chính mình du lịch địa phương, liên tương thành đô không có ra đi qua.

Tại hắn tiếp nhận công ty trước, không có ngồi quá xe lửa, không có ngồi quá phi cơ, thậm chí tội liên đới xe đồ vẫn là bởi vì đại học thời điểm lớp học tổ chức du xuân. Hắn sinh hoạt quả thực có thể dùng không thú vị hai chữ tới khái quát, nhưng hắn không có tí ti này phương diện ý thức. Hắn gian phòng vĩnh viễn là chỉnh chỉnh tề tề , người xem không đến có bất kỳ dơ dáy bẩn thỉu, hắn vĩnh viễn có thể chuẩn xác không có lầm nhớ kỹ hắn đồng tây để ở nơi đâu , sẽ không có bất kỳ mất đi. Đương nhiên, kéo dài mà tới chính là hắn không thích người khác tiến hắn gian phòng, càng đừng nói đụng hắn đồng tây .

Mà Lộ Chấn Vân gặp hắn sinh hoạt vẫn như vậy có quy luật, trước giờ sẽ không có bất kỳ vượt qua quỹ đạo hành vi, cũng cho rằng hắn về mặt tình cảm hội hòa bọn hắn nhất trí. Nhưng mà, hắn trong buổi tiệc đem Từ Độ Dao cấp mang tới, nhượng bọn hắn rất ngoài ý muốn. Tuy rằng Từ gia gia thế cũng tính không sai, hơn nữa bọn hắn cũng không phải na chúng cổ hủ nhân, chỉ là rất ngoài ý muốn. Hơn nữa, bọn hắn nhất trí đồ cho rằng Lộ Thừa Hựu này đồ niên đồ không có tin tức, ở trong lòng nhất định cũng hội có chút ý kiến, lại không nghĩ vào lúc cuối cùng hắn thế nhưng cấp bọn hắn mang lên này vấn đề khó khăn.

Hoàng Lệ An xem chính mình tượng phu, này hạ niên nàng là càng phát không hiểu rõ chính mình nhi tử . Mỗi lần nghe thấy người khác dùng hâm mộ giọng điệu đối bọn hắn nói bọn hắn nhi tử nhiều biết điều, mà na chút nhân nhi tử lại cỡ nào không hiểu chuyện thời điểm, Hoàng Lệ An nguyên bản vui mừng chậm rãi do lo lắng thay thế, bởi vì nàng phát hiện chính mình ly na đứa bé càng ngày càng xa .

“Người nói Thừa Hựu hắn là cái gì ý tứ?” Hoàng Lệ An tổng cảm thấy không thể nào đối.

Lộ Chấn Vân cũng trăm mối vẫn không có cách giải, nhưng có nhất điểm là khẳng định , “Hắn là cố ý .”

“Hắn chẳng lẽ biết chúng ta nghĩ đem hắn hòa Oanh Oanh,,,”

“Bất quản hắn có biết hay không, này đồ niên cũng không gặp hắn có cái tượng dạng bạn gái, cho nên chúng ta mới hội có như thế tưởng pháp.”

Hoàng Lệ An gật gật đầu, “Có thời điểm thực hi vọng hắn cũng có thể học học truyền hình lý na chút si tình tiểu tử, vì mô cái nữ muốn chết muốn sống, như thế ta còn cảm thấy cảm thấy an ủi một vài. Mà không phải tổng cảm thấy hắn cái gì đồ khiến cho định, một bộ không có cái gì biểu tình lời đời mặt.”

“Có người như vậy hình dung chính mình nhi tử sao?”

Hoàng Lệ An bĩu môi, “Người cho rằng ta nghĩ?”

Lộ Chấn Vân cũng nhú mày, thời điểm này đại môn đột nhiên đẩy ra . Lộ Thừa Hựu đi tới, đậm đậm xem bọn hắn nhất mắt, “Ba. Ma.”

Hắn biểu tình quá mức bình thường, hảo tượng liền biết bọn hắn là đang chờ chính mình, sau đó nhất bộ nhất bộ hướng bọn hắn đi tới. Hắn xem bọn hắn nhất mắt, rất là bình thường đem điều khiển từ xa cầm

lấy, sau đó đem truyền hình mở ra, bắt quẩn nội dung hảo xem hay không, chí ít trường hợp không đến mức như vậy cũng ngắc.

Hoàng Lệ An cười cười, “Rốt cục bỏ được trở về ?”

“Đây là ta gia, tự nhiên là muốn trở về .” Lộ Thừa Hựu ứng đối tự nhiên.

Lộ Chấn Vân tiếp nói chuyện đề, “Người Tô gia gia như thế nào?”

“Còn hảo.” Hấn khẩu khí vẫn là đậm đậm , nghe không ra có bất kỳ tình tự.

Hoàng Lệ An thời điểm này lúc lắc đầu, có vẻ có chút vô nại, “Người có rảnh rồi thời điểm cũng nhiều đi quan tâm quan tâm người Tô gia gia, dù sao người mới trước đây vẫn là hấn chiếu cố trường đại .”

“Hội .”

Lộ Chấn Vân cầm lấy một phần báo chí, lại thế nào cũng nhìn không được, “Na Tô lão có hay không nói điểm khác sự.”

Lộ Thừa Hựu sáng mắt vừa chuyển, “Ma ba, các người có chuyện liền nói thẳng, không cần như vậy đến xò xét.”

Đã đem đề tài rộng mở , Hoàng Lệ An cũng không tái cảm thấy vô sai, “Lần trước tiệc rượu người mang tới na bé gái, hòa người đến tốt cùng là cái gì quan hệ?”

Lộ Thừa Hựu có vẻ có chút ngoài ý muốn, “Ta cho rằng ta hành vi đã rất minh hiển , bạn gái, chính là như vậy đơn giản.”

Lộ Chấn Vân lại tiếp nói chuyện, “Các người phát triển đến mức nào?”

“Cũng chỉ là nam nữ bằng hữu.” Lộ Thừa Hựu xem bọn hấn nhất mắt, “Có khác vấn đề sao?”

Lộ Chấn Vân cùng Hoàng Lệ An đô không biết nên ra sao tái mở miệng , Lộ Thừa Hựu chủ động tiếp nói chuyện, “Nàng là nhất cái ôn nhu hiền lành nữ tử, hơn nữa gia thế cũng không sai, nhân phẩm tài học mọi thứ đô không sai, ta nghĩ các người sẽ phải thích nàng .”

Liền như vậy mấy câu nói, thành công ngăn chặn bọn hấn còn chưa kịp mở miệng lời nói.

Hoàng Lệ An chu chu mỏ, lại cái gì cũng nói không nên lời.

Lộ Chấn Vân có vẻ bình tĩnh rất nhiều, “Thừa Hựu, người đừng quên người tiêu nãi nãi là ra sao chết .”

Lộ Thừa Hựu mạnh cả kinh, rồi lại lập tức bình tĩnh trở lại, “Ta nghe nói quá phụ ân còn tử , còn thực không có nghe nói quá như vậy tổ ân còn tôn.” Hấn tự giễu cười lên, “Những năm gần đây, ta đối Oanh Oanh chiếu cố cũng đủ , cho dù là lên trung học cũng là coi nàng làm điều kiện tiến vào A trung. Như vậy chút niên, nếu như chỉ nói hoàn ân, có lẽ là không đủ, nhưng các người tổng không thể nhượng ta bởi thượng cuộc đời. Nếu như là như vậy, dùng một lần ơn cứu mệnh liền khổng chế ta nhân sinh hòa ta sinh hoạt, na ta thà rằng không muốn.”

Lộ Chấn Vân thán thở dài, “Thôi, người hồi phòng đi!”

Lộ Thừa Hựu đứng lên đi mấy bộ, hấn định nhất định, “Ta chỉ là hi vọng, ta sinh hoạt là chính ta sở lựa chọn.”

Na sợ hấn trước giờ không ngày họp đái cái gì oanh oanh liệt liệt, chí ít như thế bình thần sinh hoạt là chính hấn sở tuyển, mà không phải dựa theo người khác kế hoạch mà tới. Hấn có thể đi làm rất nhiều, cũng có thể thỏa hiệp rất nhiều, nhưng nhân sinh lựa chọn thượng, hấn không thể, cũng không thể thỏa hiệp, bởi vì hấn không nghĩ hối hận cuộc đời.

Mà hấn so với ai khác đô rõ ràng, Tô Thiển Oanh chẳng hề thích hợp hấn, thông quá hai mươi năm chung sống, nếu như hấn còn không thể rõ ràng nhận thức điểm này, có lẽ hấn mình mới là tối đại thất bại. Hấn muốn nữ nhân không cần nhiều xinh đẹp, chí ít đoan trang hiền lành, đương hấn ở bên ngoài công tác một mỗi hậu, nàng hội bùng lên nhất chén trà nóng, hội đầm bóp cho hấn một vài mỗi như bờ vai. Nàng cũng không cần nhiều ưu tú, chí ít tại tư tưởng thượng có thể hòa hấn có tiếng nói chung, mà không phải không

biết hần sở vận. Chính là như thế đơn giản, mà Tô Thiển Oanh chẳng hề là như thế nhân, nàng là na chủng thích người khác sủng nàng, cái gì đô lấy nàng vì trọng nhân, thích hợp nàng cũng hần là na chủng nguyện ý sủng hồng nam nhân, mà hần không phải như thế nhân.

Tô gia hoa ra viện, Lộ Thừa Hựu lái xe đi tiếp hần, đối với này vị lão nhân, hần vẫn đương thành chính mình thân ông nội, bởi vì hần đối chính mình hảo, hần có thể dụng tâm đi cảm thụ.

Tô Thiển Oanh đang giúp thu thập đông tây, đem y phục cái gì đô điệp được chỉnh chỉnh tề tề. Lộ Thừa Hựu đứng ở một bên, lại có chút hiểu rõ xem hướng nàng, nàng là na chủng hội đem người khác đông tây thu thập được phi thường chỉnh tề mà chính mình đông tây vĩnh viễn loạn được tìm tòi hồ đồ, hơn nữa còn hội hiển lộ rõ ràng chính mình là đúng lấy cơ chính là: loạn tuy rằng loạn, nhưng xem tương đối ấm áp.

Tô gia hoa nhất xem Lộ Thừa Hựu cũng tới, tâm tình rất là vui mừng, “Ta sinh bệnh này mấy thiên, thực là phiền toái Thừa Hựu, mỗi ngày đô hướng bệnh viện chạy.”

“Không có sự, hơn nữa ta vừa lúc mượn cơ hội này trộm lười, còn phải cảm tạ ông nội mới đối.”

Tô Thiển Oanh đem đông tây cất kỹ hậu trang tại nhất cái túi vải nhỏ trung, nàng vừa mới cầm lấy túi áo, Lộ Thừa Hựu tay liền thuận tiếp quá khứ. Hần tay ly nàng tay bất quá mấy millimet, nàng hơi sững sờ, dài dài lông mi chợt lóe lên, nàng tái xem hướng hần, biểu tình không có bất kỳ biến hóa, mặc danh nàng dâng lên nhất ti thất lạc.

Nàng chạy lên tiến đến phù Tô gia hoa, “Ông nội, chậm rãi đi.”

“Chao ôi u, ta lại không có tàn phế, các người đừng coi ta như nhất người tàn phế đối đãi.”

“Oanh Oanh chỉ là quan tâm ông nội mà thôi.” Lộ Thừa Hựu không xa không gần đi ở phía sau.

Tô gia hoa rất hưởng thụ hiện tại bộ dáng, nhất cái là hần tối thương yêu cháu gái, nhất cái là hần tối thương thích người trẻ tuổi. Hần tâm tình vừa mới được đến thư hoãn thời, Lộ Thừa Hựu đem cửa xe mở ra, xe thượng nữ tử cười nói, “Ông nội hảo, vừa rồi vốn định thượng đi hỗ trợ, nhưng Thừa Hựu nói không cần, đành phải đãi ở trong xe trộm lười.”

Tô gia hoa thần sắc thay đổi một lần, “Không có cái gì, vốn là không có bao nhiêu nhất chút chuyện.”

Tô Thiển Oanh từ đầu tới đuôi không có nói chuyện, chỉ là bởi Tô gia hoa ngồi ở sau xe chỗ ngồi thượng. Lộ Thừa Hựu phóng nhất thủ lão ca, này là Tô gia hoa tối thích ca khúc, Tô gia hoa cười nói, “Vẫn là Thừa Hựu tối hiểu rõ ta yêu thích, đáng vẻ không giống như này người nha đầu, đô không biết ta thích cái gì.”

Lộ Thừa Hựu còn không có mở miệng, Từ Độ Dao đã tiếp nói chuyện, “Ông nội thích này bài ca sao? Ta ba ba cũng rất thích này bài ca, hơn nữa tổng là một bên nghe một bên giáo huấn ta hòa ta ca, không biết sinh hoạt khó khăn, nghĩ đương niên bọn hần,,,,”

Tô gia hoa bị câu lên hứng thú, hòa Từ Độ Dao trái lại nói về một vài cách mạng sự kiện.

Tô Thiển Oanh ở một bên khước miệng không thể che hết rút một chút, những lời này nàng từ hội nói chuyện bắt đầu liền nghe Tô gia hoa giảng, vẫn nghe hai mươi năm, phản phản phục phục lời nói, tái có thú vị cũng trở nên dong dài vô vị. Nhưng Từ Độ Dao cũng rất là kiên nhẫn nghe, ngẫu nhiên phát ra nhất hai vấn đề, điều này làm cho Tô gia hoa đối nàng hảo cảm độ đại đại tăng gia.

Tô Thiển Oanh tâm lý cứng lại, đem cửa sổ môn mở ra.

Từ Độ Dao lại vào lúc này mở miệng, “Học tử, biệt khai cửa sổ, ông nội bệnh mới hảo, không nên thổi phong.”

Tô Thiển Oanh không tiếng động lại đem cửa sổ thẳng lên đi, mà Tô gia hoa cùng Từ Độ Dao còn tại thảo luận na chút cách mạng nhân vật. Tô gia hoa luôn luôn tối ái Mao Trạch Đông, vừa nhắc tới hần anh dừng sự tích liền thao thao bất tuyệt. Cứ như vậy, xe nội bầu không khí đảo rất hảo, mà Lộ Thừa Hựu cũng tựa hồ cảm thấy rất có thú vị, còn giữa đường đưa cho Từ Độ Dao một lọ nước khoáng, “Nói như vậy lâu, vẫn là nhiều uống nước.”

Từ Độ Dao ngại ngừng tiếp quá thủy bình, mà Tô gia hoa lại không hài lòng, “Thừa Hựu thực là có bạn gái liền quên mất ta, đô không cấp ông nội uống nước.”

Bọn hần đô đồng thời cười , Lộ Thừa Hựu đậm đậm mở miệng, “Ông nội tôi hảo không muốn uống nước lạnh.”

Tô Thiển Oanh nghe thấy hần lời nói, đem chính mình vừa mới đưa ra thủy yên lặng lại phóng vào trong bao, từ đầu tới đuôi, nàng đô không nói một lời.

Về đến trong nhà, Tô gia hoa không phải lưu bọn hần cùng nhau ăn cơm, nhưng Lộ Thừa Hựu cũng đem hần phụ mẫu kêu tới, mọi người cùng nhau náo nhiệt náo nhiệt.

Từ Độ Dao lần đầu tiên tới nơi này, đối này đó rất hiếu kỳ, liền lập Tô Thiển Oanh, “Học tử, mang ta nơi nhìn xem được không?”

Kỳ thật nơi này chẳng hề đại, chỉ là cảm giác hoàn cảnh hội tương đối hảo, rất nhiều cây liễu sinh cơ bùng bùng, Tô Thiển Oanh mang nàng đi một vòng. Từ Độ Dao phát giác dạo nàng tựa hồ hưng trí không cao, liền chủ động mở miệng, “Nghe nói học tử hòa Thừa Hựu là cùng nhau lớn lên ?”

Thừa Hựu?

Tô Thiển Oanh chưa hề như vậy kêu quá na cái danh tự, tâm lý hơi hơi đau xót, “Chúng ta trụ được gần, cũng là không có biện pháp sự. Bất quá, chúng ta quan hệ không thể nào hảo.”

“Vi cái gì ni?”

“Bởi vì hần chê ta dần, chê ta không đủ hiền lành.”

Từ Độ Dao cười , “Học tử khả thật biết chê cười.”

Bởi vì tại Từ Độ Dao mắt trung, Lộ Thừa Hựu cho dù hội như vậy ghét bỏ nhất người cũng sẽ không nhượng đối phương phát giác, hần đối nhân cơ hồ đô một dạng, không quá phận không thân, nhưng là không hữu hảo.

“Các ngươi là thế nào nhận thức ?”

“Ta ca hòa hần có sinh ý vãng lai, ta bồi cùng nhau đi bữa tiệc khi đụng mặt hần. Lúc ấy có nhất khách hộ uống say , đối ta có gây rối động tác, là Thừa Hựu xuất hiện cứu ta.”

“Anh hùng cứu mỹ?” Tô Thiển Oanh tự giễu vậy cười cười.

Thời điểm này, Tiêu Tổ Oanh tới đây kêu bọn hần đi ăn cơm.

Bàn ăn thượng, bởi vì nhiều Từ Độ Dao quan hệ, cơ hồ biến thành Từ Độ Dao nhất người bữa tiệc, đại gia ánh mắt đô tại trên thân nàng, hỏi nàng rất nhiều vấn đề. Mà Tô Thiển Oanh nhưng chỉ là yên lặng ở một bên ăn cơm.

Tại bữa tiệc không kém nhiều muốn hoàn thời điểm, Tô Thiển Oanh đột nhiên mở miệng, “Ma ma, ba ba, vốn nghĩ lên cáo tố các ngươi , đã hiện tại đại gia đô ở đây, vẫn là ở chỗ này nói tương đối hảo. Ta nghĩ ngày mai liền hồi xuyên nhiên thị, có lẽ muốn rất lâu mới trở về .”

Tiêu Tổ Oanh lập tức liền giận tái mặt, “Ngươi mới trở về mấy thiên? Thế nào lại muốn đi?”

Tô Văn Uyên cũng tỏ vẻ không giải, “Oanh Oanh, một mình ngươi tại như vậy xa địa phương, ta hòa ngươi ma ma đô rất lo lắng. Đã trở về , liền không muốn đi , ngươi đô ra đi ngoạn ngũ niên cũng nên đủ . Liền tính ngươi không nguyện ý bồi ta hòa ngươi ma ma, chí ít cũng tại nhất tòa thành thị đi?”

Tô Thiển Oanh tâm lý hơi hơi tê rần, “Ma ma, ba ba, ta biết các ngươi ái ta, cho nên hội rất lo lắng ta. Lo lắng ta có hay không ăn no, lo lắng ta có thể hay không mặc ấm, lo lắng một mình ta ở bên ngoài có thể hay không nhận lấy ủy khuất. Nhưng ta muốn nói, ta tại xuyên nhiên thị rất hảo, ta có một phần công tác, có lẽ không tính rất hảo, nhưng ít ra có khả năng thỏa mãn ta sinh hoạt. Ta mơ tưởng đi học hội một loại khác sinh hoạt, mà không phải vĩnh viễn đô là nhà ẩm lý đoá hoa, chỉ có thể tại các ngươi quan ái hạ lớn dần.”

Tiêu Tổ Oanh tâm lý đau xót, “Oanh Oanh, ngươi đi như vậy xa làm cái gì? Muốn độc lập muốn sinh hoạt, tại bản thị cũng có thể. Cũng có thể nhượng chúng ta yên tâm một vài.”

Lộ Chấn Vân hòa Hoàng Lệ An thấy thế, cũng bắt đầu khuyên Tô Thiển Oanh, “Oanh Oanh, người đi như vậy xa, người phụ mẫu chỉ có người nhất nữ nhi, người như vậy làm thực nhượng bọn hần hội rất khó chịu.”

“Thúc thúc a di, ta minh bạch, chính là,,,”

Tô gia hoa ho khan vài cái, “Ăn cơm ăn cơm, đừng nói na chút có hay là không.”

Liên như vậy, cho dù Tô Thiển Oanh còn mơ tưởng nói cái gì, đại gia đô ngậm miệng không đàm này lời nói.

Nàng có chút vô nại, nhưng thiên thiên thời điểm này Lộ Thừa Hựu vì nàng giáp món ăn, là nàng thích. Nàng ngẩng đầu xem hần, tâm lý chua xót không thôi, nàng ở trong lòng hỏi: nếu như ta đi, người có thể hay không lưu ta?

6. Chương 6

Tô gia hoa chỉ hòa Từ Độ Dao chung sống ngắn ngủn nhất buổi chiều, liên không nhin được cảm thán, Lộ Thừa Hựu ánh mắt còn thực không sai. Hần lại nhìn xem Tô Thiển Oanh, bình thường na cơ trí kinh cũng không biết nơi nào đi, vừa đến mấu chốt thời khắc liên trầm mặc không nói, cũng không biết đang suy nghĩ gì. Phải hay không là hài tử đại, đô trở nên có tâm sự nha.

Đối với Từ Độ Dao, tuy rằng hần cảm thấy không sai, nhưng hòa cháu gái hạnh phúc so với tối, hần cảm thấy vẫn là cháu gái trọng yếu hơn.

Bởi vì đại gia phản đối, Tô Thiển Oanh cũng không dám lỗ mãng, không có tái đề hồi xuyên như vậy sự. Chỉ là nàng tâm tình không tính hảo, cả ngày du du buồn bực.

Bất quá, nàng vẫn là hội có như vậy nhất điểm hứng thú, lập Tiêu Tổ Oanh hỏi mình mới trước đây là như thế nào, thích ăn cái gì, thích ngoạn cái gì, có thể hay không rất bướng bỉnh. Tiêu Tổ Oanh đô bị hỏi phiền thời điểm, nàng lại hội chạy đi hỏi Tô gia hoa, như vậy lập lại không chọn bất tận hồi, đem tất cả đồ lộng được mặc danh kỳ diệu.

Mà thời điểm này, Tô gia hoa cảm thấy, không trợ giúp một chút, này lương hài tử suy đoán là không hí. Thế là đem Lộ Chấn Vân hòa Hoàng Lệ An kêu tới, mọi người cùng nhau thương lượng nhất cái đối sách, sau đó dựa theo như vậy chấp hành.

Thế là có Tô Thiển Oanh bị kêu tiến thư phòng sự.

Tô Thiển Oanh là mơ hồ cảm thấy bọn hần mấy ngày nay rất kỳ quái, nhưng thương trường thượng sự nàng dốt đặc cán mai, hơn nữa nàng hiện tại rất có tự mình hiểu lấy, chỉ cần không chọc sự liên tính cấp bọn hần giúp đỡ. Dù sao nàng mới trước đây xem như rất phiền toái nhân, cũng làm khó bọn hần không một chút có ghét bỏ chính mình.

Tối mở miệng trước là Tô gia hoa, hành vi nhất gia chỉ trưởng, hần lời nói tương đối có quyền uy tính, “Oanh Oanh, lần này kêu người tiến tới, quả thật là ra sự. Nếu không cũng sẽ không như vậy chính thức cáo tố người, vốn này đó hần là chúng ta đại nhân sự, nhưng chúng ta nghĩ nghĩ, người hành vi này cái gia một phần tử, cũng có quyền lợi biết.”

Này là Tô gia hoa lần đầu tiên như vậy nói chuyện, Tô Thiển Oanh tâm tình mạnh thu lên. Trong đầu óc nàng đệ nhất ý nghĩ đó là, bệnh của gia gia lại phạm, lần này là bệnh bất trị. Hoặc giả nàng phụ mẫu gian ra đại sự, bình thường ân ái đô là giả vờ, hiện tại muốn tới lật bài. Hoặc là nàng không phải bọn hần thân sinh nữ nhi, hiện tại bọn hần thân sinh nữ nhi trở về, cho nên muốn cấp nàng nói chân tướng. Trong đầu nàng loạn thất bát tao tưởng pháp thổi qua, liên chính nàng đô dọa được ra mồ hôi lạnh.

Thời điểm này Tô gia hoa mở miệng lần nữa, “Công ty ra đại vấn đề, có nhân ác ý thu mua ‘đông lâm’ cổ phần, cùng lúc đó còn trộm chúng ta cạnh tranh đầu thầu thư, nhượng đông lâm tổn thất nghiêm trọng.”

Tô Thiển Oanh trường trường thở ra một hơi, thế nhưng cảm thấy này cái sự hảo tượng không phải như vậy nghiêm trọng, lại vì chính mình cầu huyết tâm lý cảm thấy nhục nhã.

Tô Văn Uyên hòa Tiêu Tố Oanh gặp nàng nửa ngày đó không có phản ứng, cho rằng nàng bị dọa đến , không nhìn được khinh khê gọi, “Oanh Oanh, đừng quá lo lắng, kỳ thật cũng sẽ không đặc biệt nghiêm trọng.”

Tô Thiển Oanh sững sốt, “Na phải làm gì? Ta ứng nên làm cái gì?” Nàng có chút xấu hổ cúi đầu, “Thực xin lỗi, ta cái gì đó học không hiểu, tại này chừng thời khắc cũng không thể giúp đỡ cái gì. Vì này cái gia làm điểm cái gì, cũng không thể vì các người phân ưu.”

Tô Văn Uyên thời điểm này sững sốt, tự gia nha đầu cũng biết thông cảm nhân , “Nha đầu, người cũng sẽ không là không đúng tí nào. Chúng ta kêu người tới, chính là hi vọng người có khả năng trợ giúp công ty khởi tử hồi sinh.”

Tô Thiển Oanh ngẩng đầu, nàng cau mày, “Ta có thể làm cái gì?”

Tiêu Tố Oanh xem chính mình nữ nhi, “Thương trường thương như vậy sự kỳ thật rất nhiều, giải quyết phương pháp cũng rất nhiều, nhưng tối khoái tối hữu hiệu chính là liên nhân. Liên nhân có khả năng rất khoái thay đổi truyền thông tầm mắt, đồng thời cũng có thể kéo cổ phiếu tăng trở lại, cùng lúc đó có thể nhượng lưỡng gia quan hệ càng ổn thỏa, phương tiện hợp tác.”

Tô Thiển Oanh giờ phút này bị lôi được không nhẹ, “Liên nhân? Ta?”

Nàng cảm thấy thập phân buồn cười, rồi lại nói cũng không được gì, nàng xem bọn hắn, “Ai? Các người chọn trúng ai?”

“Người cũng biết, liền Thừa Hựu.”

Tô Thiển Oanh mạnh đứng lên, “Chính là, hắn không phải có bạn gái sao? Như vậy thực hết sức quá phận, hoàn toàn không lý hội chính hắn tướng pháp.”

Tô gia hoa khê nhũu mày, “Chúng ta hòa người thúc thúc a di nói quá , bọn hắn cũng đồng ý.” Hắn tạm dừng một chút, “Người cũng nói chỉ là bạn gái, không phải thê tử, có cái gì hảo đại kinh tiểu quái .”

Tiêu Tố Oanh đậm đậm mở miệng, “Chúng ta chỉ có người nhất nữ nhi, cũng không nghĩ bức người, chính người suy xét liền hảo.”

Này câu nói mới là tối nhượng nàng chưa xót nhất câu nói, chỉ có nàng nhất nữ nhi.

Nàng chưa xót đau được lợi hại, nàng vẫn đó biết chính mình rất ích kỷ, đồng thời cũng rất tính trẻ con. Liên tại nàng mười tuổi thời điểm, luôn luôn bận về công tác Tiêu Tố Oanh trở về , nàng cho rằng ma ma là trở về chiếu cố chính mình . Đương Tiêu Tố Oanh mở miệng hỏi nàng, “Oanh Oanh là mơ tưởng có nhất người đệ đệ vẫn là muội muội?”

Na một khắc nàng liền giật mình, cũng không chịu tin tưởng. Nguyên lai ma ma ba ba trở về bất quá chỉ là bởi vì bọn hắn lại có nhất đứa bé sắp sửa xuất sinh , nàng buổi tối đứng tại cửa phòng, xem hướng bọn hắn gian phòng lý ánh đèn. Na căn phòng trụ nàng ba ba ma ma, nhưng là chính là khác nhất người ba ba ma ma, bọn hắn hội tạo thành nhất cái tân gia. Bọn hắn hội đem thuộc về chính mình quan ái cấp khác nhất người, nàng chán ghét na cái còn không có xuất sinh hài tử, cũng không tái thích chính mình phụ mẫu.

Chỉ có mười tuổi, nàng liền bắt đầu yêu sớm , đối phương là phẩm học giỏi nhiều mặt hảo học sinh, bởi vì nàng thành tích giảm xuống được lợi hại. Đối phương phụ mẫu tìm tới cửa , nàng lại nhất điểm ấy náy đó không có. Thẳng đến Tiêu Tố Oanh hòa tô Văn Uyên bị lão sư kêu lên trường học, bọn hắn vẫn nói nàng thể nào liền như vậy không hiểu chuyện. Nàng trong cơn tức giận liền mở miệng, “Các người quản ta làm cái gì? Dù sao cũng có những đứa trẻ khác , còn quản ta làm gì? Không muốn các người quản, nhượng ta tự sinh tự diệt thôi.”

Sau nàng rốt cuộc không có nghe đến về na cái chưa xuất sinh hài tử sự , chỉ là ngẫu nhiên một lần nghe thấy Tô gia hoa thở dài: thực hi vọng Oanh Oanh có khả năng nhiều vì các người suy nghĩ một chút.

Tái sau, nàng biết, na đứa bé không phải không thể xuất sinh, mà là bị Tiêu Tố Oanh đến bệnh viện chảy hết.

Muốn quá rất nhiều niên sau đó, nàng mới hội cảm thấy, nguyên lai chính mình ích kỷ, thương tổn quá như vậy nhiều nhân. Nếu như chính nàng cảm thấy na đứa bé là phụ mẫu cấp chính mình tàn nhẫn, mà bọn

hắn xoa sạch na đứa bé, cũng là đối bọn hắn cốt nhục một loại tàn nhẫn. Chỉ quái na cái thời điểm nàng còn quá tiểu, ích kỷ sung mãn đến tận xương, biến thành thương tổn tốt nhất lợi khí.

Bọn hắn trước giờ không có tại trước mặt nàng đề quá na kiện sự, nhưng nàng lại nhớ được như vậy rõ ràng.

Có chút đông tây tại thời gian lễ rửa tội hạ trở thành đậm đậm vết nước, chậm rãi không còn tăm hơi, mà có chút đông tây đã từ từ lên men, tùy thời nghĩ đến, tùy thời đau.

Tô Thiển Oanh xem chính mình mẫu thân, “Ta minh bạch, không cần suy xét, đã này là chúng ta gia sự, ta là này cái gia một phần tử. Na ta nên hết toàn lực.”

Tô gia hoa cùng tô Văn Uyên bản ý vì nàng hội rất phản đối, liên đối sách đồ nghĩ hảo, thời điểm này ngược lại không biết nên ra sao phản ứng. Chỉ là Tiêu Tổ Oanh đậm đậm mở miệng, “Oanh Oanh là thực trường đại.”

“Tổng không thể vĩnh viễn đồ đương tiểu hài tử đi?” Nàng tự giễu cười cười.

Chỉ là, trở lại gian phòng, nàng hung hăng cấu véo chính mình một chút, rất đau, chứng minh vừa rồi na hết thủy đồ là chân thật. Đáp ứng được như vậy nhẹ nhàng, nhưng lại nên ra sao đi làm được? Chạy đến Lộ Thừa Hựu trước mặt đi nói “Ta muốn gả cấp người, người nghĩ thú ta không?” Như vậy ngốc, nàng mới không muốn. Nhưng hắn hiện tại có bạn gái, nhân gia nhất không cãi nhau nhệ không nhất chân đạp hai thuyền, chính mình lại nên thế nào xử lý?

Nhượng thúc thúc a di đi nói. Đây ý niệm vừa mới ra, nàng liền tự mình phủ định, tổng là nhượng người khác đi hỗ trợ. Vĩnh viễn đồ là chính mình chán ghét na cái nhà ẩm lý tiểu hài, nàng không nguyện ý, cũng không nghĩ như thế.

Này cái dạ, nàng vẫn chưa mất ngủ, ngược lại ngủ thật sự trầm. Bởi vì những năm gần đây, nàng minh bạch nhất cái đạo lý, vô luận ra sao, đồ muốn đi đối mặt, na liền đưa ra tối hảo trạng thái đi đối mặt.

Nàng chưa từng có nghĩ quá, muốn đi tìm Lộ Thừa Hựu, sau đó lấy như vậy tư thái. Liên nhân này hai chữ thế nào niệm thế nào hoạt kê, nhưng nàng đã đáp ứng, liền sẽ không lùi bước. Tâm trung khẩn trương cùng sợ hãi nửa nọ nửa kia, nàng không muốn suy nghĩ quá nhiều.

Liên tượng, thẳng đến tiền một khắc nàng mới phát hiện, nguyên lai nàng liên hắn số điện thoại đồ không có. Đây sự thực, nhượng nàng nghĩ đến, giữa bọn hắn cách ngũ niên, không chỉ là thời gian, không chỉ là không gian, mà bọn hắn tâm cảnh cũng sớm đã bất đồng.

Này là nàng lần đầu tiên tới hắn công ty, từ bên ngoài đồ xem ra lâu có bao nhiêu đồ sợ. Mà nhượng nàng tối khó xử đồ là, nàng nhất tiến đại lầu liền trực tiếp bị ngăn lại. Nàng ở chỗ ấy giải thích rất lâu rất lâu, đối phương tại hướng thượng cấp đánh tới điện thoại, sau đó nhất tầng nhất tầng hướng thượng gọi điện thoại, tối hậu mới rơi vào đến bí thư tay trung. Bí thư lại cấp ở trong phòng làm việc Lộ Thừa Hựu đánh tới điện thoại, cứ như vậy, nàng liền đẳng được tương đối lâu.

Nếu như nàng biết Lộ Thừa Hựu tối chán ghét lúc đang công tác gian đàm chuyện riêng, có lẽ liền sẽ không chọn lúc này điểm tới.

Tô Thiển Oanh nhất bộ nhất chạy bộ tiến thang máy, tâm lý nghĩ thang máy chậm một chút tái chậm một chút, nhưng vẫn là một hồi liền đến.

Mà đến bên ngoài phòng làm việc diện, na vị khéo léo bí thư còn muốn trước kinh qua điện thoại liên tuyến, sau đó mới cười thỉnh nàng vào trong. Trong nháy mắt đó, rất nhiều không tự tại tập để ý miệng, ở bên ngoài nàng bắt quá chính là nhất người bình thường, cái gì đồ không phải.

Nàng đẩy cửa ra, Lộ Thừa Hựu liền ngồi tại hắn vị trí, nhân tình không ngừng liếc nhìn trước mặt na chút văn kiện, tay không ngừng lật giấy. Tựa hồ không có phát hiện đến nàng, chỉ ít hắn vẫn không có ngừng đầu. Nàng vẫn đồ cảm thấy mặc tây trang tuy rằng hội cảm giác tinh thần khí khái anh hùng, lại vô hình có một loại cự ly cảm. Mà giờ phút này, chính là như vậy cảm giác, nàng nhất bộ không tiền, đánh giá vẫn còn bận rộn hắn. Như vậy hắn nhượng nàng không biết theo ai, có lẽ chính là trong giây phút này, nàng nhìn thấy lẫn nhau cự ly. Na chúng xa lạ mà mãnh liệt cự ly cảm, nhượng nàng đột nhiên cảm thấy tới nơi này quả thực chính là nhất sai lầm thật lớn.

Đột nhiên, Lộ Thừa Hựu tay trung đông tây một chút, ngẩng đầu xem hướng nàng. Hắn động tác vẫn là như vậy tự nhiên, lại nhượng nàng mặc danh liền cảm thấy chật hẹp. Hắn liền như thế xem nàng, không nói được lời nào, nàng cũng không nói chuyện, tay hơi hơi run một chút.

Lộ Thừa Hựu hơi hơi nhíu mi, tựa hồ có chút kinh ngạc, hẳn cho rằng nàng vẫn là na cái gì đó không quan tâm nàng, tựa hồ có cái gì không giống nhau.

“Người chính là tới thưởng thức ta là ra sao công tác?” Hắn hơi hơi nhíu mày, động tác trong tay đó ngừng lại.

Nàng này mới đi hướng hắn, tại hắn tới gần na cái ghế ngồi xuống, sau đó nhìn thoáng qua bốn phía, “Người vẫn là thích như vậy phong cách.”

“Hòa người thích sai rất xa.”

Liền tính này là sự thực, nàng cũng không hi vọng hắn liền như vậy nói ra.

Nàng bĩu môi, tiểu tính tình tựa hồ lại ra, “Na lại ra sao?”

“Người không phải tới hòa ta thảo luận này cái đi!”

Nàng không dám nhìn tới hắn nhãn tình, tay lặp lại xoắn xuýt, “Na cái, người hiện tại không vội đi!”

Lộ Thừa Hựu mấp máy môi, tựa hồ có chút vô nại, “Nếu như vội, người hội trực tiếp đứng dậy đi thẳng quẹo trái ra môn?”

“Sẽ không.”

“Na người còn hỏi?”

“Ta na không phải là nghĩ chậm rãi,,, ” nàng mấp máy môi, “Na cái, ta nghe ta ba ma nói, tới gần công ty lý ra nhất chút chuyện, người có thể không thể giúp đỡ chút?”

Lộ Thừa Hựu trầm mặc một chút, tựa hồ nhẫn không được, này mới mở miệng, “Ta cam đoan, người nếu như liền như vậy đi đối người khác yêu cầu trợ giúp, người khác chỉ biết yêu cầu người sớm làm về nhà.”

Tô Thiển Oanh bị nói được có chút xấu hổ, mím chặt môi không nói chuyện.

Lộ Thừa Hựu liếc nhìn nàng, sau đó lại nhìn thoáng qua mấy vi tính góc phải phía dưới thời gian, “Có hay không ăn cơm, đi dưới lầu nhà ăn ăn cơm?”

Tô Thiển Oanh rốt cục có cơ hội đứng lên, tuy rằng tâm lý rất là bất bình, nhưng vẫn là cùng hắn ra đi.

Nàng tính nhận mệnh, quả thật không tượng nhất thể giới nhân.

Tô Thiển Oanh không ngừng quấy trước mặt bàn ăn, tại dưới loại tình huống này, nàng thực nói không ra như thế lời nói tới.

Lộ Thừa Hựu nhìn thấy nàng như vậy, chính mình rất không có thêm ăn, hắn chịu tính tình, “Người có cái gì lời nói liền nói thẳng.”

“Người bạn gái ni? Thế nào không cùng một chỗ?”

Lộ Thừa Hựu nhin xuống cảm thấy nàng lời thừa xúc động, “Các tự có từng người công tác, không cần dính cùng một chỗ.”

Nàng bĩu môi, nhỏ giọng mở miệng, “Nếu như ta khẳng định mỗi ngày dính cùng một chỗ.”

Lộ Thừa Hựu nhượng mắt, “Liền vì tới quan tâm ta cảm tình sinh hoạt?”

“Không phải, liền nghĩ hỏi người, các người có hay không kết hôn quyết định?”

“Này cái, có quan hệ với người?”

“Liền hỏi một chút.”

“Ý tứ là không trọng yếu, ta có thể không hồi đáp.”

Tô Thiển Oanh ngẩng đầu thấy hắn tiếp tục ăn cơm, vô cùng thương tâm thở dài, “Na cái, ta vừa mới nói na cái, người nghe rõ ràng không?”

“Người nói được đỉnh nhiều .”

“Chính là, công ty xảy ra vấn đề.”

Lộ Thừa Hựu để xuống bàn ăn, “Ta còn cho rằng người vẫn đô hồi không đến trọng điểm.”

“Na ý tứ chính là người biết ?”

Sự thật thượng hắn không chỉ là biết, hơn nữa tối hôm qua còn bị Lộ Chấn Vân hòa Hoàng Lệ An gọi về đi khuyên rất lâu, nàng trở về, hắn không thể nào ngoài ý muốn. Cũng biết nàng mục đích, bất quá đối với như vậy biểu hiện, hắn liên đánh giá đô không nghĩ.

“Cho nên?”

Tô Thiển Oanh tựa hồ làm không rõ ràng trạng huống, “Người liên không có cái gì tưởng pháp? Chúng ta gia ra trạng huống, người đô không có nghĩ quá đuổi ra viện thủ?”

“Bằng cái gì?” Lộ Thừa Hựu tựa hồ cảm thấy rất buồn cười, “Cấp ta nhất cái thuyết phục ta lý do.”

“Chúng ta lưỡng gia,,,”

Lộ Thừa Hựu lắc lắc tay, “Này cái thích hợp học sinh tiểu học dựa vào quan hệ.”

Tô Thiển Oanh hiện tại hoàn toàn đô hồ đồ , “Người là cái gì ý tứ? Chính là nói không nguyện ý giúp đỡ?”

Lộ Thừa Hựu cảm thấy có tất yếu thượng nhất khóa, “Tại thượng trường, người tại nghĩ nhượng người khác trợ giúp người thời điểm, tối hảo trước hỏi nhất câu bằng cái gì. Tối hảo có thể cấp đối phương nhất định ích lợi, thời điểm này tái tới đàm cái gọi là ‘ trợ giúp ’”

Nàng chu chu mỏ, “Na người muốn cái gì?”

“Người xác định người nghe rõ ràng ta ý tứ ?”

“Chẳng lẽ không phải người muốn ưu đãi mới chịu giúp đỡ?”

Lộ Thừa Hựu khước miệng rút một chút, “Thôi, na người là mơ tưởng ta ra sao trợ giúp?”

Tô Thiển Oanh nhắm lại mắt, “Ta ma ma nói, nếu như chúng ta kết hôn lời nói, liền có thể thay đổi truyền thông tiêu điểm, hơn nữa song phương cổ giá liền có khả năng nước lên thì thuyền lên,,,”

Lộ Thừa Hựu rất bình tĩnh xem nàng, “Người bằng cái gì liền cảm thấy, ta nguyện ý thú người?”

Tô Thiển Oanh xem đồ ăn trên bàn, tâm lý đau xót, nàng đứng lên, “Không nguyện ý liền không nguyện ý, lại không cầu người, đừng một bộ cao cao tại thượng bộ dáng. Người không nguyện ý, ta còn không vui sướng ni!”

Lộ Thừa Hựu khước miệng tràn ra tiểu ý, “Na vừa lúc, tỉnh được phiền toái .”

7. Chương 7

Tô Thiển Oanh rất là ngọt ngào ly khai, tâm tình cũng rất là phiền muộn, nàng cũng nghĩ không thông, vì sao tại Lộ Thừa Hựu trước mặt chính mình liền như vậy hèn mọn . Hơn nữa, trong lòng nàng hiện tại có chút sợ hãi. Na loại cảm giác chính là người mới trước đây như thế xem thường nhất người, mà hiện tại na người thẳng quan phát tài , so người ngày hảo nhiều , phải cảm thấy xấu hổ. Cho nên nói, nàng phụ mẫu nhóm đô là có ánh mắt nhân, vì cái gì liền sinh nàng như vậy nhất cái đàn nữ nhi?

Quả thật là hiện thực mới là tốt lão sư, ngay cả nàng cũng giáo dục được như thế. Nàng tại xuyên như vậy công tác nói ra đại khái hội nhượng bọn hắn phi thường khinh bỉ đi, cũng chỉ là đương nhất cái đánh chữ viên, từ tối bắt đầu tiền lương hơn một ngàn đến hiện tại tam ngàn nhiều, nàng tối kiêu ngạo thể nhưng là nàng đánh chữ đô so người khác khoái. Xuyên như vậy sinh hoạt trình độ không cao, nhất tháng nàng tiết kiệm lại tiết kiệm, đại khái còn có thể tập hợp quá ngày. Một lần Lạc Diệc Minh đánh giá nàng: người

chính là na chùng thà rằng sinh hoạt như cũ khổ mệt mỗi nhất điểm cũng không chịu thay đổi hiện trạng nhân.

Có lẽ thực là, không tiền nàng hội nghĩ thế nào nhiều tiết kiệm nhất điểm, không tượng người khác hội hiểu nhiều lắm kiếm nhất điểm.

Từ tưởng pháp thượng nàng liên ly bọn hần rất xa , khó quá có một lần Lạc Diệc Minh rất không thể tưởng tượng nổi vọng nàng: Tô Thiển Oanh, người này cái bộ dáng nhượng ta hoài nghi ta lúc trước là thế nào yêu người ?

Mà nàng hồi đáp là: cảm ơn người lúc trước yêu ta, bất quá rất tiếc nuối, ta lúc trước cũng không yêu người.

Đem Lạc Diệc Minh khí được không nhẹ.

Nàng lại trên đường đi một hồi, vừa rồi câu thúc làm cho nàng rất vô lực, như vậy lâu nàng đô tận lực không cùng Lộ Thừa Hựu đơn độc gặp mặt. Trước kia thường nghe người ta nói khí tràng bao nhiêu cường đại, hiện tại mới phát hiện nguyên lai thực có khí tràng na hồi sự, chỉ ít nàng bị Lộ Thừa Hựu thân thượng khí tràng bao phủ đến vô pháp hô hấp.

Nàng một bên chuyển, một bên nghĩ: xem đi, ta liền biết hần hội ghét bỏ người.

Nàng bĩu môi, này mới đánh xe về nhà.

Đối với không thể hoàn thành nhiệm vụ này điểm, nàng có tiểu tiểu áy náy, nhưng cũng không có nghĩ quá nhiều.

Nàng vừa mới trở lại biệt thự, Tiêu Tổ Oanh liền đón chào, “Oanh Oanh, người còn hảo đi?”

Nàng hồ nghi nhìn thoáng qua chính mình mẫu thân, “Vi cái gì dùng như vậy ánh mắt xem ta?”

“Na chùng?”

“Chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.”

Tiêu Tổ Oanh cười lên, này nha đầu đô tại nghĩ cái gì nha, “Người ra đi nhất thiên, như thế nào?”

“Cái gì như thế nào?” Nàng cúi đầu xem một hồi mũi chân, “Đừng như vậy xem ta, ta hôm nay không đi tìm Lộ Thừa Hựu.”

Tiêu Tổ Oanh gật gật đầu.

Tô Thiển Oanh đột nhiên rất không thư thái, “Ta thực không có đi tìm Lộ Thừa Hựu.”

Tiêu Tổ Oanh sờ sờ nàng đầu, “Hảo lạ hảo lạ, biết .”

Nàng vẫn là cảm thấy nàng không tín chính mình, “Ta nói thực , ta quả thật không có đi tìm Lộ Thừa Hựu.”

Tiêu Tổ Oanh đầu đại xem chính mình nữ nhi, “Ma ma biết , Oanh Oanh không có đi tìm Lộ Thừa Hựu, thực không có đi tìm Lộ Thừa Hựu, quả thật không đi tìm Lộ Thừa Hựu.”

Tô Thiển Oanh như vậy vừa nghe, cảm thấy càng thêm quỷ dị, buồn bực chạy về gian phòng.

Tiêu Tổ Oanh chỉ cảm thấy buồn cười, sau khi cười xong lại cảm thấy có chút vô nại, chỉ là bọn hần kết cục, ai cũng đoán không thấu, liền đương cấp lẫn nhau nhất cái cơ hội liền hảo.

Mà ngày này, thẳng đến ăn lúc ăn cơm tối, đại gia cũng không có như vậy sự hỏi quá nàng, điều này làm cho nàng cảm thấy chính mình rất không hữu dụng, bọn hần là tại cấp chính mình hạ bậc thang. Nàng đô chuẩn bị tâm lý thật tốt , kết quả bọn hần đô không hỏi mình, thực có nhất điểm thất bại cảm giác.

Cho nên nàng rất là chịu khó đi rửa chén, nàng mỗi lần áy náy thời điểm đô hội lựa chọn tính làm chút chuyện, nhượng đại gia vui vẻ vui vẻ.

Mà nàng tại phòng bếp thời điểm, tựa hồ liền nghe thấy bên ngoài thanh âm. Lộ Thừa Hựu thế nhưng hội tới, trong lòng nàng hận đến nghiêng răng ngựa, sớm biết như vậy, nàng điên cũng không phải đi hần công ty. Hiện tại nhiều khó xử, nàng thà rằng ở chỗ này tiếp tục rửa chén cũng không chịu ra đi.

Lại là na chút một giọt nước cũng không lọt ra ngoài lời nói, nghe liền chán ghét.

Một lát sau liền không có thanh âm , nàng bước nhẹ chạy ra, nguyên lai là Lộ Thừa Hựu bị Tô gia hoa lap vào trong viện hạ cờ tướng đi .

Nàng bĩu môi, vừa mới chuyển thân liền nhìn thấy Tiêu Tổ Oanh, “Ma ma.”

Tiêu Tổ Oanh gật gật đầu, “Lén lút vụng trộm làm cái gì?”

“Không, thực không.”

Tiêu Tổ Oanh lúc lắc đầu, “Nghĩ đi lên liền lên đi!”

Tô Thiển Oanh đi mấy bộ lại cảm thấy rất không thích hợp , vì cái gì nàng liền nhất định muốn chạy?

Như vậy tướng pháp vừa mới lên, nàng liền đuổi kịp Tiêu Tổ Oanh, “Ma ma, ngươi tại làm cái gì?”

“Pha trà.”

Nàng chủ động xin đi giết giặc, “Ta cấp bọn hắc bưng đi.”

Tiêu Tổ Oanh cười một chút, “Hảo.”

Tô Thiển Oanh bưng trà quá khứ thời điểm, bọn hắc chính hạ tại tương đối khẩn trương thời điểm, chí ít Tô gia hoa tương đối khẩn trương. Nàng tiểu tâm đem trà từ bình trà trung rót vào cái cốc lý đi, xem một chút thể cờ, ân, nàng là thực xem không hiểu.

Lộ Thừa Hựu liếc nhìn nàng một cái, tựa hồ đỉnh ngoài ý muốn .

Tô gia hoa đột nhiên mở miệng, “Oanh Oanh, ngươi nói nói, ông nội nên đi một bước kia?”

Tô Thiển Oanh lập tức liền ngốc , một bộ ngươi đừng nói giỡn bộ dáng, “Ông nội như vậy lợi hại, khẳng định biết nên thế nào đi.”

“Ông nội lớn tuổi , tổng hội có đầu óc không rõ ràng thời khắc.”

Tô gia hoa cười lên, sau đó đem Tô Thiển Oanh ấn đến hắc vừa rồi ngồi vị trí đi, “Hiện tại ông nội nhượng ngươi tới hạ.”

“Chính là ta,,,, ”

Tô gia hoa vẫn không khỏi được nàng chối từ, chỉ là xem Lộ Thừa Hựu, “Oanh Oanh nàng quả thật còn sẽ không chơi cờ, mà ta lưu cấp nàng cũng chỉ là nhất cái thể cờ, hơn nữa còn không tính được hảo. Nhưng ta nghĩ, nếu như vô tình gặp là nhất cái ưu tú đồng bọn, liền có thể nhượng nàng đem này cái tàn cuộc đi xuống. Trái lại, lưu cấp nàng hết thấy bất quá giống như hư vô.”

Lộ Thừa Hựu nhẹ nhàng nhất tiếu, “Ông nội, ta chỉ là nhất cái chơi cờ nhân, vị tất chính là nhất cái hảo đồng bọn.”

Tô gia hoa cũng không gấp gáp, “Chơi cờ người nhân quan tứ phương, ngươi đã có thể phòng ta mỗi một bước cờ, tự nhiên cũng biết ta tại đi cái gì. Ta cờ, ngươi so với ai khác đồ hiểu rõ.”

“Nhưng là chỉ là da lông mà thôi, học không đến ông nội tinh túy.”

“Thừa Hựu như vậy thông minh, định biết trọng điểm ở nơi nào.” Tô gia hoa nhìn bầu trời một chút, “Hôm nay nguyệt sáng tựa hồ tương đối viên.”

Lộ Thừa Hựu tâm trung hơi hơi nhất động, bọn hắc cũng thật sẽ cho hắc vấn đề khó khăn, muốn nhượng hắc đi hảo chính mình cờ đồng thời, còn muốn gánh vác hạ hảo khác một vấn.

Tô Thiển Oanh xem hắc, “Ta sẽ không này cái.”

“Ta biết.”

Nàng có chút chật hẹp xem hắc, “Na ta vẫn là ly khai thôi, ta đi kêu ông nội tới đây.”

Lộ Thừa Hựu đánh giá nàng vài lần, “Sẽ không liền học, không có nhân thiên sinh liền hội.”

Nàng hiện tại phi thường vô nại.

Lộ Thừa Hựu đơn giản nói nhất điểm quy tắc hậu, sau đó tái kêu nàng “Đừng đi na cái” “Đừng đi này bộ” “Như vậy” trung rốt cục hạ xong rồi một ván.

Chỉ là Tô Thiển Oanh rất là không lời, “Này hòa chính ngươi cùng chính mình hạ có cái gì khác biệt?”

Lộ Thừa Hựu trái lại cười, ngón tay phải tiêm tại sống mũi xử tạm dừng, “Ngươi hiện tại mới minh bạch?”

Mà ông nội ý tứ không đúng là như thế sao, nàng cái gì đồ sẽ không, cho nên hi vọng hấn tới gánh vác khởi nàng vị lai lộ, nhất bộ nhất bộ nhắc nhở nàng nên ra sao đi đi, ra sao đi chính xác lựa chọn. Mà hấn không chỉ muốn hội đi hảo chính mình nhân sinh, còn nhất định phải mang theo nàng. Này cái trách nhiệm quá đại, hấn không nguyện ý, cũng không nghĩ.

Tô Thiển Oanh vẫn là không minh bạch, nhãn mi cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Nàng bưng lên vừa rồi Tô gia hoa chưa uống na cốc trà, tượng uống bạch thủy dường như uống hết, nhãn mi, “Thực khổ.”

Lộ Thừa Hựu ngón tay tại bàn đá thượng nhẹ nhàng xao vài cái.

“Nói nói, có cái gì tưởng pháp?” Lộ Thừa Hựu biểu tình có mấy phân nghiêm túc.

Tô Thiển Oanh hơi sững sờ, sau đó vô thức xem hấn, “Cái gì tưởng pháp?”

Lộ Thừa Hựu đánh giá nàng hảo vài lần, “Châm kích ngươi hôm nay đến công ty đi tìm ta sự kiện, ta cho rằng, chí ít còn không có kết thúc.”

Tô Thiển Oanh cầm chén trà, tâm lý cũng rất là phiền muộn, “Ngươi không phải đã cự tuyệt sao?”

“Cho nên?”

Lộ Thừa Hựu mắt trung cũng không có mong đợi, cũng chỉ là đơn thuần nghĩ biết đoạn dưới.

Tô Thiển Oanh nghĩ đến những năm gần đây chính mình tùy hứng, nghĩ đến bọn hấn vẫn dùng một loại phương thức khác tại bảo hộ chính mình, như vậy sự thật nhượng nàng liên bút ra sự ngoại tưởng pháp đồ trở nên xấu xa lên.

Chỉ là, lần này nàng phóng thông minh, “Ta thế nào nghĩ chẳng hề trọng yếu, mấu chốt là ngươi thế nào nghĩ.”

Lộ Thừa Hựu thấp thấp nhất tiểu, liền xem như đông lâm thực ra trạng huống, hấn cũng cảm thấy vị tất cũng chỉ có na nhất loại phương thức. Này bất quá là bọn hấn mấy lão nhân thương lượng hảo kế sách mà thôi, bọn hấn thương lượng hảo, cho nên hấn nên nhảy xuống?

Không phải là như vậy, huống chi hấn cảm thấy hiện tại đông lâm phải không có bất kỳ vấn đề, lại tại sao này đó lí do thoái thác.

“Na ý tứ chính là không cần nhiều lời, chính là ban ngày kết quả.”

Hấn đứng lên chuẩn bị ly khai, xem tới cũng không có trong tưởng tượng của mình như vậy khó xử lý.

“Là bởi vì Từ Độ Dao?” Tô Thiển Oanh đứng lên vấn đạo.

Lộ Thừa Hựu xoay người nhún nhún mi, này hòa nàng lại có cái gì quan hệ?

Tô Thiển Oanh đến gần hấn, “Là bởi vì ngươi bạn gái, cho nên ngươi không nguyện ý hòa ta cùng một chỗ, đúng hay không?”

Lộ Thừa Hựu lười phải hồi đáp nàng, nhất cái làm không rõ ràng trọng điểm nhân, giải thích đồ không nghĩ.

Tô Thiển Oanh gặp hấn không có mở miệng, tự động hoa tại cam chịu trung.

“Kỳ thật, có lẽ có khác biện pháp có thể làm được vẹn toàn đôi bên.”

Lộ Thừa Hựu đôi tay ôm ngực, “Nga?”

“Chúng ta có thể giả kết hôn hấp dẫn truyền thông lực chú ý, này đoạn thời gian vừa qua, chúng ta liền tuyên bố vẫn chưa kết hôn liền hảo. Mà người có thể tiếp tục thích Từ Độ Dao, như vậy không phải rất hảo?”

Lộ Thừa Hựu đôi mắt mạnh trầm xuống, hần khoe miệng rút hảo vài cái này mới xem hướng nàng, “Tô Thiển Oanh, người nhất thiên đô đang suy nghĩ gì?”

“Đây chính là ta chân thực tưởng pháp.”

Lộ Thừa Hựu mạnh ngồi xuống, điều chỉnh một chút tình tự, “Nguyên lai ta tại trong lòng người liền hảo là này loại người.”

“Nói là giả vờ, người không tính chân đứng hai thuyền. Không có hạ thấp người.”

“Phải không?” Hần đôi mắt như trước ám trầm, “Rất xin lỗi, ta không phải na chúng có thể giả vờ nhân.”

“Giả bộ một chút mà thôi, có tất yếu như vậy đại hỏa khí.”

Lộ Thừa Hựu trừng mắt nhìn nàng, “Ta nói , ta sẽ không cũng không nguyện ý là na loại người, người khác thỉnh thăng chức.”

“Muốn tìm đến người khác ta còn tìm người?”

“Na ta còn phải cảm thấy vinh hạnh?”

Tô Thiển Oanh tâm trung một mạch, hần như vậy cùng nhận lấy khổng lồ ủy khuất đường như, “Không phải là giả giả bộ một chút mà thôi, không nhượng người giết người phóng hỏa, như vậy đại tỳ khí làm cái gì. So giọng đại nha.”

Lộ Thừa Hựu mặt âm trầm được dọa người, lại cũng không nói chuyện.

Tô Thiển Oanh trầm mặc rất một hồi, “Người còn hảo đi?”

“Còn không tức chết.”

Nói hoàn Lộ Thừa Hựu chính mình trái lại cười , chính mình cũng hội nói như vậy nói nhảm.

Tô Thiển Oanh xem hần hảo một hồi, “Ta có như vậy sai, nhượng người cảm thấy hòa ta cùng một chỗ chính là vô cùng nhục nhã?”

Lộ Thừa Hựu ngẩng đầu, nhìn thấy nàng trường trường lông mi chợt lóe chợt lóe , hần một chút cái hốt hoảng, “Người không sai, ta cũng không hảo, chỉ là, chúng ta không thích hợp.”

8. Chương 8

Tô Thiển Oanh là hành vi nghệ thuật sinh tiến vào A đại , trong đại học nàng xem như tối hạnh phúc một loại kia học sinh , không cần lo lắng Anh ngữ tứ cấp hòa mấy tính nhị cấp, như vậy tính lên tới nàng vẫn đồ quá tương đối hạnh phúc. Đã từng xem quá nhất câu nói, hạnh phúc chính là đương người cảm thấy không có hảo giày xuyên thời điểm, phát hiện có nhân cần bản không có chân. Ngay cả hạnh phúc cũng dựa vào so sánh được tới, đối với không hạnh nhân mà nói, bình thường nhân liền phải cảm thấy hạnh phúc, cái gọi là thoả mãn thường nhạc, nói chung cũng phải như thế.

Lần nữa trở lại vườn trường, nàng cũng nói không rõ ràng là cái gì cảm giác, mê mang , lại tựa hồ rõ ràng . Xem trên các gương mặt kia đào đạt thanh xuân khuôn mặt tươi tắn, nàng hội cảm thấy chính mình có lẽ thực lão . Là thời gian quá được quá khoái còn là địa cầu xoay chuyển khoái , nàng tin chắc là hậu giả.

Đại nhất thời điểm lão nghe bọn hần nói muốn đi nghe âm thất nghe âm, na cái đông tây hòa Anh ngữ thành tích là móc nối , nhất đám người đồ vây quanh ở nghe âm cửa phòng, bộ dáng thập phần đồ sộ. Nhưng vừa đến đại nhị, lười biếng ước số bắt đầu mãnh liệt bốc lên, đi nghe âm thất nhân liền lác đác lơ thơ .

Bất quá, nàng cũng vắn vắn chỉ dài hai năm, có lẽ cái gì đồ không có học hội, ngay cả mỹ thuật nàng thành tích cũng không tính đặc biệt hảo nhân, nhưng tổng so không có học nhân muốn hảo thượng rất nhiều.

Như vậy tưởng tượng, nàng lại cảm thấy chính mình không dùng . Lần này trở về, nghĩ đến tối đa chính là “Không dùng” này hai chữ, cái gì thời điểm bắt đầu, nàng càng phát tự ti .

Trường học trung ương thủy thể có rất nhiều cá, hồng sắc , xem không tính xinh đẹp, nhưng cũng xem như cùng nhau cảnh quan. Nàng ngồi ở trên ghế đá, ngẩng đầu có thể nhìn thấy cầm thư nhỏ giọng đọc Anh ngữ nhân. Trước kia có nhân nói này ngôi trường học tập bầu không khí rất hảo, nàng còn không tin, nguyên lai đô biểu hiện tại nàng trước kia chưa hề phát hiện quá địa phương.

Cá ở trong nước tự do tự tại du , nàng tâm tình cũng vui sướng không thiếu.

Nàng không có nghĩ đến hội vào lúc này gặp trương linh, hai người nhìn nhau nhất tiếu, không có khác ngăn cách.

Trương linh đánh giá nàng, nàng vẫn là như vậy mỹ, nhân tình lý tổng có nhất ti vô nghĩa, tuy rằng nhiều điểm điểm ưu sâu, nhưng vẫn là na cái nàng.

“Hiện tại còn hảo đi?”

Tô Thiển Oanh ngọt ngào nhất tiếu, “Bình thường, không tính hảo, nhưng cũng không có hư hỏng.”

“Lần này trở về quyết định đãi bao lâu?”

“Không biết, bọn hân không nhượng ta đi.” Nói đến đây cái, nàng có chút buồn bực.

“Na người hội đi sao?”

“Này cái là nhất định .” Tô Thiển Oanh tin chắc, nàng lại xem nàng, “Người ni?”

Trương linh rất là bình tĩnh tự thuật, “Ta hiện tại quá bình thường ở nhà sinh hoạt, có nhất cái rất thích hợp trương phu, có nhất đứa con khả ái. Như vậy sinh hoạt ta rất thỏa mãn, cũng rất khoái lạc, có lẽ cho tới bây giờ, ta mới chân chính mình bạch, ta chỉ thích hợp bình thần.”

Tô Thiển Oanh mơ hồ cảm thấy không đối, “Nhân đô có theo đuổi mộng quyền lợi.”

Trương linh đồng ý, “Chỉ là theo đuổi thời điểm phải hiểu, chính mình theo đuổi là mộng, mà không phải hiện thực. Mà chúng ta hoạt ở trong hiện thực, càng muốn mình xác cái gì là không thuộc về chúng ta .”

“Cái gì ý tứ?” Nàng có chút kỳ quái.

Trương linh nhăn một chút mi, “Ta chỉ châm chích chính ta, có chút đông tây không thuộc về ta, cho nên ta vĩnh viễn đô không được đến. Nhưng người không giống nhau.”

“Có cái gì không giống nhau?”

Trương linh thần thở dài, “Lần trước ta nhi tử sinh bệnh, ta tại bệnh viện tình cờ gặp Lộ Thừa Hựu.” Nàng đón một chút, “Cùng với hân bạn gái.”

“Người nghĩ nói cái gì?”

Trương linh nhất tiếu, này câu nói còn thực là quen thuộc, “Không nghĩ nói cái gì, chỉ là nghĩ cáo tổ người, mơ tưởng cái gì liền muốn đi tranh thủ.”

Tô Thiển Oanh cúi đầu lại xem chính mình mũi chân, nhưng một lát sau lại xem hướng trương linh, “Có thể hỏi người một chuyện không?”

“say. ”

“Người hối hận quá sao?”

“Không có.” Trương linh kiên định mở miệng, “Ta trước giờ đô không có hối hận quá, cho dù đến tối hậu ta cái gì đô không có được, nhưng nếu như không thử một chút, ta vĩnh viễn sẽ không biết, ta mơ tưởng kỳ thật cũng không thích hợp ta. Lộ Thừa Hựu hân rất hảo rất hảo, nại hà hân vĩnh viễn đô là đồng nhất cái quỹ đạo nhân.”

“Na người lại vì sao tới khuyên ta?” Tô Thiển Oanh rầu rĩ , “Kỳ thật, chúng ta cũng một dạng.”

Trương linh cười , “Có câu nói kêu làm: đương cục giả mê.”

Tô Thiển Oanh nhún nhún vai, “Các người đô là na chúng cảm thấy chính mình nhìn thấu hết thấy, rất rõ ràng dường như.” Nàng rất khó chịu, “Kỳ thật đi, thích hợp không thích hợp chỉ có tự mình biết, người khác nơi nào có thể nói rõ ràng. Dù sao ta hội đi, ta hội ly khai, ta bất quản.”

Trương linh bật cười, “Cho nên, thích hợp người nhân hân là có thể vì người giải quyết tốt hậu quả nhân.”

“Lại tới .”

Tô Thiển Oanh lại hòa trương linh liêu một hồi, cùng nhau ăn cơm trưa, này mới chậm rì rì về nhà.

Nếu như nàng biết về nhà đi đối mặt như thế hiện trạng, nàng nhất định không chịu như vậy đã sớm trở về. Tiêu Tổ Oanh trực tiếp giữ chặt nàng, “Oanh Oanh, đi kêu Thừa Hựu tới gia lý ăn cơm.”

“Cái gì?”

Tiêu Tổ Oanh đối với nàng này cũng ngạc nhiên biểu tình không thềm để ý, “Liên gọi điện thoại liên được, nhượng hân buổi tối tới đây.”

Nàng nửa ngày mới ngộp ra nhất câu nói, “Ta không hân số điện thoại.”

“Na người liên chính mình tự mình đi kêu hân.”

Nàng vô nại , đành phải hỏi điện thoại, sau đó đối chính mình điện thoại chậm rãi bảo tồn xuống dưới. Điện thoại di động thực là một loại rất kỳ quái đồng tây, hảo tượng một khi dùng nó bảo tồn nhất cái mã số, lẫn nhau gian sẽ có một loại khó mà nói rõ quan hệ.

Nàng tại gia đối máy vi tính nhàm chán đánh chữ, này loại cảm giác nhượng nàng rất là tự hào, bởi vì nàng đánh chữ tốc độ na khả không phải bình thường nhân có thể so sánh . Nàng ngón tay đối bàn phím có một loại thần kỳ công nhận độ, đương ngón tay tình cờ gặp bàn phím thời điểm hội mặc danh cảm giác tâm tình rất không sai, hảo tượng na chút không vui vẻ tất cả đô hội tự động cách xa nàng xa .

Đương máy vi tính góc phải phía dưới thời gian biến thành tứ điểm thời điểm, nàng rốt cục cảm lấy điện thoại di động.

“Người hôm nay phải hay không là rất vội?”

Lộ Thừa Hựu bản dùng bluetooth tiếp nghe điện thoại, còn chưa kịp xem thanh màn hình là ai, nghe thấy nàng thanh âm hậu, động tác trong tay bản năng một chút, “Na người là hi vọng ta vội vẫn là không vội?”

Ta hi vọng người vội chết. Nàng miệng lẩm bẩm.

“Liên hỏi một chút, quan tâm người một chút.”

Lộ Thừa Hựu cười cười, thời điểm này cầm lấy điện thoại, tay trái xoa xoa có chút chua xót nhân tình, “Có cái gì sự?”

Tô Thiển Oanh giống như bóng cao xu xì hơi bình thường, vốn nàng hi vọng hân nói một câu “Ta rất vội” sau đó nàng liền hồi hồi đáp “Không quấy rầy người ”, liền như vậy có thể hòa Tiêu Tổ Oanh báo cáo kết quả công tác , dù sao nhân gia vội cũng không thể kêu nhân gia tới đây . Kết quả hân thế nhưng như vậy hỏi han, thực là vô cùng chán ghét.

“Ta ma nhượng ta kêu người tới ăn cơm.”

“Nga.” Hân đồn một chút, “A đi kêu ta ăn cơm làm gì gọi người tới gọi?”

“Ta thế nào biết, chính người đi hỏi ta ma.” Nàng trực tiếp cúp điện thoại, xem điện thoại di động có chút không lời, nàng còn không có hỏi hân tới hay không ni!

Thôi, đại khái khả năng có lẽ hân là muốn tới, dù sao không có cự tuyệt.

Nàng còn nghĩ tái ngoạn một hồi, thời điểm này Tiêu Tổ Oanh đi tới , “Oanh Oanh.”

“Àn?”

“Người tại xuyên nhiên dài như vậy lâu, sẽ phải làm nhất điểm bên kia món ăn đi?”

Nếu như nàng biết chính mình mẫu thân đánh này cái chủ ý, chết cũng sẽ không gật đầu. Đương nàng đứng tại phòng bếp nghe mẫu thân kiên nhẫn dạy bảo thời, vẫn là cảm thấy đương thực khách tương đối hảo. Đã có thể ăn vào hảo đông tây, còn có thể hào phóng lời bình nhất nhị, đương đầu bếp nhân tới thăm, đã muốn chuẩn bị ăn phí tâm phí lực, làm không hảo còn muốn bị nói.

Đương nhiên, nàng hiện tại chỉ là trợ thủ, dùng Tiêu Tổ Oanh lời nói chính là bồi dưỡng một chút hiền thê lương mẫu cảm giác. Tiêu Tổ Oanh làm mấy món ăn, sau đó nàng làm mấy đạo xuyên nhiên thị bên kia món ăn, như vậy cho đủ số liền được. Mà Tiêu Tổ Oanh yêu cầu là “Tận lực không muốn quá khó ăn”.

Cho nên đương Tiêu Tổ Oanh mấy món ăn làm hảo hậu, Tô Thiển Oanh nhất người tại thiết món ăn, này đó nhân quá chán ghét, thế nhưng như vậy coi khinh nàng, nàng nhất định muốn nhượng đại gia từ tâm nhận thức nàng, hối hận đối nàng ấn tượng như vậy sai.

Mà Lộ Thừa Hựu cam đoan, hẳn tuyệt đối không phải tiến tới xem nàng cười nhạo. Chỉ là đương hắn đứng tại ngưỡng cửa, liên tư thế đồ đồ hảo mấy cái thời điểm, Tô Thiển Oanh vẫn là không có phát hiện hắn. Bởi vì giờ phút này nàng đang nôn nóng, nàng tay thế nào đồ mở không ra na cái đốt lửa chuyển nử, rõ ràng bọn hắn rất dễ dàng liền có thể mở ra, vì cái gì nàng liền không hành ni! Nàng phản phản phục phục thử nhiều lần, vẫn là không có mở ra, tức chết nàng, chính nghĩ muốn kêu nhất thanh “Ma ma” nhượng Tiêu Tổ Oanh tiến tới, kết quả vừa quay đầu lại liền nhìn thấy Lộ Thừa Hựu đôi tay đan chéo phóng ở trên cửa, thân thể liền như thế tà tà dựa vào.

Nàng nhất cái giật mình, “Người cái gì thời điểm tới?”

Lộ Thừa Hựu không có mở miệng, liên dư thừa biểu tình đồ không có lưu cấp nàng, chỉ là từ bên cạnh nàng tá quá, tay nhẹ nhàng chuyển một chút cái nút, hỏa liền mở ra, “Lực không dùng đối, đương nhiên khai không được.”

Tô Thiển Oanh thời điểm này mới cảm thấy có chút khú, “Ta về sau lại không làm nghề này, như vậy hội làm cái gì?”

Lộ Thừa Hựu nhất cái nhíu mày, “Người tái đứng nôi hội thiêu xuyên.”

Tô Thiển Oanh thời điểm này mới luống cuống tay chân phóng du, sau đó đem một vài gia vị đồ lộng vào trong một cái chén. Lộ Thừa Hựu xem nàng động tác, gia vị sai đến khắp nơi đều là, không nhìn được lúc lắc đầu, “Người thực hội nấu ăn?”

“Người ra đi đẳng đẳng phải sẽ biết?”

Nàng là nhất cái siêu cấp không có kiên nhẫn nhân, thư thượng nói này loại người thiên sinh liền không thể làm đại sự.

Lộ Thừa Hựu này mới không có quản nàng, ra đi hòa bọn hắn tán gẫu.

Tuy rằng quá trình tương đối khúc chiết, nhưng Tô Thiển Oanh tóm lại làm hảo mấy món ăn, điều này làm cho Tiêu Tổ Oanh hết sức vui mừng. Nhưng Tô Thiển Oanh chính mình cũng rất là thụ thương, không phải là làm mấy món ăn mà thôi, bọn hắn làm gì liền dùng na chủng “Rất hảo” “Đối với nàng mà nói rất hảo” biểu tình xem nàng, thực là ngọt ngọt, xem tới khởi điểm quá thấp cũng không phải hảo sự.

Lộ Thừa Hựu chỉ cấp ra nhất câu đánh giá, “Còn không sai.”

Tô Thiển Oanh lập tức con khỉ thượng tường, “Na đương nhiên, cũng không xem ai làm.”

Tô Văn Uyên bản năng xem chính mình nữ nhi lắc đầu.

Này một bữa cơm không khí rất không sai, cơm hậu, Lộ Thừa Hựu lại bồi Tô lão tán gẫu, bọn hắn quan hệ luôn luôn rất hảo. Bất quá, Tô Thiển Oanh vẫn là rì rầm lẩm bẩm, lại không có cái gì quan hệ, lộng được cùng thân nhân đường như.

Tiêu Tổ Oanh một bên thu thập chén đĩa, một bên lạp Tô Thiển Oanh, “Người phải hay không là quên mất na thiên chúng ta nói lời?”

Tô Thiển Oanh hồ nghi một chút, “Các người nói gì đó?”

“Thôi, đừng làm vấn đề vốn liền không nên nhượng người biết.”

“Ta nhớ được, nhớ được ni!” Tô Thiển Oanh lập tức trở nên thập phân hồ thẹn, “Ta thời thời khắc khắc đô nhớ được.”

Tiêu Tổ Oanh dùng na chủng đặc biệt minh hiển hoài nghi ánh mắt xem nàng, “Na liền làm chút chuyện ra để chứng minh một chút người ‘nhớ được’”

Tô Thiển Oanh bĩu môi, vào trong viện dùng chân không ngừng đề hòn đá nhỏ, càng đề càng xa.

Viện tử lý có nhất cái tiểu tiểu bồ đào lều, cành lá sum suê, nàng thích nơi đó. Mới trước đây nghe người khác nói ngồi dưới rặng cây nho hội nghe thấy Ngưu Lang Chức Nữ lặng lẽ lời nói, khẳng định là lừa quỷ, vì cái gì nàng liền chưa từng nghe thấy qua.

Nàng còn nhớ đến lúc ấy Lộ Thừa Hựu lời nói, “Khẳng định là có. Chỉ là Ngưu Lang Chức Nữ nói là lặng lẽ lời nói, làm sao có thể nhượng người nghe thấy?”

Nàng na cái thời điểm cảm thấy đặc biệt có đạo lý, hiện tại nghĩ tới, hẳn khẳng định là xem mình như nhất tiểu hài tử tại đùa giỡn.

Lộ Thừa Hựu từ lâu hai xuống dưới, sau đó đi hướng nàng, “Người là đang chờ ta?”

“Mới không có, thiếu tự tác đa tình.”

Này giọng điệu, bình thường không thiếu. Lộ Thừa Hựu tại đối diện nàng ngồi xuống, “Chính là, a di nói người là đang chờ ta.”

“Na chính là đi! Na người hỏi cái gì?” Nàng cảm thấy phiền, rất phiền, đặc biệt phiền, phi thường phiền.

“Hỏi một chút mà thôi, như vậy không bình tĩnh?”

Lần này hẳn nói đúng, quả thật rất không bình tĩnh.

Nàng gật đầu, “Tại sao tới ăn cơm?”

“Đói.”

Mới quái, nơi nơi đô là khách sạn, uy không no?

“Hảo đi.” Nàng một bộ bất cứ giá nào trạng thái, “Người phải hay không là đặc biệt chán ghét ta nha?”

“Làm sao thấy được?”

“Từ người hành vi đô có thể thấy được.” Nàng có chút nhụt chí, “Kỳ thật, ta không có như vậy sai đi! Ta ma đã không sinh ta thành bạch si cũng không đem ta sinh được thiếu cánh tay gãy chân, ta thể nào liền không nhập người mắt?”

Lộ Thừa Hựu tay phải chống cằm, không có mở miệng.

Tô Thiển Oanh tiếp tục nói chuyện, “Kỳ thật ta biết, người chính là chê ta không đủ thông minh, không đủ hiền lành. Ta cũng nghĩ biến thành na chủng biết điều hiền lành nữ sinh, chính là ta biến không được, hơn nữa nếu như thực thành như thế, ta liền không phải ta.”

Lộ Thừa Hựu lần này là có phản ứng, “Ta có thể lý giải trong lời của người ý tứ là, người đối ta có tưởng pháp?”

Tô Thiển Oanh lập tức phản ứng trở về, “Rất ý nghĩ, ta chỉ là cường điệu người bằng cái gì ghét bỏ ta nha? Người không phải so bình thường nhân hảo thượng như vậy nhất điểm mà thôi, dùng được cao cao tại thượng bộ dáng sao? Hơn nữa, người là có người ưu điểm, nhưng ta cũng có ta ưu điểm. Tuy rằng kết quả bất đồng, nhưng bản chất đô là một dạng, chúng ta đô có chính mình ưu điểm, cũng hội có chính mình khuyết điểm, chỉ là mỗi người bất đồng mà thôi.”

“Người nói rất đúng.” Lộ Thừa Hựu xem nàng, “Sau đó ni?”

Tô Thiển Oanh đột nhiên không khí , “Không có sau đó .”

Lộ Thừa Hựu nhưng chỉ là xem nàng, “Người tổng không thể bởi vì ta không nguyện ý thú người, liền cấp ta an chút tội danh đi?”

“Thiếu dán vàng lên mặt mình, ta mới không có.”

“Ta cũng cảm thấy không có, tượng người như vậy có ưu điểm nhân, quả thật sẽ phải có rất nhiều người theo đuổi. Không cần nhân tình chỉ dán mắt vào ta, ta vừa rồi đã hòa ông nội nói thật sự rõ ràng . Bọn hần cũng sẽ không tới bức người , cho nên, về sau phải sẽ không có hôm nay như vậy bữa tiệc . Mặt khác, người làm món ăn quả thật so trong tưởng tượng của ta hảo.”

Tô Thiển Oanh xem hần, “Người cái gì ý tứ?”

“Đồng lâm sẽ không có sự, người cũng không cần lo lắng. Mà chúng ta vẫn là giống như trước đây tương đối hảo.”

Tô Thiển Oanh khoe miệng động động, “Ta biết .”

“Na hảo.”

Tô Thiển Oanh xem hần ly khai bóng lưng, rốt cuộc không thể tượng ngũ năm trước như vậy hô to, “Ta nhất định có thể ly khai người, chứng minh ta không phải không có người thì không được.”

Rốt cuộc không thể, cũng không thể .

Hần dùng hần phương thức, rốt cục hòa nàng định rõ giới hạn, lưỡng người chính là lưỡng người, sẽ không trở thành —— chúng ta.

9. Chương 9

Tô Thiển Oanh sau khi tỉnh lại mị hí mắt, tựa hồ còn giật mình , nàng xem xem hoàn cảnh chung quanh, sau đó đầu óc giống như phóng điện ảnh bình thường đem ngày hôm qua phát sinh quá hết thảy trong đầu chiếu phim một lần. Nàng bĩu môi, trên thế giới này ai có thể so nàng càng bề mặt? Bất quá, còn hảo, không có nhân biết. Dù sao Lộ Thừa Hựu đã bị nàng hoa tại không phải nhân phạm vi , cho nên là không có nhân biết, nàng lừa mình dối người một phen hậu, lại không thú vị giáo huấn khởi chính mình tới: bịt tai trộm chuông.

Nàng ra khỏi phòng, nghiêng tựa vào ngưỡng cửa, rất không có hình tượng ngáp. Nàng cảm thấy chính mình hiện tại liền phải bình nứt không sợ bể, dù sao tái khó chịu nổi bộ dáng hần đồ kiến thức quá , còn có thể so na cái càng kém sao?

Lộ Thừa Hựu này mới phát hiện nàng, vẫn là vẻ mặt bình tĩnh, “Lên liền tới đây ăn cơm.”

Nàng hiện tại phải cảm tạ hần không có cười nhạo chính mình sao?

Nàng chậm rì rì đi qua, vừa mới ngồi xuống, Lộ Thừa Hựu liền đứng dậy hướng nàng ra na gian phòng đi đến. Nàng thở ra một hơi, đem đùa tẻ xuống, “Người liền như vậy không thích ta?”

Lộ Thừa Hựu xoay người xem nàng, mặt thượng có mạc danh kỳ diệu.

“Ta vừa qua tới người liền ly khai, chẳng lẽ nào ta này khuôn mặt hội ảnh hưởng người thêm ăn?”

Lộ Thừa Hựu vẻ mặt không nghĩ hòa nàng nhiều lời bộ dáng, điều này làm cho nàng càng thêm cảm thấy ủy khuất chật vật, bằng cái gì nha, nhượng nàng như vậy khó chịu nổi.

“Ta chỉ là vào trong cầm đồng tây.”

“Cầm cái gì?” Nàng đứng dậy, đi đến trước mặt hần, “Người chính là tại kiểm soát.”

Lộ Thừa Hựu này hạ là thực không quyết định lý hội nàng , trực tiếp đi vào trong gian phòng, đem nhất cái rượu nhỏ đưa ra tới, bên trong có một vài bông băng linh tinh loại nhỏ cấp cứu thuốc, hần đưa ra một lọ thuốc nước, quay đầu gặp nàng còn xem chính mình, “Ra đi.”

“Ta không.”

Lộ Thừa Hựu nhất điểm cũng không nghĩ hòa nàng tranh, hấn cởi quần áo của mình xuống dưới, bên trái bờ vai hòa cánh tay nhất tầng lớn xanh tím, xem ra nhìn thấy ghê người.

Tô Thiển Oanh thời điểm này có chút hổ thẹn, đây chính là nàng lặp lại sập cửa kiệt tác.

Nàng đi qua, “Ta giúp người.”

“Không cần.”

“Ta nói ta giúp người.”

“Ta nói không cần.”

Nàng đoạt lấy trong tay hấn được bình, “Nhất điểm lạn thủy thủy, người cho rằng ai trân quý.”

Lộ Thừa Hựu vươn đi ra tay lại thu hồi lại, nàng đem thuốc nước đổ ở trên tay, sau đó bôi ở trên người hấn, “Có đau hay không?”

Hấn lười phải hồi đáp.

Nàng chán ghét hấn này chừng không lý nhân cảm giác, cho nên hung hăng nhéo một chút hấn xanh tím địa phương. Lộ Thừa Hựu đảo hít một hơi, xem nàng, “Ta liền biết người hội như vậy.”

Nàng bĩu môi.

Lộ Thừa Hựu giương mắt xem nàng, nàng giờ phút này hơi hơi bĩu môi, có nhất điểm ủy khuất bộ dáng. Hấn con người lóe lóe, đột nhiên mở miệng, “Phải hay không là chỉ cần chúng ta kết hôn, người liền hội cảm thấy vui vẻ một vài?”

Trong tay nàng được bình hốt hạ xuống, một vài nước đọng toàn dính tại trên người hấn, hấn trường trường thở dài, có chút vô nại.

“Thôi, người đừng động. Ta tới thu thập.” Hấn đứng dậy, nhanh chóng thu thập.

Nàng lại giữ chặt hấn tay, “Người vừa mới nói cái gì?”

“Nhượng người đi một bên đi.”

Nàng lặp hấn không lý khai, nhân tình lý có cố chấp đông tây.

Lộ Thừa Hựu đứng một lát, “Chính là nếu như người cảm thấy hòa ta kết hôn hội nhượng người cảm thấy vui vẻ, na hảo tượng cũng không sai, chỉ là, người nghĩ được chưa?”

Nàng buông hấn ra, “Vi cái gì đột nhiên như vậy nói?” Nàng do dự một hồi, “Người ngày hôm qua không uống rượu, ta quyến rũ cũng không có thành công, người không cần đối ta phụ trách.”

Lộ Thừa Hựu tựa hồ bị nàng đánh bại bình thường, “Thôi, người có thể đương ta cái gì đồ không có nói.”

Nàng còn nghĩ nói cái gì, lại xem hấn bộ dáng vẫn là thỏa hiệp, chỉ là có chút mơ tưởng phát tỳ khí cảm giác.

Tô Thiển Oanh qua loa sau khi ăn cơm xong, Lộ Thừa Hựu lái xe đưa nàng hồi nhà trọ thay quần áo, một bên nhắc nhở nàng gọi điện thoại trở về hòa nàng phụ mẫu báo bình an.

Nàng nhà trọ rất tiểu, bởi vì nàng cảm thấy tiểu địa phương tương đối có cảm giác ấm áp, nàng thích na chủng thư thái cảm giác. Lúc trước trang hoàng thời điểm, nàng đỉnh khó khăn, bởi vì chất sơn trung màu lam nhạt nàng rất thích, chỉ là tối hậu vẫn là bỏ qua. Bởi vì nàng cảm thấy bản thân mình liền thuộc về na chủng tương đối hoảng hốt nhân, không nghĩ mở to mắt thấy một mảnh xanh thẫm cấp chính mình tiếp tục hốt hoảng, vẫn là bạch sắc tương đối hảo, hội chuẩn xác nêu lên chính mình trở lại hiện thực.

Lộ Thừa Hựu ngồi ở trên ghế sofa xem nơi này bố cục, chỉ là biểu tình vẫn là rất đạm.

Nàng đổi hảo y phục ra, thời điểm này nàng tương đối tỉnh táo, nàng đi đến bên cạnh hấn, “Vi cái gì, người không phải nói chúng ta không thích hợp sao?”

“Ta cũng không biết vì cái gì.” Hấn nói thật sự nghiêm túc, nhất điểm đồ không có nói giỡn ý tứ.

Có lẽ liền tại ngày hôm qua na một khắc, hấn đột nhiên phát hiện trừ hấn quy tắc ngoài ra một thứ gì đó, có lẽ hấn chẳng hề là rất thích, có lẽ hấn cũng không phải rất thói quen, nhưng đột nhiên liền như thế xỏ xuyên tại trong sinh mệnh của hấn hậu, hấn nhiều một loại khó mà nói rõ tình tự.

Tô Thiển Oanh trầm mặc .

Lộ Thừa Hựu lại hơi cong môi một cái, “Na ta có thể xin hỏi một chuyện không?”

“Miệng lại không trường tại trên thân ta.”

“Người là chỉ đối ta mới như vậy khai phóng, vẫn một mực,,,”

Hấn xem nàng ngộp hồng mặt rất tự nhiên không tái nhiều ngôn, chỉ là khoe miệng tràn ra tiểu ý, sau đó đứng lên kéo nàng, “Na chúng ta hiện tại liền trở về.”

“Đi nơi nào? Người hôm nay không đi làm?”

“Nhất thiên không đi làm cũng sẽ không có cái gì vấn đề.”

Tô Thiển Oanh còn làm không thanh cụ thể hiện trạng, khi trở lại biệt thự thời điểm, nàng cũng chỉ là không nói một lời nghe Lộ Thừa Hựu hòa bọn hấn nói chuyện. Na còn thực xem như nhất trường gia đình hội nghị, không đối, khổng lồ lưỡng gia gia đình hội nghị. Vô luận bọn hấn phụ mẫu biểu tình là ra sao giết mình hoặc giả không tưởng được, bởi vì kết quả rất là nhượng bọn hấn vừa lòng, cho nên bọn hấn trực tiếp tính rất nhiều, na cảm giác chính là chỉ cần hấn đồng ý liền vạn sự đại cát .

Mà nàng xem Lộ Thừa Hựu miệng khi đóng khi mở nói chuyện, hảo tượng này là nàng lần này trở về nghe đến hấn nói quá tối trường tối đa lời nói, cơ hồ không có thể nào tạm dừng. Mà bọn hấn phụ mẫu, có lẽ căn bản không có đỉnh rõ ràng hấn tại nói cái gì, chỉ là không ngừng cười gật đầu.

Nàng giờ phút này chỉ là xem hấn, nàng không minh bạch hấn vì sao chợt đột nhiên liền thay đổi quan điểm, rõ ràng bọn hấn lần trước gặp mặt, hấn như vậy kiên quyết biểu hiện ra không nghĩ hòa nàng có bất kỳ quan hệ. Hấn không phải nhất cái hội thụ khổng chế nhân, hấn cũng nói quá, nhưng tại sao lại lựa chọn thỏa hiệp?

Nàng không được đến thời điểm hội cảm thấy đặc biệt ủy khuất, sẽ cho rằng là chính mình nơi nào không đủ hảo, hội cảm thấy là chính mình không xứng với hấn, hội cảm thấy hấn vì sao muốn như vậy ghét bỏ chính mình, hội chán nản, hội thương cảm, hội rất không thư thái, hội rất sinh khí. Nhưng hiện tại, nghe đến từ trong miệng hấn nói ra lời nói, nàng lại cảm thấy tìm không đến yên ổn cảm giác, hảo tượng là giẫm ở trên mây, khinh phiêu phiêu , đang nằm mơ, mở to mắt, lại bị đánh hồi hiện thực , hết thấy lại ly nàng rất xa xôi.

Nàng hiện tại rất bất an, thậm chí rất xoắn xuýt.

Hết thấy quá mức mặc danh kỳ diệu, vượt qua nàng dự liệu.

Nàng đột nhiên đánh gãy mọi người, sau đó xem Lộ Thừa Hựu, “Người vì cái gì muốn hòa ta kết hôn?”

Lộ Thừa Hựu chuyển về phía nàng, “Ta cũng không biết vì cái gì, chỉ là cảm thấy, có lẽ chúng ta liền phải kết hôn.”

Nàng còn muốn mở miệng nói cái gì, Tiêu Tổ Oanh lập tức đánh gãy nàng, “Oanh Oanh, đi điếm cuối trà đi lên.”

Nàng đành phải ly khai, tuy rằng tâm lý vẫn là rất không phải mùi vị.

Nhưng đương nàng trở về nghe thấy bọn hấn nói chuyện, tựa hồ hoàn toàn bỏ qua nàng tưởng pháp, trực tiếp ở chỗ ấy kế hoạch lên. Có lẽ trong cơ thể nàng không an phận lại vào lúc này biểu hiện ra ngoài , nàng xem mọi người, “Ta không muốn.”

Giờ phút này đại gia mới xem nàng, tựa hồ không minh bạch nàng ngụ ý.

Nàng do dự một chút, “Ta không muốn hòa hấn kết hôn.”

Tô gia hoa đầu tiên phản ứng trở về, “Oanh Oanh, ông nội lão , lỗ tai không hảo, mới vừa rồi không có nghe thanh, người lặp lại lần nữa.”

Tô Thiển Oanh lần này không tái có vừa rồi dừng khí , chỉ là tiểu tâm xem bọn hắn, “Ta ý tứ là, liền như vậy liền thương lượng hôn sự, phải hay không là quá qua loa ?”

“Nhất điểm cũng không qua loa, các ngươi nhận thức như vậy lâu , tự nhiên không giống người khác.” Tô gia hoa cấp nàng nhất ký cảnh cáo nhãn thần, nàng không dám làm lần nữa.

Nàng nghe bọn hắn thương lượng vẫn là cảm thấy không thích hợp, “Ta cảm thấy như vậy trực tiếp kết hôn quá khoái , không như có thể đính hôn cái gì .”

Tiêu Tổ Oanh lúc lắc đầu, “Na quá phiền toái .”

Kỳ thật bọn hắn chỉ là nghĩ sớm định ra tới, không có chân chính đích xác lập, tổng cảm thấy tâm lý bất an.

Tô Thiển Oanh hôm nay là bị triệt để coi thường , nàng kiến nghị hoặc bị bỏ qua, hoặc bị bác bỏ.

Cho nên, tại bọn hắn thương lượng hoàn sau đó, nàng cảm thấy rất là ngọt ngào, “Hôm nay ta muốn hỏi chính ta nhà trọ đi.”

Tô gia hoa khó được châm chọc, “Hảo, nhượng Thừa Hựu tổng người.”

Sớm biết nàng còn không như vẫn bảo trì trầm mặc.

Cho nên vào lúc ăn cơm nàng phi thường trầm mặc, nhưng là hứa nàng không trầm mặc cũng sẽ bị bỏ qua, cho nên trầm mặc càng bị bỏ qua được triệt để . Nàng này mới phát hiện nhất kiện nhượng nhân đặc biệt uể oải sự thật, hảo tượng mọi người đều bị Lộ Thừa Hựu cấp thu mua , hắn nói một câu thú nàng, hảo tượng nàng nên mang ơn đội nghĩa đi cảm ơn, vô điều kiện đi phối hợp. Nàng có như vậy sai sao?

Ăn cơm xong, nàng ngồi ở trong xe buồn bực.

Lộ Thừa Hựu lái xe liếc nhìn nàng, “Làm gì vẫn trầm mặc.”

“Dù sao ta nói chuyện hòa không nói là nhất cái dạng.”

“Khó được có như vậy giác ngộ.”

Nàng xoay người, đem hắn từ đầu đến hạ đánh giá, “Cũng không phát hiện có cái gì đặc biệt , lưỡng cái nhãn tình nhất cái mũi, lưỡng cái lỗ tai nhất trương miệng, đại gia đô một dạng, có cái gì hảo kiêu ngạo .”

Lộ Thừa Hựu phi thường cho phép, “Người cũng là như vậy , cho nên chúng ta đô rất bình thường, rất tốt.”

Nàng lại nói không ra lời , trước kia còn đang cười mỗ thư trung xuất hiện đoạn, mỗ nhân rất soái, lỗ mũi là lỗ mũi, nhãn tình là nhãn tình. Nàng rất là ác hàn, lỗ mũi không phải lỗ mũi nhãn tình không phải nhãn tình na chủng kêu quái vật. Ai không có lỗ mũi nhãn tình nha, hòa soái có cái gì đáng đáng.

Đến nàng nhà trọ phía dưới, nàng nghĩ mở cửa xe đi xuống.

Lộ Thừa Hựu trước nàng nhất bộ giữ chặt nàng, “Vi cái gì không vui vẻ?”

Nàng trầm mặc một hồi, “Ta cảm thấy hòa người như vậy, ta rất không có cảm giác an toàn.”

Lộ Thừa Hựu sưng sốt, hắn ghi lại rất không hảo?

“Vi cái gì hội như vậy cảm thấy?”

Nàng xem hướng hắn, “Hòa người cùng một chỗ, không cảm giác được người chân chính tình tự, không biết người tâm cảnh, không biết người tại nghĩ cái gì, hảo tượng người này nhất giây nói lời làm sự đối với một giây sau ta mà nói liền tượng là giấc mộng.”

Lộ Thừa Hựu đặt tay tại ngang hông nàng, đem nàng cả người ôm vào trong ngực, sau đó tìm kiếm nàng môi. Hắn hôn nàng, trần trọc trần trở, hắn tay gắt gao ôm lấy nàng, tối hậu vui đầu tại trên cổ nàng, tối hậu ngẩng đầu hỏi nàng, “Hiện tại, còn cảm thấy là nhất giấc mộng sao?”

Tô Thiển Oanh nhìn trước mắt khuôn mặt này, này nhất trường nổi tại nàng tất cả thanh xuân khuôn mặt. Nàng tay chậm rãi mò lên tiền, nhất điểm nhất điểm hoạt động, “Người biết ta ai sao?”

Hắn cười cười, “Sắp trở thành ta thê tử nhân.”

Nàng tay dừng lại không động, phảng phất muốn như vậy xem tiến trong tròng mắt của hắn đi. Trong con người của hắn chiếu ra nàng bộ dáng, “Người hiện tại là tại xem ta?”

“Người cho rằng?”

“Người là tại dụ hoặc ta.”

“Na có hay không dụ hoặc đến?”

Nàng cắn lên hắn môi, động tác rất nhẹ, cũng không có đem hắn cắn thương. Lộ Thừa Hựu tay ôm lấy nàng, nhất thời trọng tâm không ổn, hắn tay một chút ấn tại loa thượng, phát ra âm thanh chói tai.

Tô Thiển Oanh thời điểm này dừng lại xem hắn, “Cùng nhau đi lên?”

Hắn hôn hôn nàng, “Ta còn có càng trọng yếu sự.”

Nàng đá hắn một cước, này mới xuống xe.

Lộ Thừa Hựu xem nàng bóng lưng, rất lâu, thẳng đến nàng đi tiến đại đường nhìn không thấy, hắn mới lái xe rời đi.

10. Chương 10

Lộ Thừa Hựu lái xe đến nhất gia món ăn gia đình cái nút bên cạnh, nơi này hoàn cảnh thập phân hảo, ngay cả không khí cũng hô hấp cũng có tự nhiên tươi mát.

Hắn thông dong đến gần sớm đã đi tới Từ Độ Dao bên cạnh, tại nàng đối diện ngồi xuống.

Từ Độ Dao thời điểm này đối bên kia đứng người phục vụ gật gật đầu, ra hiệu có thể mang thức ăn lên.

“Mấy ngày nay đô tại bận rộn cái gì?” Nàng nhẹ nhàng hỏi ngôn ngữ, nàng biết hắn sẽ không là na chủng nhượng nhân dính hắn nhân, đã hòa hắn cùng một chỗ liền muốn quen thuộc hắn quy tắc, hơn nữa tiếp thu như vậy quy tắc, đại khái như vậy mới có thể đạt được nào đó phương diện thăng bằng.

“Còn hảo.” Hắn khinh miêu đạm tả.

Hắn không thích đàm công tác, này cũng xem như nàng biết thói quen một trong, nguyên bản cũng chỉ là nghĩ tá này cái đề tài tới đánh vỡ trầm mặc mà thôi.

Thời điểm này món ăn bưng lên, rất nồng nặc thôn khí tức gia thường món ăn. Bọn hắn tại nào đó phương diện vẫn là có điểm giống nhau, nói thí dụ như đô thích tại ăn cơm thượng yêu cầu chất lượng, đương nhiên đặc chỉ chuyên vì ăn cơm mà ra thời điểm.

Nàng dùng đũa vì hắn giáp một vài món ăn, “Nếm thử này cái, nghe nói là hôm nay mới có tân chủng loại.”

“Na thực sự hảo hảo nhắm nháp một chút.”

Hắn ăn cơm thời điểm rất nghiêm túc, đương nhiên cũng sẽ không yêu cầu thực không nói, “Người cũng đừng xem ta, chính mình cũng ăn.”

Từ Độ Dao cẩn thận dè dặt mở miệng, “Tôi gần không có ra cái gì sự đi?”

“Thế nào như vậy hỏi?”

“Ta nghe ta ca nói, người tôi gần như là đắc tội nhân.”

Lộ Thừa Hựu rất thản nhiên cười, “Không cái gì, đừng lo lắng.”

“Người cho dù có cái gì cũng sẽ không nguyện ý nói ra.”

“Na là bởi vì thực không có cái gì.”

Hắn giọng điệu vẫn là rất đậm, điều này làm cho nàng trái lại không biết nên nói cái gì , “Na chính người được cẩn thận một chút, chú ý một vài.”

“Biết .”

Ăn cơm xong, bọn hắn cùng nhau đi ra tư gia quán, nàng ngồi vào trong xe của hắn, hắn liếc nhìn nàng một cái, “Có hay không nghĩ đi địa phương?”

“Người nghĩ đi nơi nào?”

Lộ Thừa Hựu nhất tiếu, lập tức liền khởi động xe.

Đương bọn hắn cùng nhau đi đến xoay tròn ngựa gỗ đài thời điểm, Từ Độ Dao cười không thể ức chế, “Người trước kia không phải đã nói rồi ngồi này cái là rất ấu trĩ hành vi sao?”

“Khả người cũng nói quá, người tối thích này cái.”

Hắn thế nhưng còn nhớ được, nàng ngọt ngào cười . Là , nàng rất thích, đương niên từ nghe thấy Vương Phi toàn mộc bắt đầu liền rất thích , xoay tròn ngựa gỗ, vĩnh viễn thấy đến tối gần nhân, lại vĩnh viễn cũng đuổi không kịp, na là một loại khác vô nại mỹ.

“Na người nguyện ý bồi ta ngồi?”

Lộ Thừa Hựu cúi đầu suy tư một chút, “Nếu như người cảm thấy vui vẻ lời nói.”

Còn hảo hôm nay xuyên không phải chính trang, nếu không na xem ra nên có nhiều kỳ quái.

Kỳ thật ngồi cảm giác, không có xem người khác ngồi cảm giác như vậy vui vẻ. Chỉ ít hắn là như vậy, tổng cảm thấy này đó đông tây liền thuộc về na chút rất tiểu rất tiểu hài tử, hoàn toàn hòa hắn tách rời. Nhắm mắt lại hòa đậm chân tại chỗ kỳ thật là không có bất kỳ khác biệt, sau đó một vòng một vòng, phẳng phất chính mình tại động .

Mà Từ Độ Dao cũng tại hưởng thụ trạng thái.

Nàng cũng biết hắn kỳ thật là rất khó chịu , cho nên tại ngoạn sau đó, nàng xem hắn, “Cám ơn người nguyện ý bồi ta.”

Hắn chỉ là khe khẽ mỉm cười, không nói cái gì.

Chính nàng đi mua rất dài kem ly, một ngụm một ngụm cắn , nàng thích như vậy cảm giác.

Tiền phương có nhân tại trận đấu thổi hơi cầu, ai thổi được tối đa, liền có thể đạt được đệ nhất danh. Mà phần thưởng chính là nhất điều xem ra thập phân xinh đẹp dây xích tay. Nàng kéo hắn tay chạy tới, “Người cũng đi tham gia đi!”

Lộ Thừa Hựu gật gật đầu.

Hắn nhất định không biết, liền vào lúc này, nàng tay hơi hơi run lên.

Từ Độ Dao xem hắn thực đi thổi hơi cầu, nhất cái nhất cái thổi, động tác có chút trì độn. Đương nhiên, hắn không có được đệ nhất danh, chỉ phải nhất cái dùng bóng hơi làm thành đào tâm, kêu làm tình bạn tham dự thưởng.

Từ Độ Dao xem na quả bóng hơi, cảm thấy rất ngốc.

Nàng còn đi ngoạn na chủng tiểu hài tử mới ngoạn câu cá, ngoạn sau đó hỏi hắn, “Ta phải hay không là rất ấu trĩ?”

“Người thích liền hảo.”

Từ Độ Dao lại cười thật sự hoan, lập hắn cùng nhau đi ngoạn một vài khác trước kia nàng chưa từng có hòa làm quá lại vẫn rất nghĩ làm sự, mà Lộ Thừa Hựu cũng vẫn đồ phối hợp.

Hắn lái xe đến bờ biển, nàng vẫn tối thích gió biển thổi, bởi vì nàng cảm thấy phong trung có hải hương vị.

Từ Độ Dao xuống xe, không có liếc hắt một cái, nàng tại trên bờ biển chạy băng băng . Lộ Thừa Hựu xem nàng bóng lưng, bỗng nhiên cảm thấy có chút không đối, bởi vì giờ phút này Từ Độ Dao ngồi tại nơi nào đó. Hắt chạy tới, ngồi tại cạnh nàng, “Thế nào ?”

Nàng không có hồi đáp hắt, vẫn là cúi đầu, không chịu nhắc đầu lên.

“Người là đang khóc?” Hắt nhìn mi nhỏ giọng hỏi.

Từ Độ Dao đột nhiên ngẩng đầu nắm lên hắt hai vai rung , “Ta đến tột cùng là nơi nào không hảo? Ta nơi nào làm được không đối? Người nói, ta có thể sửa .”

Lộ Thừa Hựu trầm mặc xem nàng, “Vi cái gì muốn hỏi là chính người nơi nào không hảo, có lẽ cũng chỉ ta không hảo mà thôi.”

Nàng vẫn là thấp thấp khóc nước mắt , nàng hòa hắt cùng một chỗ như vậy lâu, cũng hiểu rõ hắt một vài. Hắt hôm nay như vậy đối nàng, cái gì đều thuận nàng, liền tưởng là phạm nhân tại hành hình tiền đồ hội có một chút tốt thịnh soạn bữa tối, chờ đợi chỉ là tốt hậu tuyệt vọng.

Hắt không phải nhất cái hội thay đổi nguyên tắc nhân, nhưng người không thể nói hắt nhẫn tâm, hắt lại dùng một loại phương thức khác nhượng người cảm thấy tàn nhẫn.

“Bởi vì ta tìm không đến nguyên nhân, tìm không đến người muốn ly khai nguyên nhân.”

Lộ Thừa Hựu xem xem nàng, cái gì đều không có quản, liền trực tiếp ngồi ở chỗ ấy, “Ta còn cái gì đều không có nói, người liền biết ta muốn làm cái gì?”

“Người trước kia không phải nói có lẽ ta không phải tốt hiểu rõ người nhân, nhưng là tốt hiểu người nhân?”

“Ta cũng cảm thấy người là tốt thích hợp ta nhân.”

“Chính là, người hiện tại không mơ tưởng , không phải sao?”

Hắt dùng tay lau trên mặt nàng nước mắt, “Là ta không có này cái phúc phần.”

“Là cái gì nhượng người đột nhiên thay đổi chủ ý? Ta rất nghĩ biết, thực hết sức nghĩ.”

Hắt ánh mắt có chút giật mình, “Liền tại chỗ nháy mắt, bỗng nhiên cảm thấy sinh hoạt có lẽ chưa biết tương đối hảo.”

Nàng đầu ngón tay run run, nàng vẫn dựa theo hắt tưởng pháp tới an bài chính mình sinh hoạt, mà hiện tại hắt nói chưa biết tương đối hảo.

Không phải nàng nơi nào không hảo, mà là hắt không mơ tưởng mà thôi.

Nhưng nàng lại hi vọng là chính mình nơi nào không hảo, như vậy còn có sửa lỗi khả năng.

Nàng xem hắt như cũ anh tuấn mặt, đột nhiên cười ra tiếng, “Có hay không nhân nói qua cho người, yêu người nữ nhân đều đỉnh bị thống .”

Lộ Thừa Hựu hiển nhiên không đồng ý, “Có lẽ ta hội càng thêm bị thống.”

“Liền xem như vậy, na cũng là người xứng đáng. Nhượng người cũng nhận lấy giáo huấn.”

“Nguyên lai ta nhượng người như vậy không thống khoái, như vậy tới nguyên rửa ta.”

“Quả thật như thế, có lẽ xem người thụ ngược ta hội cảm thấy tương đối sáng.” Đương nhiên, nàng hội càng thêm hâm mộ nhượng hắt thụ ngược na người nữ tử, nhưng nàng không nghĩ nói, chỉ ít không phải vào lúc này. Đã quyết tâm muốn nhượng chính mình tiêu sái nhất điểm, na liền tiêu sái tới cùng.

Lộ Thừa Hựu nắm lên nhất nắm cát, “Có lẽ, có lẽ, người nguyên rửa hội thực hiện.”

Từ Độ Dao tâm lý đau xót, “Xem tới nhượng người sinh ra ‘ chỗ nháy mắt ’ nhân đã xuất hiện ?”

Hắt không có gạt đầu cũng không có lắc đầu, “Ta không biết, liền cảm thấy nên đi như vậy làm, bởi vì ta không nghĩ xem nàng khóc.”

Nàng tâm mạnh đau xót đau, na người liền bỏ phải xem ta khóc?

Trong đầu óc nàng chuyển quá vô số ý nghĩ, nàng biết chính mình xem như tương đối hiểu rõ hần nhân, na hần nhất định sẽ không là na chủng trước dân sau bỏ nhân. Vô số loại tưởng pháp tại trong đầu óc nàng xuyên qua, nàng đột nhiên mở miệng, “Học tỷ? Tô Thiển Oanh?”

Nàng nghĩ đến ở trong bệnh viện đã phát sanh sự, nguyên lai tối hiểu rõ hần nhân là khác nhất cái “Tiền bạn gái”.

Hần súc mi, tựa hồ này vấn đề có chút nhượng hần khó xử, nhưng hần không phải na chủng hội lừa gạt nhân, “Cho nên nói, là ta không đủ hảo, tại hòa người bảo trì nam nữ quan hệ thời điểm hòa khác nhất người cũng có quan hệ, này là ta làm không đối.”

Tuy rằng, sự tình phát triển nhượng chính hần cũng cảm thấy ngoài ý muốn, liền tại hai ngày này, na chút xa lạ quái dị ý nghĩ xông lên hần đầu óc, hần bình tĩnh trở lại thời điểm đã là hiện tại.

“Không có đúng sai.” Chỉ có ái hòa không ái, không có như vậy nhiều đối với không đối.

Nếu như hần thực là như thể nhân, na liền không muốn cáo tố nàng, tiếp tục chỉ dặng đi xuống, nhưng hần không phải như thể nhân. Có lẽ nàng chính là rơi vào như vậy trên người hần, lại có chút đi không ra, hần rõ ràng liền không có cấp quá chính mình về thể non hẹn biển hứa hẹn, lại thiên thiên chính mình muốn vì chính mình biên chế nhất cái mỹ lệ mộng, tại mộng nát thời điểm, nên đi quá na cái nhượng nàng sinh ra mộng nhân vẫn là phải phản tỉnh chính mình vì sao muốn làm như vậy nhất cái sẽ không thực hiện mộng?

Phải quá chính mình lòng tham.

Nàng nước mắt đã tiêu tán, tình tự không khống chế được đã được đến điều hòa, chỉ là nàng biết, nàng cần chỉ là một mình chữa thương, “Người hòa học tỷ nhận thức rất lâu đi!”

“Nhận thức?” Hần có chút giật mình, “Cơ hồ từ xuất sinh liền biết đối phương đi.”

Từ Độ Dao này hạ cười lên, “Na trong lòng ta thẳng bằng.”

“Nga?”

“Có thể cáo tố chính mình, là chúng ta nhận thức được muộn, chỉ là tại sai thời gian gặp đối phương.”

“Nếu như này lý do nhượng nhân càng dễ dàng tiếp thu, na liền như vậy nghĩ đi.”

Nàng có chút bất mãn, “Hảo tượng rất phụ diễn.”

“Na ta phải thế nào nói?”

“Liền nói chính người quá sai, không xứng với ta, cho nên chính người đặc biệt đặc biệt tự ti, không có biện pháp đành phải thả ta đi.”

Lộ Thừa Hựu khẽ gật đầu, “Nguyên lai là như vậy, ta liền nói ta tại trước mặt người vì cái gì hội như vậy tự ti, nguyên lai là người quá hảo. Đây mới là vấn đề chỗ mấu chốt.”

“Đối thôi, đây mới là chỗ mấu chốt.”

Nàng cười lên, nếu như thực là như thể liền hảo, nàng nhất định hội đối hần nói: ta nhất điểm cũng không ghét bỏ người.

Chỉ là hiện tại, nàng rất nghĩ rất nghĩ rất nghĩ cáo tố hần, “Chính là, ta vẫn là rất hâm mộ học tỷ.”

“Vì cái gì?”

“Chỉ ít nàng có thể được đến người thích.”

“Ta cái gì thời điểm nói quá thích?”

“Na người vì cái gì muốn lựa chọn hòa nàng cùng một chỗ?”

“Bởi vì, có so thích nhiều một chút điểm đông tây.”

“Na là cái gì?”

“Nơi nào có như vậy nhiều cái gì.”

Từ Độ Dao không xoắn xuýt như thế, “Học tử hòa người cùng một chỗ, nàng nhất định rất hạnh phúc.”

“Người sai .”

“Cái gì?”

“Nhân là lẫn nhau , không có ai là bởi vì hòa ai cùng một chỗ mới hạnh phúc . Hạnh phúc chính là hạnh phúc, là lẫn nhau .”

Từ Độ Dao ngực giống như sấm đánh bình thường, có lẽ na mới là chân chính mấu chốt. Nàng vẫn cho là chính mình hòa hân cùng một chỗ chính mình liền hân là thỏa mãn , na chính là hạnh phúc , quá mức hèn mọn, quên mất bọn hân phải là bình đẳng, mà không phải phải nàng tại phía sau hân vẫn truy đuổi .

“Người là đúng.”

Lộ Thừa Hựu nhìn thiên, “Có lẽ người cũng là đúng, có lẽ ta hội bởi người khác mà hạnh phúc cũng không nhất định.”

11. Chương 11

Tô Thiển Oanh nằm ở trên giường lăn qua lộn lại vẫn là cảm thấy rất không thích hợp, nàng mở to hai mắt thẳng tắp nhìn trần nhà. Nàng đem chăn xoắn tới bay tới, biến mình thành nhất cái nhộng trạng. Nhưng vẫn là cảm thấy không thích hợp, nàng mò chính mình làn môi, một màn kia là chân thật sao?

Này ý niệm vẫn tràn ngập tại nàng đầu óc, thật lâu không có được bình ổn.

Ngày này có chút kỳ quái, chợt đột nhiên liền trời tối, bên ngoài lơ phơ lát phát liền hạ khởi mưa to. Nàng xem cửa sổ thủy tinh, lại vẫn là không có mở đèn, thời điểm này, nàng hung hăng cầu véo chính mình một chút. Thực đau nha, quả nhiên là chân thật , này thế giới nơi nơi đồ sung mãn không giống tầm thường.

Nàng từ trên giường nhảy xuống, đem chính mình điện thoại di động từ trong bao nhảy ra tới.

Nàng tìm kiếm na người danh tự, rốt cục đè nén xuống, “Bản nhân?”

Lộ Thừa Hựu vừa mới đem Từ Độ Dao tổng về nhà, đối này thành linh xảy ra mưa to cảm thấy thập phân kỳ quái, nhất cú điện thoại tới được so này mưa to càng thêm kỳ quái, “Na người nghĩ tìm ai?”

“Tìm bản nhân nha.”

Lộ Thừa Hựu sắc mặt trầm trầm, “Người rất nhàm chán.”

“Người thế nào biết ?”

Lộ Thừa Hựu có chút không lời.

“Người không nghĩ nghe thấy ta nói chuyện?” Tô Thiển Oanh lại có chút ủy khuất .

Lộ Thừa Hựu hộ ngạch, “Không có.”

“Na người đi theo ta tán gẫu.”

Lộ Thừa Hựu sắc mặt trực tiếp trở nên rất khó coi .

Tô Thiển Oanh cảm thấy chính mình hiện tại liền tượng nhất cái mười lăm tuổi thiếu nữ, vẫn mong đợi , vẫn chờ đợi , sợ hãi thuộc về chính mình hết thảy bị ai thương đi, sợ hãi nhất nằm ngủ mở to mắt đã phát sanh hết thảy toàn bộ đồ biến thành ảo giác, na là nhất kiện rất đáng sợ sự.

Nàng đứng tại tầng dưới cùng, thân thể tựa vào cửa hiên thượng. Bởi vì không có dự đoán đến đồ mưa hội hạ nhiệt độ, cho nên nàng xuyên được không nhiều, một chút lâu tới cũng cảm giác được lãnh ý, bất quá nghĩ nghĩ lại cảm thấy sẽ không đợi bao lâu, cho nên cũng kiên trì . Mà hiện tại nàng đang trả giá đại giới, lãnh ý tập thượng trong lòng nàng, nàng ánh mắt vẫn tùy nước mưa trung. Có ra vào nhân đồ dùng kính ngạt ánh mắt xem nàng, nàng cũng không rất là ý, tựa hồ chính mình cảm thấy liền như vậy rất không sai.

Lộ Thừa Hựu từ trong xe xuống dưới, vọt vào mưa trung, chạy đến cạnh nàng. Nhất thấy nàng bộ dáng, vốn định cởi quần áo của mình hạ, nhưng phát hiện trên quần áo mình thủy hậu lập tức đánh mất này ý niệm. Lập nàng nhanh chóng đi tiến thang máy, nàng xem hắn, “Đi như vậy khoái làm cái gì?”

Hắn tay kéo khởi nàng tay, lòng bàn tay rất lạnh. Hắn nhăn một chút mi, vô ý thức vờ về .

Tô Thiển Oanh động tác một chút, khẽ ngẩng đầu, “Này hết thấy đô là thực , đúng hay không?”

Lộ Thừa Hựu hơi hơi thở dài, “Na người cảm thấy ta là giả ?”

Nàng tâm tình lại thấp rơi xuống dưới, “Ta chính là không dám tin tưởng, ta sợ hãi.”

“Không cần sợ, ta ở chỗ này.”

Hắn tay càng thêm xiết chặt nàng tay, lòng bàn tay độ ấm truyền đến nàng lòng bàn tay.

Trong lòng nàng nhất động, vừa mới muốn mở miệng nói cái gì, thang máy môn đã mở ra. Bọn hắn cùng đi ra ngoài, tại tiền gian phòng hậu, nàng xem hắn có chút ướm y phục lẳng hảo một hồi mới nghĩ đến chính mình nên dùng hong khô cơ đi cấp hắn đem y phục hong khô.

Hắn tựa hồ biết nàng muốn làm cái gì, lắc lắc tay nhượng nàng dừng động, nàng có chút vô thố xem nàng.

Hắn ngồi ở trên ghế sofa nghĩ một lát, vẫy tay nhượng nàng tới đây.

“Cái gì?” Nàng nhất bộ nhất bộ đi qua, nhân tình thẳng tắp xem hắn mặt, sợ hãi bỏ qua một tơ một hào.

Hắn suy tư hảo một hồi, “Oanh Oanh,,,”

“Ân?” Nàng có chút khấn trương.

Hắn xem nàng câu thúc bộ dáng cảm thấy có chút buồn cười, “Người đừng khấn trương.”

Nàng gật đầu, vẫn là chặt hẹp xem hắn.

Hắn có chút vô nại, tay vươn ra mò nàng đầu, “Như vậy vài năm nay, ta tựa hồ vẫn đô là như thế dựa theo quy tắc tới làm sự, sinh hoạt không có cái gì điểm sáng, cũng không có có thú vị địa phương.” Hắn dùng một chút, tựa hồ cũng không biết nên nói cái gì.

Nàng vẫn là xem hắn, không biết hắn đến tột cùng mơ tưởng biểu hiện cái gì.

Hắn lấy tay về nâng cằm lên, “Có lẽ ta chính là nhất cái không thú vị nhân, người tận lực khoan dung ta một chút, ta cũng tận lượng nhượng người vừa lòng.”

Nàng nhân tình đau xót, cũng chỉ là xem hắn.

“Nha đầu ngốc.”

Hắn ôm nàng tới đây, lại nghĩ đến cái gì, “Ta vẫn là trước đem áo khoác lấy xuống tương đối hảo.”

Nàng rất thích thú tiếp quá hắn y phục, mười phần vừa lòng như vậy hiện trạng. Nàng nghĩ đến chính mình mẫu thân chính là như vậy đối đãi phụ thân , mỗi lần phụ thân trở về mẫu thân tổng là trước tiếp quá phụ thân áo khoác, như vậy tự nhiên, như vậy ấm áp.

Lộ Thừa Hựu xem nàng bóng dáng, lông mày loan loan, như vậy tựa hồ thực còn không sai.

Nếu như nói hắn này cuộc đời đô dựa theo đã định nguyên tắc làm sự, như vậy đây chính là hắn duy nhất một lần dựa vào cảm giác làm sự, hơn nữa tựa hồ rất không sai.

Rất hiển nhiên, hắn không chán ghét như vậy cảm giác, thậm chí có chút mong đợi na chút chưa biết.

Tô Thiển Oanh đem hắn y phục hong khô hậu, mở ra tủ lạnh, tựa hồ cũng không có giống dạng thực vật. Nàng quyết miệng, vẫn là lựa chọn phía dưới điều. Nàng thích xem trong nồi nước sôi dâng bộ dáng, sau đó đem nhất căn nhất căn mì sợi bỏ vào, mì sợi ngộ thủy liền biến nhuyễn, từ giòn giã biến thành nhất điều ôn nhu tuyến. Vô sắc thủy biến thành hỗn bạch sắc thái, nàng dùng đũa quấy vài cái, lại đưa ra lưỡng cái sạch sẽ chén đĩa.

Chỉ là thời điểm này, chính nàng lại phạm khó, bởi vì nàng phóng gia vị thời điểm, tựa hồ có rất nhỏ cường bách chứng, tổng là hội phóng rất nhiều rất nhiều bột ngọt, rõ ràng đã đủ , nhưng nàng chính là cảm thấy còn không đủ, sau đó tiếp tục gia, chính nàng đảo không sao cả, nhưng hiện tại hiển nhiên không phải nàng nhất cá nhân vấn đề.

“Uy, người tiến tới một chút.”

Lộ Thừa Hựu chạy vào đi, cho rằng nàng lại ra cái gì sự, đem nàng thượng hạ đo đánh giá một lần.

“Phóng đồ gia vị, nhìn cái gì vậy.”

Lộ Thừa Hựu vẻ mặt vô nại, “Người phóng liền hảo.”

“Người không xem ta vội ?”

Này lý do còn thực là,,,

Lộ Thừa Hựu cất kỹ đồ gia vị, hẩn cầm quá nàng đôi đũa trong tay, bản năng cảm thấy nàng khởi diện không thể nào an toàn. Dem diện trang tiến chén trung hậu, hẩn đem lưỡng cái chén đồ mang sang đi, mà nàng tắc đem nồi dùng bột nước hảo, đợi lát nữa hòa chén đũa cùng nhau rửa sạch.

“Hương vị như thế nào?” Nàng vẻ mặt lấy lòng bộ dáng.

“Ta phóng đồ gia vị, cho nên còn không sai.”

“Khoa nhất câu sẽ chết người.”

“Thực thông minh.”

Nhất thiết thiết, buồn bực chết nàng , nàng cầm đũa ở trong chén trộn tới trộn đi, “Khó ăn chết , chính ta phóng đồ gia vị.”

Nàng từ nhất cái bình nhỏ lý phóng một vài bạch sắc viên bi hậu, Lộ Thừa Hựu mới chậm rì rì mở miệng, “Người phóng hảo tượng là đường trắng.”

“Ta chính là thích ăn này chủng lại ngọt lại cay đông tây.”

“Khẩu vị thực kỳ quái.”

“Cho nên mới hội trúng ý người.”

Lộ Thừa Hựu toét miệng cười một chút, “Na cảm tạ người đặc biệt phẩm vị.”

“Hừ.” Nàng không ngừng quấy chính mình chén, na nhất căn cọng mì sợi đồ thành hồ trạng .

Lộ Thừa Hựu thán thở dài, đi phòng bếp đưa ra nhất cái tân chén, đem trong chén mình diện đảo nhất bộ phận đến tân chén trung, sau đó đem chén đổ lên trước mặt nàng, “Này hạ ăn đi.”

“Chính là, người sẽ không đói sao?”

“Ta vốn liền không đói.”

“Na người không sớm nói.”

“Không phải xem người cực lực mơ tưởng biểu hiện ra chính mình hiền lương thực đức, cho nên thỏa mãn người muốn biểu hiện.”

“Ai nhượng người như vậy vĩ đại .” Chán ghét, làm việc vô dụng.

“Cám ơn tán thưởng.” Lộ Thừa Hựu cười lên.

Nàng muốn bãi công, kiên quyết không chịu rửa chén, chán ghét chết .

Nàng đi toilet, ra rửa tay thời điểm, nàng xem gương trung chính mình, “Ta cũng đỉnh xinh đẹp nha, không cần tự ti không cần tự ti.” Nhưng nàng nghĩ lại, từ xưa đến nay tối bi tình chính là na xưng là “Mỹ nữ” nữ nhân, nàng lại đối chính mình nói “Kỳ thật liền bộ dạng bình thường, nhất điểm cũng không hảo xem, không hảo xem” . Nàng nói hoàn cảm thấy chính mình cùng đũa ngọc đường như, quá gốc .

Nàng đi ra ngoài liền nhìn thấy đôi tay ôm ngực hần, “Xem ta làm cái gì?”

“Không sớm , ta nên đi .” Lộ Thừa Hựu tay trung cầm áo khoác.

“Đi đi đi đi, ai trân quý?”

Lộ Thừa Hựu lúc lắc đầu, xoay người liền chuẩn bị đi, Tô Thiển Oanh đuổi đi lên, “Người còn thực đi?”

“Người không phải không trân quý sao?”

“Người cái gì thời điểm như vậy nghe lời?”

“Ta vẫn đô nghe lời , không nghe lời na cái là người.”

“Chán ghét, liền xem như vậy, người cũng không thể ở trước mặt ta nói nhảm. Không có nghe nói quá nói nhảm nói bậy muốn bôi nhọ nhảm.”

“Ta không thích bôi nhọ nhảm nói bậy.”

“Người chính là chán ghét.”

“Cho nên ta ly khai không chọc người ghét.”

Tô Thiển Oanh từ sau lưng hần ôm lấy hần, “Ta nhìn thấy người thời điểm cảm thấy chán ghét, chính là nhìn không thấy ta rất khó chịu, người nói ta nên thế nào xử lý?”

Lộ Thừa Hựu đem nàng tay dẫn dắt rời đi, sau đó ôm lấy nàng, hần tay lặp lại hoạt động tại trên tóc nàng, “Na người vứt bỏ khó chịu?”

Nàng híp mắt “Nhìn lên” hần, “Người nói ni?”

Hần hôn hôn nàng trán, “Ta nói, người thích liền hảo.”

Nàng cười lên.

12. Chương 12

Kế tiếp công việc cơ hồ là đương nhiên đích, Lộ gia cùng Tô gia lấy này thần kỳ đích tốc độ tuyên bố bọn hần muốn kết hôn đích tin tức, sau đó truyền thông trên diện rộng độ đích đưa tin chuyện này, tất cả đích từ đều là “Thanh mai trúc mã” “Môn đương hộ đối” “Trai tài gái sắc”, kỳ thật như vậy đích kết hợp tựa hồ càng có thể làm cho người ta kết hợp, so với cô bé lộ lem đích cố sự làm cho người ta thoải mái hơn. Mỗi lần nhắc tới cô bé lộ lem đích kịch bản khi đó, tựa hồ tổng yếu thêm nữa một cái “May mắn” hai chữ, nhưng cảm tình trung đích nam nữ rõ ràng cùng những cái này đều đã không có vấn đề gì. Theo khi nào thì bắt đầu, tiền tài cùng địa vị biến thành triệt để đích người lãnh đạo, có được này khác biệt đích nhân liền biến thành xã hội này đích cường giả.

Mà Tô Thiển Oanh cảm thấy được chính mình giống nằm mơ một dạng, đương những cái này được xưng quốc tế nổi danh áo cưới nhà thiết kế đối nàng lượng thân cắt may đích thời điểm, nàng lại vẫn là có chút không được tự nhiên. Kia cảm giác quá phù , cùng nằm mơ tựa như. Duy nhất chân thật đích liền là Lộ Thừa Hựu hội bồi tại bên người nàng.

Như vậy khiến cho nàng có chút bất bình hành , “Vì cái gì ta liền như thế phiền toái, mà người không cần phiền toái nha?”

“Bởi vì kết hôn đối với nữ nhân ngôn là một cái mộng, mà nam nhân chỉ phụ trách tới thỏa mãn cái này mộng.”

Tô Thiển Oanh cảm thấy được hần rõ ràng đích thị tại nói sang chuyện khác, tuy nhiên nàng tìm không thấy rõ ràng chứng cứ.

“Người cảm thấy được kia một loại là tốt hơn xem?”

Lộ Thừa Hựu nhìn nhìn kia ba hoa chính choè đích bản thiết kế, thật đúng là mò không ra chủ ý, “Chính người thích liền hảo.”

“Nói xong giống như liền cùng chính người không có vấn đề gì tựa như, ta thích liền hảo, vạn nhất người không thích làm sao bây giờ?” Nàng bĩu môi, lại lật chuyển một tờ.

Kỳ thật, hẳn hội cảm thấy được kết hôn có lẽ là một hồi ác mộng, hẳn tự nhiên kiến thức quá những cái này chú rể bị chinh được đặc biệt thâm, có chút cầu nguyện chính mình biệt như thế xui xẻo. Đương nhiên, hẳn còn phải trấn an nàng cảm xúc, “Khẳng định không hội xuất hiện tình huống như vậy, người xuyên cái gì cũng tốt xem.”

“Lời này nói được giống cho qua tựa như.”

Lộ Thừa Hữu nở nụ cười, “Người hiện tại tựa hồ cảm thấy được ta nói cái gì đều là sai đích.”

“Chỉ có những lời này đúng.”

Lộ Thừa Hữu nở nụ cười.

Tô Thiển Oanh kỳ thật chính mình cũng bất giác được nên tuyển chọn kia một khoản, nhưng nhìn những cái này đủ loại đích áo cưới bản thiết kế, nàng lặp lại đích lật chuyển sáu lần, đem lật chuyển sáu lần hậu lại nhìn những thứ này bản thiết kế cảm thấy được vẫn còn không phiền đích bản thiết kế biến thành nàng áo cưới đích bản thiết kế. Bởi vì nàng từng nghe người ta nói quá, nhân đích xem xét hình thức kỳ thật dừng lại đích thời gian cực kỳ đoản, người đầu tiên mắt thích đích nhìn lần thứ hai không nhất định thích, lặp lại đích xem lặp lại đích nghiền ngẫm chi hậu, nếu lại vẫn cảm thấy được nó đẹp, có lẽ mới thuộc loại chính mình chân chính đích thẩm mỹ.

Nhưng cho dù là như thế này, nàng cũng hiểu được hai mắt của mình cực kỳ bị tội.

“Trách không được có nhiều như vậy đích mọi người hi vọng chỉ là lạng lẽ lấy một cái giấy chứng nhận kết hôn liền tính, như vậy phiền toái.”

“Đại tiểu thư, hôn lễ đích toàn bộ công việc đều không có lao người lo lắng, người chỉ là tuyển chọn một phen áo cưới mà thôi.”

Tô Thiển Oanh đem bản vẽ đóng cửa, cực kỳ trịnh trọng chuyện riêng, “Ta này không phải đau lòng phụ mẫu ta cùng cha mẹ người sao?”

Lộ Thừa Hữu vẫy tay, như vậy là không muốn cùng nàng tranh luận, “Toàn bộ thế giới người là thiện lương nhất đích.”

“Kia đương nhiên, cho nên người nên là đi thấp hương cưới đạt được ta.”

Lộ Thừa Hữu mặt không chút thay đổi đích dụng ánh mắt theo trên mặt hắn lướt qua, liền khước miệng đều có chút cứng ngắc.

Mà vài ngày sau đích hôn lễ cứ như vậy tiến đến.

Kỳ thật, kết hôn đối với Tô Thiển Oanh hiện tại mà nói, thật sự là giống ngồi ở vân thượng khê phiêu phiêu đích.

Lộ Thừa Hữu tuy nhiên biểu hiện được có vẻ bình tĩnh, nhưng cũng có chút khẩn trương, lần đầu tiên kết hôn, tổng sợ đã biết lý không có làm tốt nơi đó không có làm tốt.

Cho nên Lộ Thừa Hữu lại một lần nữa đương ngoan cực cương, đối với chính mình cha mẹ đích yêu cầu đó là nói gì nghe vậy.

Mà Tô Thiển Oanh lại vẫn biết muốn phản kháng một phen, tỷ như nói tại hôn lễ đích thời điểm nàng chán ghét nùng trang diễm mật, liền không ngừng đích cùng hoá trang sư thương lượng dụng kia loại nhan sắc đích mắt ảnh các loại.

Ngày này đợi rất lâu, Tô Thiển Oanh cảm thấy được chính mình có chút thật sự có chút phiêu nhiên.

Nàng thử thí kia kiện giá trị xa xỉ đích áo cưới, vừa vạn vừa vạn, tuy nhiên đã thử qua nhiều lần, nhưng nàng vẫn lại là sợ hội xuất hiện vấn đề gì.

Mà nam nhân đích ưu thế liền ở trong này thể hiện xuất lai , Lộ Thừa Hữu hiển nhiên không có như thể phiến toái, tuy nhiên hần cự tuyệt hoá trang sư đề xuất đích đồ sơn môi các loại gì đó. Hần luôn luôn phản cảm nam tính hoá trang, liền ngay cả giới tính đều đã làm cho người ta hoài nghi.

Lộ Thừa Hữu trước xuất lai kêu hô mọi người, của hần động tác chậm rãi, đối mỗi người đều đã vẫn duy trì mỉm cười.

Thẩm Diệc Nhận*** nhưng lại mang theo Mạnh Cảnh trước tiên tới rồi, Lộ Thừa Hữu đích ánh mắt theo Mạnh Cảnh trên mặt thoáng đích lướt qua, tiện không hề để ý tới nàng. Thẩm Diệc Nhận cũng biết biệt lòng người, tiện để cho Mạnh Cảnh đi một bên chính mình nghỉ ngơi. Mạnh Cảnh vừa ly khai, Lộ Thừa Hữu còn không có mở miệng, Thẩm Diệc Nhận liền tiên phát chế nhân, “Ta thật không ngờ ngươi vậy mà chính là trước hết kết hôn đích.”

“Vậy ngươi cảm thấy được người nào nên là trước kết hôn?”

Lộ Thừa Hữu cười rộ lên, “Ta là tốt hơn kỳ, ngươi cái này chuyên nhất lại si tình đích nam nhân sau cùng hội hoa lạc nhà ai.”

Thẩm Diệc Nhận nhìn thoáng qua cách đó không xa đích Mạnh Cảnh, “Nói thật, liền ngay cả bản thân ta đều đã cảm thấy được ta hẳn không cưới nàng.”

“Ân?” Lộ Thừa Hữu nhú mày, “Ngươi không nên mang nàng quá lai, nói vậy Từ gia cũng sẽ tham dự.”

Thẩm Diệc Nhận gật đầu, “Ta lập tức làm cho lái xe đưa nàng trở về, nàng chỉ là nhàm chán ta mới mang nàng xuất lai mà thôi.”

“Tự giải quyết cho tốt.”

“Vì cái gì ta vẫn đều đã cảm thấy được này bốn chữ nên là thuộc loại kỷ thiệu quân?”

“Tám lạng nửa cân.”

Thẩm Diệc Nhận đắc chí, “Ta đây cảm thấy được ta thuộc loại tám lạng.”

“Các ngươi không một cái bớt lo đích.” Nhưng Lộ Thừa Hữu vẫn lại là nói ra ý nghĩ của chính mình, “Cái kia nữ nhân tuy nhiên mục đích tính xem ra cường, nhưng cảm giác thương tổn giá trị không lớn, mà,,,” Lộ Thừa Hữu đích ánh mắt chuyển hướng bên kia tựa hồ vô tội đích Mạnh Cảnh, “Tựa hồ có chút phức tạp.”

“Ta minh bạch, ta hãy đi trước .”

Mà sau đó kỷ thiệu quân cùng Đặng Cảnh Nam cũng trước sau tham dự .

Đối với kỷ thiệu quân bên người địa phương Y Lâm Lộ Thừa Hữu không có quá lớn đích cảm giác, bởi vì hần tin tưởng kỷ thiệu quân hội xử lý tốt chính mình chuyện. Mà luôn luôn đơn đích Đặng Cảnh Nam, Lộ Thừa Hữu tuyệt không muốn vô nghĩa đặt ở hần trên người. Đặng Cảnh Nam là điển hình đích lựa chọn nghe người khác nói nói, hần thích đích hần mới nghe, hần không thích nghe đích người nói tái nhiều cùng chưa nói là một cái dạng.

Hôn lễ lập tức liền muốn bắt đầu, Đặng Cảnh Nam đi theo Lộ Thừa Hữu đích thân hậu, “Để cho ta cũng đi gặp mặt tân nương tử, đều đã cho ngươi nhảy vào phần mộ , nên là rất nhiều có sức quyến rũ.”

“Thiếu đem ngươi kia một bộ đặt ở ta trên người.”

Đặng Cảnh Nam cười nhạt, “Ta liền nhìn xem, nói không chừng ta cũng sẽ sản sinh kết hôn đích kích thích.”

Những lời này trái lại để cho Lộ Thừa Hữu đỉnh cảm thấy hứng thú, “Mẹ ngươi không phải rất muốn tác hợp ngươi cùng người vị kia thanh mai trúc mã?”

Đặng Cảnh Nam cảm thấy được khả năng tính rất lớn, “Nếu thật sự tìm không thấy vừa đích nữ nhân, giống ngươi như vậy tìm cái quen thuộc đích cũng không sai, đỡ phải phiến toái. Nữ nhân không phải một dạng sao? Đại đồng tiểu dị, cũng không có người nào chính là đặc biệt đích.”

“Ngươi sai lầm rồi.” Lộ Thừa Hữu có chút nghiêm túc, “Tuyệt đối đặc biệt.”

Đặng Cảnh Nam cười cười không nói lời nào.

Chỉ là, đương Đặng Cảnh Nam nghĩ muốn đẩy ra hoá trang gian đích môn khi đó, Lộ Thừa Hữ đột nhiên ngăn cản hẳn, “Của ta tả mắt tựa hồ nhảy một phen.”

“Mê tín.” Đặng Cảnh Nam không để ý đến hẳn, trực tiếp đẩy cửa ra.

Trước mắt không có xuất hiện dự liệu đích cảnh tượng, nơi này loạn đến bất khả tư nghị, tân nương đích lễ phục trên mặt đất bãi bày đặt, vài người ở nơi đó thu thập .

Đặng Cảnh Nam cũng đã nhận ra xảy ra vấn đề, “Tân nương người đâu?”

Một cái hoá trang sư trả lời, “Vừa rồi hướng đi ra ngoài, không biết đi làm gì , chúng ta đều đã ngăn cản không được nàg.”

Đặng Cảnh Nam xoay người nhìn Lộ Thừa Hữ, “Người nữ nhân tựa hồ đào hôn .”

Lộ Thừa Hữ mặt âm trầm, rất lâu đều không có động một phen.

Đặng Cảnh Nam đi đến hẳn bên người, “Nhanh lên gọi điện thoại.”

Trên thực tế mà nói, Lộ Thừa Hữ mới vừa án hạ điện thoại, ngay tại phòng hóa trang nghe thấy được tiếng chuông, nàg không có mang đi mobile phone.

Đặng Cảnh Nam đưa điện thoại di động nhất lên, trên màn hình lại vẫn lóe sáng “Tương lai đích lão công”, kia mấy chữ vẫn lóe sáng, giống loại nào đó nhắc nhở.

Lộ Thừa Hữ treo rơi xuống điện thoại, mở ra điện thoại ghi lại, gần đây đích kia một cái “Lạc cũng mình” đích tên biểu hiện tại một giờ trước đánh điện thoại đến đây.

Đặng Cảnh Nam nhíu nhíu mày, “Hẳn là ai vậy?”

Lộ Thừa Hữ án di động đích thủ càng phát ra đích khẩn căng, của hẳn ánh mắt thâm thúy không thấy đáy. Nhưng Đặng Cảnh Nam hay là nghe đến hẳn nói, “Của nàg bạn trai trước, có lẽ cũng là duy nhất đích bạn trai.”

13. Chương 13

Trận này hôn lễ, tựa hồ phạm là cảm kích đích mọi người cao hứng không đứng dậy, Tô Văn Uyên cùng Tiêu Tổ Oanh đệ nhất vất vả, một bên trong lòng lo lắng một bên lại sẽ đối những người này khuôn mặt tươi cười đón chào. Các tân khách đều đã tới.

Không sai biệt lắm , cũng không có khả năng từ đây hủy bỏ, nếu không mình Thiên Nam thành đích báo chí đầu bản định là đứng ở tại trận này hôn lễ đích suy đoán. Bắt đầu đích thời điểm, lộ chân vân đồng hoàng Liane đều đã thập phần đích lo lắng, lại vẫn hoài nghi là người nào bắt cóc các loại đích, càng nghĩ càng thái quá, nhưng theo ở đây đích mọi người nhất trí làm chứng Tô Thiển Oanh là chính mình ra ngoài đích, lúc này mới để cho này mấy cái cha mẹ yên lòng.

Tô gia hoa tức giận đến đem gây trượng đều đã cho ném, nói thẳng nhất định phải đem cái kia xú nha đầu cho buộc trở về, cũng dám tại đây cái mẩu chốt thượng nháo thất tung. Tô Thiển Oanh từ nhỏ liền là bị làm hư đích nha đầu, chỉ cần không đáng cái gì đại sự, liền mắng bọn ta là không nữ đích, kết quả nàg nhiều như vậy năm đều đã phạm một ít sai lại ở phía sau tới cái “Bỗng nhiên nổi tiếng” .

Tô Văn Uyên cùng Tiêu Tổ Oanh đích nghĩ cách là vẫn lại là tạm thời chậm lại hôn lễ, đến như tới tân khách liền từng cái giải thích . Nhưng Lộ Thừa Hữ nhưng không có đồng ý, nếu quyết định kết hôn , liền không có bỏ vớ nửa chừng đích đạo lí. Về mặt của hẳn có chút lạnh nhạt, nhưng nói lại trầm tĩnh tiết thiết, nếu hẳn cái này chú rể đều đã lên tiếng , những người khác tự nhiên cũng không tốt nhiều nói cái gì đó.

Đặng Cảnh Nam đích ý tứ là tùy tiện tìm một nữ nhân mặc áo cưới tham dự một phen, đem mặt ông muội trụ cũng không tính cái gì kỳ quái, đối với người khác mà nói còn tưởng rằng là ra vẻ thần bí. Nhưng Lộ Thừa Hữ vẫn lại là không đồng ý, của hẳn nghĩ cách rất đơn giản, tùy tiện tuyên bố một phen tân nương tử thân thể không thoải mái là được. Như vậy đích lý do quá đúng không vững, nhưng liền bởi vì đứng

không vững lại ngược lại làm cho người ta cảm thấy được có thể tin một chút, hội cho rằng là chú rể không chịu để cho tân nương tử xuất lai chịu khổ, là ở đau(yêu) tân nương tử.

Cho nên, có đôi khi nói dối không thể giấu diếm trụ chuyện tình còn không bằng nói thật, có lẽ còn có thể đạt tới không tưởng được đích kết quả. Đây là Lộ Thừa Hựu tại trung học đích thời điểm tổng kết ra tới. Có một ngày đột nhiên hạ khởi vũ, hấn đột nhiên liền không muốn đi đi học , cho nên trực tiếp cho lão sư gọi điện thoại nói hấn sinh bệnh không thể đến trường học. Trên thực tế hấn muốn nhìn hoàn hấn không có xem xong đích kia nhất bộ kịch truyền hình, mà còn trời mưa thiên lộ đích xác không làm sao tạm biệt. Mà đến chỗ ngày hôm sau, các học sinh hỏi hấn như thế nào chưa có tới trường học đi học, hấn trả lời không nghĩ muốn đi học ở nhà xem tivi. Các học sinh nhao nhao lắc đầu, “Đều biết đạo, người sinh bệnh, khá hơn chút nào không?” Hấn lặp lại đích nói ba lần ở nhà xem tivi, nhưng không có một cái đồng học tin tưởng, thật có chút làm cho người ta bất đắc dĩ .

Mà Lộ Thừa Hựu cùng Tô Thiển Oanh là thanh mai trúc mã, trong lúc đều không có tại đối phương chi ngoại có oanh oanh liệt liệt đích cảm tình, bởi vậy người ngoài tự nhiên cũng sẽ không nhiều đoán.

Những thứ này tân khách tu sửa lang đích vẻ mặt như vậy đích thần nhiên, chút nào không có khẩn trương hoặc là lo lắng, vì thế cũng không tốt nói cái gì, dù sao này cũng coi như nhà của người khác sự .

Đương nhiên, Kỷ Thiệu Quân cùng Thẩm Diệc Nhận nhưng lại đảm đương phù rể đích chức trách, vì Lộ Thừa Hựu cần không ít rượu.

Đặng Cảnh Nam bưng rượu đứng ở một bên, có chút tò mò đích nhìn Lộ Thừa Hựu, cho dù đã xảy ra tình huống như vậy, hấn vẫn lại là có thể ở trước mặt mọi người biểu hiện ra hấn nhất quán đích bình tĩnh cùng tự nhiên. Hấn khả năng có quên kí vừa rồi tại phòng hóa trang lý Lộ Thừa Hựu kia quét xuống thất vọng.

Bởi vì này một hồi hôn lễ, Tô Văn Uyên cùng Tiêu Tổ Oanh đều đã cảm thấy được thập phần đích thua thiệt Lộ Thừa Hựu, chỉ là việc cấp bách là muốn tìm đến Tô Thiển Oanh mới đúng, mà còn làm cha mẹ, bọn hấn quan tâm nhất đích nhưng là Tô Thiển Oanh có hay không phát sinh chuyện gì, có phải hay không xuất cái gì đại sự các loại đích.

Kỷ Thiệu Quân nhưng lại sớm đã phái người hỏi thăm tin tức, sau đó nói cho về mặt âm trầm đích Lộ Thừa Hựu, “Người kia lão bà tựa hồ một người đi máy bay đi xuyên nhiên .”

Lúc này các tân khách đều bị cắt bước , bọn hấn này bốn người ngồi ở một gian trong phòng tùy ý đích ngồi, Thẩm Diệc Nhận còn lại là một bộ sự không liên quan mình đích mở miệng, “Tất nhiên có ẩn tình.”

Đặng Cảnh Nam cười rộ lên, “Loại này nhược trí mà nói cũng không giống người có thể nói đích.”

Kỷ Thiệu Quân cũng cười, “Chẳng lẽ các người không biết luyện ái trung đích nhân chỉ số thông minh vì linh?”

Thẩm Diệc Nhận không có hảo khí, tùy tiện cầm lấy một cái đồng tây hướng Kỷ Thiệu Quân vứt qua đi, “Tám lạng nửa cân, người cho là người có thể tốt bao nhiêu?”

“Ta đúng là tám lạng đích kia một cái.”

Trầm mặc nửa ngày đích Lộ Thừa Hựu rốt cục mở miệng, “Năm mươi bước cười một trăm bước.”

Đặng Cảnh Nam gặp Lộ Thừa Hựu rốt cục mở miệng, vì thế cũng tới sinh động một phen không khí, “Ta biết cái này thành ngữ đích cổ sự. Liền là hành quân đánh giặc đích thời điểm, một sĩ binh lâm trận chạy trốn, hấn chạy năm mươi bước , nhưng hấn lại cười cái kia so với hấn chạy xa đích cái kia binh lính, bởi vì cái kia binh lính chạy một trăm bước, hấn cười đối phương là cái người nhát gan lại vẫn lâm trận bỏ chạy.”

Cực kỳ rõ ràng, không ai có động.

Đặng Cảnh Nam nhún nhún vai, cũng không cho là đúng, “Nếu không, người cũng đi xuyên nhiên thị nhìn xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.”

Lộ Thừa Hựu tự nhiên sẽ hiểu mấy năm nay Tô Thiển Oanh đều là tại xuyên nhiên thị nán lại quá lâu, tương đối mà nói có lẽ Tô Thiển Oanh đối xuyên nhiên thị vài thứ so với hiện tại tại Nam Thành càng muốn quen thuộc. Mà còn, Tô Thiển Oanh trở lại Xuyên nhiên thị khẳng định có chuyện trọng yếu. Bất quá, lý trí là

một chuyện, mà hiện thực đích đối mặt lại là mặt khác một hồi sự, hẳn không có khả năng sẽ đi lý giải Tô Thiển Oanh đích cách làm, ít nhất hẳn không tiếp thu vì có chuyện gì là đáng nài bỏ xuống hẳn mà lý khai đích.

“Không đi.” Hẳn nói xong nhận thấy được chính mình có chút đối đích ý tứ hàm xúc, vì thế lại mở miệng, “Dù sao nài tổng hội trở về.”

Bọn hẳn gặp Lộ Thừa Hữu cũng không có gì cái khác vấn đề, cũng tiện muốn cáo từ , Lộ Thừa Hữu đưa bọn hẳn xuất lai.

Kỷ Thiệu Quân cùng Đặng Cảnh Nam là trực tiếp lái xe liền đi , nhưng Thẩm Diệc Nhận nhưng không có lập tức liền đi, bởi vì hẳn đích vị hôn thê từ hẳn thần chính đang ở nơi đó chờ hẳn. Từ hẳn thần bộ dáng dịu dàng đơn thuần cùng, cứ như vậy xem khỏi lai cùng Thẩm Diệc Nhận kỳ thật rất xứng đôi, chỉ là nề hà Lạc Hoa hữu ý nước chảy vô tình. Lộ Thừa Hữu lắc đầu, suy nghĩ người khác làm cái gì, chính hẳn đại khái là toàn bộ thể giới đáng thương nhất đích chú rể thôi.

Mà hẳn vẫn còn đối mặt hai cái đích cha mẹ, nghĩ vậy cái hẳn có chút đau đầu.

Tiêu Tổ Oanh cùng Tô Văn Uyên theo bắt đầu đối Tô Thiển Oanh đích tức giận đã chuyển vì lo lắng , lộ chán vân cùng hoàng Liane cũng không tốt nói cái gì, dù sao mọi người đích nhất trí ý kiến liền là nếu đã biết đến Tô Thiển Oanh Đi nơi nào , vậy thì đi đem nài cho tiếp trở về.

Đối với cái này Lộ Thừa Hữu cũng chỉ là không nghĩ muốn tại lúc này nhiều làm giải thích, hiện tại hẳn tuyệt không muốn đi khuyên giải an ủi người khác.

Ngày này hẳn cực kỳ thanh tĩnh, cũng cực kỳ biết đã xảy ra cái gì, nguyên vốn có chút hưng phấn đích hôn lễ biến thành nhất xuất chỉ có chính hẳn đích trò cười.

Tâm tình của hẳn cũng không tính hảo hảo, chỉ là cũng sẽ không phát giận, nhưng lại trầm mặc được lợi hại.

Lộ Thừa Hữu cũng là một cái cố chấp đích nhân, dù sao hẳn vẫn lại là làm từng bước đích làm việc, cũng không để ý hội người khác đích ánh mắt, chỉ là hẳn không có hồi biệt thự, không muốn nghe bọn hẳn hữu ý vô tình đích nhắc tới Tô Thiển Oanh.

Hẳn nghĩ muốn, nài tốt nhất có thể cho ra một cái hẳn khả dĩ tiếp thu đích lý do, nhưng chính hẳn lập lại nghĩ tới, nhưng không có một lời giải thích hẳn khả dĩ tiếp thu.

Đối với hẳn đúng hạn đi làm, trong công ty đích công nhân viên chức cũng cảm thấy rất tò mò, chỉ là không có ai dám tới hỏi hẳn là vì cái gì.

Trên cái này thế giới nhiều chuyện đích nữ nhân rất nhiều, Lộ Thừa Hữu thâm tín cái này. Cho nên, khi hẳn xuất lai tự mình sao chép một phần văn kiện đích thời điểm liền thấy mấy cái nữ đồng sự vây cùng một chỗ lại tại thảo luận một cái nào đấy nam minh tinh đích sinh hoạt cá nhân. Hẳn cũng không có đi ngăn cản, chỉ là đối phương thấy hẳn hậu ngược lại xấu hổ, đem kia phân báo chí cho đặt ở một phần văn kiện phía dưới.

Hẳn cũng chỉ là nhìn lướt qua, không có đương một hồi sự, nhưng hẳn đi tới hai bước mà lại đi tới trở về, sợ tới mức kia mấy cái nữ viên chức đứng ở tại chỗ cũng không dám động.

Lộ Thừa Hữu nhưng không có xem các nài, tay hẳn từ từ đem kia phân báo chí cho rút ra.

Tại trang giải trí nơi đó, có một cái vĩ đại vô cùng đích tiêu đề “Thiên vương siêu sao đêm khuya nhập xa lạ mỹ nữ khuê phòng ”, mà trên mặt còn có một tấm(mở ra) chụp ảnh tiếp xuống đích ảnh chụp. Ảnh chụp cũng không làm sao rõ ràng, chính thấy được một người nam nhân lấy tay che chở một nữ tử, nữ tử đích mặt bị che khuất, chính bị chụp được một đầu tóc dài.

Ảnh chụp như thế đích mơ hồ, nhưng hẳn lại vẫn lại là khả dĩ nhận ra tới, đó là Lạc Diệc Minh cùng Tô Thiển Oanh.

*** Tên của nhân vật này là Thẩm Diệc , mình tra không được tên này, mà cái trường trình QT cũng không có, nên mình tạm gọi là Thẩm Diệc Nhận nha...

14. Chương 14

Lộ Thừa Hữu ngồi ở trong thư phòng, hắn không có bật đèn, bóng đêm đích trống vắng biểu hiện ở rất nhỏ đích hô hấp thượng. Hắn đích con ngươi cũng cùng hắc ám nổi thành một mảnh, mang theo một ít u ám đích sắc sỡ. Trong tay hắn cầm hé ra hồi lâu tiền đích ảnh chụp, hắn cầm ảnh chụp đích ngón trỏ ở trên bàn gỗ, lập tức rút ra trong bóng đêm đích yên lặng.

Hắn tay kia thì đem cái bật lửa đề xuống, đem màu vàng đích quang khắc ở ảnh chụp thượng này hoặc là quen thuộc hoặc là xa lạ đích gương mặt.

Cái bật lửa đích hỏa văn nhiên , trong chốc lát thủ cũng có chút bị năng đến, hắn buông ra cái bật lửa. Sau đó đem tiểu đèn bàn đích cái nút nữ khai, tái cẩn thận đích nhìn thoáng qua kia trương ảnh chụp. Đây đều là của hắn đại học cùng học, có chút quen thuộc đích mặt, lại cũng không có cái gì trí nhớ đáng nói. Bởi vì hắn trở mình không đến tốt nghiệp chiếu, tìm hồi lâu chỉ tìm được này trương quân huấn thời điểm đích ảnh chụp, hắn duy nhất nhớ rõ đích thể nhưng này trương ảnh chụp là Tô Thiển Oanh cầm giúp hắn gói kỹ đích, cho nên ảnh chụp đến nay cũng không có phát hoàng phát ám.

Mà hắn cùng Lạc Diệc Minh đều đứng ở ảnh chụp thượng đích hàng cuối cùng, cái kia thời điểm nhưng không có nhiều ít cùng xuất hiện. Nhân sinh vĩnh viễn tràn ngập không biết, tỷ như hắn cùng Lạc Diệc Minh, bởi vì Tô Thiển Oanh mà làm sâu sắc hữu nghị, nhưng cũng đồng dạng vì Tô Thiển Oanh mà mất đi hữu nghị.

Suy nghĩ của hắn có chút hoảng hốt, hắn rất ít nhớ lại, càng còn nhiều mà không biết là có cái gì trân quý đích trí nhớ, những người đó sự đối hắn mà nói tựa hồ vĩnh viễn đều không có sinh hoạt tại lập tức đáng quý.

Nhưng hắn phía sau lại tựa hồ có thể nhìn đến Tô Thiển Oanh lúc ấy kia năng đích bộ dáng.

Tô Thiển Oanh đọc đại học đích thời điểm bởi vì tóc dài, cho nên thích sơ hai cây mái tóc đi ở vườn trường. Như vậy đích trang phục kỳ thật có chút có thể nào quy tắc đích bị cho rằng là N nhiều năm trước đích trang phục, nhưng nàng chút cũng không ngại, đại còi còi tiêu sái trong sân trường đích mỗi khắp ngõ ngách. Thành tích của nàng không không thể nào hảo, bởi vậy ở trung học đích thời điểm Lộ Thừa Hữu bắt buộc đích làm cho nàng đi học mỹ thuật tạo hình, lý do đó là đó là điểm yêu cầu thấp nhất đích “Nghệ thuật” , Tô Thiển Oanh cũng coi như nghe lời, ở Lộ Thừa Hữu đích cùng đi hạ cũng đem này chương trình học lên một lượt xong rồi, nàng cũng không thuộc về cái loại này đầu óc đặc biệt không được đích, vì thế rốt cục dựa vào tốt hơn đích thành tích cùng Lộ Thừa Hữu đi tới một khu nhà đại học.

Lên đại học cuộc sống của bọn họ vòng luẩn quẩn thực rõ ràng đích không giống với , cho nên bọn họ gặp mặt đích số lần cũng ít rất nhiều, chính hắn cũng không có như thế nào cảm thấy được, bởi vì khai giảng đích thời điểm đều là đặc biệt vội đích thời điểm, phải giúp tân sinh sửa sang lại hồ sơ, xử lý cho vay tư liệu, vội đặc lợi hại.

Cho nên, làm Tô Thiển Oanh hưng trí bừng bừng đích cầm hé ra ảnh chụp đi vào trước mặt của hắn, chỉ vào ảnh chụp người trên hỏi hắn, “Người nhận thức hắn đi? Lạc Diệc Minh.”

Trước đó, Lộ Thừa Hữu còn thật không hiểu lớp học có này số 1 nhân vật, vì thế hắn cau mày hỏi nàng, “Người muốn làm cái gì?”

“Người không biết là hắn bộ dạng rất tuần tú sao?”

Lộ Thừa Hữu cũng chỉ là thần nhiên đích đáp lại nàng, “Cái đó và người có quan hệ sao?”

Nàng tựa hồ bị tức tới rồi, hai bên đích mái tóc nhoáng lên một cái nhoáng lên một cái đích, “Ta nghĩ nhận thức hắn, người giúp ta.”

Hắn chính là thực bình tĩnh đích xem nàng, tựa hồ càng hy vọng được đến một cái có điều, so sánh làm cho người tin phục đích lý do. Tô Thiển Oanh mềm nhũn xuống dưới, “Người đừng không nhận trưởng, tôi nghe ngóng, hắn chính là các người lớp học đích. Người nhất định biết, giúp giúp ta rồi!”

Tay nàng dùng sức phe phẩy Lộ Thừa Hữu đích cánh tay, hắn bị lay động đặc phiến , liền có lệ đích mở miệng, “Ta xem xem đi!”

Là ai nói qua đích, làm người bắt đầu chú ý một người đích thời điểm, người này ở người cuộc sống trung đích tần suất liên cao rất nhiều.

Ít nhất Lộ Thừa Hữu là như thế này chú ý tới Lạc Diệc Minh đích, Lạc Diệc Minh yêu cười, thành tích không tồi, ở ban người trên duyên cũng rất tốt, thích tham gia các hạng rèn luyện thân thể đích hoạt động. Tỷ như đi sơn, đánh bóng chày, đan lưới cầu, đá banh chờ một loạt đích hoạt động cũng có thể thấy bóng dáng của hắn. Lạc Diệc Minh cùng Lộ Thừa Hữu là hai loại người, tỷ như ở khai giảng đích thời điểm ban đạo yêu cầu Lộ Thừa Hữu làm một việc đích thời điểm hắn tuy rằng không thể nào nguyện ý nhưng cũng sẽ không cự tuyệt, hơn nữa làm việc đích thời điểm cũng sẽ thực còn thật sự. Mà Lạc Diệc Minh còn lại là cái loại này ban đạo cho dù gọi hắn làm việc hắn hội lập tức chối từ, không muốn đem thời gian đặt ở này mặt trên. Bọn họ duy nhất có điểm giống nhau đích còn lại là đều là học viện tổ chức bộ đích nhân.

Lộ Thừa Hữu là âm kém dương sai gia nhập đích, mà Lạc Diệc Minh còn lại là nghe nói này bộ đích quyền lợi rất lớn, cùng đệ tử hội này “Tiểu quan” không có gì hai dạng, khác biệt.

Lộ Thừa Hữu cũng không có chủ động đích cùng Lạc Diệc Minh bộ quan hệ, cho nên ở tổ chức bộ đích nhân cùng đi ra lúc ăn cơm, Lộ Thừa Hữu đem Tô Thiển Oanh kêu cùng đi. Tô Thiển Oanh phải là thực hưng phấn đích, bởi vì nàng còn vì thể đặc điểm đem một phen tóc cấp năng thành cuộn sóng cuộn, thoát nhìn thành thực không ít, lại mất đi vài phần đơn thuần đích ý nhị. Lộ Thừa Hữu đem của nàng thay đổi xem ở trong mắt, cũng không nói cái gì.

Lúc ăn cơm có mười một người, điều này làm cho tưởng một mình ước hội đích Tô Thiển Oanh đại chịu kích thích, nhưng vô luận như thế nào, Tô Thiển Oanh là ở kia một bữa cơm thượng hấp dẫn ngự ở Lạc Diệc Minh đích. Tô Thiển Oanh cũng không có cái gì vội vàng đích hành vi, chính là gần hỏi Lạc Diệc Minh mấy vấn đề, nhưng ở cái loại này thời kì, người bình thường đều có thể biết cái gì thâm ý.

Tô Thiển Oanh cùng Lạc Diệc Minh phát triển rất nhanh, ít nhất không có bao lâu Lộ Thừa Hữu liền thu được Tô Thiển Oanh phát tới cái gọi là “Bánh kẹo cưới”.

Bởi vì Tô Thiển Oanh đích quan hệ, Lộ Thừa Hữu cùng Lạc Diệc Minh trong lúc đó đích quan hệ tựa hồ vào từng bước, mà Lạc Diệc Minh tựa hồ thực thuận lý thành chương đích đem Lộ Thừa Hữu trở thành Tô Thiển Oanh đích ca ca mà đối đãi, cho nên hắn đối Lộ Thừa Hữu cũng có điều, so sánh hảo. Hai người thường xuyên cùng nhau thảo luận lão sư lưu lại đích đầu đề, Lộ Thừa Hữu là phòng thủ hình đích nhân, mà Lạc Diệc Minh còn lại là công kích tính đích nhân, cho nên hai người bọn họ coi như là góc bù.

Nhưng chân chính làm cho Lộ Thừa Hữu cùng Lạc Diệc Minh quan hệ đột nhiên tăng mạnh đích tác là bởi vì một hồi trận bóng, đây là lớp trong lúc đó đích bóng đá đấu đối kháng. Trường học đích bãi bóng có hai cái, một cái là plastic bãi bóng, một cái chính là bình thường đích bình thường bãi bóng, Lộ Thừa Hữu cùng Lạc Diệc Minh cùng nhau hướng ban đạo xin kinh phí, cũng không có được nhiều ít, cuối cùng vẫn là thuê đích kia bình thường bãi bóng, nhưng có thể thặng một chút kinh phí làm ọi người chơi bóng hoàn sau đi ra ngoài ăn một bữa cơm.

Kia tràng trận bóng hẳn là thực kịch liệt, cũng là này đàn tiểu tử lần đầu tiên dùng một loại vì lớp vinh dự tác chiến đích quan niệm, cũng thực cho đến lúc này mới hiểu được vinh dự là trọng yếu đích. Tại kia dạng đích ý tưởng hạ, Lộ Thừa Hữu cùng Lạc Diệc Minh biểu hiện đặc đặc biệt đích xuất sắc, bọn họ một người truyền lại một người công cầu, biểu hiện đặc mười phần đích ăn ý.

Mà Tô Thiển Oanh liền đứng ở một bên lớn tiếng đích cho bọn hắn cổ lên, so với bọn hắn ban đích đội cổ động viên còn chuyên nghiệp.

Mà Lộ Thừa Hữu cùng Lạc Diệc Minh đánh xong cầu về mặt “Ca lương hảo” đích bộ dáng hướng Tô Thiển Oanh đi qua đi, giờ phút này Tô Thiển Oanh trong tay chỉ lấy một lọ nước khoáng.

Tô Thiển Oanh xem gặp hai người bọn họ đồng thời đi tới, theo bản năng đích đem nước khoáng bình về phía trước đệ.

Chính là xấu hổ đích một màn cũng không có phát sinh, ở Lạc Diệc Minh tiếp nhận Tô Thiển Oanh trong tay đích cái chai tiền một khắc, Lâm Khê cũng đã rất nhanh đích đã chạy tới sau đó đưa cho Lộ Thừa Hữu, “Uống nước đi!”

Lộ Thừa Hữu chỉ sững sốt một chút, liền tiếp nhận Lâm Khê trong tay đích thủy.

Lâm Khê đại bọn họ một lần, nhưng bởi vì Lâm Khê là chuyên chuyên nghiệp đích đệ tử, cho nên rất nhiều khóa đều phải bỏ tu, cứ như vậy liền cùng Lộ Thừa Hữu bọn họ cùng tiến lên khóa . Lâm Khê tổng thích cấp Lộ Thừa Hữu gọi điện thoại, chính là nội dung bình thường là na nhất khoa có cái gì bài tập, hoặc là na nhất khoa có cái gì cuộc thi. Nói chung, mỗi một lần bài tập cùng cuộc thi đều là có thể coi là bình thường phân đích, nếu này đó bỏ tu đích cùng học không đi đi học không giao bài tập cũng là có thể đích, liền đại biểu không có bình thường phân, mà này nhất khoa đích thành tích liền hoàn toàn dựa theo cuốn mặt thành tích mà đến.

“Cám ơn.” Lộ Thừa Hữu nhìn Lâm Khê liếc mắt một cái.

Tô Thiển Oanh lại nhìn chằm chằm Lâm Khê xem, sau đó lạp lạp Lạc Diệc Minh đích tay áo, “Vây là ai nha?”

Lạc Diệc Minh trong ánh mắt mang theo ý cười, đem Tô Thiển Oanh tha đi, “Nhìn cái gì vậy, đừng quấy rầy người ta.”

Tô Thiển Oanh bĩu môi, “Ta xem liếc mắt một cái bọn họ cũng sẽ không ít một miếng thịt.”

Lạc Diệc Minh cũng chỉ là cười, chỉ bằng Lâm Khê như vậy chủ động đích tìm đến Lộ Thừa Hữu, sau lưng đích hàm nghĩa cũng tự nhiên đều đồng. Hơn nữa, Lâm Khê coi như là thượng một lần lý xuất chúng đích nữ sinh , nhưng cự tuyệt vô số học trưởng niên đệ hậu tâm hệ Lộ Thừa Hữu, làm nhận thức người của bọn họ thật sự là rất ngạc nhiên nội dung vở kịch hội như thế nào đích phát triển.

Lạc Diệc Minh cương chịu nịch đích lôi kéo Tô Thiển Oanh, “Chết đói, đi ăn cơm.”

Lộ Thừa Hữu nhìn bọn họ đích bóng dáng liếc mắt một cái, rồi mới hướng Lâm Khê mở miệng, “Người hôm nay không có khóa sao?”

Lâm Khê trong lòng có chút co quắp, khóa là có đích, nhưng nàng này đệ tử tốt vì đến xem hán đá cầu, thế nhưng trốn học , nhưng nàng lại lác đầu, “Người đá rất khá.”

“Có hay không ăn cơm, cùng nhau đi!” Hần nói được tùy ý, nhưng nghe ở Lâm Khê trong lòng lại đã khởi trống bỏi.

Lâm Khê đích tính cách dịu dàng, đây là nàng lần đầu tiên như vậy chủ động đích muốn cùng một người cùng một chỗ, rồi lại không nghĩ phải hán đá gặp nàng đích tâm tư, như thế đích mâu thuẫn.

Lộ Thừa Hữu hội cùng Lâm Khê kết giao, mà ngay cả chính hán cũng nói không rõ sở là cái gì nguyên nhân, cho nên ở lúc chia tay Lâm Khê hỏi hán, “Người lúc trước vì cái gì cùng với tôi kết giao?”, hán cũng không biết như thế nào trả lời liền nói một câu, “Cảm thấy được đình thích hợp.”

Hần tựa hồ nói qua nhiều lần “Thích hợp” giải quyết xong như thế nào đều không có thích hợp xuống dưới.

Mà trên thực tế, Lâm Khê đích tiếng nói tốt lắm, xương Gothic đừng có thể đánh động lòng người.

Ở Lộ Thừa Hữu đích trong trí nhớ, đón người mới đến tiệc tối thượng, Lâm Khê chính là đại biểu bốn viện đích vui chơi giải trí bộ hát một khúc lưu dương hà đã động toàn trường đích người xem. Không chỉ như vậy, nàng còn tại một khúc sau khi kết thúc, người can đảm đưa ra một cái yêu cầu, “Tôi hy vọng thỉnh một người đi lên cùng tôi hợp xướng một ca khúc, chính là không biết người này có nguyện ý hay không?”

Nàng thanh âm vừa hạ, chung quanh liền cổ lấy chưởng, mà Lâm Khê đích ánh mắt lại thẳng tắp đích nhìn về phía Lộ Thừa Hữu.

Tô Thiển Oanh là ngồi ở Lộ Thừa Hữu bên người đích, nàng đẩy hán, “Nàng là ở gọi người đi?”

Lạc Diệc Minh chỉ cười, không nói tốt xấu.

Lộ Thừa Hữu nhú một chút mi, nhưng không có động.

Tô Thiển Oanh lại đẩy hán một phen, “Người còn không đi lên? Người ta ở nơi nào đứng hảo xấu hổ.”

Lộ Thừa Hữu chỉ nhìn nàng một cái, “Người thật sự hy vọng tôi đi lên?”

“Xem ta để làm chi, khoái thượng đi nha.”

Trên thực tế Lộ Thừa Hựu vẫn là lên đài, hẳn cùng Lâm Khê cùng nhau hợp xướng nhất thủ tình ca.

Tô Thiển Oanh tại hạ mặt tức giận bất bình, “Không thể tưởng được hẳn ca hát dễ nghe như vậy, ta còn lần đầu tiên nghe được hẳn xướng đâu!”

Lạc Diệc Minh giữ chặt nàng, “Người nói bọn họ xứng không xứng?”

Tô Thiển Oanh nguyên vốn không có hướng cái kia phương diện lo lắng đích, nhưng nghe hẳn như vậy vừa nói, tựa hồ cảm thấy được trên đài đích kia một đôi quả thật đỉnh xứng đích. Nàng phía sau cũng nói không rõ là dạng gì đích tâm tình, nàng ngược lại nhớ tới mặt khác một sự kiện, nàng tăng đối Lộ Thừa Hựu nói: người đại học cũng không muốn giao bạn gái, giao bạn gái nhiều lắm tiêu tiền, nhiều không có lời.

Trên thực tế đó là bởi vì của nàng tiêu vật tiền như thế nào cấp như thế nào cũng không đủ, vì thế liền dă khởi Lộ Thừa Hựu đích chủ ý. Lộ Thừa Hựu ở việc này thượng luôn luôn không thể nào để ý, nàng nhất không có tiền tìm hẳn, hẳn có tiền mặt đích thời điểm liền cấp tiền mặt, không đôi khi liền cho nàng hé ra tạp, theo không lo lắng cái gọi là đích mặt mã tiết lộ hoặc là nàng đem tiền dùng hết linh tinh.

Nàng đột nhiên có chút ưu thương chính là nàng có phải hay không muốn dùng không đến Lộ Thừa Hựu đích tiền nha.

15. Chương 15

Tô Thiển Oanh trở lại nam thành đích thời điểm đã là kia một hồi hôn lễ qua đi đích nửa tháng, Lộ Thừa Hựu trước đó tuyệt không cảm kích, là ở tới gần tan tâm đích thời điểm Hoàng Lệ An cho hẳn lặng lẽ đánh gọi điện thoại tới. Hơn nữa nghe Hoàng Lệ An đích giọng điệu tựa hồ tình huống thật không tốt.

Tình huống thật không tốt đích nguyên nhân đều không phải là xuất hiện kịch liệt đích khắc khẩu, hơn nữa bọn họ chuẩn bị đối Tô Thiển Oanh “Tam đường công thẩm” đích thời điểm, bị thẩm đích cái kia một chút cũng không có hợp tác tinh thần. Tô Thiển Oanh thoát nhìn thập phần mỏi mệt, giống trải qua quá cái gì nặng tổn thất nặng nề, mà bọn họ không chỉ có đắc thu hồi kia phần phải nén giận lòng của nàng còn phải cần thận điểm khác xúc phạm tới đứa nhỏ này. Làm cha mẹ đích thực không tốt làm, đứa nhỏ đi rồi phải lo lắng, trở về đích thời điểm muốn nói hẳn một đôi lời, nhưng đứa nhỏ đích tinh thần trạng huống lại không tốt, vì thế đành phải làm một hồi a Q, tự nói với mình đứa nhỏ trở về thì tốt rồi.

Hoàng Lệ An cùng Lộ Chấn Vân khó mà nói cái gì, cũng chỉ là ở một bên khuyên giải an ủi. Tiêu Tổ Oanh vừa thấy nàng như vậy làm sao còn cố sẽ đi mắng nàng, chính là lo lắng nàng có phải hay không bị cái gì ủy khuất, ở nhà tới hung đích Tô gia hoa vẫn nhớ kỹ Tô Thiển Oanh sau khi trở về phi lấy gia pháp xử lý, nhưng thấy nàng phần sau phân tính tình đều không có.

Đứa nhỏ quả nhiên là cha mẹ đời trước đích trái.

Mà Tô Thiển Oanh đối với bọn hẳn đích nghi vấn, cũng chỉ là lặp lại đích mở miệng, “Ta không sao, các người đừng lo lắng.” “Tôi hiện tại không muốn nói chuyện.” “Tôi thật sự mệt chết đi.”

Mà Lộ Thừa Hựu trở lại biệt thự bên này đích thời điểm thấy đích chính là Hoàng Lệ An, Lộ Chấn Vân cùng với Tô Thiển Oanh đích cha mẹ về mặt ủ rũ đích bộ dáng.

Hoàng Lệ An lập tức kéo qua Lộ Thừa Hựu, “Thấy Oanh Oanh hảo hảo nói chuyện, đừng nóng giận.”

“Nàng ở nơi nào?”

Hoàng Lệ An nhìn nhìn lầu hai, ý bảo hẳn ở nàng trong phòng của mình.

Tô gia hoa cũng chỉ là vẫn thờ dài, phát sinh chuyện như vậy hẳn thật sự là bất đắc dĩ rồi lại không thể nề hà.

Lộ Thừa Hựu đi trước qua đi đối bọn họ đánh một cái bắt chuyện, lúc này mới chậm rì rì tiêu sái đi lên lầu.

Tô Thiển Oanh cũng không có khóa cửa, Lộ Thừa Hựu rất dễ dàng đích liền đẩy ra nàng cửa phòng, chính là hẳn luôn luôn tại cửa đứng, giống như không có lập tức muốn vào đi đích tính toán. Hẳn lại gần trong

chốc lát, ánh mắt ở chỗ đột ra đích nơi đó nhìn trong chốc lát, lúc này mới từng bước một đi vào đi. Hấn đích bước chân không có hòa bình khi có gì đích khác biệt, giống nhau đích tần suất, giống nhau đích bước đi, tựa hồ vẫn là giống như trước đây.

Hấn không biết nàng là đang ngủ vẫn là tỉnh đích, nhưng chỗ đột nhiên giật mình.

Hấn đi qua đi, ngồi ở bên giường, đem nàng toàn bộ băng bó đầu đích chỗ cấp kéo xuống đến. Nhưng nàng lại lấy tay gắt gao đích giữ chặt, không chính xác hẳn rút ra.

“Ô Thiển Oanh, người buông tay không?” Ngữ khí của hắn sấm ụ hiếp đích ý tứ hàm xúc.

Nàng không có tái kháng cự, mặc hắn đem chỗ kéo xuống, nhưng tay nàng lại bụm mắt.

Hấn xem nàng cái dạng này thẳng thở dài, “Người cũng biết không mặt mũi gặp người?”

Tay nàng vẫn là bất động, hắn cảm thấy được có chút kỳ quái, lấy tay vuốt mặt của nàng, “Làm sao vậy?”

Nàng không có cho nửa phần đáp lại, nhưng hắn vẫn là cảm thấy được có điều, lần này hắn thực không khách khí đích đem tay nàng lấy khai. Nàng dĩ nhiên là đang khóc, không có phát ra âm thanh, nhưng nước mắt vẫn đi xuống chảy. Hấn cau mày, giọng điệu không khỏi ôn nhu xuống dưới, “Đến tốt cùng làm sao vậy?”

Ô Thiển Oanh lau quệt chính mình đích nước mắt, sau đó sợ hãi đích nhìn hắn, “Ta sợ người mắng tôi.”

Lộ Thừa Hữu cái này là dở khóc dở cười.

“Người liền vì cái này thương tâm đắc như thế tiêu tụy?” Hấn rất là bất đắc dĩ, nhưng hung hăng đích nhéo một chút mặt của nàng, “Còn có dám hay không bỏ lại cái cục diện rồi rầm bỏ chạy?”

Nàng lắc đầu, “Tôi không bao giờ ... nữa hội, thật sự.”

Nàng nắm chặt tay hắn, tựa hồ chờ xác định hắn tin tưởng chính mình.

Lộ Thừa Hữu hiện tại cảm thấy được chính mình tuyệt không muốn nói nói, hắn vẫn là giống khác trạng phủ như vậy sinh khí chính mình đích lão bà bỏ lại chính mình, sau đó hung hăng mắng nàng một chút. Nàng lưu lại một cục diện rồi rầm cho hắn, không phát một cái tin tức, không đánh một chiếc điện thoại. Làm cho bọn họ ở nhà vừa tức lại lo lắng nàng, sợ hãi nàng đã xảy ra chuyện gì, lại hội buồn bực của nàng hành vi. Nhất là nàng còn cùng Lạc Diệc Minh cùng một chỗ. Nhưng nàng sau khi trở về cổ tình một bộ thực ủy khuất đích bộ dáng, làm cho hắn cái gì đều nói không nên lời.

Hấn chờ tâm tình của mình bình phục, nhưng cũng ở tự hỏi. Ô Thiển Oanh cùng Lạc Diệc Minh kết giao quá, nhưng năm đó Lạc Diệc Minh cho dù ra tai nạn xe cộ đích thời điểm, Ô Thiển Oanh lựa chọn xuất ngoại cũng không chịu đi liếc hắn một cái. Bọn họ như vậy đích quan hệ, hiện tại lại là như thế nào đi đến đây đích?

Lộ Thừa Hữu cảm thấy được mình là lý trí đích nhân, hắn sẽ không bởi vì báo giết hé ra ảnh chụp liền nhận định Ô Thiển Oanh cùng Lạc Diệc Minh trong lúc đó sẽ có tối đích quan hệ, bởi vì Ô Thiển Oanh cùng Lạc Diệc Minh không phải người như vậy. Kỳ thật, từ lúc năm đó đích thời điểm, Lộ Thừa Hữu liền đối bọn họ đích chia tay tỏ vẻ có chút hoài nghi, tựa như rất nhiều người cũng biết chân tướng, lại duy độc hắn một người không biết hiểu bình thường.

Cho nên, duy trì Ô Thiển Oanh cùng Lạc Diệc Minh bây giờ còn hội liên hệ khẳng định có một thứ gì đó.

Lộ Thừa Hữu xem liếc mắt một cái Ô Thiển Oanh, xem nàng cái dạng này tựa hồ cũng là không tính toán tự nói với mình.

“Ta tin, người ngủ một lát đi!” Hấn vỗ vỗ đầu của nàng, làm cho nàng hảo hảo ngủ một giấc.

Ô Thiển Oanh tắc thực lo lắng đích nhìn hắn, mà chính nàng cũng có giây dựa. Nhưng cuối cùng, nàng vẫn là không có lựa chọn mở miệng.

Lộ Thừa Hữu chờ nàng đang ngủ sau, rồi mới từ nàng trong phòng đi ra ngoài, sau đó xuống lầu.

Tiêu Tố Oanh đang ở nấu cơm, Hoàng Lệ An tắc đi đến con của mình trước mặt, có chút kinh ngạc, “Không có sao đứng lên?”

Lộ Thừa Hữu vốn không có đánh tính nói chuyện, nhưng hiện tại tựa hồ có chút kỳ quái, “Vì cái gì phải sao?”

Hoàng Lệ An có chút cảm thán, người bình thường gặp được tình huống như vậy khẳng định hội đại sao một trận linh tinh đích đi, vì cái gì con của mình liền cùng người bình thường không giống với đâu? Quả thực không giống người bình thường.

Này nhất cơm đại khái ăn được thật quái dị, bởi vì trừ bỏ vẻ mặt bình thường đích Lộ Thừa Hữu, bọn họ thế nhưng đều ở đánh giá Lộ Thừa Hữu đích sắc mặt, tựa hồ quan sát hẩn đến tột cùng là nghĩ như thế nào đích.

Ăn cơm xong, Lộ Thừa Hữu lên lầu đem Tô Thiển Oanh cấp kéo đến, “Ngươi là chuẩn bị liền đãi ở trong này vẫn là cùng tôi quay về ‘ chúng ta ’ đích gia?”

Tô Thiển Oanh nhìn hẩn vài lần, vẫn là lựa chọn thông minh đích cùng hẩn rời đi, nếu không nàng nhất định sẽ bị bọn họ hỏi lung tung này kia, hôm nay hỏi không ra đến vậy ngày mai, luôn hội hỏi nàng đích, còn không bằng né ra.

Cho nên hẩn vẫn đi theo Lộ Thừa Hữu bên người, giống như hẩn hiện tại chính là nàng đích một cái bù hộ mệnh.

Ngồi trên xe, nàng thật cẩn thận đích nhìn hẩn, “Ngươi không hỏi tôi cái gì sao?”

Hẩn chính là thân nhiên đích liếc nhìn nàng một cái, “Ngươi sẽ nói sao?”

Nàng trầm mặc xuống dưới

16. Chương 16

Tô Thiển Oanh đích thân thể kỳ thật thoát nhìn thật sự không thể nào hảo, hơn nữa gần nửa tháng thoát nhìn liền gây yếu rất nhiều. Nàng ôm chân ngồi ở trên ghế sa lon, ánh mắt vẫn không nhúc nhích đích nhìn Lộ Thừa Hữu dùng mật phao sữa, sau đó đoạn đến trước mặt nàng đến. Nàng không hiểu đích đã cảm thấy khó chịu, đặc biệt đích khó chịu, nàng xem Lộ Thừa Hữu, “Ngươi vì cái gì không mắng tôi?”

Lộ Thừa Hữu không có chuẩn bị phản ứng ý tưởng của nàng, đem cái chén bỏ vào tay nàng trung.

Nàng vẫn là cảm thấy được khó chịu, vươn tay vung, cái chén liền rụng rơi trên mặt đất, “Ngươi đối với ta tốt như vậy làm cái gì? Tôi cái gì cũng làm không được, cái gì đều như vậy thất bại. Ngươi để làm chi không mắng tôi? Ngươi trước kia ghét bỏ tôi liền đứng, làm gì lại đột nhiên đồng ý cùng tôi kết hôn, tôi liền là một không đúng tí nào đích nhân.”

Lộ Thừa Hữu bình tĩnh đích liếc nhìn nàng một cái, sau đó đi lấy cái chổi đến tảo rụng cái chén suất toái đích thủy tinh tra, toàn bộ trong quá trình, tâm tình của hẩn không có một tia đích pháp phòng. Mà nàng tắc là có chút sợ hãi cùng khẩn trương đích nhìn hẩn, tựa hồ đối với hành vi của mình cũng có chút giật mình, nước mắt của nàng còn bắt tại trên mặt, tựa hồ gần ngủ đích quên chính mình nên tiếp tục khóc.

Nàng xem hẩn đem hết thủy đều thu thập sạch sẽ lúc sau, ánh mắt vẫn là ngơ ngác đích, tựa hồ có chút không rõ ràng lắm trước mắt đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

Lộ Thừa Hữu thu thập xong cùng nhau sau, ngồi vào bên người nàng, “Phát tiết xong rồi?”

Tô Thiển Oanh nhìn hẩn, chậm rãi đích cúi đầu.

Hắn kỳ thật thực bất đắc dĩ, luôn cảm thấy được hần là đối nàng tấn lớn nhất đích kiên nhẫn, hần dùng thủ hoa rụng trên mặt hần không có làm nước mắt, “Đi tắm rửa một cái, sau đó hảo hảo đích nghỉ ngơi một chút.”

Lần này nàng thực nghe lời, chính là đi rồi hai bước sau nàng lại dừng lại . Lộ Thừa Hữu đi tiến lên đây, giữ chặt nàng, “Ngày đang lúc phòng.”

Đây là bọn hần đích tân phòng, nhưng tân nương lại còn không có tiến vào trạng thái.

Tô Thiển Oanh ra tới thời điểm, hần cũng đã muốn tắm hoàn đi ra , nàng có chút co quắp đích xem nàng, ngón tay nắm chính mình áo ngủ đích làn váy.

Lộ Thừa Hữu đối nàng cười cười, “Ngủ đi!”

Nàng nằm ở trên giường, tiếp theo giây cũng cảm giác được hần nằm ở thân thể của hần biên. Lộ Thừa Hữu lấy tay đem nàng ôm lấy, sau đó liền không có dư thừa đích động tác. Nàng ngủ không được, ánh mắt mở thật to đích, cũng không biết là đang suy nghĩ gì.

“Thực xin lỗi.” Nàng nghe thấy mình mở miệng.

Mà Lộ Thừa Hữu đang nghe thấy nàng ba chữ kia sau, nguyên bản nhắm đích ánh mắt lại lần nữa mở ra, chính là hần không nói gì.

Phòng ở là đen kịt đích, chỉ nghe thấy điều hòa có cố định tiết tấu đích thanh âm, mà nàng sổ hần tim đập đích số lần nhưng vẫn là không có tiến vào mộng đẹp, ngược lại càng phát ra đích thanh tĩnh.

Nàng giật mình, muốn thoát ly tay hần, bởi vì không có thói quen, hơn nữa tựa hồ có chút ngạnh đến nàng .

Chính là nàng mới vừa giật mình, hần liền ôm chặt hơn nữa, “Ngủ không được?”

Nàng không có mở miệng.

“Ừ?” Hần lại hỏi.

Nàng muốn cố lấy dũng khí đối hần nói ra hết thấy, nhưng lại khiếp đảm , “Không có, lập tức hảo.”

“Ừ.” Hần không có phát biểu gì cái nhìn.

Mà ngày hôm sau, Lộ Thừa Hữu rất sớm liền đứng lên làm bữa sáng, cái kia thời điểm nàng vừa mới tỉnh lại, nghe thấy tại trù phòng có động tĩnh, lúc này mới mơ hồ hai mắt từ trên giường đứng lên. Nàng đứng ở cửa phòng bếp, nhìn hần thuần thực đích làm bữa sáng, trong lòng dần dần lan tràn ra khác cảm xúc.

Nàng từng nghe đến Trương Linh nói qua, Lộ Thừa Hữu đối với rất nhiều đích nữ hài tử mà nói tựa như một cái mộng bình thường, thấy hần lúc sau tổng hội theo bản năng đích cảm thấy được chính mình không đủ vĩ đại, cảm thấy được đã biết lý không tốt làm sao lại không tốt.

Mà nàng hiện tại đại khái cũng cũng không khá hơn chút nào, bởi vì cho dù là ở hiện tại, vào thời khắc này, nàng cũng không có thể hoàn toàn đích đem Tô Thiển Oanh ba chữ cùng Lộ Thừa Hữu đích thê tử bức tranh thượng một cái ngang bằng.

Tô Thiển Oanh cảm thấy được nàng tuyệt không có thể hiểu được Lộ Thừa Hữu, hần lớn như vậy sáng sớm đến, nàng cũng chỉ nghĩ đến hần là muốn sớm một chút đi đi làm, kết quả hần cơm nước xong lại chính là ở thu thập phòng ở. Nàng một hơi một hơi đích ăn cái gì, mà Lộ Thừa Hữu ở “Công tác” đặc không sai biệt lắm đích thời điểm mới xoay người đối nàng mở miệng, “Rửa chén khoái.”

Nàng biết vâng lời đích gật đầu.

Trên thực tế mà nói, cho dù là ở ăn cơm xong lúc sau, Lộ Thừa Hữu vẫn là không có đi công ty đích tính toán, mà là lặp lại đích xem này tân gia có hay không khuyết thiếu cái gì.

Nàng xem này hết thấy, xa lạ mà quen thuộc, nơi này cũng sẽ là nhà của nàng.

Nơi này thực ấm áp, không lớn, có nàng thích nhất đích cái loại này cảm giác ấm áp. Nàng tổng cảm thấy được phòng ở ấm áp mới tốt, lớn không lớn đều là không sao cả đích, cũng không cần trang sức nhiều lắm

hoa lệ, chỉ cần thoát nhìn thư thái là tốt rồi. Mà này đó, Lộ Thừa Hữu đều giúp nàng hoàn thành, nàng cái gì đều không có làm, sẽ chờ ngồi mát ăn bát vàng. Ánh mắt của nàng có chút chua xót, nàng cũng không nhớ rõ chính mình trong khoảng thời gian này đã khóc bao nhiêu lần, nhưng chính là muốn khóc.

Lộ Thừa Hữu liếc nhìn nàng một cái, cảm thấy được nàng tinh thần tựa hồ tốt hơn không ít, lúc này mới lôi kéo tay nàng, “Cùng đi ra đi một chút?”

Nàng tinh lực đích ánh mắt nhìn hẩn gật đầu.

Trên thực tế hẩn lo lắng đến y phục của nàng ở trong này đích không nhiều lắm, hẩn lúc trước cũng chỉ là tùy ý đích cầm mấy bộ, hơn nữa trong nhà còn kém gì đó còn nhiều. Bọn họ vừa lúc có thể mượn cơ hội này cùng đi ra đi dạo phố, thuận tiện mua một ít lúc trước thật không ngờ đích vật nhỏ.

Lộ Thừa Hữu trước hết mang nàng đi mua chính là giày, nàng hiện tại mặc đích này đôi giày cùng rất tệ, khẳng định đi không được bao lâu.

Bất quá, lại ở chuyện này thượng nháo thượng một chút khác nhau.

Tô Thiển Oanh thích đích kia nhất đôi giày thực thích hợp, mặc vào cũng rất được, chính cô ta thực vừa lòng.

Nhưng Lộ Thừa Hữu tuyển thượng đích kia đôi giày tựa hồ sẽ không có như vậy đẹp, vì thế Tô Thiển Oanh không hài lòng hẩn.

Hơn nữa, Lộ Thừa Hữu thực bá đạo, nếu nàng mặc vào hẩn tuyển đích kia đôi giày, vậy hẩn liền “Thuận tiện” mua hạ nàng tuyển đích kia đôi giày, nếu không, kia nên cái gì đều đừng mua.

Tô Thiển Oanh nghĩ nghĩ, vẫn là lựa chọn thỏa hiệp, chính là rất không mau đích tảo hẩn liếc mắt một cái.

Nàng giờ phút này thật không ngờ, hẩn tuyển đích kia đôi giày quả thật nhục nhã nhưng là đi đường có thể thật lâu hơn nữa không thương chân đích.

Nàng thay giày, Lộ Thừa Hữu mới bằng lòng xuất ra tạp đài thọ, kia cảm giác chính là nàng chỉ nếu không có dựa theo hẩn nói đích làm vậy hẩn liền tuyệt đối sẽ không tiền trả.

Bất quá, nàng lại càng thêm vui sướng vu trong tay cầm đích cặp kia xinh đẹp đích giày.

Mà Lộ Thừa Hữu tắc cầm bị nàng ghét bỏ đích cặp kia phía trước mặc tới giày.

Trong nhà gì đó cũng coi như đầy đủ hết, chính là kém một ít vật nhỏ, tỷ như ôm chằm.

Ở vấn đề này thượng, bọn họ đích khác nhau cũng đi ra, nàng thích cái loại này sắc thái tiên minh hơn nữa đồ án ngây thơ đích ôm chằm, mà hẩn tắc có khuynh hướng nhan sắc chỉ một đích ôm chằm, cuối cùng đích phương án giải quyết là tuyển thượng bọn họ cộng đồng đều chẳng phải phản cảm đích ôm chằm, bộ dáng đơn giản thoải mái, tuy rằng không thể nói rõ nhiều thích, nhưng ít ra thoát nhìn cũng coi như thoải mái.

Tô Thiển Oanh ôm cái kia ôm chằm, thực ngẫu nhiên, đặc biệt có thể có ngủ đích dự vọng.

Lộ Thừa Hữu liếc nhìn nàng một cái, so với ở nhà đích thời điểm ánh mắt trời nhiều, như vậy tưởng tượng đã cảm thấy chính mình đầy rưng công ty lý đích thật to nhỏ hội nghị cùng chậm lại ký kết hợp đồng đích thời gian đều là đáng giá đích.

Lộ Thừa Hữu viết xuống địa chỉ, làm cho bọn họ đem ôm chằm đưa lên cánh cửa, hẩn cũng không muốn ngốc hồ hồ đích ôm mấy thứ này.

Tái lúc sau chính là mua quần áo, hẩn ở vấn đề này thượng không có nhiều hạn chế nàng, chỉ cần quần áo không phải quá mỏng không đủ để chống đỡ giá lạnh hẩn đều không can thiệp. Tuy rằng trên thực tế là hẩn có chút lười trả lời nàng này “Cái này đẹp sao?” “Tôi cảm thấy được cái này mặc vào đến tốt lắm xem đâu! Người cứ nói đi!” “Tôi thích loại này nhan sắc đích” cho nên rõ ràng cảm miệng tốt hơn nhiều.

Đương nhiên, chuyện này đích hiệu quả không cao, bởi vì nàng một người kịch một vai không tốt ngoạn, tổng yếu làm cho hẩn đánh giá nhất hai chữ, hơn nữa không chính xác sử dụng âm tiết tử, bởi vì nàng cảm thấy được kia giống như là có lệ.

17. Chương 17

Mua một ít vật nhỏ về nhà sau, vốn không lớn đích phòng ở bởi vì thể tích bị chiếm ngụ ở, cho nên thoát nhìn trống trải đích bộ phận càng thêm giảm bớt, tuy rằng nàng cảm thấy được như vậy thoát nhìn càng thêm đích ẩm áp.

Nàng lại thu thập một chút, đem sở hữu đích quần áo thu thập một chút, bắt tại tủ quần áo lý, thuận tiện cũng cho hần đem sở hữu gì đó đều cất kỹ. Làm xong này hết thảy sau, nàng cảm thấy được chính mình có một loại rất mạnh liệt đích cảm giác thành tựu.

Lộ Thừa Hữu liền nhìn nàng vẫn bận rộn, trên mặt có nụ cười thản nhiên.

Lộ Thừa Hữu mua một ít đồ ăn trở về, nàng nhất định phải tự mình động thủ, hần không có ngăn cản nàng, chính là ở một bên nhìn, nhắc nhở nàng nên phóng cái gì, hoặc là bước tiếp theo lại nên làm như thế nào.

Nàng vẫn đều có chút nghi vấn, “Tôi vẫn nghĩ đến chỉ có đem du ôn tiên đắc có điều, so sánh cao đích thời điểm mới có thể phóng đồ ăn, nhưng nhìn đến thật nhiều người nấu ăn đích thời điểm thả du liên lập tức phóng đồ ăn, sao lại thế này?”

Lộ Thừa Hữu nhẹ nhàng đích hít một tiếng, “Đó là bởi vì bọn họ sử dụng đích du đã muốn ở phía trước tiên qua, như vậy là có thể tiết kiệm bọn họ xào rau đích thời gian.”

“Như vậy nha.”

“Kia người cho là?”

Nàng cười cười, “Trước kia ra đi lúc ăn cơm, rõ ràng chỉ biết trường học phụ cận đích này nhà hàng sử dụng chính là cống ngầm du, nhưng vẫn là ăn rất khá. Một chút không có nháo sự, nhớ tới thực cảm thấy được không thể tưởng tượng.”

Lộ Thừa Hữu cũng cười, “Tôi cùng học đi ra ngoài mua nước khoáng đích thời điểm còn trực tiếp đối lão bản kia nói ‘lấy một lọ hệ thống cung cấp nước uống đến.’”

“Lão bản kia là cái gì biểu tình?”

“Thực thói quen đích biểu tình.”

Nàng cười, “Kỳ thật tôi cảm thấy được mỗi ta nước khoáng thật sự nan uống, cùng hệ thống cung cấp nước uống quả thật không có hai dạng, khác biệt.”

“Làm cuộc sống đích hoàn cảnh là như thế này lúc sau, yêu cầu cũng sẽ không cao. Người có biết nếu đem sở hữu đích thực phẩm đều kiểm tra một lần hội có bao nhiêu thực phẩm không hợp cách sao? Có lẽ hội tạo thành thị trường đích tê liệt, hoặc là lòng người hoảng sợ. Liền giống như mỗi thị đích không khí chất lượng bị nước ngoài yêu sách nghiêm trọng không đạt tiêu chuẩn, dãi ở nơi nào phải mang khẩu trang, nhưng chúng ta quốc gia kiểm tra sau lại nói là đủ tư cách đích, làm ọi người không cần lo lắng. Có lẽ người hội cảm thấy được quốc gia này làm như vậy thực đối trá, nhưng người có thể theo một người góc độ suy nghĩ vấn đề này, nếu người có biết chuyện nghiêm trọng tính, có lẽ người sẽ lo lắng, sau đó nghiêm trọng ảnh hưởng của người chất lượng sinh hoạt. Nhân đích lo lắng đều là nhiều nặng đích, rất nhiều chuyện thực nếu bị vạch trần, tạo thành chính là xã hội đích bối rối, nghiêm trọng đích hội tạo Thành Quốc gia đích rung chuyển.”

“Nghe rất thâm ảo.”

Hần gật đầu, “Trung Quốc kỳ thật là một thực thông minh đích quốc gia, mặc dù có như vậy hoặc là như vậy đích không đủ, nhưng ở một chút hết sức đích cải thiện. Không có gì là từng bước đúng chỗ đích, vô luận là cải thiện còn là cái gì đều đã có một định đích hy sinh.”

“Người nghĩ đến thật nhiều.” Nàng xem đầu của hần phát, “Không phải nói có lối suy nghĩ sinh động hội thực thương não tế bào sao? Người như thế nào một cây đầu bạc phát đều không có dài?”

“Đây là cái gì lý luận?”

“Tôi Tô Thiển Oanh đích lý luận.”

“Tốt lắm, mau đưa đồ ăn khởi oa.”

Nàng nghe lời đích đem đồ ăn khởi đến chén đĩa lý, sau đó lại mặt khác tổ thái.

Nàng thích cảm giác như thế, nghe đồ ăn đích mùi thơm ngát vị, mà chính nàng đã ở bận rộn. Nàng mới trước đây kỳ thật định nghĩ muốn làm hiền thê lương mẫu đích, tuy rằng bị nói là không có như vậy đích tiềm lực, bất quá không thể hoàn toàn làm như vậy đích nữ nhân, nhưng cứ như vậy cũng sẽ không tồi.

Cho nên, nàng bữa cơm này ăn được đặc biệt đích hương, hoặc là nói mình làm đích cơm tái nan ăn đều hương. Bởi vì nàng ở nồi cơm điện lý phóng hơn một chút thủy, cho nên kia cơm thủy dính dính đích, so với cơm phải hi, so với cháo lại làm hơn.

Nàng cúi đầu, một mặt đích dùng chiếc đũa mang theo cơm, bởi vì thực hi, cho nên đều dính thành nhất tiểu đoàn cùng một chỗ. Tựa hồ có chút không tốt lắm ý tứ, dù sao không dám đối với Lộ Thừa Hữu đích ánh mắt. Hắn cảm thấy được nàng cái dạng này có chút buồn cười, nhưng lại sợ thực cười đi ra nàng càng thêm đích then thùng, cho nên cũng liền không nói.

Nàng thực tự giác, chính mình chủ động đi rửa chén.

Mới vừa ăn cơm chiều, Lộ Thừa Hữu mang nàng đến dưới lầu đích một cái trong viện, hắn sở dĩ mua hạ nơi này cũng có cái nhà này đích quan hệ. Trong viện đích phương tiện không tồi, có thể làm một ít tương đối nhẹ vi kịch liệt đích hoạt động, nhưng lại có một hồ nước, ở hồ nước đích bên cạnh là một không lớn đích đường băng, có thể quay chung quanh này hồ nước thần chạy.

Bên ngoài đã muốn có không ít người đều ở đi lại, có chút ôm đứa nhỏ ở tản bộ, có chút tắc ngồi cùng một chỗ trò chuyện mỗi ta đề tài.

Trong viện đích sân nhà đều là một ít đá phiến thấu thành đích một ít hoành khán thụ khán đều các thành đích một ít đồ án, xem đã đầy chưa như vậy đơn độc điều.

Nàng bắt lấy tay hắn, “Người ở trong này ở bao lâu?”

“Gần đây vẫn ở nơi này.”

“Nơi này có chút giống trường học của chúng ta đích cảm giác.” Nàng tự hỏi một chút, “Tôi ở đại học đích thời điểm như vậy đã nắm tay người sao?”

Lộ Thừa Hữu khéo miệng đích cười có chút đậm, “Cái kia thời điểm, người đang ở trao người khác đích thủ.”

“Chính là, người cũng bị người khác cầm lấy thủ nha?” Nghe của nàng giọng điệu, tựa hồ thực cân bằng.

Hắn liếc nhìn nàng một cái, không có mở miệng.

Nhưng tâm tình của nàng rõ ràng đích đã khá nhiều, “Người xem, hài tử kia nhiều đáng yêu.”

Lộ Thừa Hữu theo ánh mắt của nàng xem qua đi, Đúng vậy sao?”

Nàng có chút hồ nghi đích nhìn hắn, “Người không thích đứa nhỏ sao?”

“Không có.” Hắn nhú một chút mi, tựa hồ có chút rối rắm, “Ta chỉ là không nghĩ dưỡng hai người con trai mà thôi.”

Nàng tự hỏi nửa ngày, mới cảm thấy được hắn trong lời nói đích ý tứ, “Tôi làm sao giống cái đứa nhỏ?”

“Làm sao cũng giống như.”

“Nói làm bầm.”

Này ban đêm hơn vài phần ẩm áp, tuy rằng không trung không có lộ vẻ trắng sáng, cũng không có sao đích làm đẹp. Hơn nữa nam thành phải bắt đầu mùa đông đích thời điểm luôn trên diện rộng độ hạ nhiệt độ, nơi này tuy rằng không dưới tuyết, nhưng hội trời mưa đích, một chút vũ kia độ ẩm hàng đặc làm cho người ta khó có thể thừa nhận. Nhưng đêm nay bởi vì không có gió lạnh thổi tới, cho nên bọn họ cùng đi đích thời điểm cũng không biết là lạnh.

Tô Thiển Oanh vuốt chính mình tay phải dích ngón út, có chút khổ sở dích mở miệng, “Tôi có cảm giác, năm nay nơi này nhất định sẽ dài nứt da.”

Lộ Thừa Hữu rất là tự nhiên dích lấy trôi qua của nàng ngón út, ở nàng chỉ dích địa phương nhẹ nhàng dùng sức ấn xuống một cái, “Thực dương sao?”

“Không dương.”

“Không phải nghe nói hội dương mới có thể lớn lên sao?”

“Không biết, dù sao nơi này thì trách quái dích, tôi thân thể dích giác quan thứ sáu thực minh xác dích nói cho ta biết nơi này hội trường.” Nàng lại nheo một chút, “Nơi này so với cái khác địa phương đều cứng rắn một chút, hơn nữa nơi này trước kia dài trôi qua, tái phát dích tỷ lệ khẳng định rất cao.”

Này, hẳn thật đúng là không có nghiến cứu quá, cũng không nói lên được, chính là rất ngạc nhiên, “Người trước kia không phải không dài mấy thứ này dích sao?”

Nàng đưa tay thả lại chính mình dích y túi lý, kia y túi nội vách tường có một ít tế lông tơ, vói vào đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ mềm dích, theo bản năng dích cảm thấy được thực ấm áp.

“Ai nha, kia không đều là trước kia sao?”

Bọn họ lại vây quanh hồ nước dạo qua một vòng, lúc này mới lại nhớ tới nhà trọ nội, bởi vì luôn luôn tại đi đường, ngay cả lòng bàn chân đều có thể cảm giác được một loại nhiệt khí hướng về phía trước lan tràn.

Hắn nhìn nàng hiện tại dích bộ dáng, tựa hồ giống như trước đây, lại tựa hồ cái gì đều không giống với .

Kỳ thật Tô Thiển Oanh cũng hiểu được bọn họ hiện tại dích quan hệ có chút kỳ quái, đâu có đi, là rất tốt, không cãi nhau không thể nào khởi tranh chấp, nhưng vẫn là cảm thấy được có chút không đủ.

Nàng ở ban công thượng đứng trong chốc lát, mới vào nhà nghỉ ngơi.

Nàng mấy ngày nay đã muốn thói quen cùng hắn nằm ở trên một cái giường, không giống lúc đầu như vậy dích cảm giác kỳ quái, hoặc là còn có một chút khác cảm xúc.

“Vì cái gì, tôi cảm thấy được chúng ta hiện tại tuyệt không giống vợ chồng?”

Lộ Thừa Hữu nửa ngày không có động tĩnh, không có làm cái gì, cũng không có mở miệng.

Đang lúc nàng chuẩn bị nói “Tôi miên man suy nghĩ dích, ngủ đi!” Dích thời điểm, Lộ Thừa Hữu đem nàng chuẩn bị bắt giam đèn bàn dích thủ bắt giữ trở về, ánh mắt của hắn chống lại nàng kinh ngạc dích ánh mắt, sau đó dùng thủ đem trên mặt hắn không kiêng nể gì dích sợi tóc tất cả đều bó buộc đến một bên.

Nàng theo mắt của hắn mâu trung nhìn thấy chính mình dích bộ dáng, không hiểu dích bắt đầu hoảng hốt.

Đầu của hắn chậm rãi tới gần nàng, nàng ở miệng hắn thần thiếp thượng chính mình dích một khắc kia cả người cứng ngắc, hắn ôm lấy thân thể của nàng, nhẹ nhàng dích hôn nàng.

Của nàng câu nói kia cũng không phải ý tứ này, nhưng nàng bây giờ có thể mở miệng sao?

Tay hắn ở y phục của nàng thượng đuổi dần sờ soạng , động tác không mau, nhưng nàng lại khẩn trương đắc có thể nghe thấy mình trái tim kịch liệt dích một chút lại một chút dích nhảy lên, giống như thời gian dích mỗi một giây đều bị kéo đến vô hạn dài.

Y phục của nàng đã muốn đều tản ra dích thời điểm, hắn mới bỏ đi y phục của mình, đem nàng sườn nằm dích thân thể ôm lấy nghiêng người, hắn liền đặt ở trên người của nàng.

Nàng trương há mồm muốn nói nói, hắn lại ngăn chặn lời của nàng, “Ta sẽ rất nhẹ dích.”

Nàng càng sốt ruột , nàng muốn nói nàng không phải hắn cho rằng dích như vậy, lại như thế nào cũng nói không nên lời .

Trên thực tế, nàng cũng hiểu được chính mình nên phối hợp, hiện tại bọn họ là vợ chồng, không phải tình lữ, bọn họ là hắn là như vậy. Cho nên, bọn họ hôn thật sự vong tình, không hề giống như trước như vậy chỉ

chuồn chuồn lướt nước(hời hợt) đích thiếp một chút đối phương đích môi, mà là miệng lưỡi giao chiến, thể nghiệm lẫn nhau nhân động tĩnh mà không thể ỨC CHẾ ĐÍCH KHÓ CÓ THỂ CHIA LÌA.

Nàng chưa bao giờ nhìn đến quá hần không khống chế được, nhưng giờ phút này hần phóng đại đích mặt ngay tại trước mắt của nàng, nàng có thể rõ ràng đích nhìn đến trên mặt hần đích mồ hôi nóng cùng với một ít đỏ ửng. Nàng cảm thấy được chính mình khẳng định sẽ không so với hần hảo, nhưng thấy hần cái dạng này, nàng thể nhưng cảm thấy được rất tốt.

Hần tiến vào đích thời điểm, nàng không có cảm thấy được đau, chính là hần tựa hồ đặc biệt đích thật cẩn thận, một chút một chút đi vào, ở gặp được một chút lực cản đích thời điểm liền lại rời khỏi đến lặp lại đích tiến vào. Nàng cẩn thận tận lực phát ra âm thanh, nhưng bắt lấy thân thể hần vẫn là nhịn không được run rẩy.

Hần là một rất có kiên nhẫn đích nhân, ở lặp lại đích xác định nàng có thể lúc sau, mới chính thức đích làm được lặp lại đích ra vào.

Nàng cảm thấy được thân thể đều không thuộc về mình đích , một loại tội đỉnh đích cảm giác tràn ngập ở của nàng trong óc, nàng có thể nghe thấy lẫn nhau trong lúc đó đích kịch liệt hô hấp, mà hần tắc đem nàng ôm chặt hơn nữa. Mà động tác cũng xưng ban đầu đích một nửa tùy ý một nửa khắc chế đến hiện tại đích không cần khắc chế chỉ tùy ý , tay hần thực hạnh kiểm xấu đích ở nàng ngực lan tràn, thừa dịp nàng không chú ý đích thời điểm thể nhưng còn cắn một hơi. Nàng bản năng đích đem chân hướng về phía trước uốn lượn, lại nhân nơi đó để đắc càng sâu mà không thể ỨC CHẾ CÀNG THÊM RUN RẼY.

“Người,,, ” ở hần kế tiếp đích mưa rền gió dữ trung nàng ngay cả một câu đầy đủ trong lời nói đều nói không nên lời.

Nhưng nàng cảm thấy được có lỗi suy nghĩ vẫn là không có đã bị ảnh hưởng đích, bởi vì nàng ở sau khi kết thúc đối Lộ Thừa Hựu nói một câu làm cho hần thực hồng mặt trong lời nói, “Ta nghĩ ở trên mặt.”

18. Chương 18

Mà ở ngày hôm sau, Lộ Thừa Hựu cũng không có đi đi làm đích tính toán, bởi vì Tô Thiển Oanh phát hiện hần rõ ràng mở to mắt giải quyết xong lại nhắm lại sau đó tiếp tục ngủ. Nguyên lai hần cũng sẽ ngủ lại giác đích, nàng nghĩ đến hần là cái loại này lúc nào cũng khắc khắc đều đã nhắc nhở chính mình nên làm cái gì không nên làm cái gì đích nhân, một khi có chuyện cần làm, vậy giây phút không kém. Trên thực tế vẫn là cùng mình trong tưởng tượng phân biệt cự đích. Nàng suy nghĩ một chút, bọn họ nhận thức lâu như vậy, cảm giác chính là nàng nhận thức hần chính là túi da, nàng còn không có tiến hành thâm trình tự đích phát hiện, cho nên hần đối nàng mà nói coi như là chưa khai phá trạng thái.

Này mùa dương quang có thể xem như khả ngộ không thể cầu, cho nên Tô Thiển Oanh lên chuyện thứ nhất chính là đi rút ra bức màn, ngủ thẳng tự nhiên tỉnh sau đó ngênh đón một phòng dương quang thật sự là nhất kiện làm cho người ta hạnh phúc chuyện. Làm nàng quay đầu liền thấy Lộ Thừa Hựu từ từ đích nhìn nàng, sau đó nàng theo ánh mắt của hần nhìn về phía chân của mình, bởi vì quá mức hưng phấn, cho nên không có mặc giày.

Nàng ngượng ngùng rất đúng hần cười cười, sau đó bính đáp hai cái, đã đem chân nhét vào dép lê lý.

Mà hần ánh mắt kia giống như ngay tại nói “Này còn không sai biệt lắm” .

Bởi vì tâm tình tốt lắm, cho nên hần xem nhẹ nàng tối hôm qua một cái thực lo lắng hỏi đề, mà Lộ Thừa Hựu là nghĩ tới cái kia vấn đề lại vừa rồi không có mở miệng đích tính toán.

Hần là không thích đi đoán đích nhân, hần cũng tổng cảm thấy được này một ngày đông nghĩ muốn tây nghĩ muốn là một loại ngu xuẩn đích hành vi, nếu không thể thay đổi như vậy đích hiện trạng, suy nghĩ nhiều cũng là vô dụng. Tỷ như, nàng bây giờ là thê tử của hần, cho nên vô luận nàng qua đi xảy ra chuyện gì, cũng sẽ không ảnh hưởng đến này kết luận, kia cũng không cần đi tìm tòi nghiên cứu cái kia hần không biết đích lĩnh vực , hơn nữa hần có một loại rất mạnh liệt đích ý thức cái gọi là đích thực cùng đều đã ở mỗi cái thời điểm trôi lên mặt nước, không cố ý đích đi nghiên cứu có lẽ cái gì đều không có.

Tô Thiển Oanh cảm thấy được lúc này điểm thật tốt quá, bởi vì bọn họ có thể tỉnh tiếp theo đến bữa ăn chính, bữa sáng cùng cơm trưa hợp nhĩ làm một, nhiều giống nàng đại học thường làm sự, thật sự là quen thuộc đặc làm cho người ta hoài niệm.

Cho nên, nàng rất là lười thôi đích ngồi ở một bên nhìn Lộ Thừa Hựu từng cái từng cái thay quần áo, tựa hồ chuẩn bị đánh giá một chút hần đích mặc quần áo phong cách, rồi lại nghĩ không ra cái gì lời hay đến. Vì thế nàng mình rồi rắm một phen.

Ánh mắt của nàng vẫn nhìn theo hần, một bộ “Người trên đường cẩn thận đích bộ dáng” .

Lộ Thừa Hựu lại ở cuối cùng một viên nút thắt khẩu trừ thượng đích thời điểm xem nàng, “Người liền chuẩn bị như vậy tử đi gặp ba mẹ ta?”

Ánh mắt của nàng thật to đích nhìn hần, một bộ không có muốn làm rõ ràng trạng huống đích bộ dáng, “Người không phải đi đi làm?”

“Ta có nói tôi đi làm sao?”

“Ta xem người mặc quần áo ăn mặc như vậy còn thật sự,, ”

“Chẳng lẽ người chỉ có ở trên ban đích thời điểm mới chú trọng chính mình đích mặc?”

“Kia đương nhiên.”

“Mau thay quần áo, nhiều nhất nửa giờ.”

“Nói làm bầm.” Nàng phát tiết , sau đó dùng thủ thuận thuận chính mình ổ chó dường như tóc.

Mà Lộ Thừa Hựu tắc ở bên ngoài ôn sữa, không ăn cái gì tổng yếu lộng điểm đi ra điểm hạ đồ tử, hướng chỉ phía trước tiêu hao đại bộ phận đích thể lực.

Tô Thiển Oanh chậm quá đích đi ra, mà hần đưa cho nàng một ly sữa, “Uống sạch.”

Nàng không nghĩ nhiều lắm, một cổ nào đích hướng chính mình miệng quán, uống xong mới mở miệng, “Nếu tôi không uống quang sẽ như thế nào ?”

“Liền thẳng bán chén sữa .”

“Này tôi đương nhiên biết.”

“Vậy người còn hỏi?”

Nàng tức giận đến thủ run lên, nhưng vẫn là vững vàng đích bắt được cái chén, lần trước chuyện, chính cô ta cũng biết là chính mình không đúng.

Bọn họ trở lại biệt thự bên kia đã là giữa trưa, Hoàng Lệ An thấy bọn họ trở về, vui vẻ đích biểu tình thực rõ ràng, vì thế lập tức mua thức ăn nấu cơm, . Mà đứng ở một bên đích Lộ Thừa Hựu hung hăng đích đẩy Tô Thiển Oanh một phen, Tô Thiển Oanh liền tới rồi Hoàng Lệ An đích bên người.

Lộ Thừa Hựu mặt không đỏ tâm không khiêu trấn định đích nói dối, “Mẹ, làm cho Oanh Oanh cùng người cùng đi, nàng hôm nay đứng lên còn hưng phấn đích mở miệng chỉ điểm người học tập trừ nghệ.”

Tô Thiển Oanh không có cách nào, “Đúng vậy, mẹ làm đích đồ ăn tốt nhất ăn, hần suốt ngày đều ghét bỏ tôi làm đích đồ ăn không thể ăn.”

Hoàng Lệ An đương nhiên không có ý kiến, bất quá cũng cố người vợ đích tâm tình, “Thừa Hựu đứa bé này là có chút chọn, người đừng để ý đến hần là được.”

Lộ Thừa Hựu thấy các nàng đi sau khi ra ngoài, lúc này mới đi đến Lộ Chấn Vân bên người, “Ba ba nhìn cái gì cười đến như vậy âm?”

Lộ Chấn Vân cười to, “Người tiểu tử này, làm chút chuyện cũng như vậy đích bắt lưu dấu vết. Bất quá người như vậy cũng quả thật có thể làm cho ta và mẹ của người yên tâm.”

Lộ Thừa Hựu chưa có trở về ứng với, bởi vì hần nói đích đều là đối với đích.

Lộ Chấn Vân nhìn con của mình, tâm tư thật sự rất nhỏ nị, “Ta và mẹ của người mẹ quả thật thực lo lắng các người trong khoảng thời gian này quá đặc không tốt, mà người lại là cái loại này cái gì cũng không chịu nói đích tính tình. Cứ như vậy, các người ở bên ngoài đích cuộc sống chúng ta liền một chút không biết chuyện. Chúng ta hội lo lắng người cùng Oanh Oanh cãi nhau, hoặc là nháo chút không thoải mái. Dù sao nàng ở hôn lễ thượng trốn đi, đúng là một đại sự, chúng ta cũng lo lắng người trong lòng hội không thể thoải mái.”

“Thật có lỗi, cho các người lo lắng.”

Lộ Chấn Vân lắc đầu, “Người làm rất khá, người hôm nay đem Oanh Oanh mang đến, không phải là muốn muốn cho tự chúng ta nhìn, các người quả thật tốt lắm, làm cho chúng ta yên tâm sao? Tôi tuy rằng lão liễu, nhưng tâm tư của người vẫn là có thể cân nhắc một phần.”

“Ba tuyệt không lão, nếu không chúng ta đi giết nhất hai cục?”

“Này đương nhiên tốt lắm.”

Vì thế, bọn họ xuất ra bàn cờ cờ hoà tử, chuẩn bị thống thống khoái khoái đích tiếp theo tràng.

Mà Tô Thiển Oanh cùng Hoàng Lệ An mua thức ăn, thấy nàng cò kè mặc cả cảm thấy được rất thú vị. Đem đồ ăn mua sau khi trở về đã ở phòng bếp giúp đỡ Hoàng Lệ An tổ thái, bà tức hai người trao đổi đặc cũng coi như ăn ý.

“Này khoai tây ghê gớm thật, tẩm vài cái?” Nàng vén tay áo lên, chuẩn bị khởi công.

“Chúng ta bốn người, tẩm ba ngày cái là tốt rồi.” Hoàng Lệ An cũng nghĩ nghĩ.

Khoai tây đích da có một chút bùn đất, nàng trước giặt sạch vài lần, sau đó lại dùng quất da đao đem da đích kia một tầng cạo, sau đó lộ ra khoai tây đích nội tâm. Nàng thiết thật sự còn thật sự, một đao một đao, nhìn ra được cũng không phải dốt đặc cán mai.

Hoàng Lệ An một bên nhìn trong nồi một bên nhìn nàng, thực sợ hấn sẽ làm bị thương tới tay chỉ, nhưng xem xuống dưới cảm thấy được chính mình lo lắng vô ích, vì thế mở miệng, “Ồ xuyên nhiên đích thời điểm đều là mình làm cơm?”

Nàng gật đầu, “Lúc mới bắt đầu làm được chính mình đều khó được nuốt xuống, bắt quá sau lại sẽ hảo rất nhiều.” Nàng dừng dừng, có chút ngưng ngưng, “Tôi lần đầu tiên sao khoai tây đích thời điểm, thật khó ăn, bởi vì ta quên phóng du, cho nên kia khoai tây hồ nhất tảng lớn, ta còn vẫn không ngừng đích châm nước, sau lại lại ngại không có hương vị, cho nên lại thả cây ớt.”

“Lấy việc đều có lần đầu tiên, ai có thể ngay từ đầu đều làm được tốt như vậy?”

Tô Thiển Oanh cảm thấy được nàng khẳng định là đang an ủi mình, “Chính là tôi cảm thấy được mục mục người khẳng định ngay từ đầu đều làm tốt lắm.”

Hoàng Lệ An vẫn lắc đầu, “Lão nhân kia từ ngay từ đầu lão ghét bỏ tôi làm được không tốt, còn ở trước mặt ta nói ai ai ai làm tốt lắm. Lại một lần tôi khó thở, cầm lấy thái đao hướng hấn rống ‘ai làm tốt lắm người đi nha, lão nương còn không làm’, từ đó về sau hấn cũng không dám ... nữa ghét bỏ.”

Tô Thiển Oanh đem Hoàng Lệ An từ đầu đánh giá đến vĩ, “Thật khó tưởng tượng mục mục cũng có như vậy nhanh nhẹn dũng mãnh đích thời điểm, bất quá, về sau tên kia nói như vậy tôi tôi cũng làm như vậy.”

Hoàng Lệ An thần sắc nhất ngưng, “Như vậy không tốt.”

“Vì cái gì?”

“Dù sao người không thể như vậy là được rồi.”

“Vì cái gì?”

Bởi vì nàng chỗ tử, người làm như vậy cũng là không tốt.

Tô Thiển Oanh đem khoai tây ti ở một cái tiểu bồn lý phao trong chốc lát sau lao đi ra, “Nữ nhân thực vất vả, còn phải mỗi ngày nấu cơm hầu hạ bọn họ.”

“Ừ ừ ừ.” Hoàng Lệ An thâm biểu đồng ý.

Tô Thiển Oanh vui vẻ đích cười rộ lên, “Cho nên, tôi về sau cùng với hấn ước pháp tam chương, không thể ta cuối cùng nấu cơm.”

Hoàng Lệ An vừa nghe, cái này không thể được, “Không thể như vậy, Thừa Hữu mỗi ngày đi làm trở về khẳng định mệt đặc không được, còn làm cho hấn nấu cơm, quá khó khăn vì hấn . Có đôi khi nữ nhân cũng muốn bắt chước sẽ đi lý giải.”

“Giống như cũng đình có đạo lý đích.”

“Ừ ừ ừ.”

Nói tóm lại, bữa tiệc này cơm ăn đặc cũng không tệ lắm, ít nhất mọi người trên mặt đều mang theo ý cười.

Bất quá, Tô Thiển Oanh sẽ không là thực thư thái, bởi vì Lộ Thừa Hữu đã muốn ở cái bàn phía dưới lặp lại đích đá nạng nhiều lần .

Nàng rút cục đem miệng đích cơm nuốt đi xuống, này mới mở miệng, “Ba ba mù mù, ở hôn lễ thượng rời đi, là lỗi của ta. Thực xin lỗi, cho các người lo lắng .”

Hoàng Lệ An cùng Lộ Chấn Vân liếc nhau, “Trở về là tốt rồi. Kỳ thật có thể xem thấy các người hảo, chúng ta cũng thì tốt rồi.”

“Thật sự thật xin lỗi.”

“Người một nhà không nói lời như thế, Oanh Oanh ăn nhiều một chút.”

Lộ Thừa Hữu phía sau mới thoải mái đích cầm lấy chiếc đĩa đĩa rau bỏ vào của nàng trong chén, ý bảo biểu hiện đặc cũng không tệ lắm.

19. Chương 19

Bọn họ sau khi ăn cơm xong cũng không có nhàn rồi, lại lao tới đến một khác gia. Bất quá tình huống còn là có chút bất đồng, tỷ như Lộ Thừa Hữu trực tiếp bị Tô gia hoa cấp lập đi chơi cờ, mà Tô Văn Uyên thì tại một bên có chút sốt ruột

Đích xem bọn hấn chơi cờ, nghĩ muốn muốn lên tiếng đích thời điểm lại bị Tô gia hoa giáo huấn “Chơi cờ không nói thực quân tử” . Lộ Thừa Hữu muốn cho Tô Văn Uyên đến hạ, Tô gia hoa lại không cho, thập phần ghét bỏ Tô Văn Uyên đích kỳ nghệ.

Mà Tiêu Tổ Oanh tắc luyện tiếc Tô Thiển Oanh xuống bếp, khiến cho nàng ở một bên nhìn, sau đó hỏi nàng quá đặc được không linh tinh trong lời nói, nàng cũng liền không kiên nhẫn đích một lần lại một lần đích trả lời “Tốt lắm tốt lắm tốt lắm ”. Đương nhiên, nàng còn phải giải thích, vẫn là đặc nhận sai.

Nghe được nàng nhận sai, Tiêu Tổ Oanh thần khí, ngay cả hốc mắt đều đã ươn ướt, nhưng vẫn là không quên nhớ dặn dò Lộ Thừa Hữu “Oanh Oanh nàng quả thật tính cách không tốt lắm, cũng trách chúng ta quá mức cứng chịu nàng. Người liền nhiều tha thứ một ít, không cần cùng nàng nhiều so đo. Hiện tại chúng ta sẽ đem nàng giao cho người , hy vọng người hảo hảo đối nàng. Coi như là chúng ta làm phụ mẫu đích lỗi nhai đi!”

Lộ Thừa Hữu thực trình trọng đích trả lời “Tôi hiểu được, ta sẽ hảo hảo rất đúng nàng.”

Tô Thiển Oanh toàn bộ liền nói không ra lời, nàng cảm thấy được chính mình thật không phải là một cái hảo nữ nhân, luôn làm cho cha mẹ lo lắng, cho tới bây giờ cũng không biết vì bọn họ suy nghĩ, cho tới bây giờ đều lấy chính mình làm trọng. Nàng thật có thể cảm nhận được bọn họ đối với mình nồng đậm đích yêu.

Thật lâu trước kia, nàng xem quá một câu, đứa nhỏ chính là cha mẹ đòi trước đích trái. Cha mẹ cấp đứa nhỏ đích yêu là 100%, nhưng đứa nhỏ cho đích hồi báo vĩnh viễn đều đã đại đa chiết khấu. Làm chính mình kết hôn sống chết,

Trượng phu cùng đứa nhỏ thành vì mình đích thứ nhất phải vị, lại đem cha mẹ bản năng đích đẩy sau một vị .

Tô Thiển Oanh đích tâm tình thực chịu dao động, thẳng đến tọa khi ở trên xe, nàng cũng tựa hồ lâm vào nào đó khó có thể thuyết minh đích tình tự lý, “Tôi có phải hay không thực tùy hứng?”

Lộ Thừa Hữu nhìn phía trước đích lộ, “Hiện tại biết sai lầm rồi?”

“Ta chỉ là cảm thấy được, tôi giống như liền là một không hay ho đản, ai gặp phải tôi ai sẽ thực không hay ho.”

Lộ Thừa Hữu nở nụ cười, “VẬY NGƯỜI ĐẮC RẤT TỐT VỚI TA MỘT CHÚT.”

“Dựa vào cái gì?”

“Chẳng lẽ về sau không phải tôi xui xẻo nhất sao? Cha mẹ người đều thoát ly khổ hải .”

Nàng nghĩ muốn phác đi lên căn hán, nhưng lại nhìn hán ở lái xe, không dám làm như vậy nguy hiểm đích động tác. Nhân quả nhiên là suy nghĩ nhiều mà bắt đầu sợ đầu sợ đuôi , tỷ như trước kia, nàng làm sao sẽ đi bện tâm nha.

Tuy rằng, nàng thực còn cảm thấy được hán là đỉnh đáng thương đích.

Nàng quan sát đến động tác của hán, vĩnh viễn đều là gọn sóng không sợ hãi đích bộ dáng, bất quá nàng nghĩ đến hán mỗi cái thời điểm không dao động lan không sợ hãi đích bộ dáng vẫn là nhin không được nở nụ cười.

Hán vẻ mặt mạc danh kỳ diệu đích xem nàng, không cần nhiều đoán cũng biết nàng định không nghĩ chuyện tốt.

Bọn họ đích xe ở dòng xe cộ trung thoát nhìn cũng không thể nào thấy được, chẳng qua là vô số chạy đi trung đích một cái xe, nhưng nàng chính là cảm thấy được rất không cùng, ban đêm trung đích đèn đường cũng trở nên đáng yêu đứng lên. Như vậy đích xe đăng, nhiều như vậy đích đèn đường, nhiều màu quang mang, nàng lại nở nụ cười, cảm nhận được giờ phút này đích yên tĩnh.

Nguyên lai cũng không phải thế giới này rất đẹp hảo, mà là tâm tình tốt lắm như vậy hết thấy đều tốt đẹp .

Nhưng Lộ Thừa Hữu lại hiển nhiên nhận thức vì cái này ban đêm là phi thường không xong đích, tỷ như hán giờ phút này chính nằm ở trên giường, hán đích áo đã muốn cởi, trần trụi hán đích trên thân, ánh mắt của hán gắt gao đích trừng ngạ ở bên kia ngồi đích Tô Thiển Oanh.

Giường thực loạn, có thể tưởng tượng ra mới vừa rồi còn là có thêm một ít giấy dựa.

Tô Thiển Oanh đích áo ngủ là tản ra đích, giờ phút này nàng cũng có thể dùng mị thái mười phần để hình dung, nhưng Lộ Thừa Hữu hiện tại lại thập phần muốn cho nàng đi xa điểm.

Tô Thiển Oanh nghĩ nghĩ, một bộ thực thương lượng đích mồm, “Tôi thật sự liền muốn nhìn một chút, người làm cho ta xem một chút là tốt rồi. Tôi tò mò đã chết.”

Vốn nàng vừa rồi sẽ thực hiện được , bị hán lâm thời phát hiện , vận khí thật không hảo.

“Người cho ta đi xa điểm.”

Nàng bĩu môi, “Tôi liền thật sự rất ngạc nhiên, vì cái gì người cái kia hội thành lớn hội cứng rắn?” Nàng nói xong còn dùng thủ chỉ chỉ hán cái kia vị trí, Lộ Thừa Hữu bản năng đích dời giắt mình.

“Đây là thực bình thường đích, từng cái nam nhân đều là như thế này.” Hán tự nhận là đã muốn thực kiên nhẫn đích cho nàng giảng thuật .

“Nhưng tôi cũng không thể đi nghiên cứu người khác đi!” Nàng còn tự hỏi một chút, “Cho dù bọn họ nguyện ý, bọn họ đích lão bà cũng không đồng ý.”

Lộ Thừa Hữu có chút bất đắc dĩ, “Có cái gì tò mò đích, tự nhiên hiện tượng, sinh vật không có học giỏi sao?”

“Ta là văn khoa.” Nàng dào dạt đắc ý.

“Người sơ trung học quá.”

“Sơ trung lão sư chỉ nói quá trúng cùng tinh tử cùng một chỗ hội sinh tiểu hài tử, cũng không nói gì như thế nào làm cho tinh tử cùng trúng cùng một chỗ đích. Hơn nữa, sinh vật lý căn bản là cũng không nói gì tôi tò mò đích này.”

“Dù sao người không thể tới tò mò.” Lộ Thừa Hữu hắc nghiêm mặt xem nàng.

Nàng hướng hần đi qua đi, “Tôi chính là tò mò, hơn nữa người không cho ta xem không cho tôi sờ, tôi liền càng thêm tò mò.”

Lộ Thừa Hữu huy phát tay, ý bảo nàng dừng nữa lại đây chiếm lĩnh hần đích lãnh địa, “Người cũng không phải không có sờ qua.”

“Lần đó có thể tính sao? Ta nghĩ xem nó thành lớn đích quá trình, cẩn thận nghiên cứu một chút đến tới cùng sao lại thế này.”

Lộ Thừa Hữu xem liếc mắt một cái tay nàng, cảm thấy được chính mình thế nhưng nghĩ đến nàng nói đích cái loại này tình huống đều run lên một chút.

“Thật không có cái gì đáng giá nhĩ hảo kỳ đích.”

“Chính là tôi chính là rất ngạc nhiên, người không cho ta xem tôi rất tốt kỳ.”

“Tô Thiển Oanh người muốn hay không như vậy?”

Nàng gật gật đầu, “Tôi đã nghĩ như vậy, tựa như người không có làm đủ đích thời điểm như thế nào đều cảm thấy được không đủ, nhất định phải đạt đến mức tận cùng đích cái loại cảm giác này, tôi hiện tại liền loại tình huống này.” Nàng cảm thấy được chính mình hình dung đắc thật sự là quá tốt.

“Người một cái nữ đích tại sao có thể nói lời như thế?”

“Hiện tại không phải chỉ có chúng ta hai cái sao? Vừa rồi không có người khác nghe thấy. Hơn nữa, tôi một cái nữ đích đều như vậy, người một cái nam đích còn như vậy đích nhãn nhó, kỳ cục.”

Lộ Thừa Hữu tức giận đến quá, “Dù sao người ly tôi xa một chút.”

Nàng lắc đầu, “Không được.”

Ánh mắt của nàng thẳng theo dõi hần đích mỗi cái bộ vị, có chút nóng lòng muốn thử đích kích thích cảm, ánh mắt của nàng đều sáng lượng. Lộ Thừa Hữu giây phút không ngừng đích đề phòng nàng, nhất là nàng hiện tại đích này trạng thái.

Tô Thiển Oanh cảm thấy được chính mình đích lá gan càng phát ra đích đầy đặn, bởi vì nàng thật sự làm nhất kiện làm cho chính cô ta đều không thể tin được chuyện, nàng thật sự hướng hần phác quá khứ. Lộ Thừa Hữu còn không kịp phản ứng, nàng ôm nhanh hần, hần cũng không dám rất dùng sức đẩy nàng miễn cho thương tổn được nàng.

Bất quá, nàng gắt gao mới cuốn lấy hần, một bộ lấy lòng đích bộ dáng, “Tôi thật sự rất ngạc nhiên. Người thỏa mãn tôi lòng hiếu kỳ, được không?”

Hần nghĩ muốn tha khai nàng, nhưng nàng vẫn là gắt gao đích triền ở trên người hần.

Nàng buồn rầu đích nhìn hần, “Người như vậy tôi rất tốt kỳ.”

Lộ Thừa Hữu nuốt nuốt nước miếng, rất sâu chìm đích liếc nhìn nàng một cái, sau đó dùng nhất mặt “Ai lớn lao vu tâm tử” đích biểu tình đưa tay theo ngăn cản của nàng động tác thượng lấy khai.

Nàng giống như chiếm được tiến vào đích vé vào cửa, về mặt “Người đừng hối hận” đích bộ dáng.

Nàng ngồi ở hần đích trên đùi, thủ theo hần ngủ khổ đích căng chùng lý vói vào đi, sau đó hướng cái kia vị trí nghiên cứu.

Nàng kỳ thật thực khản trương, nhất là nhìn hấn hiện tại cái dạng này, lại cảm thấy được hấn đỉnh đáng thương đích, nhưng tò mò còn hơn hết thấy. Nàng sờ giống cái kia đồ vật này nọ, cảm giác thật sự rất ngạc nhiên, nàng néo néo, nguyên lai thực đích có biến hóa, nàng có chút ngạc nhiên, muốn nó lấy ra nữa nhìn một cái.

Lộ Thừa Hữu hô hấp tăng lên, vẻ mặt âm trầm đích nhìn nàng.

Nàng hiện tại thật sự cảm thấy được đặc biệt đích kích thích, hơn nữa hấn kia làm cho nàng trước đây chưa từng gặp đích biểu tình càng như là ở cổ vũ nàng kế tiếp đích hành vi.

Nàng dùng hai tay chà xát một chút, hấn mồm to đích hô hấp vài tiếng, trên trán tất cả đều là mật mật đích mồ hôi, hấn nhìn nàng, “Người xác định muốn biết là cái gì cảm giác?”

Nàng dừng lại, có chút không hiểu đích xác nhìn hấn, sau đó là một cỗ não đích gật đầu.

Hấn không phát biểu gì ý kiến .

Nàng đưa hấn quần đi xuống lạp, chậm rãi lộ ra cái kia đồ vật này nọ đích một góc, ánh mắt của nàng mở rất lớn, tựa hồ ở chứng kiến nhất kiện thực thần kỳ chuyện kiện phát sinh.

Lộ Thừa Hữu chỉ trong - nháy mắt, kéo qua nàng, sau đó ẩn dưới thân, “Người sờ cũng sờ qua , xem cũng xem qua , có phải hay không nên cho người thử nghiệm một chút?”

“Người đùa giỡn trá!”

“Cấp ra làm chứng theo đến.”

Lộ Thừa Hữu liếc nhìn nàng một cái, có chút không khống chế được đích đem nàng áo ngủ rút ra, sau đó đem nàng hung hăng đích hôn. Hấn đích khí lực có chút đại, gắt gao đích đặt ở trên người nàng, làm cho nàng thừa nhận chính mình đích sức nặng. Hấn đích thủ ở thân thể của hấn thượng du đi cũng vuốt ve , đầu gối đem của nàng hai chân đỉnh khai, hấn liền thừa dịp hư mà vào, nhẹ đích đỉnh đi vào. Bờ môi của hấn cắn xé của nàng vành tai, “Thử nghiệm tới rồi biến hóa?”

“Người cái hỗn cầu.”

Hấn giật giật, càng thêm đích xâm nhập, “Kia hiện tại đâu?”

Nàng kẹp lấy hấn đích thắt lưng, “Giống như có một loại bị phong phú đích cảm giác.”

Lộ Thừa Hữu nở nụ cười một chút, không rõ cho nên, giống thám hiểm bình thường càng thêm đích xâm nhập. Tay nàng ở hấn đích lưng cầm lấy, có bao nhiêu ra sức nàng cũng không rõ ràng lắm. Hấn cảm thấy được nàng thân thể đích biến hóa, lúc này mới có lẽ tấu đích ra vào.

20. Chương 20

Tô Thiển Oanh thẳng đến ngày này mới chính thức đích đem mình cùng “Lộ Thừa Hữu đích lão bà” này vài liên hệ đứng lên, nàng hội sớm đích rời giường, vì hấn làm bữa sáng. Tuy rằng nàng làm được không thể so này đại trù, nhưng ăn cái bình thường đích cơm vẫn là không có vấn đề đích, chính là làm Lộ Thừa Hữu đi đi làm lúc sau, nàng liền có vẻ cực độ nhàm chán .

Nhàm chán hai người kia là thực muốn chết đích.

Nàng nằm ở trên giường đã cảm thấy này phòng ở trống rỗng đích, có phải hay không hấn là thêm giờ cái gì đâu?

Của nàng rất nhiều đồ vật này nọ cũng còn ở chính cô ta đích kia đồng tiểu nhà trọ lý, nơi đó có rất nhiều thuộc loại chính cô ta đích “Cá nhân cất chứa ”, dù sao cũng thực nhàm chán, nàng từ trên giường đứng lên, sau đó thay quần áo liền chuẩn bị xuất môn .

Nàng trở lại thuộc loại chính cô ta đích kia tiểu nhà trọ lý, lâu lắm không ai ở đi, phòng ở đều cảm giác xa lạ rất nhiều.

Nàng ở trong phòng dạo qua một vòng, đem mình thích đích nhất vài thứ đều đóng gói hảo, nhìn mình sửa sang lại đích vài thứ kia, nàng đột nhiên lại cảm thấy được có cái gì không đúng, vì thế lại mở ra thả lại tại chỗ. Những điều này là do thuộc loại của nàng, là nàng tư nhân đích, nàng thậm chí thực hợp đích nghĩ muốn nếu có một ngày nàng cùng Lộ Thừa Hữu cãi nhau đến tình trạng không thể văn hồi, nàng lại không thể về nhà mẹ đẻ đích thời điểm, nàng liền khả lấy về tới đây đến. Nhưng có thể cùng Lộ Thừa Hữu cãi nhau đến không thể văn hồi, chính cô ta nhiều lắm có năng lực nha?

Cho nên, tới rồi cuối cùng, nàng cũng chỉ là mang về nhất hộp họa bút cùng thuốc màu, này đó thứ đồ hư mà nàng hồi lâu cũng không tăng chạm qua, quái tưởng niệm đích.

Làm nàng đánh xe trở lại “Ngày thủy” đích thời điểm, đã muốn tiếp cận giữa trưa, nàng lại bắt đầu cảm thấy được chính mình nhàm chán.

Người khác nhàm chán đích thời điểm đều như thế nào quá? Nàng nghĩ nghĩ Lộ Thừa Hữu, đừng học hẩn. Nàng nghĩ muốn, vậy mình và chính mình ngoạn đi, không tốt ngoạn hội buồn tử đích.

Nàng nhìn thoáng qua họa bút, tái nhìn thoáng qua gian phòng của mình đích tường, thực rõ ràng, này tường trụi lủi đích nhìn qua cũng quá đơn điệu, đặc thêm giờ cái gì vậy mới được, chính là kém của nàng thần đến chỉ bút.

Nàng đem thuốc màu tất cả đều xúng hảo, họa bút cũng lấy ra nữa, liền bức tranh một bức họa ở trên tường, như vậy nhìn hội đẹp rất nhiều. Nàng vì mình còn có thể nghĩ vậy cái mà tự hào, đồng thời cũng vì mình có thể bức tranh

Bức tranh mà vui sướng, đương nhiên của nàng bức tranh có thể hay không gặp người sẽ không là nàng tự hỏi đích vấn đề.

Nàng ở máy tính thượng tìm hé ra “A ly” đích đồ, a ly thực đáng thương đích bắt tại lượng y tuyến thượng, hai cái lỗ tai dựng thẳng lên đến thập phần đích đáng yêu.

Kỳ thật này trương bức tranh nhìn rất đơn giản, nhưng vẫn là khó khăn đích, bởi vì a ly là bị quái lên, cho nên mặt nhất định phải có trình tự cảm.

Làm nàng đem đường cong vẽ bề ngoài hảo, trở lên hoàn màu, một cỗ thỏa mãn cảm du nhiên nhi sinh.

Nguyên lai, chính cô ta vẫn là có như vậy điểm tác dụng đích, hi hi.

Nàng đi ở trên giường, nhìn N lần chính mình bức tranh đích a ly, “Về sau chúng ta lẫn nhau làm bạn, ai cũng không chính xác ghét bỏ ai.”

Đáng tiếc a ly không nói lời nào.

Nàng lấy điện thoại di động ra, không có tin tức, chưa có tới điện, nàng buồn bức đích cấp Lộ Thừa Hữu phát một cái tin ngắn: người sẽ không có thể cho tôi phát một cái tin ngắn sao?

Lộ Thừa Hữu hồi phục: có thể.

Sau đó, không có câu dưới

Nàng xem cái kia tin ngắn, có phải hay không hẩn là có trong truyền thuyết đích khóc không ra nước mắt?

Vì thế nàng phát: không có thấy không có thấy không có thấy.

Sau đó, không có hồi âm.

Nàng cau mày, có tín hiệu nha, cũng không có quay xong, có điện đích, tại sao không có hồi phục, vì thế tái phát: người không nhìn tôi?

Lần này hồi phục: dù sao người cũng nhìn không thấy

Nàng bắt tay cơ nhất suất, không giàu to rồi.

Mà Lộ Thừa Hữu trở về đích thời điểm, đi vào phòng, vừa nhìn thấy trên tường kia chỉ “Hồ ly” lập tức hoài nghi mình đi nhầm phòng ở, rời khỏi cửa phòng sau suy tư một giây mới lại đi vào. Mà đương sự liền nằm

ở trên giường, sổ cước bộ của hấn thanh, nghe được tiếng bước chân càng ngày càng tiếp cận chính mình đích thời điểm mới đem chân rút ra, “Người đã trở lại?”

Hấn nhún nhún lông mi, nhìn mặt của nàng.

Nàng cười, “Có phát hiện hay không có cái gì bất đồng?”

Nàng đem phòng ở trở nên đẹp , nên đạt được tán thưởng mới đúng.

Lộ Thừa Hữu mân nhanh thần không nói lời nào.

Nàng từ trên giường chạy xuống đi phe phẩy cánh tay của hấn, “Có phát hiện hay không cái gì bất đồng?”

“Có.” Hấn rốt cục mở miệng nói chuyện .

“Nói nói xem.”

“Có người, hết thầy đều trở nên không hài hòa .”

Đả kích, quá phận.

Nàng “Nói lầm bầm” vài tiếng, vẫn là cảm thấy được chưa hết giận, chạy đến “A ly” đích bên cạnh, “Biết ai vậy không?”

Hai tay của hấn ôm ngực, một bộ “Tôi chăm chú lắng nghe” đích bộ dáng, nhưng cổ tình trong mắt tất cả đều là có lệ, một bộ “Người mau chóng xong việc” đích ánh mắt.

Nàng cắn cắn nha, “Về sau, nó chính là chúng ta gia đích một hơi nhân.”

Lộ Thừa Hữu không có gì biểu tình đích nhìn nàng, sau đó gật gật đầu, “Nhà của ta ở trong này chỉ có hai cái nhân, người xác định muốn đem của người đồ ăn phân cho nó?”

“Tôi phân một nửa.”

Hấn rốt cục mang theo mỏng manh đích ý cười, “Thật đúng là ngoạn thượng ?”

Nàng thập phần ủy khuất đích đã chạy tới, “Tôi thực nhàm chán.”

Hấn ôm lấy nàng, “Quả thật.”

Nàng ở trong lòng ngực của hấn cũng không chịu xuống dưới, hấn đành phải ngồi ở trên giường ôm nàng, càng phát ra đích cảm thấy được nàng giống cái tiểu hài tử dường như. Hấn nhìn trên tường kia chỉ “A ly”, rõ ràng phòng là một cổ ngắn gọn phong, này chỉ “A ly” đích xuất hiện thật đúng là biến thành chẳng ra cái gì cả.

Hấn có chút bất khả tư nghị, “Này chỉ hồ ly tại sao có thể như vậy xấu?”

“Mới sẽ không, a ly thực đáng yêu, hơn nữa rất có nhân khí. Này bức họa chính là rất có ngụ ý đích, a ly đã yêu một con con thỏ, sau đó đem chính mình đặt ở lượng y tuyến thượng liền hy vọng có thể đem mình đích cái lỗ tai kéo dài. Chính là, cổ tình kia chỉ con thỏ không thích nó.”

Hấn gật gật đầu, “Kia chỉ con thỏ đích ánh mắt không tồi, hơn nữa, người hiểu lầm ý tứ của ta.”

“Ừ?”

“Ta là nói, người bức tranh thật sự xấu.”

Chán ghét chán ghét chán ghét.

Nàng đẩy hấn một phen, hấn thuận thể ngã xuống giường, nàng ngồi ở trên người hấn, “Không chính xác đả kích ta đây duy nhất làm cho tôi kiêu ngạo chuyện.”

“Chẳng lẽ cho người tôi kiêu ngạo chuyện không phải là giả cho tôi?”

“Người da mặt lần đây.” Nàng thực phát hiện .

Lộ Thừa Hữu gật đầu, “Ngộ mặc giả hắc.”

Nàng cắn răng, một hơi cắn hường cổ của hắn, “Dựa vào cái gì là trách nhiệm của ta?”

“Quê quá hóa khùng, vậy chứng minh tôi nói đúng.”

Nàng xem hắn cười đến như vậy thông thuận, thật sự là vô cùng đích chương mắt.

Nàng lấy tay đánh hắn, “Không chính xác như vậy nói tôi.”

Hắn bắt được tay nàng, sau đó nghiêng người đem nàng đặt ở dưới thân, hôn mặt của nàng .

Ánh mắt của nàng còn chính là thật to đích nhìn nàng, sau đó mị hí mắt, “Lộ Thừa Hữu, tôi phát hiện trên người của người người khác đều không có phát hiện đích đặc điểm.”

“Ừ?” Tiếng nói lý lộ ra một tia mất tiếng.

“Kỳ thật người cũng đỉnh mầu đích, nhưng người chính là cất giấu dịch không để cho người khác thấy, kết quả bị tôi phát hiện .”

Lộ Thừa Hữu thâm hô hút một hơi, “Kia đặc tôi cảm tạ người, hy sinh chính mình đến phát hiện ta đây người khác cũng không thể phát hiện đích ‘ đặc điểm ’”

Nàng tỏ vẻ thực vinh hạnh, lấy tay ôm lấy cổ của hắn, “Người làm cho tôi cảm thấy được mình cũng vĩ đại.”

“.....”

21. Chương 21

Lộ Thừa Hữu tọa trước còm biu tơ, thử dẫu ngắt câu đầm trước kia lớp đích một phong đàn bưu kiện. Hắn du lãm kia mấy đi nội dung, đại ý chính là Lâm Khê kết hôn, làm cho trước kia đích cùng học đều đi, thuận tiện cũng mượn này hôn lễ tụ tụ, dù sao lúc trước đích này cùng học xuất ngoại đích xuất ngoại, đọc nghiên thi đồ bác đích có khối người, trong lúc nhất thời ngay cả cái giống dạng đích cùng học hội đều không có. Mà lần này trước kia đích lớp học hiệu lệnh có rảnh đích liền đi tham gia một chút Lâm Khê đích hôn lễ, coi như là đi gặp lão cùng học đi!

Hắn mới vừa đề xuống máy tính thượng hữu thượng sừng cái kia xoa, lại có một phong bưu kiện phát đến, mà lần này còn lại là Lâm Khê bản nhân phát tới đích , chỉ có một câu: tôi kết hôn người nên sẽ không không hành diện đi?

Hắn còn không có nghĩ muốn hảo nên trở về cái gì, đứng ở phía sau hắn đích người kia đã muốn ra tiếng, “Người thế nhưng cùng nàng còn có liên hệ!”

Lộ Thừa Hữu quét Tô Thiển Oanh liếc mắt một cái, dùng một loại “Người nhàm chán đi một bên” đích ánh mắt xem nàng.

Nàng cắn răng, đem bưng nước sôi đích chén nước đặt ở hắn máy tính đích bên, “Cấp người uống nước.”

“Tôi không khát.”

“Người đều lâu như vậy không có uống thủy .”

Hắn biểu tình từ từ đích, “Chỉ cần người không đến phiền tôi, hội tiết kiệm rất nhiều thủy.”

“Đối với người đều bưng tới .”

“Nếu có thể bưng tới, liền nhất định có thể đoan đi.”

“Người đây là cái gì lý luận nha, người nói như vậy trên cái thế giới này liền không có lạc đường đích người.”

“Người hội lạc đường?”

“Sẽ không.” Nàng lắc đầu.

“Vậy người là có thể đoan trở về.”

Nàng càng làm chén nước cầm lên, chính mình uống, không uống bạch không uống, “Người cùng Lâm Khê như thế nào còn tại liên hệ nha!”

“Người hy vọng tôi như thế nào trả lời?”

Mặt nàng màu trầm xuống đến, “Người nhất định là trong ngực niệm tình người đích mỗi tình đầu, kia tốt đẹp thời gian, sau đó liền đổi lập người hiện tại, cảm thấy được tôi rất kém cỏi, cho nên đối với tôi càng phát ra đích bất mãn. Người xem nhìn người, cũng không cùng tôi chủ động nói chuyện, có phải hay không tôi đã đoán đúng?”

Hắn giơ tay lên xoa bóp đầu của nàng, “Càng ngày càng thông minh.”

Nàng nhìn nhìn chính mình đích cái chén, uống sạch thủy làm cái gì, vừa rồi như thế nào bắt lưu luyến nước thật trên mặt hắn, chán ghét đích tên, “Vậy người đi nhớ lại nha, nói không chừng người ta hiện tại cũng nghĩ đến người sao!”

Lộ Thừa Hữu gật gật đầu, giống như nghe được một cái không tồi đích đề nghị, “Ta còn là lo lắng muốn hay không đi gặp nàng, người đã như vậy đề nghị, ta đây liền kính không bằng tuân mệnh, phải đi trông thấy của ta ‘mối tình đầu’ tốt lắm.”

Nàng mở to hai mắt nhìn hắn, “Người thực đi?”

Hắn trấn định đích gật đầu, một chút không có hay nói giỡn đích ý tứ hàm xúc.

“Không được đi.” Nàng bắt lấy y phục của hắn, “Không được đi.”

“Nga? Nói cái làm cho ta tin phục đích lý do.”

“Người nếu gặp được nàng, nhất định cảm thấy được nàng lại hiền lành lại đoan trang lại xinh đẹp lại thoải mái lại có nữ nhân vị, sau đó đổi lập tôi, người khẳng định càng thêm ghét bỏ tôi.”

Lộ Thừa Hữu miễn cưỡng đích đem nàng từ đầu đến chân đánh giá liếc mắt một cái, “Người cũng biết chính người khuyết điểm nhiều hơn?”

Nàng bĩu môi.

Lộ Thừa Hữu càng làm mặt đối hướng máy tính, “Người hôm nay buổi sáng 9 điểm bán khởi đích giường, tám giờ liền tỉnh giả bộ ngủ không chịu làm bữa sáng. Ăn cơm xong đi toilet rõ ràng nhìn thấy ngày hôm qua đích quần áo cũng lựa chọn không nhìn, theo toilet đi ra người ở cửa đem tam khóa hạt dưa xác nhìn hai phút cuối cùng cũng không có dả bại người trong lòng lưỡi biếng tiểu nhân đi lấy cái chổi đến quét rác, làm bộ như nếu như vô chuyện lạ đích lại nhìn kia trên mạng đích nào tàn kịch. 12 điểm 15 phân đích thời điểm, người bụng lần đầu tiên kháng nghị, người cố ý đem tủ lạnh đích cửa mở rất lớn thanh âm, vẫn là không có chuẩn bị nấu cơm. 1 giờ đích thời điểm, người đói bụng đến không được đích thời điểm, mới đến phiên tôi. Tô Thiển Oanh, chính người nói nói, người không biết xấu hổ cùng người ta so với?”

Hắn nhìn nàng phiệt miệng đích bộ dáng khóe miệng giơ lên một tia cười, “Đến cuối cùng, người dùng để ‘hối lộ’ của ta nước uống tiến người trong bụng đi.”

Nàng giơ chân, “Ta có như vậy kém sao?”

“Không kém.” Hắn lắc đầu, “Không chỉ kém như vậy.”

“Không chính xác nói như vậy tôi.”

Hắn gật đầu, một bộ tốt lắm thương lượng đích bộ dáng, “Phiền toái xinh đẹp lúc còn nhỏ lại hiền lành đích cô nam nữ đi trước đem trong máy giặt quần áo phao đích quần áo giặt sạch, sau đó cầm cái chổi đem địa quét, cuối cùng đi phòng bếp chữ cơm.”

“Vì cái gì không trước chữ cơm?”

“Bởi vì ta nghĩ muốn, đói lâu sau hắn là sẽ cơm có điều, so sánh ăn ngon.”

Nàng đem cái chén thật mạnh đích đặt ở trên bàn, “Toàn bộ thế giới người tôi thảo nhân ghét.” Bất quá khí về khí, vẫn là trước mặt cả, “Tôi làm xong này đó, người sẽ không đi gặp người ‘lão tình nhân’?”

“Tôi kiểm tra đủ tư cách tái thảo luận này đề tài.”

Nàng bĩu môi, vẫn là đi ra thư phòng.

Hắn nhìn nhìn của nàng bóng dáng, không nói gì đích nở nụ cười.

Mà trên thực tế, Tô Thiển Oanh phải ở ăn cơm xong, tắm quá bát, quần gia lý đích quần áo đều lượng đứng lên, còn đem rác rưởi đều bắt được dưới lầu đích thùng rác lý ném, rõ đầu rõ đuôi đích sắm vai một lần “Hiền thê lương mẫu” sau mới phát hiện mình mắc mưu bị lừa .

Nàng mặc kệ , ủy khuất đích nhìn Lộ Thừa Hữ, kia tư còn nghiêm trang đích ngồi ở trên ghế sa lon nhìn TV thượng trực tiếp đích tin tức.

Nàng đi qua đi, ghé vào hắn đích trên đùi, “Không đi, biết không?”

Hắn lắc đầu.

“Nói chuyện với người không tính toán gì hết.”

“Tôi nói rất đúng lo lắng, nếu tôi không có nhớ lầm.”

“Người nhớ lầm.” Nàng sửa đúng, “Chúng ta ngày mai đi công viên ngoạn được không?”

Hắn vuốt đầu của nàng, thuận của nàng sợi tóc, “Người không cần lo lắng.”

“Cái gì?”

“Ta người này thừa nhận năng lực đặc biệt cường, chịu được người còn thành, tuy rằng người đặc biệt đích không tốt, nhưng còn nghĩ liền đi! Chỉ cần người về sau nhớ rõ sáng sớm làm bữa sáng, buổi tối nhớ rõ làm bữa tối, đừng xấu lắm là tốt rồi.” Trên mặt đích ý cười chứng minh hắn hiện tại tâm tình không tồi.

“Tôi không phải hôm nay không có làm mà thôi sao? Nhớ rõ như vậy rõ ràng.”

“Người ngày hôm qua hôm trước đều lựa chọn tính mất trí nhớ?”

Nàng nhắm mắt lại trang vô tội, “Tôi không biết, tôi không biết, tôi không biết, dù sao tôi không biết.”

Mà ngày hôm sau, Tô Thiển Oanh vẫn bị Lộ Thừa Hữ cấp kéo ra.

Nàng không quá nghĩ ra tịch như vậy đích trường hợp, về “Hôn lễ” nàng hội cảm thấy được áy náy.

Cho nên hắn chính là kéo Lộ Thừa Hữ đích thủ, nhìn này có một đỉnh điểm quen thuộc mà càng nhiều là nhất đỉnh điểm chưa quen thuộc đích nhân ngẫu người. Lâm Khê đích nhân duyên không tồi, thế nhưng có thể đem lúc trước cái kia ban nhất đại bộ phận mọi người triệu tập cùng một chỗ, mà bọn họ vừa thấy được Lộ Thừa Hữ đã đem hắn cấp chiêu qua đi, mượn cơ hội này cùng nhau trêu chọc.

Mà Tô Thiển Oanh bọn họ cũng đều là nhận thức đích, nhưng xem thấy bọn họ như vậy thân mật đích tư thái, vẫn là tránh không được kinh ngạc một phen.

Ngược lại là tân nương tử Lâm Khê đối bọn họ cùng một chỗ tựa hồ một chút cũng không ngoài ý muốn, còn có thể làm trò mọi người đích mặt trêu chọc, “Các người lúc ấy có phải hay không liền lưng tôi cùng Lạc Diệc Minh ám độ trần thương ?”

Lộ Thừa Hữ mỉm cười, “Này ám độ trần thương thời gian cũng quá chậm, chúng ta sinh ra một khắc kia mà bắt đầu .”

Lâm Khê cười cười, lại nhìn nhìn Tô Thiển Oanh vẻ mặt lơ đãng đích bộ dáng, trong lòng lại giống như bình thường trở lại.

Này năm, Lâm Khê tự cho là mình là Lộ Thừa Hữ duy nhất đích bạn gái, phải là tối đặc biệt đích, thẳng đến cuối cùng mới phát hiện, nguyên lai chính là chính mình đích nhất sương tình nguyện. Đối nàng mà nói, thương tâm đích có lẽ không phải hắn đưa ra chia tay, mà là hắn kia không hề gì tiếc hận hoặc là giữ lại đích thái độ, giống như nàng đối với hắn vốn là có thể có khả vô.

Như vậy đích tư vị quá khó khăn chịu, mà làm Lâm Khê gặp được chính mình hiện tại đích lão công mới rốt cục hiểu được, nguyên lai đây không phải là Lộ Thừa Hữu tính cách đích nguyên nhân, chẳng qua là yêu cùng không thương đích khác biệt thôi.

Mà Tô Thiển Oanh cũng lại gặp Trương Linh.

Kỳ thật, Tô Thiển Oanh là thông qua internet cái kia ngôi cao nhận thức Trương Linh đích, sau đó nhất kiến như cố bàn trở thành bạn tốt, lại hơn nữa Trương Linh cùng Lộ Thừa Hữu cùng lớp, vu là quan hệ của bọn họ rất tốt .

Như vậy đích nhận thức, nguyên vu một cái làm cho người ta dở khóc dở cười đích “Cá nhân kí tên” .

Trương Linh ở trung học đích thời điểm rất béo rất béo, chính cô ta viết con nàng tăng một tháng giảm ba mươi cân đích kinh người giảm béo tâm đắc, vừa vận bị Tô Thiển Oanh thấy được. Nàng đối là cái gì cũng tò mò, tổng giác đích giảm béo thành công đích nữ tử đều ý chí lực ương ngạnh, cho nên nhất định phải đi nhận thức Trương Linh.

Mà trên thực tế, Trương Linh đích giảm béo cũng bắt quá bị lúc ấy lớp học đích một cái nam hài cười nhạo . Trương Linh đối cái kia nam sinh có điều,so sánh có hảo cảm, nguyên nhân mặc dù là bé nhỏ không đáng kể đích nàng bị cảm đối phương cho nàng một bao khăn tay. Vì thế đối với cái kia nam hài bé nhỏ không đáng kể đích việc nhỏ lại trở thành Trương Linh trong lòng vô hạn duyên thân đích ám áp. Có lẽ ở cuộc sống trung lúc nào cũng khắc khắc đều ở phát sinh chuyện như vậy, người cảm động, người cảm nhận được ám áp, nhưng đối với đối phương mà nói bé nhỏ không đáng kể, thậm chí không đáng nhắc tới.

Tựa như Trương Linh đối cái kia nam hài có hảo cảm, mà có một ngày cái kia nam hài lại ở nam sinh đôi lý nói một câu “Cho dù ta là một con con cóc, cũng sẽ không phải vãn mẫu con cóc ”, liền là bởi vì một câu kia nói, Trương Linh lựa chọn giảm béo, không để ý ánh mắt của người khác mỗi ngày ăn được rất ít mỗi ngày đều đi sân thể dục thượng chạy, sau đó biến thành hiện tại cao ốm chọn đích bộ dáng.

Mà Tô Thiển Oanh lúc ấy rất không phúc hậu đích cười cười, lập tức xâm nhập đích nghĩ nghĩ lại cảm thấy được sâu nào.

Bất quá kia đều là thuộc loại các nàng trong lúc đó đích một ít tiểu bí mật.

Tựa như sau lại, Tô Thiển Oanh cũng không có trách Trương Linh.

Trương Linh nói qua, kỳ thật mỗi người đều có nằm mơ đích quyền lợi, làm đột nhiên có một ngày phát hiện này mộng có một chút có thể thực hiện đích tỷ lệ, sẽ muốn thử xem, tự nói với mình nếu không thử một lần, có lẽ chính mình vĩnh viễn cũng sẽ không cam tâm, không chịu nhận sau này mình đích cuộc sống. Nhân đích xác cần một cái chính xác đích địa vị, nhưng không thể phủ nhận rưng Truy Mộng đích quyền lợi.

Mà cái kia thời điểm, Lộ Thừa Hữu đối với Trương Linh mà nói chính là như vậy một cái mộng.

Này xa xôi đích tình cảm đối với hiện tại, giống như qua đi đích mây khói.

Trương Linh cười nhìn về phía Tô Thiển Oanh, mà Lộ Thừa Hữu sớm bị kia giúp nam tính đồng bào lạp đi bên kia .

Tô Thiển Oanh cũng cười cười.

Trương Linh mở miệng, “Các người vẫn là ở cùng một chỗ.”

Nàng có chút không rõ, vì sao mỗi người tựa hồ cũng cảm thấy được bọn họ nên cùng một chỗ, một bộ “Nữ nhân rốt cục thành gia lập nghiệp” đích bộ dáng.

Nhưng nàng vẫn là gật đầu.

“Tôi chỉ biết sẽ có như vậy một ngày.” Trương Linh cười đến thần nhiên.

Nàng nhún nhún mi, “Như vậy khẳng định? Các người đều biến thành lời tiên đoán gia?”

Không phải lời tiên đoán gia, chẳng qua, bị vây ở cái trong hoàn cảnh phát hiện một ít càng thêm vi diệu gì đó.

Tựa như, rõ ràng còn cùng người khác cùng nhau đích Lộ Thừa Hựu ở phía sau đi tới, nhìn Trương Linh liếc mắt một cái gật gật đầu, sau đó lại nhìn Tô Thiển Oanh, “Đừng nghĩ kiêng ăn, tiếp tục ăn cơm.”

Nàng bĩu môi, “Người đều dài hơn đích cái gì ánh mắt.” Ngày đều có thể phát hiện.

“So với người khôn khéo một chút đích ánh mắt.”

Nàng hướng hấn làm cái mặt quỷ, sau đó cùng ở phía sau hấn, còn không quên đối Trương Linh nhỏ giọng mở miệng, “Người này chính là như vậy chán ghét, tôi nhiều không hay ho, các người không cần đích nam nhân cho ta thu.”

Trương Linh rốt cục nhịn không được nở nụ cười ra tiếng.

22. Chương 22

Lộ Thừa Hựu đứng ở văn phòng đích thật lớn thủy tinh phía trước cửa sổ, trong tay cầm di động, mày hơi hơi đích tức khởi, “Chuyện này đích không dễ làm, Thái gia ở nam thành đích thế lực thâm căn cố đế, của người như ý tính bàn tựa hồ chẳng phải khảo phổ.”

Mà ở điện thoại đối diện đích Thẩm Diệc Nhận đối này hoàn toàn không có có vẻ ngoài ý muốn, “Tôi biết. Nan có thể nào người thật đúng là đã cho ta là muốn muốn đem hết thấy đều đổ lên Thái Thẩm Văn trên người đến tẩm bạch nàng?”

Lộ Thừa Hựu đích con người hơi hơi lưu chuyển, này mới chính thức hiểu được Thẩm Diệc Nhận đích ý tứ, “Người là muốn đem hết thấy đều đổ lên Thái Thẩm Văn nơi đó, dựa theo Thái gia đích thế lực mà nói, cho dù là chính phủ cũng không cảm động bọn họ. Cho nên, Thái Thẩm Văn mình nhất định có thể toàn thân trở ra, như vậy liền vẹn toàn đôi bên.”

Thẩm Diệc Nhận cười cười, “Ta là nghĩ muốn như vậy, nhưng rõ ràng rất đúng phương không chịu phối hợp.”

Lộ Thừa Hựu lắc đầu, “Người ta cùng người không quen vô cớ, dựa vào cái gì nên vì người làm kia người chịu tội thay?”

Thẩm Diệc Nhận chính mình phù đầu, “Tôi đã muốn đủ phiền, có thể đừng nói như vậy nói sao?”

“Cho nên, tự làm bậy, không thể sống.” Lộ Thừa Hựu giọng điệu sâu kín đích.

Thẩm Diệc Nhận trầm mặc một hồi mà, giọng điệu trở nên trầm thấp, “Tôi cũng biết.”

Lộ Thừa Hựu trầm mặc nửa ngày, “Ý của ta là, lấy việc không cần hãm hại quá sâu.”

Thẩm Diệc Nhận khe khẽ thở dài, “Nếu hết thấy chuyện đều có thể theo lý luận thượng mà nói, người cảm thấy được ta còn hội đi cho tới hôm nay sao?” Hấn dựa cột bình thường, “Tôi quyết định, ta sẽ thú từ hân thần, như vậy

Tất cả mọi người hảo.”

Thẩm Diệc Nhận đích trong giọng nói cất giấu áp lực đi gian nan, làm cho Lộ Thừa Hựu thật lâu đích nhíu mày, “Người thật muốn tốt lắm?”

“Không phải mỗi người đều có thể giống người như vậy may mắn, bên người đích người kia chính là người tới đối đích nhân, vô gợn sóng đích liền kết hôn cuộc sống. Lộ Thừa Hựu, tôi liền hãm mộ người này.”

May mắn?

Lộ Thừa Hựu một mình lắc đầu, cúp điện thoại sau lại cùng Đặng Cảnh Nam nói chuyện điện thoại, vẫn là đắc trừu cái thời gian đi tham tham Thái gia rốt cuộc thủy sâu đậm.

Nếu không phải Kỷ Thiệu Quân thề tuyệt không gặp mặt phương diện này chuyện, có lẽ cũng không cần bọn họ ở trong này hạt bận việc. Kỷ Thiệu Quân một câu có thể chờ cùng bọn hấn vô số đích vất vả, nhưng bọn hấn đều có thể để ý giải Kỷ Thiệu Quân vì sao như thế, Kỷ Thiệu Quân cả đời này đại khái yêu nhất đích chính là của hấn mẫu thân, cố tình mẹ của hấn là thiệp hắc mà chết.

Lộ Thừa Hữu ngồi ở ghế xoay thượng, nhìn di động, mi tâm mặt nhăn , trong đầu lại suy tư về vừa rồi Thẩm Diệc Nhận theo như lời đích “May mắn” hai chữ.

Hắn hỏi mình, thật sự thực may mắn? Thật sự không hề gợn sóng sao?

Nếu có thể, hắn cũng tình nguyện giống như người khác nghĩ đến đích như vậy.

Mà cùng lúc đó, Tô Thiển Oanh đang ngồi ở trên ghế sa lon, ánh mắt của nàng nhìn chăm chăm vào trên bàn trà đích di động.

Nhưng rốt cục, nàng vẫn là không có cầm lấy di động bắt đánh một chiếc điện thoại.

Của nàng trong miệng thốt ra một câu “Thực xin lỗi” .

Nàng tái nhìn thoáng qua này phòng ở, ngụ ở tiền vào lâu như vậy , giống như cũng trở nên có cảm tình . Nàng đi vào phòng, kia mặt trên tường đích a ly như trước quả ở nơi nào. Nàng cười cười, dấu tay thượng a ly

Đích đầu, “Người là nhà của ta đích một phần tử nga!”

Bằng vào suy nghĩ giống, nàng có thể nghĩ đến Lộ Thừa Hữu hơi hơi nhíu mi đích bộ dáng, có không thể nề hà, lại cũng sẽ không đến cùng nàng tích cực.

Giống như chỉ có ở trước mặt hắn, nàng mới có thể tiếp tục tùy hứng, tiếp tục giống một cái đứa nhỏ như vậy làm nũng, bởi vì đoán chắc hắn sẽ không đối với mình phát giận, đoán chắc hắn sẽ không ghét bỏ chính mình, đoán chắc hắn hội vì mình thu thập tàn cục, mang theo một chút nóng lòng muốn thử đích hưng phấn một lần lại một lần đích đi khiêu chiến hắn đích điểm mấu chốt.

Có một chút muốn nhìn đến hắn vượt qua bình tĩnh ngoại đích tình tự, càng nhiều đích cũng là muốn chứng minh, mình là không phải không giống người thường đích?

Nhưng, lần này, nàng lại sai lầm rồi.

Nàng cảm đã muốn thu thập xong đích hành lý, mang theo di động, đi ra nhà trọ.

Nguyên lai, ly khai Lộ Thừa Hữu sau, nàng cái gì cũng không phải, có thuộc loại trách nhiệm của chính mình, có chính mình phải tận đích nghĩa vụ, nếu không cùng “Vô ưu vô lự” nóc.

Nghĩ như vậy đích thời điểm, chính cô ta đều nở nụ cười, lần này Lộ Thừa Hữu khẳng định hận chết nàng đi, nhân có thể dễ dàng tha thứ một người một lần, cũng không hội dễ dàng tha thứ một ... mà ... Tái đích phạm sai lầm.

Nàng cắn chặt răng, nghĩ muốn làm cho tâm tình của mình bình tĩnh một ít.

Ngồi trên xe taxi, nàng mới cho Lạc Diệc Minh đánh đi điện thoại, “Bổn tiểu thư chính chạy tới sân bay, tốc tới đón cơ.”

Lạc Diệc Minh ở bên kia cười đến thực khiếm tấu, “Vẫn là quyết định phản bội ngươi lão công đến đầu nhập vào tôi?”

“Câm miệng.”

“Rốt cục biết toàn bộ thế giới ta đối với ngươi tốt nhất đi, ngươi lấy cái gì để báo đáp tôi?”

Tô Thiển Oanh tức giận đến không nhẹ, nhưng nàng không nghĩ trung Lạc Diệc Minh đích kể, rất phối hợp đích mở miệng, “Tiểu nữ tử này không tới rồi lấy thân báo đáp sao?”

Lạc Diệc Minh lần này cười đến còn kém trên mặt đất lăn lộn , “Tốt, tề nhân liền cổ mà làm đích thu ngươi đi!”

Tô Thiển Oanh ở trong lòng thở dài, liền ngươi nói nhiều.

Cùng Lạc Diệc Minh thông hoàn điện thoại, nàng tâm tình thoáng thư sướng như vậy một chút.

Vé máy bay là dự định đích, tới rồi sân bay là có thể trực tiếp bay lên. Nàng âm thầm cầu nguyện, hy vọng này chính là cuối cùng một lần, về sau nàng đều đã ngoan ngoãn đích, ngoan ngoãn đích đáng Lộ Thừa Hữu đích thê tử, liền làm cho nàng cuối cùng tái tùy hứng một lần.

Nàng thanh toán phí dụng, lúc này mới cầm tiểu hành lý tương đi hướng sân bay. Nàng giờ khắc này, tâm tình thoáng đích có chút kích động, cảm giác trên người đích di động chính là một viên địa lôi bình thường, nàng ngoan nhẫn tâm, vẫn là Đề xuống tắt máy kiện, cứ như vậy đi, cho tới bây giờ đều không có lựa chọn quá đường lui, kia cứ như vậy vẫn đi về phía trước, không cần quay đầu lại.

Nàng một người kéo hành lý tương hướng về hậu cơ thất đi đến, cảm giác như thể lại nhớ tới mấy năm trước, nàng một người theo Mĩ Quốc trở về, nhìn này nguyên bản hẳn là quen thuộc đích thành thị lại vô cùng đích mạch sinh. Vì thế, nàng ngồi ở hậu cơ thất, quyết định thật nhanh đích mua gần đây nhất ban đích vé máy bay đi xuyên nhiên, cứ như vậy vừa đi chính là đã nhiều năm, học một lần nữa cuộc sống, học chiếu cố tựa-hình-đường như mình.

Ngày xưa giống như ở nàng trong đầu lạng lẽ đích truyền phát tin một lần, nàng năm đó có như vậy đích dũng khí, hiện tại cũng có.

Làm radio lý truyền ra làm cho lữ khách nhóm một lần tiến vào kiểm phiếu khẩu đích thời điểm, lòng của nàng thành thịch đích khiêu, tựa hồ rất không an.

Nàng vừa mới chuẩn bị đứng lên, muốn hướng kiểm phiếu khẩu đích phương hướng đi qua đi, ở nàng trong tâm mắt xuất hiện một đôi mặc giày da đích chân. Nàng đóng nhắm mắt, này song giày da, ở hôm nay buổi sáng vẫn là nàng sát lau hồi lâu, nói muốn cho tất cả mọi người biết hẳn trong nhà có một cái hội công việc quần gia đích thê tử.

Nhưng giờ phút này, lại giống châm chọc bình thường.

Ánh mắt của nàng chậm rãi đích nâng lên, chống lại Lộ Thừa Hữu không có gì biểu tình đích mặt, miệng nàng sừng giật giật, lại cái gì đều nói không nên lời.

Hắn xem nàng vài giây, “Đây là người nói đích không có lần sau ?”

Kéo một chút âm cuối, nàng lại có thể đọc ra bên trong đích thất vọng, trong lòng tất cả đích khó chịu.

23. Chương 23

Lộ Thừa Hữu ngồi ở VIP khách quý thất đích quý báu trên ghế salon, rõ ràng hẳn an vị ở cửa nàng đối diện, ánh mắt lại không có nhìn về phía nàng, ánh mắt thực lạnh nhạt, không biết hẳn đang suy nghĩ gì. Chính là hẳn cảm điều thuốc đích thủ vẫn là bán đứng tâm tình của hẳn, hẳn một hơi một hơi đích hút thuốc. Hẳn rất ít hút thuốc, mà ở bọn họ hôn sau, hẳn chưa bao giờ ở trước mặt nàng trừu quá yên, nhưng giờ khắc này hẳn thể nhưng không có điều cố kỵ đích ở nàng trước mặt hút thuốc.

Nàng xem hẳn, trong lòng có chút sợ hãi.

Nàng thà rằng hẳn lớn tiếng đích chất vấn nàng vì cái gì phải rời khỏi, vì cái gì nói chuyện không tính toán gì hết, vì cái gì vĩnh viễn đều như vậy tùy hứng.

Nhưng hẳn cố tình cái gì cũng không hỏi, cũng cái gì cũng không nói.

Nàng cảm thấy được đau, vì cái gì mà đau, nàng không rõ ràng lắm.

Thời gian một chút một chút đích qua đi, nàng xem cửa phòng, vẫn là buông tha cho trực tiếp hướng qua đi thoát đi đích xúc động. Phía trước đích dũng khí là nàng nhiều ... thể này năm tích góp từng tí một đích, mà như vậy đích dũng khí tới rồi trước mặt hẳn.

Trở nên như vậy đích thiếu, kích phát không được nàng gì ý chí chiến đấu.

Động tác của hẳn rất chậm rất chậm, mỗi một động tác cũng giống như trong phim ảnh bị xoa bóp chậm phóng đích đoạn ngắn.

Thăng đến trên tường đích chung biểu hiện đã qua nàng này ban phi cơ đích đăng ký thời gian, hần mới đưa ánh mắt rơi xuống trên người nàng.

Hần chưa bao giờ hoài nghi quá nàng, cũng cũng không từng cảm thấy được nàng hội nháo ra đại sự. Cho dù là nàng ở hôn lễ thượng đào tẩu, hần cũng hiểu được đây chẳng qua là nàng không có thói quen, nàng sợ hãi, cho nên mới hội rời đi, vậy hần liền cho nàng thời gian đi thích ứng. Nàng cùng Lạc Diệc Minh bị truyền thông chụp tới rồi như vậy đích ảnh chụp, hần cũng không từng hoài nghi quá nàng hội lưng nàng làm xảy ra chuyện gì, hần cũng chỉ là nghĩ muốn bằng hữu của nàng không nhiều lắm, cùng Lạc Diệc Minh có liên hệ cũng coi như nói được thông, có như vậy một cái hiểu biết người của nàng ở bên người nàng khai đạo nàng, cũng coi như không tồi.

Tuy rằng, hần rõ ràng, bọn họ trong lúc đó nhất định tồn tại vấn đề, nhưng hần chỉ là muốn chờ, chỉ cần nàng tại bên người, nàng tổng hội chủ động mở miệng.

Hần thật không ngờ, nàng thật sự hội lựa chọn lại một lần nữa đích rời đi.

Ở trên lần nàng đào hôn sau, Kỷ Thiệu Quân liền cho hần nhắc nhở quá, đối nữ nhân ngàn vạn lần không cần theo đuổi, nhất định phải áp dụng nhất định đích hành động, như vậy mới sẽ không đem chính mình vĩnh viễn bị vây bị động đích vị trí. Hần cũng không có nghe, mỗi người đối đãi cảm tình cùng hôn nhân đều là bất đồng đích, không có một chuẩn tắc thông suốt dùng ọi người.

Cho nên, hần đã nghĩ, chỉ cần chờ là tốt rồi.

Hần hiện tại có như vậy một chút lý giải Thẩm Diệc Nhận, lý giải Thẩm Diệc Nhận nói đích hần muốn kết hôn Từ Hân Thần kia cơ hồ tuyệt vọng đích cảm giác .

Thẩm Diệc Nhận là ai, chỉ sợ không ai hội so với hần rõ ràng hơn , không được tự nhiên mà lại cố chấp, nhưng chỉ phải Thẩm Diệc Nhận nhận định cái gì, vậy hội tuyệt đối đích nhận định, tuyệt đối sẽ không có gì đích sửa

Lần, cho nên Thẩm Diệc Nhận thường bị Kỷ Thiệu Quân cười nhạo, bị một nữ nhân nắm mũi dẫn đi.

Thẩm Diệc Nhận đích tuyệt vọng cũng không phải chưa có tới nguyên đích.

Thẩm Diệc Nhận theo thầy thuốc nơi đó biết được Mạnh Cảnh đi bệnh viện, hần biểu hiện đặc dị thường đích vui sướng, đến hỏi thầy thuốc sở hữu về Mạnh Cảnh đích tình huống. Làm biết được là Mạnh Cảnh mang thai đích thời điểm, hần biểu hiện đặc giống một cái mao đầu đứa nhỏ bình thường, vì mình sắp trở thành phụ thân về phác thảo một cái tốt đẹp chính là bản in ô-da-lit, hần thậm chí gọi điện thoại cho Lộ Thừa Hữu hần đích đứa nhỏ hần là thủ tên là gì, mình ở nơi đó đặc ý đào dật, hần Thẩm Diệc Nhận đem là bọn hần bốn người trung trước hết làm phụ thân nhân. Hần liền tiếp lấy nhiều tên, nam hài cô gái đều có, hơn nữa hần còn quan sát trung tâm chợ tốt nhất lâu bàn, nghĩ nên Ở nơi nào mua nhất đồng phòng ở, hoàn cảnh nhất định phải đối tiểu hài tử hảo.

Thẩm Diệc Nhận dị thường đích vui sướng, còn chính mình đi cuống này trẻ con đích tiểu vật phẩm, tiểu hài tử, quần lót phục, tiểu váy, nhưng lại trở nên đối đứa nhỏ đặc biệt đích có tình yêu, cũng vài sở hy vọng tiểu học.

Chính là làm Mạnh Cảnh vẫn chưa hướng Thẩm Diệc Nhận đề cập về đứa nhỏ trong lời nói đề khi, Thẩm Diệc Nhận mới cảm thấy được có chút không đúng, nhưng cũng chưa chỉ thâm nghĩ muốn. Chính là ở ngày hôm sau, Thẩm Diệc Nhận liền nhận được thầy thuốc đích điện nói, đại ý là Mạnh Cảnh sẽ ở ngày đó đi làm dòng người, hỏi Thẩm Diệc Nhận đích ý kiến.

Theo hỉ đến bị, nguyên lai thật sự chỉ cần một giây đồng hồ.

Thẩm Diệc Nhận cũng không có ngăn cản Mạnh Cảnh đích hành vi, chính là khắc sâu đích nhận thức đến, nguyên lai nàng cũng không muốn hần đích đứa nhỏ, cũng không có đã cho hần cơ hội phải bọn họ trong lúc đó đích đứa nhỏ. Hần không đi cản trở nàng Đích quyết định, giả trang làm giả không biết nói có như vậy một cái đứa nhỏ tồn tại quá, hết thấy bất quá đều là của hần vọng tưởng.

Lại cố tình, mọi người có bị coi thường đích thời điểm, người ta cũng không muốn hần đích đứa nhỏ, hần còn ngốc hê hê đích chạy đi bệnh viện, chẳng sợ chính là tránh ở một bên, đã nghĩ xác định nàng hảo hảo

đích.

Nàng không nghĩ phải hấn đích đứa nhỏ, vậy hấn tôn trọng nàng.

Nhưng hấn lại thủy chung không bỏ xuống được, nghĩ muốn bảo đảm nàng là hảo hảo đích.

Khi hấn nhìn Mạnh Cảnh theo phòng giải phẫu lý đi ra khi mặt tái nhợt, tim của hấn hung hăng đích đau một chút, nhưng vẫn là lựa chọn xoay người rời đi.

Ngay tại Thảm Diệt Nhận đi ra bệnh viện đích thời điểm, ngoài ý muốn đích nhìn thấy Tô Thiển Oanh đi vào bệnh viện. Hấn có chút ngạc nhiên, vì thế đuổi kịp Tô Thiển Oanh, muốn biết Lộ Thừa Hựu này làm cho người ta ngoài ý muốn đích lão bà lại hội làm xảy ra chuyện gì.

Thảm Diệt Nhận chờ Tô Thiển Oanh theo thầy thuốc nơi đó sau khi rời đi mới đi hỏi, nguyên lai Tô Thiển Oanh mang thai.

Thảm Diệt Nhận có chút cảm thán, sau đó cấp Lộ Thừa Hựu gọi điện thoại tới, “Ta cho người biết một cái tôi bị thúc giục chuyện kiện cùng cho người vui sướng chuyện kiện, người muốn nghe người nào?”

Mà Lộ Thừa Hựu trả lời cho hấn đích lại chỉ có hai chữ, “Nhàm chán.”

Chính là, làm Thảm Diệt Nhận tung Tô Thiển Oanh mang thai khi, Lộ Thừa Hựu rõ ràng đích nở nụ cười, tuy rằng hấn đối Thảm Diệt Nhận đích gặp được tỏ vẻ đồng tình, nhưng nhưng không cách nào che dấu ngụ ý chính mình nội tâm đích vui sướng.

Nhưng mà, làm cho Lộ Thừa Hựu cảm thấy kỳ quái chính là Tô Thiển Oanh thế nhưng không có chủ động đề cập về đứa nhỏ này nhất đề tài, thậm chí ở hấn Trải qua thử dưới cũng không có chủ động đề cập đứa nhỏ này đề tài, hấn Cảm thấy được có chỗ nào không được bình thường.

Hấn kỳ thật cũng không thể nào thích đứa nhỏ, Tô Thiển Oanh tựa như một cái đứa nhỏ, nhưng biết nàng mang thai hấn vẫn là thực vui sướng, trên cái thế giới này có cùng hấn huyết nhục tương liên đích nhân. Mà đứa bé này hội Là hấn cùng nàng trong lúc đó thân mật quan hệ đích chứng kiến, chính là như vậy ngấm lại, tựa hồ có như vậy một cái đứa nhỏ cũng là không tồi đích.

Nhưng Tô Thiển Oanh nhưng vẫn không có đề cập, hấn nghĩ đến Thảm Diệt Nhận đích gặp được, trong lòng thậm chí có chút nghĩ mà sợ.

Hấn thế nhưng cũng sẽ có bất an đích thời khắc.

Cho nên, hấn cầm điện thoại di động của nàng thiết trí hành tung truy tung, hấn chỉ hy vọng, hấn sở lo lắng chuyện sẽ không phát sinh.

Chính là, trước mắt đích này hết thấy, chứng minh rồi hấn đích tin tưởng là có chút quá phận tự tin đích.

Lộ Thừa Hựu nhìn Tô Thiển Oanh có chút khiếp đảm đích bộ dáng, trong lòng này phần nộ thế nhưng lặng lẽ đích bắt đầu bình ổn.

Hấn khi nào thì cũng trở nên như vậy đích không lý trí, ở cái gì đều không biết đích dưới tình huống liền nhận định nàng nhất định sai lầm rồi?

Hấn không nên như vậy, hấn hấn là đứng ở cửa nàng góc độ, hấn là nghe ý tưởng của nàng.

Hấn biết nàng chạy tới sân bay đích một khắc kia, liền vội vàng đích vào phòng chạy đến, thậm nghĩ muốn cản ngụ ở nàng, nàng không thể như vậy một cái công đạo đều không có liền rời đi, không thể ngay cả một lời giải thích cũng chưa Có. Đây chỉ sợ là hấn đời này đã làm tới kích động chuyện, thậm nghĩ nhất định phải ngăn lại nàng, hấn là trợ thủ của nàng, không phải người khác, nàng có chuyện gì đều nên cùng hấn thẳng thắn thành khẩn, hấn đều đã cùng nàng nhất Khởi đối mặt tương lai.

Hấn hơi hơi đích hít thán, tâm tình vào giờ khắc này chiếm được bình phục, “Chuẩn bị đi nơi nào?” Hấn nhìn thoáng qua nàng nhỏ đích hành lý tương, “Nghỉ phép?”

Nàng bỏ qua một bên mặt, lắc đầu, “Không phải.”

Hấn chính là nhìn nàng, “Đó là đi nơi nào? Chuẩn bị đi bao lâu?”

“Xuyên nhiên thị.” Rốt cuộc bao lâu, nàng cũng không rõ ràng lắm.

Hắn có chút cười khổ, thật đúng là đắc hân hỏi một câu nàng đáp một câu, “Đi làm cái gì?”

Nàng phía sau mới nhìn hắn, trong ánh mắt hơn vài phần kiên định, “Chính là muốn đi, không có nguyên nhân.”

Hắn đích mi tâm lại nhấn lại, thực rõ ràng đích không hài lòng của nàng trả lời.

Nàng xem hắn, tựa hồ kia nhỏ bé đích dũng khí bắt đầu mọc rễ nảy mầm. Nàng năm đó đích xúc động, làm cho nàng hiểu được, nhân nhất định nên vì hành vi của mình trả giá thậm trọng đích đại giới, mỗi người đều hẳn là Có thuộc loại trách nhiệm của chính mình. Nay hết thấy, đều là chính cô ta làm ra đích quyết định, cho nên, cũng nên chính cô ta đến thừa nhận. Nàng không nên làm cho hắn vì của nàng sở tác sở vì mua đan, coi như nàng tùy hứng đi, ký Nhiên lựa chọn vậy kiên trì rốt cuộc.

Nàng biết, có lẽ nàng không bao giờ ... nữa có thể có năm đó đích dũng khí .

Như vậy đích kiên định, như vậy đích không để ý hậu quả, như vậy đích khờ dại.

Thật sự nghĩ đến, chính mình một người là có thể đích.

Cho dù, thân thể của hắn biên không có Lộ Thừa Hữu người này, nàng cũng có thể sống được hảo hảo đích, tuy rằng đến cuối cùng phát hiện, đã không có hắn nàng thật sự có thể sống được hảo hảo đích, chính là cuộc sống không bao giờ ... nữa hoàn mỹ.

Hắn trấn định mà trang trọng đích xem nàng, “Tô Thiển Oanh, ta là người trượng phu, tôi không phải người khác.”

Lời của hắn nện ở lòng của nàng thượng, hắn không phải người khác, hắn không phải người khác.

Nàng hốc mắt lý đích nước mắt cứ như vậy theo khóe mắt hoạt đi ra.

Hắn đi qua đi, đem nàng ôm vào trong ngực, nhẹ tay khinh đích vỗ của nàng bối.

Tay nàng gắt gao đích bắt lấy hắn đích góc áo.

Hắn loan hạ thân, hôn rụng của nàng nước mắt, tay vịn khai nàng có chút rối loạn đích sợi tóc, giọng điệu ôn hòa thuận lợi, “Hiện tại có thể nói cho ta biết, người theo chỗ này của ta mang đi một cái đứa nhỏ là vì cái gì sao?”

24. Chương 24

Ở sương mù trung kích thích lòng của người huyền, đan thượng một khúc tự cho là tuyệt luân đích tuyệt vời nhạc khúc, hưởng thụ ở chính mình nghĩ đến tình yêu hoàn mỹ lý. Đó là thích, có lẽ còn xa ly tình yêu, nhưng tổng hội nhân ngay lúc đó thuần túy hoặc là ngây thơ, người kia có thể biến thành người tốt tốt đẹp chính là trí nhớ, chẳng sợ nhiều năm về sau người nhớ không nổi của nàng bộ dáng, nhớ không nổi của nàng cười, nhớ không nổi thanh âm của nàng, nhưng người hội nhớ rõ người kia, cái kia tên. Tên này làm bạn của người thanh xuân, có phải hay không tình yêu đã muốn không có nặng như vậy phải , hoài niệm đích cũng không tăng là yêu chuyện, chính là khi đó đích này cẩn thận tư, như vậy đích đa dạng thì giờ, mà người này cùng người đi qua , cho người đích nhớ lại rực rỡ nhiều màu.

Cho dù làm người rằng nanh rơi xuống đích thời điểm, người nhớ tới người kia, như trước hội khóe miệng mỉm cười.

Nếu tánh mạng của người lý xuất hiện quá như vậy đích một cái cô gái, cho dù các người không có cùng một chỗ, cho dù nàng đã yêu người khác, cho dù nàng tặng cho người bằng hoàng cùng buồn bực, cho dù nàng có muốn vãn phá hư tất cả không phải, mọi người đối nàng khoan dung. Bởi vì, nàng tặng đã cho người đẹp nhất đích nhạc khúc, cũng đủ người tiếng vọng cả đời.

Mà Tô Thiển Oanh, đối với Lạc Diệc Minh chính là như vậy một cái cô gái.

Hắn theo không hiểu đến buồn bực, thậm chí phiền quá nằng một bạt tai, thậm chí ở một khắc kia hắn đối với mình nói đời này vĩnh viễn cũng sẽ không tha thứ nằng. Nhưng nguyên lai, tha thứ không có chính mình trong tưởng tượng như vậy nan, theo lúc ban đầu đích sinh khí càng về sau đích lượng giải cùng thoải mái, liền giống như nam hài thành thực đích quá trình. Mà nằng chứng kiến kia hết thấy, chứng kiến hắn thiếu niên thời điểm đích thanh xuân bay lên hăng hái, hắn cũng sẽ không không chế được, cũng sẽ sinh khí, cũng sẽ rộng giận, nhưng hiện tại hết thấy đều quy về bình tĩnh.

Hắn có thể thông dong đích đối đãi chính mình đích sở hữu miễn, đúng như cùng các nằng chính là thân nhân của mình, chẳng qua lạnh nhạt, không cần phải Thậm chí có một ngày, khi hắn đứng ở trên võ đài, nhìn dưới đài kích động đích miễn đích thời điểm, hắn không hiểu đích thương cảm một chút hạ, hắn nghĩ đến, có lẽ theo giờ khắc này bắt đầu, hắn không còn có như vậy đích tình cảm mãnh liệt. Sẽ không nghĩ vì đi một mình cách xa vạn dặm, cũng sẽ không ở đại mùa đông đích vì một người đi mua ăn đích, chẳng qua là thành thực. Lại thiếu chính mình nghĩ đến rất đúng cuộc sống đích nào đó tình cảm mãnh liệt, không là bởi vì người kia mà thay đổi, chẳng qua chậm rãi hội lựa chọn thỏa hiệp, biết hôm nay không làm được chuyện, còn có ngày mai.

Nếu một người có thể làm cho người sinh ra hôm nay đích xúc động, người nhất định phải ở hôm nay hiện ở trên ngựa lập tức chỉ thấy đến người này, nếu như có thể có cho người nghĩ như vậy pháp đích nhân, nhất định phải quý trọng, bởi vì có thể

Cho người như vậy xúc động đích nhân cả đời không có mấy người.

Lạc Diệc Minh đem phao tốt cả phê cầm trong tay tùy ý đích vòng vo chuyển, nhiệt khí chậm rãi đích hướng về phía trước mạo, hắn đột nhiên cảm thấy được thú vị.

Đương nhiên, như vậy đích thú vị chẳng qua là tương đối mà nói.

Hắn con người vừa nhắc, cách đó không xa đích trên ghế sa lon, Lộ Thừa Hựu cùng Tô Thiển Oanh liền song song ngồi ở chỗ kia.

Lạc Diệc Minh giờ phút này cảm thấy được chính mình rất không phúc hậu, bởi vì hắn ở trong lòng đổ Tô Thiển Oanh khẳng định không loại nói thật, mà Lộ Thừa Hựu khó được đích có như vậy đích giác ngộ, hắn tỏ vẻ thực thoải mái.

Hắn không có đánh tính rời đi, hắn này chứng kiến giả rốt cục đợi cho hôm nay, sứt da mặt dày cũng không có thể đi.

Tô Thiển Oanh ngồi ở trên ghế sa lon, tay nằng hơi hơi đích run run. Nằng hiện tại cũng không biết hết thấy là như thế nào phát sinh đích, Lộ Thừa Hựu trực tiếp cùng nằng bay tới xuyên nhiên, hắn nói vô luận có chuyện gì hắn đều nguyện ý bởi ở bên người nằng, nếu như là trước kia, nằng hội thực cảm động, nhưng hiện tại, chính cô ta cũng nói không nên lời có ý kiến gì không, trong đầu loạn đắc lợi hại, không nghĩ pháp, chỉ cảm thấy phiền.

Nằng hướng Lạc Diệc Minh xem qua đi, nằng thực kinh hỉ đích phát hiện mình còn có tâm tình suy nghĩ Lạc Diệc Minh hiện tại khẳng định đang cười chính mình, nằng con người vòng vo chuyển, rốt cục phát ra tiếng, “Đem cà phê cho ta.”

Ồ nằng vừa dứt lời hạ đích đồng thời, Lộ Thừa Hựu lạnh lạnh đích ánh mắt liền rơi xuống trên mặt của nằng.

Nằng con người lóe lóe, “Không uống ngay,,,,”

Cùng lúc đó, Lạc Diệc Minh đích ánh mắt ở bọn họ trên người dạo qua một vòng, đem cà phê uống ngay một hơi, lúc này mới nhìn nhìn Lộ Thừa Hựu, “Tôi ở trong này, sẽ không quấy rầy các người đi?”

Lộ Thừa Hựu trên mặt không có gì biểu tình, “Người sẽ không hiện tại mới phát hiện đi!”

Lạc Diệc Minh đích thủ run lên một chút, thực không nên hỏi, hắn đem cà phê đích cái chén lại lần nữa thả lại trên bàn, sau đó mang theo ý cười đi qua đi, thập phần từ trước đến nay thực đích ngồi vào Lộ Thừa Hựu bên người, “Như thế nào này thái độ? Tốt xấu chúng ta coi như là đại học cùng học, cho dù không có ôn chuyện đích có thể, cũng không cần cho ta sắc mặt xem đi?”

Lộ Thừa Hữu thản nhiên đích nhìn hấn một cái, “Tôi không nghĩ đến người hiện tại có ôn chuyện đích tâm tình, tùy tiện đem người trên mặt ‘ xem kịch vui ’ đích biểu tình thu vừa thu lại.”

Tô Thiển Oanh khẽ cắn môi, kèm chế chính mình có như vậy nhất định điểm muốn cười đích có thể, hấn tại sao có thể bình tĩnh mặt nói ra làm cho người ta cảm thấy được buồn cười trong lời nói đâu! Bất quá, nàng ở phía sau cũng rõ ràng, Lạc Diệc Minh cùng Lộ Thừa Hữu nói chuyện, bất quá chỉ vì làm cho nàng đừng khẩn trương như thế. Nàng hiện tại thực may mắn , nàng không có mất đi Lạc Diệc Minh, bọn họ có thể làm bằng hữu, vô hạn kỳ đích cái loại này.

Lạc Diệc Minh bật cười, nghĩ thầm,rằng bởi vì Lộ Thừa Hữu, không khí cũng không biết thấp mấy độ. Bất quá, hấn cũng ở trong lòng phỏng đoán một chút, nếu như là chính mình nói không chừng đã sớm giờ chân , làm sao có thể giống lộ

Thừa Hữu như vậy vững vàng đích ngồi ở chỗ này.

“Quả nhiên vẫn là lão cùng học có điều,so sánh hiểu biết tôi.” Lạc Diệc Minh cười cười, dả liễu cá a khiếm, “Ta đi ngủ một hồi mà, các người chậm rãi tán gẫu, hảo hảo tán gẫu.”

Lạc Diệc Minh rất là tùy ý, tựa hồ thực quên này nhà trọ là Tô Thiển Oanh đích, mà không phải của hấn.

Mà Lộ Thừa Hữu chính là nhìn thoáng qua Lạc Diệc Minh đích bóng dáng, con người chìm chìm.

Lạc Diệc Minh vừa đi, Tô Thiển Oanh đích tâm liền lạnh lạnh, sau đó cùng hoảng hốt hoảng, lúc sau lại rối loạn loạn, đến hiện tại chính cô ta cũng không biết mình có nhiều tâm tình .

Ở hấn mở miệng tiền, nàng xem hấn, “Người nhất định không có ăn cơm, ta đi cho người lộng điểm cơm đi!”

Hấn xoa bóp trán của mình, một câu “Tôi không đói bụng” vừa mới chuẩn bị nói ra khẩu, lại ở phát hiện nàng trong mắt đích lo âu cùng khẩn trương lúc sau, ở trong lòng một mình thở dài, “Ừ, đi thôi!”

Tô Thiển Oanh như nhật được đại xá bình thường, rất nhanh đích chạy hướng phòng bếp, hấn chính là nhú mi “Cũng không biết đi chậm một chút” .

Lộ Thừa Hữu đứng lên, tùy ý tiêu sái động , nơi này không tính đại, thậm chí thiên tiểu, nhưng hoàn cảnh tốt lắm. Thậm chí thực sạch sẽ, tuy rằng hấn biết đây là điểm thời gian công đích công lao, nhưng vẫn là nhìn không được nghĩ muốn

Giống, nàng qua đi đích đã nhiều năm đều ở trong này sinh hoạt, trôi qua là dạng gì đích cuộc sống.

Nàng có thể hay không khổ sở?

Nàng có thể hay không khó chịu?

Nàng có thể hay không tịch mịch?

Nàng có thể hay không thương tâm?

Nàng như vậy yêu khóc, nàng khóc đích thời điểm, ai có thể ở bên người nàng cho nàng một cái ấm áp đích bả vai?

Nguyên lai, hấn bỏ lỡ, bỏ lỡ ở bên người nàng đích này cuộc sống.

Trên ghế sa lon có mấy người ôm chầm, đồ án thực ngây thơ, nhưng không hiểu đích nhìn tâm tình tựa hồ không tồi.

Hấn lại đi lại , nhìn nơi này đích mỗi khắp ngõ ngách, tựa hồ có thể tìm được nàng trước kia cuộc sống đích dấu chân.

Không hiểu đích, hấn hơi hơi đích khó chịu.

Hấn đi đến ban công thượng, nhìn bên ngoài đích này cảnh tượng, trong lòng làm làm, không có gì ý tưởng.

Lạc Diệc Minh đi đến Lộ Thừa Hữu bên người, hấn mang trên mặt ý cười, “Người biết không? Ở mỗi một khác, tôi rất hận người, nhưng càng nhiều đích thời điểm tôi cũng rất hâm mộ người.”

Lộ Thừa Hữu gật gật đầu, này đó hẳn cũng có chút rõ ràng.

Lạc Diệc Minh ra xe họa sau, Tô Thiển Oanh lựa chọn rời đi, cái kia thời điểm, tất cả mọi người tưởng Tô Thiển Oanh đích rời đi cho Lạc Diệc Minh rất sâu đích đả kích. Nhưng làm Lộ Thừa Hữu đi bệnh viện xem Lạc Diệc Minh đích thời điểm, Lạc Diệc Minh làm ra một cái làm cho tất cả mọi người kinh ngạc chuyện, hẳn đem một cái bình hoa trực tiếp hướng Lộ Thừa Hữu ném qua đi, liền nện ở Lộ Thừa Hữu đích trên đầu.

Lạc Diệc Minh lúc ấy nói một câu nói, “Tôi không hận nàng, bởi vì ta đau lòng nàng, luyến tiếc. Nhưng tôi hận người, có thể không hề cố kỵ.”

Lộ Thừa Hữu nhớ kỹ lúc ấy Lạc Diệc Minh đích ánh mắt, có không cam lòng cùng với thật sâu đích chán ghét.

Hắn gật gật đầu, “Tôi biết.”

Lạc Diệc Minh cười cười, “Vậy người nghĩ muốn biết tại sao không?”

25. Chương 25

Ở rất nhiều rất nhiều đích thời điểm, chúng ta đều đã lựa chọn tạm thời tính mất trí nhớ, hay hoặc là sẽ bị người khác nói mất đi lý trí.

Rất nhiều rất nhiều đích thời điểm, khi chúng ta để ý đích một khác bán rời đi, chúng ta hội quá rất nhiều rất nhiều người, tỷ như cha mẹ, tỷ như này cũng không tăng xem trọng đích bằng hữu, tái hoặc là nói qua nói mất đích cùng học. Chúng ta hội không hề cố kỵ đích quá, sau đó rước lấy người khác bất khả tư nghị đích ánh mắt, cảm thấy được chúng ta đều mất đi lý trí, hoặc là nói rất choáng váng.

Bởi vì, hẳn hoặc là nàng lý khai, chẳng qua là bởi vì không thương , nị , không có cảm giác , đơn giản như vậy.

Nhưng chúng ta, lại tổng hội đi tìm ra nguyên nhân khác, hoặc là cha mẹ phản đối đích, hoặc là bằng hữu đối nàng hoặc là hẳn nói gì đó quá phận trong lời nói, hay hoặc là cùng học nói bất chính làm trong lời nói. Chúng ta làm cho này đoạn cảm tình tìm ra rất nhiều rất nhiều đích lý do, rất nhiều rất nhiều đích lấy cớ.

Sau đó, người khác tổng hội nói “Mồ mỗ quá yêu mỗ mỗ, cũng không biện thị phi ”, sau đó chúng ta bị định nghĩa Thành mỗ si tình giả, hay hoặc là là “Mất đi lý trí giả” .

Mà kỳ thật, chúng ta so với ai khác đều rõ ràng, này tìm đích lấy cớ cùng lý do, bất quá là an ủi mình.

Chân chính đích nguyên nhân cho tới bây giờ đều là đối với phương, cùng người khác không quan hệ.

Nhưng chúng ta cũng không chịu đi quá đối phương, hội lựa chọn trách người khác, chẳng qua là bởi vì “Lòng ta đau nàng, tôi luyến tiếc quá nàng ”, như vậy đích đơn giản.

Nhưng bao nhiêu người có thể đọc đồng đầu?

Lạc Diệc Minh hiện tại cũng đã không thể nhớ tới lúc trước là như thế nào thích thượng Tô Thiển Oanh , cái kia thoát nhìn cũng không khôn khéo cùng không thông minh đích nữ sinh. Hẳn nhớ rõ chính mình luôn luôn thích trí tuệ hình nữ sinh, tổng cảm thấy được nữ hài tử thông minh một chút hội có vẻ thông minh đáng yêu, tăng thêm vài phần cười khê, nhưng tưởng tượng cùng sự thật tựa hồ luôn luôn chút chênh lệch.

Có đôi khi tổng nghe người ta nói, thích thượng một người là nhất kiện rất khó chuyện.

Giống như hẳn Lạc Diệc Minh tựa hồ cũng được xưng là là rất khó truy đích một loại kia, nhưng sự thật thực rõ ràng, Tô Thiển Oanh xuất hiện không có hai ngày, hẳn liền tước vũ khí đầu hàng , hơn nữa người ta còn không có minh đến “Truy” hẳn, hẳn cũng đã mắc câu .

Nàng tựa hồ thích ra hiện tại hẳn hoàn cảnh chung quanh lý, đại đa số đều là đi theo Lộ Thừa Hữu, Lộ Thừa Hữu không có gì biểu tình, tùy nàng như thế nào đến. Lúc mới bắt đầu, hẳn thật sự nghĩ tới Lộ Thừa Hữu cùng Tô Thiển Oanh trong lúc đó đích quan hệ, nhưng thấy Lộ Thừa Hữu tựa hồ không có thái độ, mà Tô Thiển Oanh tắc thích dùng nàng linh động đích hai mắt theo dõi hẳn.

Kỳ thật, hắn không thích người khác như vậy nhìn hắn, nhưng cố tình nàng như vậy đến xem hắn đích thời điểm, hắn chẳng những không ghét, tựa hồ còn dính chờ mong.

Người khác tổng yếu nói thích một người là không có lý do gì, hoặc là nói ra một ít đường hoàng đích lý do, hắn cũng tăng chính mình nghĩ tới hắn thích Tô Thiển Oanh là cái gì nguyên nhân, đại khái liền thích xem nàng cười đích bộ dáng, giống như vô tâm không phể, cái gì cảm xúc đều viết ở trên mặt, tức giận thời điểm mang theo một chút bất an, khổ sở đích thời điểm dừng nói nói. Như vậy đơn độc tinh khiết, nếu hắn đi ở phía trước, nàng tuyệt đối sẽ không chạy tới, nàng phải người dừng lại chậm rãi đích trừng mắt nàng. Chính là như vậy một cái đơn giản đích hành vi, của nàng biểu tình là có thể theo buồn bực quá độ đến thư sướng, tựa như mỗi cái cần thận tư thực hiện được .

Làm đuối dần bắt đầu quan sát một người đích thời điểm, có lẽ chính là chính mình rơi vào tay giặc đích thời điểm.

Lạc Diệc Minh tổng hội nghĩ muốn, mình tại sao sẽ thua ở cái kia cô gái nhỏ trên tay, rõ ràng của nàng công kích tính như vậy kém, lại ở trên người hắn phát ra thật lớn đích uy lực.

Nhưng kết giao đích thời điểm, hắn là thật tâm cảm thấy khoái hoạt đích. Cho nên cho dù là tới rồi hiện tại, hắn từ trong tâm cũng không có phủ nhận quá kia đoạn thuộc loại tình cảm của hắn, cái gì chỉ là bởi vì tịch tịch mới cùng một chỗ, hoặc là nói đúng của nàng lúc trước đây không phải là thích, này cũng không ở trên người hắn phát sinh, hắn thể hội quá như vậy đích khoái hoạt, cho nên tán thành chính mình đích kia một đoạn cảm tình.

Chính là, hắn nghĩ muốn, này đích tìm từ tựa hồ hắn là dùng ở Tô Thiển Oanh đích trên người.

Hắn tăng hỏi qua Tô Thiển Oanh thích chính mình cái gì, Tô Thiển Oanh đích trả lời làm cho người ta học máu “Bọn họ nói người bộ dạng suýt” .

Hắn lúc ấy chỉ cảm thấy buồn cười, liền hỏi nàng “Vậy người cảm thấy được đâu?”

Nàng quay về cho hắn đích là một trăm mị sinh đích cười “Tôi cũng như vậy cảm thấy được, cho nên mới nguyện ý làm bạn gái của người nha” .

Chính là như vậy đích đơn giản, như vậy đích thuần túy.

Cái gì thích chính là tâm linh mỹ, thích chính là người đích nội hàm, thích chính là người cái gì tức giận cái gì chất, thích chính là người ở chỗ trong nháy mắt làm ra đích làm cho người ta cảm động chuyện. Này đều không có phát sinh, liền là bởi vì, gặp đích thời điểm cảm thấy được rất đúng mắt, nhìn thuận mắt, sau đó liền đi tới cùng nhau.

Bọn họ đích kết giao, cũng tăng bị người xem trọng, cho rằng là Kim Đồng Ngọc Nữ, cho rằng là trai tài gái sắc, quá nhiều người cho là như vậy , cho nên tính cả chính hắn cũng đều cho là như vậy.

Hắn rất bất mãn ý một chút, Tô Thiển Oanh cùng hắn cùng một chỗ đích thời điểm, bình thường rất ít hoa tiền của hắn, nhưng nàng hội thực công khai đích đi tìm Lộ Thừa Hựu đòi tiền, một bộ thực đúng lý hợp tình đích bộ dáng. Kia làm cho trong lòng hắn thực không thoải mái, bất quá Tô Thiển Oanh nói nàng cũng đã quen rồi, hơn nữa hai người bọn họ gia đích quan hệ tốt lắm thực thiết, cho nên Lộ Thừa Hựu mới như vậy chiều cổ nàng.

Hắn tin, hơn nữa là rất tin.

Cho nên, vĩnh viễn cũng không muốn rất tin tưởng một người, đương nhiên, cũng không có thể vẫn hoài nghi.

Tô Thiển Oanh cũng sẽ cùng hắn giảng Lộ Thừa Hựu chuyện.

Tô Thiển Oanh cùng Lộ Thừa Hựu từ nhỏ sẽ không đối bàn, đọc cùng cái ban cũng nháo, nàng chính là không quen nhìn Lộ Thừa Hựu kia phó thái sơn áp đỉnh cũng mặt không đổi sắc đích bộ dáng, còn tuổi nhỏ thoát nhìn liền như vậy đích có thần phủ. Cho nên Tô Thiển Oanh tổng hội đi nào Lộ Thừa Hựu, nhất là Lộ Thừa Hựu lúc ấy cái kia tên “Lộ văn nghệ” , Tô Thiển Oanh hội cùng lớp học đích vài cái thực nháo sự đích nam hài cùng nhau ở nơi nào một bên rỗng “Văn nghệ” một bên rỗng “Phục hưng” , làm cho Lộ Thừa Hựu đặc biệt đích buồn bực.

Lúc sau Lộ Thừa Hữu liền đổi thành hiện tại đích tên.

Bọn họ đích không đúng bàn giăng co thật lâu, hai cái đọc cùng cái ban đích đứa nhỏ, trong nhà lại là hàng xóm quan hệ. Không thể thiếu hội so với thành tích cái gì, nhưng nhà họ Lộ cùng Tô gia cũng rất ít so với thành tích, nguyên nhân là không cần so với, Tô Thiển Oanh trực tiếp không có tư cách so với.

Làm Tô gia hoa đối Lộ Thừa Hữu khích lệ có thêm đích thời điểm, Tô Thiển Oanh sẽ đặc biệt chán ghét Lộ Thừa Hữu, chán ghét cái kia phá tiểu tử, cố tình Lộ Thừa Hữu ở đại nhân trước mặt vĩnh viễn “Không quan tâm hơn thua”, vì thế song phương đích cha mẹ càng thêm thích Lộ Thừa Hữu, đối hắn là khen không dứt miệng, đối nàng ngay cả “Chỉ tiếc rèn sắt không thành thép” đều thiếu nợ phụng, trực tiếp đều cho rằng nàng không có kia tài trí.

Vì thế, Tô Thiển Oanh liền càng thêm buồn bực, ở nhà chiếm không được hảo, nàng liền ở trường học cấp Lộ Thừa Hữu nan kham.

Nàng tăng đối ngoại ban tìm đến Lộ Thừa Hữu đích nữ sinh nói, “Người tìm ai nha?”

Nữ sinh kia sợ hãi đích, “Lộ văn nghệ”

“Lộ văn nghệ?” Nàng một bộ rất ngạc nhiên đích bộ dáng, “Nam đích nữ đích nha?”

Đối phương trực tiếp liền tròn tròn mắt, “Nam,, nam đích.”

Tô Thiển Oanh ánh mắt nhất chọn, “Lớp chúng ta là có một lộ văn nghệ, bắt quá là nữ sinh, người ngắm lại văn nghệ nha, văn nghệ, người nào nam đích hội kêu tên này? Không có nam đích, người nhớ lắm.”

Mà lúc ấy, Lộ Thừa Hữu theo trong phòng rửa tay trở về, ngay tại nàng nói những lời này đích thời điểm, theo bên người nàng đi qua.

Cho nên, sau lại Tô Thiển Oanh tăng nghĩ tới rất nhiều lần Lộ Thừa Hữu vì cái gì cải danh tự, nếu như là bởi vì nàng, nàng cảm thấy được chính mình thực kiêu ngạo, thực vui vẻ.

Rồi sau đó tới sau lại, Tô Thiển Oanh liền ngay cả mình đều không có nghĩ tới, cùng Lộ Thừa Hữu sẽ có tiêu tan hiềm khích lúc trước đích một ngày, mấu chốt nhất chính là, cho tới nay nháo sự đích đều là nàng, người ta nửa phần cảm giác đều không có, ít nhất nàng sau lại là cho là như vậy đích.

Kỳ thật, kia hẳn là xem như Tô Thiển Oanh rất khó kham chuyện.

Tô Thiển Oanh yêu sớm, ở tiểu học năm năm cấp đích thời điểm, nàng cùng một người ban đích nam sinh kết giao. Cái kia nam sinh bộ dạng sạch sẽ, thoát nhìn đỉnh thoải mái, vu là bọn hắn thường xuyên trốn học, thường xuyên cùng nhau chạy ra ngoài chơi, căn bản mặc kệ lão sư đích cảnh cáo.

Sự tình rất nhanh liền nháo lớn, hơn nữa huyền túi bụi, cái kia nam sinh thành tích tốt lắm, nhưng từ cùng nàng pha trộn cùng một chỗ sau, thành tích giảm xuống thật sự nhanh chóng.

Đối phương đích cha mẹ đã tìm tới cửa, nàng như vậy lúc nhỏ nghe được người ta nói “Hỗ ly tinh” đích thời điểm thế nhưng trực tiếp liền mộng, nàng chưa bao giờ nghĩ tới cái kia từ hội dùng ở trên người mình. Nhưng nàng không biết hồi cải, kỳ thật trong lòng có ác liệt đích ước số, nếu phụ mẫu của chính mình đều tính toán tái sinh một cái đứa nhỏ, chính mình đích tồn tại có cái gì ý nghĩa. Có lẽ bọn họ còn có thể yêu chính mình, lại vĩnh viễn đều sẽ đem mình đích yêu phân ột người khác, vĩnh viễn đích phân cho người khác.

Nàng là ích kỷ, hy vọng cha mẹ vĩnh viễn chịu chính mình, yêu chính mình, mà không phải còn muốn sinh người đứa nhỏ, cái kia ở mẫu thân của nàng trong bụng đích sinh mệnh, còn không có sinh ra đã bị nàng này tỷ tỷ ghét bỏ. Nàng chán ghét nó.

Cho nên hắn đã nghĩ muốn làm điểm chuyện gì đi ra, giống như chỉ có như vậy mới có thể chứng minh chính mình đích tồn tại.

Nàng không biết mình đích cha mẹ bị lão sư gọi vào văn phòng đi nói gì đó, dù sao nàng xem đến cái kia nam sinh đích cha mẹ cảm thấy được thập phần đích chán ghét, bắt giam nàng chuyện gì, chính mình sẽ không giáo đứa con, thành tích giảm xuống là chính hắn vô năng.

Nàng mới không tin liền nhất “Yêu sớm” có thể làm cho người ta thành tích giảm xuống cái gì, nếu phải thực như vậy, nàng người thứ nhất đi độc hại Lộ Thừa Hữ, cùng hắn yêu sớm được.

Ngày đó tâm tình của nàng thực phiền, lớp học đích cùng học đã gặp nàng cũng chỉ trở, nàng cảm thấy được thực không thoải mái.

Nàng đem cuối cùng nhất lễ khóa kiêu , chính mình chạy đi ra ngoài.

Trường học phụ cận tổng có một chút thanh niên lêu lổng, dãi đến này đó tiểu nha đầu liền trực tiếp “Đòi tiền ”, nàng ngày đó vận khí môi, thật đúng là gặp gỡ . Nếu như là bình thường, có lẽ nàng cũng sẽ “Ra tiền miễn tai ”, nhưng này ngày, nàng tâm tình khiếm giai, đã nghĩ cùng nhân đối nghịch.

Rõ ràng liền vẫn là đi học thời gian, làm Lộ Thừa Hữ xuất hiện đích thời điểm, của nàng nước mắt trực tiếp tự ra đến đây.

Một khắc kia, hắn tựa như phương xa chạy tới cứu của nàng cái kia vương tử, mang nàng rời xa hắc ám, chính là cái kia thời điểm, nàng liền đem hắn trở thành cứu mạng rơm rạ.

Thẳng đến rất nhiều năm sau, nàng đều không có suy nghĩ quá, cái kia thời điểm rõ ràng vẫn là đi học thời gian, hắn như thế nào hội chạy tới đích.

Theo kia lúc sau, Lộ Thừa Hữ cùng Tô Thiển Oanh đích quan hệ tựa hồ cũng có chút cải biến.

Lạc Diệc Minh tăng nghĩ tới, đỉnh hâm mộ bọn họ từng có như vậy đích trải qua, nhưng làm Tô Thiển Oanh như vậy không hề giữ lại đích nói ra đích thời điểm, hắn lại có vẻ vui sướng , bởi vì nàng không hề giữ lại, cho nên chứng minh rồi Tô Thiển Oanh đối Lộ Thừa Hữ không có khác ý tưởng.

Đương nhiên, tạo vật giả cũng không có nói, mọi người đích tính tình đều là giống nhau, không phải tất cả mọi người hội lập tức phát hiện mình để ý một người, lại càng không là tất cả mọi người hội thật sự đem chính mình cho rằng người trọng yếu nhất phóng dưới đáy lòng cùng nhân chia xẻ.

Không có một quy tắc áp dụng dùng mọi người.

Sau lại đích sau lại, làm Lạc Diệc Minh phát hiện hết thấy thay đổi quỹ đạo đích thời điểm, mới biết được, chính mình sai đặc thái quá.

26. Chương 26

Lạc Diệc Minh cùng Tô Thiển Oanh đích kết giao đỉnh thuận lợi, cũng đỉnh bình tĩnh.

Liền giống như bình thường đích tình lý, buổi tối trở lại sân thể dục thượng đi vài vòng, hội đang dùng cơm đích thời gian cùng đi cần tin, ngẫu nhiên đích thời điểm cũng sẽ cùng các bằng hữu của hắn đang đi ra ngoài ca hát và vân vân.

Chính là như vậy đích đơn giản mà lại bình thản.

Mà bọn họ cũng sẽ ở mỗi cây hạ ngồi nói chuyện phiếm, giảng một ít chuyện lý thú.

Ngày nào đó, ở sương mù đích trong bóng đêm, nàng nói xong một ít chuyện lý thú, hắn nhìn nàng không ngừng động đích cái miệng nhỏ nhắn, mang theo vài phần hấp dẫn. Hắn kim lòng không đậu đích thấu qua đi, mà nàng lại ở một khắc kia lựa chọn tránh thoát.

Hắn nhìn nàng, có chút không rõ cho nên.

Hắn cảm thấy được, làm nam bạn gái mà nói, dặt tay hòa thân hôn đều là thực bình thường đích. Huống chỉ hắn đích một ít cùng học càng tiến thêm một bước đích hành vi cũng đã làm , cho nên hắn có chút không rõ của nàng sắp xếp

Xích đến từ chính làm sao. Bóng đêm đích mê ly làm cho nàng thấy không rõ lắm của nàng biểu tình, hắn giữ chặt nàng, giờ khắc này chính là muốn hôn nàng.

Nàng lại cố gắng đích giãy dụa , “Lạc Diệc Minh, người như vậy ta sẽ chán ghét của người.”

Hắn buông nàng ra, cắn cắn thần, chính mình đối với mình đích như vậy hành vi cũng có chút chán ghét.

“Về sau sẽ không .”

Hắn đi khiên tay nàng, nàng kháng cự đích xoa sạch , hắn lại đi khiên, lần này không để cho nàng giãy dựa khai.

Vừa rồi đích một màn này làm cho bọn họ đều có điểm xấu hổ, trong lòng hắn cũng có chút thở dài, đành phải đổi một cái đề tài, “Lộ Thừa Hữu cùng Lâm Khê tựa hồ đi được đình gần, người cảm thấy được bọn họ thế nào?”

“Không được tốt lắm nha!” Nàng có chút không chút để ý đích trả lời.

“Ừ?” Hắn tựa hồ đối với nàng như vậy đích trả lời không lắm vừa lòng, “Vì cái gì này giọng điệu?”

“Bởi vì, có người cho ta thưởng tiêu vật tiền.” Nàng mang theo vài phần nghiêng răng nghiêng lợi.

Lạc Diệc Minh chính mình lại nở nụ cười, nàng kia giọng điệu thực còn thật sự, tuy rằng việc này nghe như vậy đích không khéo phổ.

“Người cảm thấy được Lâm Khê thế nào?”

Tô Thiển Oanh nghĩ nghĩ, vẫn là không trả lời hắn đích vấn đề, “Các người nam sinh có phải hay không đều thích Lâm Khê cái loại này nữ sinh nha, bộ dạng tư nhả nhận văn, nói chuyện ôn nhu yếu yếu, tính cách ôn nhu thiện lương?”

Lạc Diệc Minh khoe miệng rút một chút, đem tay nàng giơ lên trước mắt của nàng, “Hỏi một chút chính người, người là như vậy người sao?”

Nàng lắc đầu, “Không phải.” Mang theo một chút tiếc nuối, “Kia thì thế nào?”

Ở của nàng cảm xúc lý, không có thể đọc đồng hắn đích lời ngầm: người không phải người như vậy, ta còn là thích .

Có lẽ nàng lúc ấy không có đọc đồng, sau lại chưa có trở về nghĩ muốn, bất quá trở thành ngăn ngại chuyện trên đường bỏ qua đích một đạo phong cảnh, bỏ lỡ cũng liền vĩnh viễn đích bỏ lỡ.

Mà hắn cũng chỉ là cười cười, “Đem người xem rồi bái, ta còn có thể thế nào?”

“Hừ, kỳ thật người cũng thích người như vậy, chính là ngượng ngùng ở trước mặt ta nói.”

“Dục thêm chi tội.”

“Mới không đâu!”

Hắn lắc đầu, cùng ở sau lưng nàng.

Mà chân chính làm cho hắn phát hiện Tô Thiển Oanh có cái gì không đúng đích địa phương, đại khái đã muốn không còn kịp rồi đi.

Khi đó, Lộ Thừa Hữu cùng Lâm Khê đã muốn kết giao , chính là Lạc Diệc Minh tổng cảm thấy được kia một đôi ở chung đích phương thức là lạ đích, bởi vì Lộ Thừa Hữu cùng Lâm Khê cùng một chỗ khi cùng không có cùng một chỗ khi là giống nhau đích. Lộ Thừa Hữu vĩnh viễn sẽ không chủ động gọi điện thoại kêu Lâm Khê ra tới dùng cơm hoặc là đi nơi nào đi một chút, đều là Lâm Khê chủ động đến hẹn Lộ Thừa Hữu, hơn nữa có thể hay không hẹn đến còn là một dấu chấm hỏi.

Lạc Diệc Minh có đôi khi cũng sẽ đối Lộ Thừa Hữu cảm thấy tò mò, sau đó nói hắn một đôi lời, làm cho nữ hài tử như vậy chủ động cũng có chút kia gì. Bất quá, Lạc Diệc Minh rất nhanh kiến thức tới rồi Lộ Thừa Hữu tự động che chắn người khác đích công lực, vô luận hắn nói cái gì, người này cũng có thể cho rằng không có nghe thấy, chớ nói chi là giống người khác nói đích như vậy đi làm.

Cho nên, hắn là có không ít người đều cùng Lạc Diệc Minh giống nhau, đều cảm thấy được Lộ Thừa Hữu cùng Lâm Khê là một đôi rất kỳ quái đích tổ hợp. Hết lần này tới lần khác nói không ra kỳ quái ở nơi nào, hai người nhìn qua cũng đình thích hợp,tính cách và văn văn cũng không có vấn đề, nhưng ít hơn thân mật đích cảm giác, thậm chí ngay cả nam bạn gái đích cảm giác đều rất ít.

Nhưng bọn hấn ở chung đấ cũng rất tốt, điều này làm cho ngoại nhân cũng khó mà nói cái gì.

Lâm Khê ca hát quả thật rất êm tai, nàng có thể đem một ca khúc xướng đấ nếu như tri âm tri kỷ bàn, cùng bình thường lựa chọn lập tức lưu hành ca đích mọi người bất đồng, nàng lựa chọn nhất thủ lưu dương hà tham gia giáo “Mười giai Ca sĩ” đại tái.

Lâm Khê ở thủ luân đích viện cấp “Mười giai” đích thời điểm liền đạt được đệ nhất danh, trở thành trong viện mặt đi tranh đoạt giáo “Mười giai” đích trọng điểm mầm.

Cho nên, mọi người đối Lâm Khê đích chờ mong đều có điều,so sánh cao.

Mà giáo “Mười giai” có điểm bất đồng đích địa phương, cuối cùng đích điểm là từ giám khảo hơn nữa người nghe đích tin ngắn đầu phiếu, tổng hợp lại thành tích đến bài danh.

Tuy rằng, kia cái gì cái gọi là đích tin ngắn cùng với ở tân lãng vi bác cấp này đó tuyển thủ cổ lên bị mọi người nở nụ cười một phen, nhất là người chủ trì hô “Màn hình lớn lần lộn đứng lên” kia cảm giác, tựa như sơn trại

TV tiết mục, nhưng tiêu chuẩn rồi lại không đạt được.

Lộ Thừa Hữu làm Lâm Khê đích bạn trai, đương nhiên lấy được vi Lâm Khê cổ lên.

Mà cùng cái ban đích nam sinh lại tích cực đích hưởng ứng, muốn đi giúp Lộ Thừa Hữu “Bạn gái” cổ lên, thậm chí chủ động đảm đương khởi lập phiếu đích nhân vật đi làm cho cùng học bằng hữu đều lấy điện thoại di động ra cấp Lâm Khê đầu phiếu.

Lạc Diệc Minh đứng ở trong đám người, cũng cùng mọi người cùng nhau gào thét nháo .

Sau đó phát động người của chính mình mạch cấp Lâm Khê đầu phiếu, kia cảm giác chính là làm ầm ĩ, không có gì nguyên nhân, cũng không cần suy nghĩ có cái gì ý nghĩa. Cũng cảm giác chơi thật khá, mọi người cùng nhau nháo .

Làm Lạc Diệc Minh chính mình đầu phiếu sau, mới phát hiện Tô Thiển Oanh cũng không ở bên cạnh mình.

Ánh mắt của hấn hướng bốn phía nhìn xung quanh , mới phát hiện nàng di động tới rồi bên kia, hấn trực tiếp đi rồi qua đi. Nàng chính cúi đầu, phát ra tin ngắn, hấn là cũng là ở đầu phiếu.

Nhưng khi hấn chuẩn bị kêu của nàng thời điểm, lại trước thấy chính là đen kịt trung điện thoại di động của nàng hiện ra đích ánh sáng, tin ngắn lý là một thực xa lạ đích tên.

Hấn ở một khắc kia có chút kỳ quái, theo lý thuyết, Lâm Khê ca hát, tất cả mọi người ở cổ vũ, đều ở vi Lâm Khê lập phiếu. Dựa vào Tô Thiển Oanh cùng Lộ Thừa Hữu đích quan hệ, nàng thế nhưng không có lựa chọn cấp Lâm Khê đầu

phiếu, ngược lại đầu ột người tuyển thủ.

Hấn vốn không phải cái loại này miễn cảm mà thận trọng đích nhân, nhưng ở kia lúc sau, làm trong lòng có một chút hoài nghi đích mầm lúc sau, sẽ gặp kìm lòng không đậu đích đi đoán nàng làm như vậy đích nguyên do.

Tuy rằng, hấn hội an ủi mình, cái kia nàng phát đích tên có lẽ cùng nàng có nào đó quan hệ.

Nhưng trên thực tế, cho dù là an ủi chính mình, cũng ngăn không được chính mình nội tâm đích về điểm này bất an định.

Tỷ như, hấn tổng hội suy nghĩ Tô Thiển Oanh nhìn Lộ Thừa Hữu càng ngày càng chìm đích con người có cái gì hàm nghĩa.

Tỷ như, hấn không rõ vì sao mỗi một lần bọn họ trong lúc đó ước hội nàng đều đã đem Trương Linh cố ý mang đi.

Tỷ như, hấn không rõ làm nàng xem đến Lộ Thừa Hữu cùng Lâm Khê cùng một chỗ khi tâm tình luôn rất kém cỏi.

Ở cảm tình lý nữ sinh có một cái thực chính xác đích thông dụng quy tắc.

Nếu người muốn biết có thích hay không một người, rất đơn giản, vậy nhìn hấn cùng người khác cùng một chỗ đích thời điểm chính mình có thể hay không ghen. Trên cái thế giới này có không ăn cơm đích nữ sinh, nhưng tuyệt đối không có không ghen đích nữ nữ sinh.

Mà hấn đồng đích thời điểm đã muốn quá muộn .

Của nàng cười càng phát ra đích ít, nàng đôi mắt càng ngày càng chìm, nàng càng ngày càng không vui.

Mà hấn, chỉ có thể trang làm cái gì cũng không biết.

Bởi vì, quá mức hiểu biết, đâm kia hé ra chỉ, vậy thật sự cái gì đều thặng không được.

27. Chương 27

Lộ Thừa Hữu nhìn nhìn mang theo ý cười đích Lạc Diệc Minh, “Người có thể tiếp tục đi xuống nói.”

Lạc Diệc Minh lắc đầu, “Đây không phải là tiện nghi người sao?”

Lộ Thừa Hữu trầm mặc nửa ngày, quét mắt nhìn hấn một cái, nghe tại trù phòng tựa hồ truyền ra không hài hòa đích thanh âm, đang chuẩn bị hướng phòng bếp đi đến. Lạc Diệc Minh một phen giữ chặt hấn, “Người năm đó, liền thật không có hoài nghi quá?”

Lộ Thừa Hữu dừng lại, “Hoài nghi cái gì?”

Lạc Diệc Minh cau mày, “Người sẽ không có nghĩ tới đêm hôm đó đến tốt cùng xảy ra chuyện gì, mà tôi cùng nàng lại như thế nào hội chia tay?”

“Nguyên lai người là hỏi đích này.”

Lạc Diệc Minh cảm thấy nhảy dựng, hấn rõ ràng đích chỉ biết, nhưng lại cố ý thử.

Phía sau, Lạc Diệc Minh cũng không biết nên nói cái gì, cũng không biết nên từ đâu nói lên. Đây sự quá mức xa xôi, tựa như một giấc mộng bình thường, thật đáng buồn chính là hấn chứng kiến kia một giấc mộng, mà kia một giấc mộng cũng thuộc loại hấn, hấn cho tới bây giờ cũng không tăng là diễn viên.

“Người lúc ấy vì cái gì cùng với Trương Linh kết giao?” Lạc Diệc Minh hít thở dài, “Ta nghĩ nghe người chân thật nhất đích ý tưởng.”

Lộ Thừa Hữu thật dài phun ra một hơi, “Lúc ấy đã nghĩ, nếu sự tình liền như vậy đã xảy ra, vậy cấp lẫn nhau một cái cơ hội thử xem. Nếu thích hợp, vậy cùng một chỗ; nếu không thích hợp, kia cũng không có thể miễn cưỡng.”

Chính là cấp lẫn nhau một cái cơ hội, hấn sẽ không lấy tương lai của mình làm tiền đặt cược. Có lẽ, hấn cũng không tính là là cái gì ý thức trách nhiệm đích nhân, sẽ không ở gặp chuyện không may sau để một cái ý niệm trong đầu chính là phụ trách, hoặc là thú đối phương, gần chính là thử một lần mà thôi, liền như vậy đích đơn giản.

Lạc Diệc Minh đích khóe miệng giờ lên một tia nghiền ngẫm đích cười, “Nếu người kia là Tô Thiển Oanh đâu, người hội như thế nào đối nàng?”

Lộ Thừa Hữu đích đôi mắt vòng vo chuyển, trong lúc nhất thời cảm xúc hay thay đổi, lung tung đích phức tạp, “Sẽ lấy nàng.”

Lạc Diệc Minh đích ý cười duỗi dần khuếch tán, chung quy, đối với hấn, nàng vẫn là đặc biệt đích.

Lạc Diệc Minh lắc đầu, chuẩn bị trở về ốc.

Lộ Thừa Hữu một tay lấy Lạc Diệc Minh đích thủ bắt lấy, “Nên người nói đi! Người vừa rồi đến tốt cùng có ý tứ gì?”

Tay hấn càng phát ra đích dùng sức, Lạc Diệc Minh nhưng không có yếu thế, “Người không phải đã muốn đoán được sao?”

Lộ Thừa Hữu buông lỏng tay ra, đôi mắt trợn to sau lại có vẻ trầm thấp đích bình tĩnh. Mà Lạc Diệc Minh lại chính là đối hấn gât gât đầu.

“Ăn cơm.” Tô Thiển Oanh đích thanh âm làm cho bọn họ đồng thời theo xa xôi đích suy nghĩ trung đi ra.

Lạc Diệc Minh chạy vào đi, ngay cả chiếc đĩa cũng không lấy, trực tiếp lấy tay nắm lên một mảnh măng bở vào trong miệng, “Làm cho ta nếm thường của người trù nghệ có hay không bị tàn phá.”

Tô Thiển Oanh cầm chiếc đĩa xao tay hấn, “Tôi không biết trù nghệ của ta có hay không bị tàn phá, tôi chỉ biết là ta muốn tàn phá người.”

Lạc Diệc Minh liếm liếm môi, cười đến khiếm biển, “Người đây còn có sở không biết, tôi đã nghĩ người tàn phá tôi tới.”

Tô Thiển Oanh còn đang nói cái gì, đang nhìn đến Lộ Thừa Hữu kia trương không lộ vẻ gì đích mặt sau, thành công đích cười không nổi, cũng không dám nói gì .

Lạc Diệc Minh nhìn như vậy đích Tô Thiển Oanh, mím môi môi lắc đầu.

Tô Thiển Oanh nhìn nhìn Lộ Thừa Hữu, sau đó đem thịnh tốt lắm đích cơm đệ qua đi, “Ăn cơm.”

Lạc Diệc Minh cầm lấy chiếc đĩa xao chính mình đích khoảng không bát, một bộ thở dài trạng, “Kết hôn đích nhân thực hạnh phúc nha, ngay cả cơm đều có nhân thịnh, kia giống ta này người cô đơn như vậy đáng thương. Coi chừng dùm khoảng không bát.”

Tô Thiển Oanh không thể nhịn được nữa, “Người cũng không phải không dài thủ.”

Lạc Diệc Minh đứng lên đi thịnh cơm, “Dài quá dài quá.”

Tô Thiển Oanh thật cẩn thận đích nhìn Lộ Thừa Hữu, “Người đĩa rau a.”

Bộ dáng của hấn làm cho nàng thập phần đích bất an, bình thường đích hấn bất quá chính là không lộ vẻ gì đích lạnh nhạt, nhưng hiện tại, rõ ràng là có thêm thâm trầm, ngay cả ánh mắt cũng nhiều làm cho nàng khó có thể đọc đồng đích suy nghĩ sâu xa.

Lộ Thừa Hữu cầm chiếc đĩa, tùy ý đích mang theo đồ ăn.

Bữa cơm này, liền Lạc Diệc Minh ở sinh động không khí, Lộ Thừa Hữu là từ đầu tới đuôi đều không có mở miệng nói chuyện.

Tô Thiển Oanh nhìn Lạc Diệc Minh, cau mày, dùng ánh mắt hỏi hấn rốt cuộc cùng Lộ Thừa Hữu nói gì đó, Lạc Diệc Minh lại một bộ không biết chuyện đích bộ dáng. Bữa cơm này đại khái chỉ có Lạc Diệc Minh một người ăn

Đặc thơm, Lộ Thừa Hữu con người thần nhiên đích cũng ăn vài hớp, Tô Thiển Oanh chính cô ta nhưng không có nửa điểm tâm tư ở cơm thượng.

Mà ăn cơm xong, Tô Thiển Oanh rất là tích cực đích thu bát đi tắm, sau đó cấp Lạc Diệc Minh sử nhảy mắt.

Nàng ở tại trù phòng tắm bát, trong lòng lại vô cùng đích khẩn trương.

Mà Lạc Diệc Minh đứng ở sau lưng nàng, “Chân run rẩy đắc lợi hại như vậy?”

Nàng trừng hấn liếc mắt một cái không nói lời nào.

“Nếu không có việc gì, ta đây bước đi .”

Nàng liền như vậy đưa tay thượng đích thủy ném ở trên người của hấn, “Người lại đi từng bước thử xem.”

Lạc Diệc Minh hít thở dài, nhìn nàng, “Tô Thiển Oanh, người dám như vậy đối Lộ Thừa Hữu sao?”

Hấn dám đánh cuộc, nàng không dám.

Nàng mím môi thần, tức giận đích nhìn hấn, rõ ràng không có nửa phần uy hiếp lực, trong ánh mắt lại hiện ra vài phần quật cường. Có lẽ là như vậy quật cường, làm cho nàng có thể làm ra như vậy chuyện đi. Tựa

như hấn vẫn nghĩ đến, nàng chính là một đóa nhà ẩm lý đích đóa hoa, đột nhiên phát hiện nguyên lai này đóa hoa cũng có thể trải qua gió táp mưa sa.

“Người cùng hấn nói gì đó? Các người vừa rồi giống như nói chuyện hồi lâu.”

“Tôi chẳng qua đã nói một ít chúng ta năm đó chuyện, đại học thời điểm chuyện, người khẩn trương cái gì?”

Nàng nhìn chằm chằm vào hấn, như vậy đích ánh mắt làm cho hấn có chút hoảng hốt.

Một năm kia, đêm hôm đó, nàng chính là dùng như vậy đích ánh mắt nhìn hấn.

Ngày đó rõ ràng không có trời mưa, tim của hấn lại bị một chậu nước lạnh lâm lâm, hấn lần đầu tiên như vậy xúc động đích quạt nàng một bạt tai; nhưng nàng lại lôi kéo y phục của hấn nói, tôi van cầu người, van cầu người, đừng nói cho hấn, tôi cầu người.

Nàng là thanh tỉnh nói cho hấn biết nói vậy đích, nàng cũng không có say rượu, hấn ngay cả làm bộ lừa gạt mình cũng không được.

Mà hiện tại, hấn giống như xem tới lúc đó đích nàng, như vậy đích cố chấp, rồi lại mang theo lùi bước.

Tay hấn đặt ở cửa nàng trên vai, “Ô Thiển Oanh, người ở sợ cái gì? Người phải nhớ kỹ, đó là người lựa chọn đích nam nhân.”

28. Chương 28

Nàng thậm chí nghĩ tới, có một ngày bị phụ mẫu của chính mình cứng rắn gọi về đi tham gia hấn đích hôn lễ, nhìn hấn cùng nữ nhân khác cộng kết liên để ý.

Nàng tới phá hư tới phá hư đích tính toán đều làm tốt .

Chính là, hiện tại, phát sinh đích hết thảy đều cùng nàng suy nghĩ đích bất đồng.

Lạc Diệc Minh nói đúng, nàng không thể trốn lánh, nàng sớm hay muộn lấy được đối mặt.

Nàng theo tại trừ phòng đi ra ngoài, hấn còn ngồi ở trên ghế sa lon; ánh mắt luôn luôn tại trên người nàng, nàng thậm chí hoài nghi, hấn kỳ thật chính là như vậy chờ của nàng.

Nàng nghĩ muốn hấn đi qua đi, sau đó ngồi ở trên ghế sa lon.

Cảm giác như thế, thật sự hảo xa lạ, mang theo sợ hãi, mang theo sợ hãi.

Tay hấn vươn đến, sau đó sờ thượng mặt của nàng, “Ngày nào đó, là người?”

Ngày nào đó, cứ việc ở Ô Thiển Oanh đích vận phần không muốn Lâm Khê đạt được “Giáo mười giai” mà đem phiếu bầu đầu cho người khác, nhưng Lâm Khê vẫn là dựa vào thực lực của chính mình cùng với Lộ Thừa Hữu thật là tốt nhân duyên đạt được đệ nhất danh. Điều này làm cho Ô Thiển Oanh đích hâm mộ ghen tị hận hoàn toàn đích sôi trào lên, thế cho nên nàng chính khuôn mặt đều là lãnh đích, Lạc Diệc Minh cùng nàng nói chuyện nàng cũng một bộ xa cách đích bộ dáng.

Lâm Khê đạt được đệ nhất danh, cho nên tất cả mọi người làm cho Lộ Thừa Hữu mời khách khao bọn họ này đó đầu phiếu đích nhân. Kỳ thật, bọn họ không mở miệng, Lâm Khê cũng chuẩn bị thỉnh bọn họ ăn một bữa cơm. Đám người kia bình thường đều ngoạn đắc có điều,so sánh hảo, cho nên Lâm Khê rất muốn đầu nhập thuộc loại Lộ Thừa Hữu đích kia một vòng tròn tử lý.

Lâm Khê tổng cảm thấy được những người này tốt lắm ngoạn, có người sẽ đến nói với nàng, rốt cục đem Lộ Thừa Hữu cấp lĩnh đi rồi; có sẽ đến nói Lâm Khê thật sự là rất thật tình mắt , Lộ Thừa Hữu tuyệt đối là cao phẩm chất nam nhân. Tựa như, sở hữu nữ hài tử đánh giá Lộ Thừa Hữu khi, đều đã nói Lộ Thừa Hữu người như vậy hội rất có cảm giác an toàn, bởi vì người tuyệt đối sẽ một vận phần đích tin tưởng hấn sẽ không bên ngoài....

Tới rồi kia gia khách sạn, tất cả mọi người một bộ muốn uống đặc tận hứng đích bộ dáng. Có lẽ cũng là bởi vì vi mới cuộc thi hoàn, tất cả mọi người rất muốn thả lỏng một chút.

Tô Thiển Oanh phiết miệng, không biết là có cái gì hảo chúc mừng đích, cho nên hẳn cũng chỉ cùng Trương Linh nói chuyện, ngay cả Lạc Diệc Minh cũng không muốn đi phản ứng.

Mà những người này kêu rất nhiều rượu, lại hơn nữa Lâm Khê là nữ sinh, cho nên bọn họ không dám mình mục trường đảm đích quán Lâm Khê, liền trực tiếp quán Lộ Thừa Hữu. Bọn họ đều còn không có xem qua Lộ Thừa Hữu uống rượu đích bộ dáng, cho nên lần này hạ quyết tâm làm cho Lộ Thừa Hữu uống nhiều một chút, nhìn xem Lộ Thừa Hữu uống rượu có thể hay không ra khứ. Nhân là một loại động vật rất kỳ quái, nhìn đến một cái bình thường làm cái gì đều gọn gàng ngăn nắp cảm xúc không có gì dao động đích nhân cũng rất muốn biết hẳn ra khứ đích thời điểm đích bộ dáng, thật sự rất ngạc nhiên .

Cho nên ngày đó, Lộ Thừa Hữu tái lợi hại, cũng không sánh bằng những người đó thay nhau đích mời rượu.

Mà Tô Thiển Oanh tắc vui sướng khi người gặp họa đích ngồi ở một bên, nhìn những người đó thất chủ bát thiệt??? Đích nói chút kỳ quái đích lý do đi ra làm cho Lộ Thừa Hữu uống rượu, nàng cũng muốn biết, hẳn uống rượu hội là dạng gì tử, nàng là thật đích thực muốn biết. Nhất là nhìn đến Lâm Khê ở một bên thực quan tâm đích bộ dáng, nàng trong lòng lại càng phát không thoải mái. Nam nhân uống rượu bắt giam nữ nhân chuyện gì, Lâm Khê tham cùng cái gì.

Mà Tô Thiển Oanh còn rất không thiện lương đích ủng hộ Lạc Diệc Minh cũng đi quán rượu, nàng chính là từ nhỏ đến lớn đều sinh hoạt tại Lộ Thừa Hữu đích bóng ma bên trong, nàng liền muốn nhìn người khác trong mắt đích đệ tử tốt ân huệ đồng say chính là cái gì mô dạng.

Kỳ thật, Tô Thiển Oanh tối để ý chính là Lộ Thừa Hữu trong lúc vô ý đề cập đích hẳn sở dĩ hội như vậy chiếu cố nàng, cũng bất quá là bởi vì năm đó của nàng nãi nãi, bà nội là vì hẳn mà chết. Chuyện như vậy thực, làm cho nàng mỗi một lần nhớ tới đều cảm thấy được không thoải mái.

Tuy rằng, kia hẳn là chính là sự thật, nếu không hẳn làm sao có thể như thế đích theo đuổi nàng, niệm trung học đích thời điểm cũng là dính hẳn đích quang mới tiến đích kia một khu nhà trung học, đại học hẳn cũng là thường thường cho nàng học bù. Một người làm sao có thể vô duyên vô cớ liền đối một người, không có nguyên nhân thật là tốt mới là kỳ quái.

Cuối cùng, Lộ Thừa Hữu thật sự bị quán thật sự nhiều, Lâm Khê nhìn đến Lộ Thừa Hữu bị này đó mãnh quán, đau lòng Lộ Thừa Hữu liền chính mình ra trận cũng uống ngay không ít.

Lộ Thừa Hữu uống ngay rất nhiều rất nhiều rượu, giờ phút này mặt đỏ bừng.

Ở đây đích liền Tô Thiển Oanh không uống rượu, Lâm Khê cũng uống đặc say khướt đích.

Lộ Thừa Hữu quả thật rất khó chịu, một đám người thật vất vả mới đi ra tự một lần, khiến cho Tô Thiển Oanh đem Lộ Thừa Hữu đưa đến khách sạn đích phòng đi nghỉ ngơi, bọn họ tiếp theo nháo.

Tô Thiển Oanh bĩu môi, bọn họ chính là nghĩ muốn ngồi cùng một chỗ chơi mạt chược.

Nhưng nàng vẫn là đem Lộ Thừa Hữu giúp đỡ, đi quây cầm phòng tạp liền vào thang máy. Uống say đích Lộ Thừa Hữu không nháo cũng không hoa chân múa tay vui sướng, chính là sắc mặt rất là đỏ lên. Nàng tiến thang máy sẽ không điều khiển , “Người cũng có hôm nay.”

Nàng hung tợn đích nhìn hẳn, hẳn tắc tựa vào thang máy trên vách đá. Hẳn tựa hồ thật sự thực không thoải mái, bởi vì nàng xem đến tay hẳn không được đích ấn đầu của hẳn.

Nàng xem hẳn một hồi lâu mà, lúc này mới lại giúp đỡ hẳn đi đến phòng đi, nàng giữ cửa mới vừa mở ra, hẳn liền đẩy nàng một phen. Nàng vô cùng buồn bực đích nhìn hẳn, thực chuẩn bị tiến lên mắng hẳn hai câu. Hẳn lại mãnh đích ới ra.

Nàng không nói gì đích nhìn hẳn.

Y phục của hẳn thượng cũng có một chút ô tì, nàng hít một hơi, lúc này mới đưa hẳn phù tiến trong phòng, sau đó đi tìm đồ vật này nọ đến giữ cửa khẩu thu thập một chút. Đây hết thấy đều làm xong về sau, nàng

nhìn thoáng qua hần bần đích quần áo, miệng nhắc tới “Chán ghét đã chết, dựa vào cái gì tôi liền cho người làm nha hoàn nha?”

Lời tuy nhiên như vậy nói, nhưng nàng vẫn là đưa hần phù tiến toilet, cho hần tẩy trừ một chút, hần có chút không vui quấy người một cái, vu là bọn hần lường đích quần áo đều có chút ướt.

Nàng vô cùng đích buồn bực.

Làm đưa hần phù đến bên giường đích thời điểm, nàng vẫn là thực cố sức đích đem y phục của hần cấp cởi, làm xong này hết thấy lúc sau, nàng liền chuẩn bị phải đi . Nhưng nhìn hần kia phó bộ dáng, nàng không hiểu đích chính là cảm thấy được thực không thoải mái, cho nên hần nhắm ngay hần đích chân, hung hăng đích một cước cho hần đá vào, nhưng bởi vì trọng tâm không xong, lập tức ngã xuống trên giường.

Mặt của nàng dán tại trên mặt của hần, nàng ngẩn người, mà tay hần thế nhưng cũng ở phía sau sờ ở trên mặt của nàng, sau đó trượt xuống dưới, tựa hồ ở cân nhắc đó là một cái gì vậy.

Nhưng nàng lại cứng ngắc ở nơi nào, cảm nhận được hần làn da nóng rực đích độ ẩm, ánh mắt của hần vẫn là nhắm đích, thậm chí mày còn nhíu lại.

Trong nháy mắt đó, nàng cũng không biết là làm sao vậy, liền trực tiếp hôn hướng về phía hần.

Mặt của nàng cũng đỏ lên, mang theo nhiều điểm kích động đích đem chính mình đích đầu lưỡi vói vào trong miệng của hần, kỳ thật, hần lúc ấy cũng không có phản ứng gì. Nhưng khi hần có phản ứng đích thời điểm, nàng cũng đã khần trương đều không biết làm sao .

Nàng nhớ rõ hần đem chính mình đặt ở dưới thân đích thời điểm, nàng trái tim kịch liệt nhảy lên đích cảm giác.

Một khắc kia, nàng rốt cục không thể lừa gạt mình, nàng không có cự tuyệt, nguyên lai nàng đối hần là thật sự vượt qua bình thường đích tình cảm.

Nàng cảm thấy được đau, đau đến khóc, nhưng vẫn chưa khóc thành tiếng đến.

Nàng cũng không có ngủ, trong não hiện lên vô số loại ý niệm trong đầu, nghĩ đến nhiều nhất đích cũng là không thể cho hần biết.

Hần đang ngủ, nàng cẩn thận đích đứng lên, vừa lúc đó, Lạc Diệc Minh cùng Trương Linh lại đi lên tìm bọn họ .

Bọn họ đi lên đích thời điểm, Tô Thiển Oanh tóc một mảnh hỗn độn, quần áo cũng chưa mặc chỉnh tề. Lạc Diệc Minh lập tức liền đen mặt, cầm lấy nàng lặp lại đích hỏi nàng đến tột cùng làm sao vậy.

Nàng nhìn thoáng qua kia đang lúc phòng ở đích cánh cửa, làm cho Lạc Diệc Minh nói nhỏ thôi.

Lạc Diệc Minh nhưng chưa buông tay, ánh mắt tựa hồ bị điểm đốt một phen hỏa, “Người đến tột cùng làm sao vậy?”

Nàng cắn phải thần, “Chính là người xem gặp đích cái dạng này.”

Của nàng bình tĩnh làm cho hần tức giận , trực tiếp một bạt tai phiến ở trên mặt của nàng.

Nàng che mặt mình, mà Lạc Diệc Minh lại nghĩ muốn hướng kia phòng ở hướng, nàng gắt gao đích giữ chặt hần, “Tôi cầu người, không cần đi không cần. Là ta cam tâm tình nguyện đích, cùng hần không có vấn đề gì.”

Hần rút ra tay nàng, nàng lại như thế nào cũng không chịu buông tay, “Tôi cầu người, không chỉ nói, cái gì cũng không muốn nói. Hần không biết, hần cái gì cũng không biết.”

Nàng gắt gao đích đem Lạc Diệc Minh ra bên ngoài mặt hành lang tha đi, chính cô ta cũng không biết nguyên đến mình còn có lớn như vậy đích khí lực, nàng lặp lại đích cầu hần. Hần chưa từng có xem qua nàng như vậy hèn mọn đích bộ dáng, tóc hỗn độn, trên mặt tất cả đều là lệ, hần như vậy đau lòng nàng, nàng như thế nào vì một người khác đem mình biến thành như vậy.

Lạc Diệc Minh nghĩ đến đây, càng thêm đích sinh khí, ngay cả giết Lộ Thừa Hữu đích tâm đều có .

Nàng xem Lạc Diệc Minh, thuận mắt nhìn thoáng qua Trương Linh, thực bình tĩnh đích mở miệng, “Nếu các người ai nói , tôi liền trực tiếp từ nơi này nhảy xuống, dù sao tôi cũng không muốn sống chẳng.”

Lạc Diệc Minh gắt gao đích nhìn nàng.

Nàng xoa xoa nước mắt, “Tôi nói được thì làm được.”

Ở cuối cùng, Lạc Diệc Minh vẫn là lựa chọn thỏa hiệp, chính mình lôi kéo nàng rời đi, dù sao phía dưới còn có nhiều người như vậy, nàng đi một mình khẳng định sẽ làm nhân hoài nghi.

Sau đó, Tô Thiển Oanh cùng Lạc Diệc Minh thuận lý thành chương đích chia tay.

Lộ Thừa Hữu tỉnh lại, nhìn đến chính là Trương Linh. Trương Linh biết Lộ Thừa Hữu là hiểu lầm , nhưng nàng nghĩ đến Tô Thiển Oanh đích bộ dáng còn là cái gì đều không có nói.

Thực làm cho người ta ngoài ý muốn đích, Lộ Thừa Hữu cùng Lâm Khê cũng chia thủ .

Lộ Thừa Hữu chính mình cũng biết mình không là cái gì cái loại này trách nhiệm tâm đặc biệt cường đích nhân, hẳn cùng Trương Linh kết giao, vẫn chưa nghĩ như vậy đối nàng phụ trách, chỉ là muốn cấp lẫn nhau một cái cơ hội, nếu không thích hợp, vậy từ bỏ, nếu thích hợp vậy khác làm dừng luận. Cho nên, làm Trương Linh chủ động đưa ra lúc chia tay, hẳn thế nhưng cảm thấy được thực nhẹ nhàng.

Tô Thiển Oanh tự kia sau cũng không cùng Lộ Thừa Hữu từng có liên hệ, nàng kiên trì phải xuất ngoại, cùng thượng một lần đích một cái học trưởng cùng nhau, chuyện này huyền thực hung, hơn phân nửa đồn đãi là Tô Thiển Oanh dời chuyện dừng mền linh tinh, đem nàng hình dung thật sự không chịu nổi.

Nhưng nàng toàn bộ đều không cần.

Ở nàng chuẩn bị xuất ngoại tiền đích ngày nào đó, Lạc Diệc Minh ra tai nạn xe cộ.

Kỳ thật, nàng đi đích, đứng ở hành lang đích khắp ngõ ngách lý, nhìn này quen thuộc đích nhân.

Nàng phía sau, rất không muốn nhìn đến Lộ Thừa Hữu, thật sự rất không nghĩ muốn.

Tựa như sau lại, nàng cảm tạ Trương Linh cái gì đều không có nói. Mà Trương Linh lại nói cho nàng, kỳ thật nàng đối Lộ Thừa Hữu cũng là có hảo cảm đích, chính là Lộ Thừa Hữu đối với nàng mà nói tựa như một cái mộng bình thường; nàng biết này mộng sẽ không thực hiện, lại như cũ nghĩ muốn thể hội một chút này mộng đích cảm giác.

Cứ như vậy, nàng ly khai, lấy chính cô ta mới hiểu được đích phương thức.

29. Chương 29

Tô Thiển Oanh đích nước mắt lưu rơi xuống, Lộ Thừa Hữu lấy tay cho nàng lau.

Này qua lại rõ ràng ở trước mắt, nàng sở trải qua đích này qua lại.

Bởi vì mang thai, nàng kỳ thật chỉ tại Mĩ Quốc đợi non nửa năm trở về quốc , nhưng nàng không dám quay về nam thành, đành phải tìm một ai đều không biết của nàng địa phương, cứ như vậy nàng đi tới xuyên nhiên thị.

Nàng người thứ nhất gặp được đích nhân thế nhưng vẫn là Lạc Diệc Minh.

Nàng vĩnh viễn quên không được Lạc Diệc Minh xem của nàng biểu tình, không có sinh khí, không hề động giận, chính là thần nhiên đích nhìn nàng.

Hắn nói với nàng, “Tô Thiển Oanh, ngươi rốt cuộc nhiều thương hẳn?”

Yêu, nguyên lai là như vậy.

Tô Thiển Oanh nhấp hé miệng, sau đó nhìn Lộ Thừa Hữu, rốt cục, này hết thấy rốt cục vạch trần , năm năm , đã muốn năm năm .

Ánh mắt của hắn u ám, “Người không nên gạt tôi.”

Của nàng nước mắt càng hoạt càng nhiều, “Kỳ thật tôi biết, tôi chính là cái loại này thực vô dụng thực vô dụng đích một người, không có gì ưu điểm, cũng tìm không ra cái gì ưu điểm đến. Nhưng tôi chính là muốn làm ra một chút làm cho chính mình cảm thấy có cảm giác thành tựu chuyện, tôi đã nghĩ có một ngày có thể chính mình nuôi lớn hài tử kia, sau đó cũng có thể ở người trước mặt kiêu ngạo một chút. Tôi không dựa vào người, cũng có thể đem đứa nhỏ nuôi nấng lớn lên, tôi thậm chí có thể không cần dựa vào bất luận kẻ nào làm cho hân niệm nhà trẻ đọc tiểu học niệm trung học, cuối cùng tiến vào đại học. Tôi cũng có thể đích, tôi không có người trong tưởng tượng như vậy vô dụng.”

Thân thể của hân có chút phát run, nước mắt không có cảm giác đích liền đi xuống rụng, này năm năm nàng chính là mang theo như vậy đích ý tưởng tới được. Từ nhỏ, người nhà của hân đều nói nàng không có gì tiền đồ, cũng không cần nàng có cái gì tiền đồ, mà hân vĩnh viễn đều là cha mẹ trong mắt đích cái kia thiên chi kiều tử, hân làm cái gì đều là đối với, nàng làm cái gì cũng tốt như là không đúng.

Hân đem nàng ôm vào trong ngực, Đúng vậy tôi không tốt.”

Nàng cắn môi, nước mắt chảy xuống đến y phục của hân thượng.

Hân trấn an nàng, “Đừng khóc, đừng khóc.”

Nàng xem hân, “Chính là, làm sao bây giờ?”

Hân mang tới nâng con người, “Cái gì làm sao bây giờ?”

“An minh sinh bệnh , thực bệnh nghiêm trọng. Muốn động thủ thuật, hơn nữa xác xuất thành công rất thấp. Là TV thượng thường diễn đích kia bệnh bạch cầu.”

Hân gật gật đầu, chính là cho nàng sát nước mắt.

Nàng lại sinh khí, “Lộ Thừa Hữu, con của người hiện tại sinh bệnh , thực bệnh nghiêm trọng. Bệnh bạch cầu, người có biết kia bệnh có bao nhiêu khủng bố sao? Tôi trong bụng đích đứa bé này cũng là dùng để cứu mạng đích, đây là hai cái sinh mệnh, người như thế nào có thể như vậy bình tĩnh.”

Lộ Thừa Hữu hít thán, “Người đừng kích động.”

Nàng chính là khóc lắc đầu, hân hít thán, Lạc Diệc Minh nói nàng xuẩn, đúng là thật sự.

Mà ở trong bệnh viện.

Lạc Diệc Minh chính cùng an minh, an minh phiết miệng, “Cha nuôi, tôi đều ở bệnh viện trang lâu như vậy đích bị bệnh, tôi thật là khó chịu, khi nào thì mới có thể về nhà?”

“Người mới trang vài ngày a, người nói một chút, người giả bộ bệnh là có thể tránh một cái cha, người không phải kiểm được thực thăm sao?”

“Chính là, lừa mù mù như vậy thương tâm, tôi thật là khổ sở.”

“Nghĩ muốn một chút người nhiều ba ba, về điểm này khổ sở có thể bỏ qua.”

“Mù mù thật sự tin tưởng sao?”

“Mẹ người kia chỉ số thông minh, hội không tin sao?”

An minh sinh khí, “Không chính xác người nói như vậy mẹ của ta mẹ.”

“Tôi sẽ.”

An minh xuất ra đòn sát thủ, “Đừng quên, mẹ của ta mẹ còn làm quá mù mù người.”

Sỉ nhục, tuyệt đối là sỉ nhục.

Lạc Diệc Minh mình cũng cảm thấy được mình là na cái thần kinh không đúng mới có thể đi bởi Tô Thiển Oanh ngoạn cái kia trò chơi.

Nguyên nhân gây ra là Tô Thiển Oanh kia không giống người thường đích trong óc đột nhiên ra tới một người kỳ quái đích ý niệm trong đầu, nàng nghĩ đến an minh trưởng thành hội là dạng gì tử. Nàng kia một

thời gian ngắn mỗi ngày đều muốn này đề tài, làm cho Lạc Diệc Minh đều phiền , nhưng cố tình người nào đó đặc biệt cảm thấy hứng thú.

Vì thế, người nào đó đối hấn mở miệng, “Người trang một chút con ta đi, thử một chút an minh giống người lớn như vậy đích thời điểm ta sẽ có cái gì cảm giác.”

Hắn ngày đó nhất định là bị người nào đó đồng hóa , cho nên thế nhưng còn mang theo một bộ thực hảo ngoạn đích tâm tính cùng năng ngoạn.

Tô Thiển Oanh làm cho hấn ngủ của nàng trên đùi, đối với hấn hằm, “Đứa con, mụ mụ muốn nói cho người,,,” ”

Lạc Diệc Minh trực tiếp nhân kinh hách mà cút trên mặt đất.

Kia cảm giác, liền cùng không trung đánh một cái lồi, hơn nữa vừa vặn đánh vào trên đầu của hấn.

Cho nên, kia thật đúng là sỉ nhục.

An minh biết mình lại nói trúng rồi Lạc Diệc Minh đích đau đớn, “Mẹ của ta mẹ chỉ số thông minh thế nào?”

“Thấp.” Lạc Diệc Minh kiên trì chính mình.

“Nói vậy, mụ mụ như vậy như thế nào hội sinh ra ta đây sao thông minh đáng yêu đích đứa con? Hơn nữa, người lúc trước không phải thực thích mụ mụ sao?”

“Người đây cũng đều không hiểu . Mụ mụ người chỉ số thông minh quá thấp, cho nên chúng ta liền chia tay , không phải tôi ghét bỏ mụ mụ người, ta là sợ chỉ số thông minh thứ này trung hoà không được, cho nên chạy nhanh đích đem mụ mụ người đưa đến người khác đích trong lòng,ngực. Vì thế, có người tính cách kỳ lạ đích ba ba, chỉ có hấn mới có thể trung hoà mụ mụ người đích chỉ số thông minh.” Nói xong chính hấn đều nhanh hôn mê.

Tiểu tử kia lại thật khó khăn trôi qua, “Ba ba của ta là một hạng người gì, hấn hội thực thích ta sao?”

“Hấn ngay cả mẹ người cũng chưa ghét bỏ, khẳng định sẽ không ghét bỏ người.”

“Không chính xác nói như vậy mẹ của ta mẹ, tôi cùng mụ mụ là cùng một trận tuyến.”

“Người ngẫm lại người lần trước ăn đích khẳng đức cơ là ai phó đích tiền a.”

Đúng vậy mụ mụ mang ta đi đích.”

“Người ngoạn.”

An minh cười, “Ta nghĩ gặp ba ba của ta, tôi thật sự nhớ...quá nhớ...quá thấy hấn.”

Lạc Diệc Minh hít thở dài, “Hội kiến đến đích, rất nhanh.”

Bất quá, hấn cảm thấy được chính mình cũng sẽ bị Tô Thiển Oanh cấp đánh đập đi?

30. Chương 30

Trì tới chân tướng, luôn như vậy làm người ta khó có thể nhận, ở lặp lại đích chờ mong hoài nghi đoán lý phát hiện nguyên đến chính mình không nghĩ giống trung như vậy đích trấn định, đây là cuộc sống, vĩnh viễn đều có dụng tâm ngoại

Nhưng Lộ Thừa Hữu cho dù hiện tại cũng nhớ rõ lúc ấy kia khó có thể nhận đích trạng thái, hấn không thể nói chính mình không có...chút nào đích cảm giác, nhưng này dạng đích cảm giác rõ ràng là quen thuộc đích, rõ ràng là mình thích đích,

Vì sao tới rồi ngày hôm sau, bên người xuất hiện đích người kia như thế đích xa lạ.

Nhưng hắn không là một hội trốn tránh trách nhiệm đích nhân, cho nên hắn cùng Lâm Khê chia tay , Lâm Khê khóc hỏi hắn vì cái gì, chính hắn cũng không nói lên được. Tái sau đó, hắn cùng Trương Linh kết giao , một đoạn này

Cảm tình làm cho người ta mở rộng tầm mắt, kỳ thật phía trước hắn căn bản không biết Trương Linh, cũng chưa bao giờ chú ý, chính là làm Tô Thiển Oanh cùng Trương Linh đi cùng một chỗ đích thời điểm, hắn mới phát hiện nguyên lai lớp học còn có như vậy một cái

Nữ sinh, cũng không hơn.

Tô Thiển Oanh tự kia sau không có cùng hắn có gì đích liên hệ, mà chính hắn cũng vẫn bận rộn , tái sau lại Tô Thiển Oanh đi theo một cái học trưởng xuất ngoại, ở Lạc Diệc Minh ra xe hạ đích tiền một ngày.

Đoạn thời gian kia, tất cả mọi người truyền Tô Thiển Oanh tính cách liền như vậy, không có trách nhiệm cảm, lấy việc đều ấn yêu thích đến, tám phần là vừa vui hoan thượng cái kia học trưởng , sau đó trực tiếp đi theo người khác đi rồi.

Lộ Thừa Hữu còn nhớ rõ chính mình nghe thấy tin tức này sau lập tức cho nàng gọi điện thoại, mà Tô Thiển Oanh chỉ nói một câu, “Tôi ở sân bay, đợi lát nữa mà bước đi .”

Hắn yết hầu phát nhanh, lại tìm không ra lý do hỏi nàng cái gì, chính là thần nhiên mở miệng, “Lạc Diệc Minh còn tại bệnh viện, người thực như vậy ngoan phải rời khỏi?”

“Ừ, phải rời khỏi.”

Hắn nhớ kỹ chính là nàng mặt sau đích ba chữ, phải rời khỏi, mang theo kiên định, không có gì quay về đích đường sống, hắn cúp điện thoại, cũng tái không đánh quá cú điện thoại kia.

Hắn đem Tô Thiển Oanh ôm vào trong ngực, trên mặt hắn đích nước mắt do ở, hắn dùng nhẹ tay khinh đích lau quét, sau đó ở nàng trên trán nhẹ nhàng đích hôn một chút.

“Tôi có thể cùng người cùng nhau gánh vác.” Hắn đem nàng ôm chặt hơn nữa một chút.

Nàng kỳ thật một chút đều không thích tiểu hài tử, này Lộ Thừa Hữu là rất rõ ràng đích, nàng mình chính là cái so với đứa nhỏ còn phiền toái đích nhân, người như vậy bình thường đều “Đồng tính cùng xích” . Đương nhiên, nguyên nhân còn

Ở chỗ nàng mới trước đây kia phản nghịch đích thực hiện, luôn cảm thấy được một gia đình nhiều nhất liền một cái đứa nhỏ, cứng chịu hắn yêu hắn.

Chính là như vậy mang theo ích kỷ đích ý tưởng.

Nhưng hắn vượt của nàng bụng, trong lòng nhất thời lên men.

Hắn không biết nàng nhiều năm như vậy là như thế nào tới được, cũng không biết nàng là bằng vào cái gì sinh hạ hài tử kia, hắn cái gì đều không có tham dự, cái gì đều không có trả giá.

Nàng đem nước mắt sát ở y phục của hắn thượng, “Tôi sợ hãi.”

Hắn chăm chú nhìn nàng, “Sợ cái gì?”

”Tôi không biết người hội như thế nào nghĩ muốn tôi, có thể hay không cảm thấy được tôi lấy một cái đứa nhỏ đến uy hiếp người, có thể hay không cảm thấy được bởi vì có hài tử kia cho nên người nguyện ý đối tôi phụ trách, có thể hay không trực tiếp cảm thấy được

Tôi rất có tâm cơ, tôi không biết, tôi sợ hãi, người hội như vậy suy nghĩ tôi.”

Hắn nhéo nhéo mặt của nàng, “Sẽ không, này đều sẽ không phát sinh.”

Nàng là của hắn, nàng cho hắn sinh một cái đứa nhỏ.

“Chính là, người từ nhỏ đến lớn đều không thích tôi.” Nàng cúi đầu, nhấp mím môi.

Đúng vậy sao? Tôi như thế nào không biết.”

“Tiểu học đích thời điểm ngươi đều đối tôi xa cách, mỗi lần đi trên giảng đài lấy cuộc thi bài thi đích thời điểm còn cố ý xem ta liếc mắt một cái, biết rất rõ ràng tôi thi đỗ đắc không tốt,,,” ”

”Đó là bởi vì ngươi đang nhìn tôi, tôi phản xạ có điều kiện mà thôi. ’

“Ngươi chính là chán ghét tôi, đối tôi xa cách.”

Hắn bắt đắc dĩ đích thở dài, ”Dục thêm chi tội. Quên ngươi ngươi cuối kỳ đích thời điểm là ai cho ngươi truyền đích tờ giấy nhỏ, quên ngươi ngươi đi ra ngoài gặp được xã hội thượng đích cuộn cuộn là ai tới giúp ngươi đích, ngươi quên

Nhớ ngươi trung học đi học mỹ thuật tạo hình là ai mỗi ngày cùng của ngươi, quên ngươi là ai trung thi đỗ sau mang vào ngươi tiến vào kia sở trọng điểm trung học,,,” ”

Hắn nói ra này đoạn nói sau, rõ ràng đích không chỉ là nàng, còn có chính hắn. Nguyên lai, hắn thế nhưng nhớ rõ như vậy như vậy đích rõ ràng.

Nàng mở to hai mắt nhìn hắn, “Cho nên, ngươi không ghét tôi?”

Hắn vỗ vỗ mặt của nàng, “Ta có nói quá tôi chán ghét ngươi sao?”

Nàng chủ động hôn hắn đích thân, thân thủ ôm ngược ngực ở hắn, “Đối với ngươi thực thích ngươi, thực thích thực thích đâu! Ngươi nên cho ta hồi báo.”

Hắn hít thán, “Ta đây tiếp tục cố gắng đi!”

31. Chương 31

Lộ Thừa Hữu cùng Tô Thiển Oanh đuổi tới bệnh viện đích thời điểm, Lạc Diệc Minh chính cùng An Minh đang đùa nháo, Lạc Diệc Minh nhìn bọn họ liếc mắt một cái, bản năng đích hướng phía ngoài đi qua đi.

Tô Thiển Oanh trừng mắt nhìn Lạc Diệc Minh liếc mắt một cái, đi theo hắn đi ra ngoài.

Lộ Thừa Hữu đi đến giường bệnh bên, nhìn An Minh chính đánh giá chính mình đích một đôi mắt to, này ánh mắt nhưng thật ra mười phần đích cùng Tô Thiển Oanh đích ánh mắt rất giống.

An Minh xem xét nửa ngày, gặp Lộ Thừa Hữu không có mở miệng, liền chu cái miệng nhỏ nhắn, “Tôi không sinh bệnh.”

Lộ Thừa Hữu gật gật đầu, sau đó ngồi vào An Minh đích bên người, “Tôi biết.”

An Minh mở trừng hai mắt, “Lạc ba ba nói chỉ cần như ta vậy sinh bệnh, mẹ mẹ sẽ đem ba ba mang đến đích, ngươi là ba ba của ta sao?”

Lộ Thừa Hữu gật gật đầu.

Tiểu An Minh ánh mắt một chút liền đã ước ướ, “Lạc ba ba nói ba ba không biết có sự tồn tại của ta, có phải hay không?”

Lộ Thừa Hữu đem An Minh từ trên giường ôm lấy đến, cẩn thận đích nhìn hắn đích cái mũi nhỏ cái miệng nhỏ nhắn ba, “Nhưng là hiện tại đã biết.”

Tiểu An Minh vẫn là nhìn hắn, “Ta đây còn có ba ba , đúng hay không?”

Lộ Thừa Hữu gật gật đầu, “An Minh, bình an quang minh?”

“Mẹ mẹ nói như thế đích.” Tiểu An Minh bủ môi.

Lộ Thừa Hữu hít thán, nắm lên An Minh đích tay nhỏ bé, “Mẹ mẹ ngươi lấy được tên hảo.”

An Minh lập tức nở nụ cười, “Lạc ba ba nói tôi tên này rất khó nghe, nói tôi thân,,,” nói ngươi khẳng định ngại khó nghe.”

“Khó nghe cũng là con ta.”

An Minh theo trong lòng ngực của hắn chui ra đến, “Tôi trong tưởng tượng nhìn thấy ba ba của ta không ở cái dạng này.”

“Đó bộ dáng?” Lộ Thừa Hữu cười hỏi.

“Phải là giống TV thượng như vậy, người nhiệt tình đích đã chạy tới, gắt gao đích đem tôi ôm lấy, sau đó tình cảm mãnh liệt đến rơi nước mắt.”

“Người nghĩ muốn như vậy sao?” Lộ Thừa Hữu sờ sờ An Minh đích đầu, khinh nhẹ vỗ về.

An Minh lắc đầu, “Không nghĩ, tôi hy vọng ta có ba ba, vĩnh viễn đích có ba ba. Có thể ở tôi thượng nhà trẻ tan học đích thời điểm tới đón tôi, có thể ở cuối tuần đích thời điểm giống cùng học như vậy người một nhà nhất Khởi đi ra ngoài ngoạn, có thể ở nhà đích thời điểm dạy ta học bài, có thể ở tôi không hảo ngoạn đích thời điểm chơi với ta.”

Lộ Thừa Hữu gật gật đầu, “Như vậy ba ba đều có thể làm đến.”

An Minh bủn xỉn, “Mụ mụ làm đích đồ ăn hảo nan ăn, mụ mụ muốn lên ban không ai chơi với ta, có một lần tôi ở nhà đón nước sôi đích thời điểm bắt tay năng tới rồi, mụ mụ không ở, tôi đã nghĩ nếu tôi có ba ba nên thật tốt, là có thể lập tức đưa tôi đi bệnh viện, lúc ấy năng đắc tôi rất đau rất đau.”

An Minh đưa tay cuốn lại, nơi đó có một khối làn da đích nhan sắc thực rõ ràng đích không giống với.

Lộ Thừa Hữu vuốt kia một khối làn da, mặt dán tại tiểu An Minh đích trên mặt, Đúng vậy ba ba không tốt, cái gì đều không có cho người làm.”

Tiểu An Minh nhìn hắn, “Mụ mụ cũng thực vất vả, mỗi ngày đều phải đi làm, đều không có thời gian đi chơi. Lạc ba ba nói mụ mụ là một thực mê thực mê đích nhân, nhưng sinh tôi năng liền vẫn chiếu cố tôi, không dám đi ngoạn.”

Lộ Thừa Hữu gật gật đầu, “Về sau sẽ không , bởi vì người có ba ba.”

Mà Tô Thiển Oanh là nhất cùng Lạc Diệc Minh đi sau khi ra ngoài, liền trực tiếp cho hắn một cước, “Dám gạt ta, người có phải hay không không muốn sống chẳng?”

Lạc Diệc Minh một bộ bộ dáng bi thương, “Người thật thông minh, này đều bị người cấp đã nhìn ra.”

Tô Thiển Oanh làm một cái ác nơn mửa đích biểu tình.

Lạc Diệc Minh cố ý vỗ vỗ bả vai của nàng, “Cẩn thận một chút nha, mang thai cũng đừng tức giận.”

Tô Thiển Oanh thập phần buồn bực , “Người vì cái gì muốn gạt ta? Có phải hay không cảm thấy được tôi tốt lắm rồi, sau đó phụ trợ ra người thực thông minh?”

Lạc Diệc Minh hộ ngực, “Người sức tưởng tượng còn có thể phong phú một chút.”

Bất quá, nàng cũng không phải thật sinh khí, rất tốt, An Minh không có việc gì, này nàng an tâm, bất quá người này quả thật thực chán ghét, “Người liền gạt ta , đừng không thừa nhận.”

“Đâu có chuyện gì liên quan tới ta, là thầy thuốc kiểm tra sai lầm rồi, hắn nói cùng loại bệnh bạch cầu. Tôi ở trong điện thoại là như thế này nói cho người biết đích đi, cùng loại, chính là cùng loại, giống đích ý tứ.”

Tô Thiển Oanh nghĩ nghĩ, “Người có nói ‘ cùng loại ’? Vì cái gì tôi nghĩ không ra?”

“Người lúc ấy vui vẻ quá ... , biết người người trong lòng không có thú người khác, ánh mắt lập tức lần thấp không cần thận đột nhiên coi trọng người , người cùng kiểm bảo dường như, làm sao còn nghe rõ sở tôi đang nói cái gì a”

“Người nói lung tung.” Tô Thiển Oanh buồn bực, “Người ánh mắt mới thấp, thập phần thấp, phi thường thấp, vạn ác đích thấp.”

Lạc Diệc Minh gật gật đầu, một bộ thập phần tiếc nuối đích bộ dáng, “Hoàn hảo, chỉ so người lão công hảo như vậy một chút.”

“ ” ” ”

Tô Thiển Oanh, khinh bỉ hần khinh bỉ hần.

Nhưng một lát sau mà, Tô Thiển Oanh đích sắc mặt lại thay đổi biến đổi, “Lạc Diệc Minh?”

“Ừ?”

“Vừa rồi ở người phía sau cách đó không xa”

“Ừ?” Lạc Diệc Minh một bộ nàng là lừa vẻ mặt của mình.

Tô Thiển Oanh hít thán, “Có một người nữ sinh đứng ở nơi đó, hơn nữa biểu tình thực cổ quái.”

Lạc Diệc Minh lập tức xoay người sang chỗ khác, nơi đó đã muốn không ai.

Tô Thiển Oanh nhìn hần như vậy dáng vẻ khẩn trương, có chút ngạc nhiên, “Người đã đi rồi, người muốn đi truy?”

Lạc Diệc Minh đi rồi hai bước, rồi lại dừng lại, “Không cần.”

Tô Thiển Oanh cười đến tối, “Chính là cái kia biết rất rõ ràng không có khả năng lại yêu người trên?”

32. Chương 32

Lạc Diệc Minh đứng ở nơi đó không đi, đều không phải là không nghĩ đuổi theo đi, mà chỉ là muốn chờ Lộ Thừa Hữu đi ra.

Tiểu An Minh là đãi ở bệnh viện dài phiên , đời này cũng không nghĩ muốn ở nơi này , lôi kéo Lộ Thừa Hữu đích thủ sẽ lập tức bàn hồi gia.

Lộ Thừa Hữu đem tiểu An Minh đích thủ phóng tới Tô Thiển Oanh trong tay, sau đó hướng Lạc Diệc Minh đi tới.

Lạc Diệc Minh nhìn hần tựa tiểu phi tiểu.

“Đang đợi tôi?” Lộ Thừa Hữu vẻ mặt bình tĩnh đích nhìn hần.

“Người cho là đâu?”

“Có việc?”

“Không có việc gì không thể chờ người?”

“Vậy người tiếp tục chờ, tôi trước qua đi.”

Lạc Diệc Minh ý cười buông, sau đó gọi lại hần, “Tôi cũng chỉ có nói mấy câu mà thôi.”

Lộ Thừa Hữu này mới làm ra một bộ chăm chú lắng nghe đích bộ dáng đến.

Lạc Diệc Minh hiện tại đều còn nhớ rõ, ở phía sau tới thời điểm nhìn đến Tô Thiển Oanh đích bộ dáng. Nàng đứng ở trong đám người, đỉnh bụng, trong ánh mắt tràn ngập đối tượng lai đích luống cuống. Hần vẫn nhìn nàng hồi lâu, nàng cũng không có phát hiện hần.

Ở một khắc kia, hần nhìn của nàng bụng vẫn phát thần.

Tô Thiển Oanh là một hạng người gì, hần cũng là hiểu biết vài phần đích, là tốt rồi so với một cái xinh đẹp dịch toái đích trang sức vật, muốn hảo hảo đích bảo tồn đứng lên, hảo hảo đích đi chiếu cố. Cô gái như thế tử không có gì đúng sai, người có thể không chọn chọn ra nàng, nhưng làm người lựa chọn của nàng thời điểm sẽ muốn như vậy đi bảo hộ.

Cho nên, làm đã gặp nàng thế nhưng hoài hài tử kia, hoài Lộ Thừa Hữu đích đứa nhỏ đích thời điểm, Lạc Diệc Minh mới rất cục tính ngộ, nàng có bao nhiêu thích Lộ Thừa Hữu.

Nàng nguyện ý sinh hạ hài tử kia, nguyện ý vì thế xa xứ, nguyện ý vì thế trả giá hết thủy đại giới.

Lạc Diệc Minh có nghĩ tới, chính mình để làm chi phải giúp nàng, mình có thể lập tức chạy lấy người đích.

Đối với như vậy một cái tiền bạn gái, hẳn không có nghĩa vụ đi giúp nàng.

Nhưng ở sân bay lại thật lâu đích không thể tiêu tan, ở đem các phóng viên dẫn dắt rời đi lúc sau, hẳn làm cho người đại diện đi đem nàng an bài hảo.

Là cái gì có thể làm cho Tô Thiển Oanh cái loại này sợ như vậy sợ người như vậy nguyên ý đi tìm việc làm, thậm chí mũi dính đầy tro, có thể làm cho nàng không chê khổ không chê mệt chịu được thủ trưởng đích giáo huấn, có thể làm cho chính cô ta động thủ học

Nấu cơm học giặt quần áo. Hẳn biết rõ đích nhớ rõ, Tô Thiển Oanh ở đại học đích thời điểm luôn đem quần áo đặt ở gối to người xuất ra đi làm tắm, thật sự không nghĩ tắm đích nàng hội trực tiếp ném xuống, thậm chí nàng thập phần lại Đích thời điểm sẽ cầm lại gia cấp mẹ của nàng tắm. Ừ, nàng là như vậy đích một người, không muốn giặt quần áo, không muốn nấu cơm, tuyên bố phải gả một cái hội ỉnh nấu cơm hội ỉnh giặt quần áo đích nam nhân. Nhưng sau lại đích nàng, cái gì đều thân lực thân vi.

Thậm chí, Lạc Diệc Minh không có nghe thấy Tô Thiển Oanh oán giận quá một câu, cũng không có đã gặp nàng như thế nào khóc.

Trước kia đích Tô Thiển Oanh, ở cái gì cũng không làm đích dưới tình huống, nàng cũng có thể thường thường đích oán giận, nơi này cái gì không đúng, nơi đó cái gì không bằng nàng ý, nàng không quen nhìn hơn thật sự.

Chính là, sau lại đích nàng, lại cái gì cũng không nén giận, nàng hội đối Lạc Diệc Minh nói: lộ là ta lựa chọn đích, cho nên ở lựa chọn đích một khắc kia, tôi liền nói cho ta biết chính mình tôi nhất định phải đi đi xuống.

Lạc Diệc Minh cuối cùng một lần nhìn đến Tô Thiển Oanh khóc là ở nàng sinh hạ An Minh lúc sau, nàng khóc, sau đó nói, “Ta nghĩ mẹ của ta mẹ, ta nghĩ ba ba của ta, ta nghĩ ông nội của ta.”

Hắn vẫn nhìn nàng, lại thủy nhưng vẫn còn không có nghe thấy tối nên nghe thấy đích câu kia “Ta nghĩ Lộ Thừa Hữ”.

Lạc Diệc Minh cho nàng đích tiền nàng chỉ mượn, sau đó chậm rãi đích còn.

Nàng không muốn phải trong nhà đích tiền, tổng nói mình có công tác, có thể chiếu cố chính mình.

Nàng mang theo một cái đĩa nhỏ, phải chính mình hảo hảo đích chiếu cố, đĩa nhỏ còn nhỏ như vậy, cũng không có thể ném.

Nhưng cho dù là cái kia thời điểm, nàng cũng không có nghĩ tới như vậy về nhà làm cho bọn họ trợ giúp nàng, nàng vẫn là như vậy đỉnh đã tới.

Mấy năm nay, Lạc Diệc Minh ở khoảng không đương đích thời điểm cũng tới nhìn xem An Minh, nhìn xem nàng.

Hắn đột nhiên nghĩ đến, nàng chứng kiến quá hẳn đích thanh xuân, cho dù cuối cùng bọn họ ở thanh xuân lý đích thân phận đều đổi rồi.

Hắn nghĩ muốn, Tô Thiển Oanh làm nhiều như vậy, một ngày nào đó nàng phải nhận được nàng suy nghĩ phải đích, chính là mang theo như vậy đích kiên định.

Lạc Diệc Minh giảng đến này đó đã muốn thực lạnh nhạt, Tô Thiển Oanh đối với hắn mà nói tuy rằng không hề là yêu chuyện, nhưng tóm lại là một đặc biệt đích tồn tại.

Hắn phát hiện Lộ Thừa Hữ là động dung đích, cho dù Lộ Thừa Hữ vẫn chưa thực biểu hiện.

Lộ Thừa Hữ nhìn hắn, “Cám ơn, cám ơn người nhiều năm như vậy chiếu cố nàng.”

“Người có biết đích, đây không phải là cho người, thậm chí không phải vì nàng, kỳ thật vì chính mình thôi.”

Lộ Thừa Hữ cười cười, “Nhưng vẫn là phải cảm tạ người chiếu cố của ta thê nhi.”

Lạc Diệc Minh gật gật đầu, “Về sau ở tôi kết hôn đích thời điểm tiền lì xì bao lớn một chút tự thành.”

“Nhất định.”

“Hảo hảo chiếu cổ nàng, mấy năm nay nàng cũng thực không dễ dàng.”

“Tôi biết.”

Lộ Thừa Hữu trịnh trọng đích gật gật đầu.

“Các người kết hôn ngày đó, An Minh phát sốt thực nghiêm trọng, cho nên hẳn mới vội vàng đích chạy về đến.”

33. Chương 33

Tô Thiển Oanh đối sau lại chuyện vẫn bị vây hoảng hốt, Lộ Thừa Hữu mang theo bọn họ về tới nam thành.

Đối này, Tô Thiển Oanh vẫn sợ hãi cùng lo lắng, nàng không biết người nhà biết sau hội là dạng gì đích ý tưởng, nhưng Lộ Thừa Hữu kiên định bọn họ có tư cách cùng quyền lợi biết.

Vì thế, là chậm rãi đích giải thích, sau đó chờ chuyện này thực bị tiêu hóa.

Kỳ thật hiện tại Tô Thiển Oanh đã muốn không kích động, nhưng cửa nàng công công bà bà lại vô cùng đích kích động, sau đó kéo cửa nàng kích động.

Hoàng Lệ An cùng Lộ Chấn Vân đối tiểu An Minh đó là cưng chiều vô cùng, thậm chí vẫn mắng con của mình vô lễ, tại sao có thể làm cho Oanh Oanh một người nuôi lớn bọn họ đích tôn tử.

Mà Tiêu Tổ Oanh cùng Tô Văn Uyên lại càng còn nhiều mà cảm thán, tuy rằng bọn họ cũng rất thương yêu cái kia tiểu tôn tử.

Tô Thiển Oanh còn nhớ rõ Tiêu Tổ Oanh đem chính mình ôm chặt lấy, “Đứa, ra như vậy chuyện tại sao có thể vẫn khiêng đâu?”

“Bởi vì ta muốn thử xem, chính mình lựa chọn đích lộ, ta muốn chính mình đi đến để.”

Chính là như vậy đích ý tưởng, làm cho nàng vẫn kiên trì.

Nhưng tân đích vấn đề lại đi ra, hai nhà đích lão nhân đều ủng hộ An Minh, nhất định phải cầu lưu trữ biệt thự nơi này cùng bọn họ, điều này làm cho Lộ Thừa Hữu cùng Tô Thiển Oanh đều cảm thấy bất đắc dĩ.

Đây là phân cách tuyến

(Ngoại truyện 1)

Tô Thiển Oanh vẫn đều cảm thấy được Lộ Thừa Hữu tính cách có vấn đề, lạnh tính cách, chán ghét đích tính cách, mà nay ngày, nàng rốt cục tìm được nguyên nhân, nhưng đại giới thực sang quý.

Tô Thiển Oanh cũng không biết Lộ Thừa Hữu như thế nào liền cấp bị thương, giống nàng loại này chỉ nhớ rõ ở TV thượng xem qua cái gì bắn nhau đích nhân, hoàn toàn không có thể hiểu được Lộ Thừa Hữu như thế nào hội chịu thương thương. Nàng nghe được kia cái tin tức đích thời điểm, bản năng đích đều cảm thấy được không đúng.

Nhưng sự thật chính là sự thật, không để cho hứa nàng đoán lung tung.

Cho nên, mấy ngày này nàng luôn luôn tại bệnh viện chiếu cổ Lộ Thừa Hữu, bởi vì kia tư nói không nghĩ người nhà lo lắng.

Mà hiện tại, nàng chính là đi cấp kia tư mua cơm trưa đích.

Mà ở trong phòng bệnh, Lộ Thừa Hữu nhìn thoáng qua Thẩm Diệc Nhận, “Chuyện lần này đúng là Thái gia làm đích, bất quá bọn hắn phải thật muốn muốn chúng ta đích mệnh là dễ dàng đích, nhưng chính là đánh chúng ta đích

Chân, ta nghĩ bọn họ chính là ở cho chúng ta một chút nêu lên, không cần chọc bọn hần.”

Thẩm Diệc Nhận gật gật đầu, “Lần này liên lụy các người.”

Lộ Thừa Hữu không có làm một hồi sự, “Người vẫn là trông nom hảo chính người, đừng hãm đắc quá sâu mới đúng.”

Phía sau Mạnh Cảnh theo toilet đã trở lại, Thẩm Diệc Nhận đem nàng kéo đến bên người, đối Lộ Thừa Hữu mở miệng, “Tôi đi xem Đặng Cảnh Nam thế nào.”

Lộ Thừa Hữu gật gật đầu.

Mà phía sau, Tô Thiển Oanh vừa trở về, nhìn đến kia một đôi, thập phần đích buồn bực. Tay nàng trung cầm cặp lồng đựng cơm, bởi vì bên ngoài tại hạ vũ, cà mèn thượng có một chút thủy.

Lộ Thừa Hữu thấy nàng sắc mặt không tốt, này mới mở miệng, “Làm sao vậy? Có phải là không thoải mái hay không?”

Nàng ngồi xuống, sinh khí, “Người như thế nào cùng Thẩm Diệc Nhận đi được như vậy gần? Hần không phải người tốt.”

Lộ Thừa Hữu hít thán, “Người như thế nào phải ra này kết luận?”

“Thẩm Diệc Nhận đích vị hôn thê không phải Từ Hần Thần sao? Đều có vị hôn thê, còn cùng nữ nhân khác hỗn cùng một chỗ, người này rất vô liêm sỉ. Thật sự là chán ghét, người về sau không được cùng hần đi được thân cận quá.”

Lộ Thừa Hữu phù đầu, ăn chính mình đích cơm, không để ý tới nàng.

Nàng xem đặc biệt buồn bực, sau đó tiến tới một người làm cho nàng so với buồn bực còn buồn bực đích nhân.

Kỷ Thiệu Quân mang theo phương y lâm đi đến, Kỷ Thiệu Quân hỏi một ít ân cần thăm hỏi lời nói.

Tô Thiển Oanh nhìn thoáng qua phương y lâm, nam nhân đều không phải thứ tốt, kia Thẩm Diệc Nhận là cái loại này nam nhân, Kỷ Thiệu Quân thẳng nhai này cũng là, Kỷ Thiệu Quân cũng có vị hôn thê rồi lại cùng này nữ đích hỗn cùng một chỗ, hảo

Nam nhân đều chạy đi đâu.

Nàng càng xem càng buồn bực, chính mình đi rồi, không để ý tới bọn họ.

Kỷ Thiệu Quân cảm thấy buồn bực, “Ta nói Lộ Thừa Hữu, người này lão bà tính tình đỉnh đại đích.”

Lộ Thừa Hữu chỉ thản nhiên liếc hần một cái, “Nàng đó là lo lắng ta và các người người như vậy cùng một chỗ hội đối bại.”

Kỷ Thiệu Quân vẫy tay, làm cho phương y lâm đi ra ngoài.

“Tôi lại làm sao phá hủy?”

“Ở có vị hôn thê đích tình huống dưới lại cùng người khác liên lụy không rõ.”

“Người là bị người kia lão bà đồng hóa?”

“Nàng nói rất đúng sự thật, các người đều là người xấu.”

Kỷ Thiệu Quân kia biểu tình giống như nghe được cái gì ngạc nhiên chuyện, “Liền người là người tốt.”

“Ừ.” Lộ Thừa Hữu giống như kuông giống như dạng đích gật đầu.

Kỷ Thiệu Quân lắc đầu, “Lão bà người hoài chính là cái nữ nhân?”

“Hình như là. Bất quá, sinh cái gì tôi đều thích.”

Kỷ Thiệu Quân một bộ ghê tởm tới rồi đích bộ dáng, “Người nói người hiện tại cùng Thẩm Diệc Nhận có phải hay không rất giống?”

“Tôi cũng hiểu được người cùng hán rất giống.”

Kỷ Thiệu Quân nghe ra nơi đó mặt đích hàm nghĩa, “Yên tâm, tôi sẽ không giống Thẩm Diệc Nhận như vậy, bởi vì, tôi không chuyên nhất, lại càng không si tình.”

Lộ Thừa Hữu nhìn hán trong giọng nói như vậy kiên định, có chút giật mình, “Có lẽ, chính là không có gặp được như vậy một người mà thôi. Trước kia, tôi cũng đã cho ta sẽ không.”

Kỷ Thiệu Quân tái cùng hán nói trong chốc lát nói liền rời đi .

Tô Thiển Oanh đứng ở trên hành lang, nhìn Kỷ Thiệu Quân cùng Thẩm Diệc Nhận rời đi.

Kỷ Thiệu Quân trong tay cầm tán, hán chỉ lo chính mình đi, hoàn toàn không để ý phương y lâm phải chạy chậm mới đuổi theo hán, phương y lâm đích một bên bả vai đã muốn lâm tới rồi vũ; mà Thẩm Diệc Nhận trong tay cũng cầm tán, chỉ

Là hán thực cố Mạnh Cảnh, chính mình đích bả vai ướt cũng không để ý tới, đem tán vẫn hướng Mạnh Cảnh bên kia thiên.

Tô Thiển Oanh hít thán, đồng dạng nhân, vì cái gì làm ra chuyện là như vậy bất đồng?

Nàng trở lại phòng bệnh đích thời điểm, vẫn là thực buồn bực.

Lộ Thừa Hữu nhìn trong chốc lát, báo chí, ở đoán nàng đại khái đã muốn yên tĩnh lúc sau mới thu hồi báo chí, “Đang suy nghĩ gì?”

“Kỷ Thiệu Quân hơi quá đáng, thế nhưng như vậy đối phương y lâm, nếu đều bao dưỡng người ta , nên đối người ta tốt. Thẩm Diệc Nhận đối Mạnh Cảnh thật man tốt.”

Lộ Thừa Hữu nghĩ nghĩ, “Người xem nhìn người, phía trước nói bọn họ có vị hôn thê sau đó tái cùng nữ nhân khác dây dưa không rõ không tốt, hiện tại lại thái độ làm người gia bệnh vực kẻ yếu .”

Tô Thiển Oanh ngẫm lại, giống như cũng là.

Nàng ngồi vào trên giường, đem tay hán phóng tới bụng của mình thượng, “Tôi cho người sinh đứa con, còn có thể có một nữ nhân, người không chính xác ghét bỏ tôi, không chính xác học bọn họ, không chính xác.”

Lộ Thừa Hữu không nói lời nào.

Nàng vẫn lay động thân thể hán, “Không chính xác chính là không chính xác, không có đúng hay không.”

Lộ Thừa Hữu đem nàng ôm ở trong ngực của mình, “Tôi ánh mắt kém như vậy, làm sao có thể có nhiều như vậy không tốt đích nữ nhân nhập mắt của ta.”

Nàng thật buồn bực .

“Nam nhân đều là nông cạn đích động vật, chỉ biết xem nữ nhân đích diện mạo, người xem xem kia phương y lâm cùng Mạnh Cảnh, không đều là mỹ nhân sao? Nếu không kia hai nhà hỏa hội coi trọng?”

Lộ Thừa Hữu ngẩn người, “Tốt lắm xem sao?”

“Người không biết là?” Tô Thiển Oanh kinh ngạc.

Lộ Thừa Hữu lắc đầu, “Còn không có pháp cùng người so với.”

Tô Thiển Oanh cái này vui vẻ , ôm chặt hán, “Lặp lại lần nữa, ta nghĩ nghe.”

“Nói cái gì?”

“Nói tôi đẹp.”

“Ta có nói quá sao?”

“Có, ta nói có còn có.”

Lộ Thừa Hữu bắt đắc dĩ, “Được rồi, ta nói người bộ dạng rất tốt xem đích.”

“Người nói người là không phải kia gì gì.”

“Cái gì kia gì gì?”

“Tôi cảm thấy được Phương y lâm cùng Mạnh Cảnh đều so với ta đẹp, nhưng người cảm thấy được tôi tốt nhất xem, này có phải hay không người khác nói đích ‘ tình nhân trong mắt ra Tây Thi ’?”

“Người suy nghĩ nhiều.”

“Chính là cái kia ý tứ.”

“Chính là người suy nghĩ nhiều đích ý tứ.”

“Mặc kệ, là ‘ tình nhân trong mắt ra Tây Thi ’ đích ý tứ.”

Đúng vậy sự thật đích ý tứ.”

“Chuyện gì thực?”

“Người so với các nàng đều đẹp,,,” ”

34. Chương 34

(Ngoại Truyện 2)

Tô Thiển Oanh đối với mình vẫn chiếu cố Lộ Thừa Hữu việc này canh cánh trong lòng, rõ ràng nàng mới là phụ nữ có thai, rõ ràng nàng mới nên bị chiếu cố, vì sao nàng phải chiếu cố hần a.

Hiện tại hần là khỏe mạnh sống ba, nàng lại đình cái bụng.

Cho nên, hần đặc bồi thường nàng.

Đối, chính là như vậy.

Vì thế, Tô Thiển Oanh muốn cho Lộ Thừa Hữu bồi nàng đi nghe tiếng chuông, ở bình an đêm ngày này, hội có rất nhiều rất nhiều người tới nơi này nghe tiếng chuông đích, bất quá đại đa số đều là ở giáo sinh viên, hơn nữa nghe nói còn xin cát Ni Tư ghi lại, trở thành nhiều nhất nhân số nghe tiếng chuông đích một lần.

Lộ Thừa Hữu đối nàng này ý tưởng là trì phản đối, nhân nhiều như vậy nhiều như vậy, nàng đi bị người gạt ra nên làm cái gì bây giờ? Hơn nữa hần ngày đó hội bề bộn nhiều việc.

Cho nên, Lộ Thừa Hữu cự tuyệt.

Nhưng Tô Thiển Oanh yêu cầu có “Hành động tự do ”, hần không cho, nàng có thể lạng lẽ đích đi.

Vì thế, còn có dưới đích chuyện xưa.

Tô Thiển Oanh đứng ở một bên, cầm điện thoại, “Tôi ở XXX, nơi này thật nhiều người thật nhiều người nha. Ta muốn cùng bọn họ cùng đi nghe tiếng chuông, hi hi.”

Lộ Thừa Hữu bất đắc dĩ, “Người trở lại cho ta.”

“Không cần.”

“Trở về.”

“Không cần. Ta có hành động đích tự do, người không có tư tưởng còn không cho phép ta có này tư tưởng a, tôi sẽ đi, không để ý tới người.”

“Người đứng ở nơi đó, đừng nhúc nhích. Tôi lập tức tới,,,” ”

Lộ Thừa Hữu đem công tác cấp bỏ lại, lập tức bỏ chạy đi lái xe. Hần đích công nhân nhóm đối như vậy một cái gặp, thấy biến không sợ hãi đích tổng giám đốc thể nhưng chạy nhanh như vậy cảm thấy giật mình, thập phần thật là tốt kỳ xảy ra đại sự gì, làm cho Lộ Thừa Hữu cũng sẽ có khẩn trương như vậy đích thời khắc.

Lộ Thừa Hữu đem lái xe tới đó đích thời điểm, nơi nơi đều là một ít cảnh vệ, bên trong đã muốn nghiêm cấm chiếc xe đi vào, chỉ cho đi ra, bởi vì hôm nay nhân số lượng hội rất nhiều rất nhiều, phải phòng ngừa xuất hiện sự cố.

Lộ Thừa Hữu xuống xe, chính tìm chung quanh bóng dáng của nàng.

Mà Tô Thiển Oanh thấy được hần.

Lộ Thừa Hữu cũng ở phía sau nhìn thấy nàng.

Nàng hướng hần đi tới, Lộ Thừa Hữu đứng ở nơi đó có chút giật mình.

Thiên sơn vạn thủy, dân cư dày đặc, mà nàng chỉ hướng hần đi tới.

Nàng nhào vào hần trong lòng,ngực, “Tôi chỉ biết, ngươi sẽ đến đích.”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ta-chi-la-khong-nghi-di-gap-nguoi-khac>